

รายงานสืบเนื่อง
การประชุมเพื่อนำเสนอผลงาน
วิชาการด้านคริสต์ศาสนศาสตร์
ประจำปี ค.ศ. 2017

Contents

1. ความสำคัญของพระคัมภีร์ต่อชีวิตคริสตชน	1
2. การวิเคราะห์เพลงรวีวารศึกษาและองค์ประกอบด้านดนตรีที่ส่งเสริมการเรียนรู้ด้าน คริสต์ศาสนศาสตร์.....	12
3. การประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตประจำวัน : กรณีศึกษาสมาชิกคริสตจักรสันตปิ่น ต.แม่नावาง อ.แม่เมาะ จ.เชียงใหม่ สังกัดคริสตจักรภาคที่ 1 สภาคริสตจักรในประเทศไทย	28
4. The Role of Barnabas in the Book of Acts According to the Perspective of the Author	41
5. เสด็จสู่เยรูซาเล็มอย่างผู้มีชัยจริงหรือ	50
6. The Effectiveness of the Status of a Speaker on the Audience in the Old Testament: A Case Study of the Prophet Jeremiah and the Prophet Ezekiel.....	74
7. Mission in Age of Globalization: Hollywood and the movies' effect on global and personal life	90
8. การใช้บทเพลงนมัสการเพื่อการใคร่ครวญภาวนา.....	105
9. การจัดการศึกษาเพื่อพัฒนามนุษย์ตามแนวคริสต์ศาสนานิกายโปรเตสแตนต์	125
10. คริสตจริยศาสตร์กับการอภิบาลผู้ติดเชื้อเอชไอวีและเอดส์ในประเทศไทย.....	147
11. Ezekiel's Temple Re-examined: What is the Purpose of Ez 40-48?	173
ภาคผนวก	187
โครงการและกำหนดการ	188
ภาพบรรยากาศงาน	194

1. ความสำคัญของพระคัมภีร์ต่อชีวิตคริสตชน

ศาสนาจารย์ ชัยพร ปัญญา¹

ดวงสุตา ศรีบัวอ้าย²

บทคัดย่อ

บทความนี้มีจุดมุ่งหมายที่จะนำเสนอประวัติความเป็นมาของพระคัมภีร์ซึ่งได้ผ่านกระบวนการรวบรวมมากมายอย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่ในสมัยปี 400 ก่อนคริสตกาล ในช่วงที่ชาวยิวเป็นเชลยที่บาบิโลน จนถึงประมาณช่วงปลายศตวรรษที่ 4 ที่มีการประกาศยอมรับหนังสือจดหมายที่ผ่านการคัดเลือกเข้ามาใช้ใน คริสตจักรสมัยเริ่มแรก รวมทั้งอธิบายจุดประสงค์หลักสองประการของพระคัมภีร์คือ 1. พระคัมภีร์เป็นบรรทัดฐานในการดำเนินชีวิตแบบส่วนตัว 2. พระคัมภีร์เป็นบรรทัดฐานในการดำเนินชีวิตคริสตชนในชุมชน และสังคม

บทความนี้นำเสนอความสำคัญของพระคัมภีร์ต่อชีวิตของคริสตชนดังนี้ 1. ทำให้ชีวิตเปลี่ยนแปลงใหม่ 2. เป็นแนวทางสำหรับการเผชิญหน้าและแก้ปัญหาต่าง ๆ 3. เป็นอาหารบำรุงฝ่ายจิตวิญญาณ โดยคริสตชนสามารถใช้พระคัมภีร์ในชีวิตประจำวันได้โดยการ ฟังพระคัมภีร์ อ่านพระคัมภีร์ ศึกษาพระคัมภีร์ และ ท่องจำพระคัมภีร์

คำสำคัญ: พระคัมภีร์ พันธสัญญาเดิม พันธสัญญาใหม่ ความสำคัญของพระคัมภีร์

Abstract

The Bible that we see in the present has passed a long process of collecting and selection starting from 400 B.E. while the Jews were still captives in Babylon to the end of the fourth century when selected writing from the apostles were approved in the canon.

The Bible have 2 main purpose 1. To be a guideline for personal life 2. To be a guideline of living in a church and community.

There are 3 essential effects the Bible has in believers' lives: 1. it transforms life 2. It guides us through our time of troubles. 3. It is the spiritual food. Believers can use the Bible in their daily lives by listening, reading, studying and remembering.

Keywords: Bible, Old Testament, New Testament, Importance of the Bible

¹ ผู้ช่วยคณบดีฝ่ายคริสตจักรสัมพันธ์วิทยาลัยพระคริสตธรรมแมกกิลวารี มหาวิทยาลัยพายัพ chaiporn_p@payap.ac.th

² อาจารย์ประจำวิทยาลัยพระคริสตธรรมแมกกิลวารี มหาวิทยาลัยพายัพ duangsuda_s@payap.ac.th

Miriam Levering นำเสนอแนวคิดเกี่ยวกับความหมายคำว่า “พระคัมภีร์” เพื่อสนองต่อความหลากหลายของผู้คนและแนวคิดในศตวรรษที่ 21 นี้ไว้ว่า คัมภีร์คือสิ่งที่ปรากฏอยู่ภายใต้กรอบความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องสิ่งที่ศักดิ์สิทธิ์ นอกจากนี้ยังหมายถึงสิ่งที่มีพลังอำนาจ สามารถทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลง และเคลื่อนไหวภายในชีวิตของผู้ที่เกี่ยวข้องได้ และที่สำคัญยิ่งกว่า “พระคัมภีร์” ยังหมายถึงถ้อยคำที่ได้รับการประทานจากพระเจ้าโดยตรง อย่างเช่นบัญญัติสิบประการ และคัมภีร์ Qur'an หรือในบางชุมชนคัมภีร์คือสิ่งที่มีพลังอำนาจอยู่ในซึ่งจะสร้างความเข้าใจพิเศษต่อผู้อ่านในโอกาสพิเศษเมื่อได้มีการอ่านซ้ำ ๆ ใช้บ่อย ๆ เพื่อให้ได้ยินอยู่เสมอ ๆ³

ความเข้าใจดังกล่าวนี้ก็สอดคล้องกับพระคริสตธรรมคัมภีร์ในคริสต์ศาสนาที่หมายถึงหนังสือที่มาจาก การรวบรวมคำสอนที่ผู้รับใช้พระเจ้าได้รับการเปิดเผยมาจากพระเจ้า และได้ทำกับบันทึกเก็บรวบรวมไว้ จนกระทั่งได้รับการยอมรับจากคริสตจักรสากลร่วมกันว่าเป็นพระคริสตธรรมคัมภีร์ในคริสต์ศาสนา โดยถูกจัดแบ่งออกเป็น 2 ส่วน (ภาค) ใหญ่ ๆ คือ ภาคพันธสัญญาเดิม และภาคพันธสัญญาใหม่

พระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาเดิมเป็นการบันทึกคำสอนจากพระเจ้ามาใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวันของชนชาติอิสราเอลตั้งแต่ในสมัยของโมเสสเป็นต้นมา ข้อความที่ปรากฏนั้นได้ผ่านสายตา เพราะได้ถูกนำไปอ่านอยู่บ่อยครั้งทั้งส่วนตัวและในที่สาธารณะ โดยชนชาติอิสราเอลได้ทำพันธสัญญาที่จะดำเนินชีวิตตามกฎหมายที่พระเจ้ามอบไว้ให้แก่พวกเขา (อพย. 24:12, ลนต. 18:4-5) ด้วยเหตุนี้พระวาทะของพระเจ้าจึงเป็นบรรทัดฐานของการดำเนินชีวิตของชนชาติอิสราเอลโดยตลอดมา

ความเป็นมาของพระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาเดิมค่อนข้างมีความซับซ้อนเนื่องจากความเก่าแก่ของตัวของพระคัมภีร์เองที่เชื่อว่าเริ่มมีการบันทึกตั้งแต่สมัยของโมเสสเป็นต้นมา (The Oxford Dictionary of the Christian Church, 1974) ความซับซ้อนนี้ได้แก่ ระยะเวลา สถานที่ของการบันทึกที่ผ่านมามากหลายศตวรรษด้วยกัน มีการคัดลอก แก้ไข รวบรวม และการแปลมาหลาย ๆ ครั้ง มีการแปลพระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาเดิมหลาย ๆ ฉบับเกิดขึ้น เช่น ฉบับสะมาเรีย (Samaritan Pentateuch) ฉบับอาร์กัม (Aramaic Targums) ฉบับเซปตัวจินท์ (Septuagint) ฉบับซีเรีย (Syriac Version) และฉบับวัลเกต (Vulgate) เป็นต้น โดยแต่ละฉบับมีการเขียนในภาษาที่ต่างกัน และเป้าหมายคนอ่านก็ต่างกัน แต่เมื่อมองภาพรวมแล้วเชื่อว่าต้นฉบับนั้นถูกเขียนขึ้นจากสองภาษาหลัก ๆ ด้วยกันคือ ภาษาฮีบรู และภาษาอาราเมค⁴ และมีกระบวนการรวบรวมเพื่อจะเป็นพระคัมภีร์ดังปัจจุบันดังนี้

ในสมัยปี 400 ก่อนคริสตศักราช (ก.ศ.ศ.) ได้มีการรวบรวมกฎเกณฑ์และงานเขียนที่เกี่ยวกับกฎบัญญัติเข้าด้วยกันเพื่อให้ชนรุ่นหลังได้อ่าน รักษา และใช้ดำเนินชีวิตตามพระบัญชาของพระเจ้าที่ได้ให้ไว้กับบรรพบุรุษของพวกเขา การรวบรวมเป็นเล่มครั้งแรกเกิดขึ้นในช่วงของการเป็นเชลยที่บาบิโลน โดยพวกปุโรหิต (Priest) เรียกในภาษาฮีบรูว่า โทราห์ (תּוֹרָה Torah) ที่หมายความว่า การสอน หรือคำสอน (Instruction or

³ Levering Miriam, ed., “Introduction: Rethinking Scripture,” in *Rethinking Scripture: Essays from a Comparative Perspective*, (New York: New York Press. 1989)

⁴ William Sanford LaSor, David Allan Hubbard, Frederic Wm. Bush, *Old testament Survey: The Message, Form, and Background of the Old Testament*, (Michigan: Grand Rapids. 1996)

Teaching) และยังมีหมายถึงหนังสือ 5 เล่มแรกของพระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาเดิมคือ พระธรรมปฐมกาล อพยพ เลวีนิติ กันดารวิถี และเฉลยธรรมบัญญัติอีกด้วย เป้าหมายของการรวบรวมในครั้งนี้คือ การที่ชนชาติอิสราเอล มองย้อนกลับไปในอดีตที่พระเจ้าทรงไถ่พวกเขาออกจากความเป็นทาสในอียิปต์ แล้วนำเข้าสู่แผ่นดินคานาอัน เป็นชนชาติที่เข้มแข็ง มีกษัตริย์ผู้ยิ่งใหญ่อย่างเช่น กษัตริย์ดาวิด ขยายอาณาเขตอย่างกว้างขวาง เป็นที่น่าเกรงขามของชนชาติต่าง ๆ ที่อยู่รอบข้าง แต่บัดนี้พวกเขากลับมาอยู่ในบาบิโลนในฐานะทาส บ้านเมืองที่เจริญ และพระวิหารที่สวยงามต้องถูกทำลายจนเหลือแต่ซากปรักหักพัง จากสาเหตุของการไม่เชื่อฟังพระเจ้า และมุ่งแต่การนับถือรูปเคารพต่าง ๆ เหตุการณ์นี้จึงทำให้เกิดการสำนึกผิด และกลับใจ และไม่ประสงค์จะให้ลูกหลานในอนาคตต้องกลับมาอยู่ในสภาพของทาสแบบนี้อีก โดยเห็นว่าสิ่งที่สำคัญที่สุดในการดำเนินชีวิตคือ การเชื่อฟังพระเจ้าซึ่งจะนำมาสู่พระพร การเชื่อฟังพระเจ้าในที่นี้คือการประพฤติปฏิบัติตามพระบัญญัติของพระเจ้า ดังนั้นบรรดาปุโรหิต และธรรมาจารย์ที่ไปเป็นเชลยที่บาบิโลนจึงเริ่มมีการรวบรวมกฎบัญญัติของพระเจ้า โดยเฉพาะพระบัญญัติของโมเสสเพื่อใช้เป็นบรรทัดฐานในการดำเนินชีวิต ด้วยเหตุนี้ สำหรับคนอิสราเอล Torah จึงถือเป็นหัวใจของพระบัญญัติของพระเจ้า⁵

ต่อมาประมาณ ปี 200 ก.ศ. ได้มีการรวบรวมงานเขียนของบรรดาผู้เผยพระวจนะเข้าด้วยกันเพื่อให้ชนรุ่นหลังได้เรียนรู้ความผิดพลาดของบรรพบุรุษของพวกเขาที่ไม่เชื่อฟังพระบัญญัติของพระเจ้าจนต้องสูญเสียความเป็นเอกราชและต้องตกไปเป็นเชลยในบาบิโลน และพระธรรมหมวดสุดท้ายคือ หมวดวรรณคดีก็ได้ถูกรวบรวมเสร็จสิ้นประมาณ ค.ศ. 200 เพื่อสอนคนรุ่นหลังผ่านทางรูปแบบของวรรณกรรม โดยเฉพาะวรรณกรรมแบบภูมิปัญญา (Wisdom Literature) ที่มีเป้าหมายเพื่อสั่งสอนคนอิสราเอลให้ดำเนินชีวิตตามพระบัญญัติของพระเจ้าได้อย่างถูกต้อง

ส่วนพระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาใหม่เริ่มต้นขึ้นพร้อม ๆ กับการกำหนดความหมายคำว่า พระคัมภีร์ ที่มาจากรากศัพท์คำภาษากรีก คำว่า กราโฟ (γράφω), กราเฟ (γραφή), หรือ แกรมมา (γράμμα) ซึ่งมีความหมายทั่วไปว่า เขียน สลัก จารึก หรือ วาด⁶ ความหมายที่กล่าวมานี้ทั้งหมดมีความเกี่ยวข้องกับกรณที่กลายเป็นลายลักษณ์อักษร ถึงแม้คริสตจักรในศตวรรษที่ 1 มีความเข้าใจว่าพระคัมภีร์หมายถึง เฉพาะพระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาเดิมเท่านั้น แต่นักวิชาการพบว่าแนวคิดที่มองว่าจดหมายของอัครทูตเป็นพระคัมภีร์ เริ่มต้นตั้งแต่ปลายศตวรรษที่ 1 แล้ว โดยอัครทูตเปโตรที่อ้างถึงจดหมายของอัครทูตเปาโล ใน 2 ปต. 3:15-16 และระบุว่าข้อความในจดหมายของเปาโลนั้นไม่ได้มาจากสติปัญญาของเขาเอง แต่เป็นพระปัญญาที่มาจากพระเจ้า ตั้งแต่นั้นเป็นต้นมาคำว่าพระคัมภีร์ที่ใช้จึงมีความหมายรวมทั้งภาคพันธสัญญาเดิมและภาคพันธสัญญาใหม่⁷ อีกคำหนึ่งที่ใช้ในพันธสัญญาใหม่เมื่อกล่าวถึงพระคัมภีร์คือคำว่า โลกอส (λόγος) แปลตรงตัวว่าถ้อยคำ คำพูด คำประกาศ แลกเปลี่ยน หรือความคิดที่ปรากฏในข้อความนั้น คำนี้ยังมี

⁵ Neil R. Lightfoot, *How we got the Bible* (New York: MJF Books. 2003)

⁶ Kittel, G., Bromily, G.W., Friedrich, G. *Theological Dictionary of the New Testament*, (Vols. 1, pp 742-773). (MI: Grand Rapids. 1976)

⁷ Liefeld, W.L, *The NIV Application Commentary: 1 and 2 Timothy, Titus*: (MI: Grand Rapids Zondervan Publishing House. 1999)

ความหมายพิเศษที่แสดงให้เห็นถึงการสำแดงของพระเจ้า⁸ ในยุคเริ่มแรกคริสตชนเชื่อว่าคำสอนของพระเยซู เป็น “พระวจนะของพระเจ้า” (ดู ยน.5:24; 8:31, 37, 43, 51; 12:48; 14:23; 15:3; วว.3:8)

ในสมัยคริสตจักรเริ่มแรกนั้นแม้คริสตชนยังไม่ได้มีการรวบรวมพระคัมภีร์ไว้ใช้เป็นรูปเล่มดังที่มีในปัจจุบันนี้ การถ่ายทอดคำสอนของพระเยซูต้องผ่านทาง การท่องจำไปจนกระทั่งกลางศตวรรษที่ 1 จึงเริ่มมีการบันทึกคำสอนของพระเยซูมากขึ้น และภายหลังในศตวรรษที่ 2 ได้มีการรวบรวมเอาบรรดาหนังสือที่คริสตจักร เห็นว่าเป็นประโยชน์ในการดำเนินชีวิตคริสตชนและถูกต้องตามหลักคำสอนของพระเยซูคริสต์ที่มีอยู่ใน คริสตจักรต่าง ๆ เข้ามา แต่ก็ยังไม่มีกำหนดมาตรฐานในการรวบรวมอย่างชัดเจน ต่อมาในศตวรรษที่ 2 การรวบรวมจัดทำกันเป็นระบบมากขึ้นโดยมีการคัดสรรหนังสือที่เขียนขึ้นเฉพาะจากผู้ที่เป็นอัครทูตหรือใกล้ชิด กับอัครทูตเท่านั้น ได้รับการยอมรับจากคริสตจักร และมีคำสอนที่ไม่ขัดกับหลักความเชื่อของคริสตจักร ซึ่งต่อมาประมาณช่วงปลายศตวรรษที่ 4 ก็มีการประกาศยอมรับหนังสือที่ผ่านการคัดเลือกเข้ามาใช้ใน คริสตจักรสมัยเริ่มแรกว่า “พระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาใหม่”

สำหรับหนังสือทั้งเล่มนี้รู้จักกันอย่างเป็นสากลว่า “พระคัมภีร์ไบเบิล” เรียกตามภาษาอังกฤษ คือ Bible ที่มาจากภาษากรีก คือบิโลส (βίβλος) หรือ บิบลิออน (βιβλίον) มีความหมายตรงตัวว่า “หนังสือ” เป็นการใช้เพื่อเรียกทั้งพระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาเดิม (Old Testament) และภาคพันธสัญญาใหม่ (New Testament) โดยคำนี้เป็นคำที่ยืมมาจากชาวอียิปต์ที่ใช้เรียกวัสดุทำกระดาษจากเปลือกของต้นปาปิรัส เราพบว่าคำนี้ถูกใช้ในภาษาละตินตั้งแต่ในช่วงศตวรรษที่ 4 แล้ว โดยเจอโรมผู้ที่แปลพระคัมภีร์ภาษาละตินได้ เรียกชื่อพระคัมภีร์ว่า “Bibliotheca Divina” หรือ “หนังสือศักดิ์สิทธิ์”⁹ แต่คำนี้ไม่เป็นที่แพร่หลายนักจน ต่อมาภายหลังเมื่อมีการยืมศัพท์ภาษากรีกคำว่า ทา บิบลิอา (τα βιβλία) จากคริสตจักรในตะวันออกมา ใช้ใคริสตจักรตะวันตกมากขึ้นเพื่อกล่าวถึงพระคัมภีร์ของคริสตชน และก็มีมีการนำมาใช้อย่างแพร่หลายในช่วง ศตวรรษที่ 16 (Warfield, 2008) และใช้ต่อเนื่องมาจนถึงปัจจุบันนี้ ดังนั้นเมื่อกล่าวถึงเนื้อหาโดยสรุปของ พระคัมภีร์ก็เข้าใจได้ดังนี้

พระคัมภีร์ในภาคพันธสัญญาเดิมแบ่งออกเป็นสามหมวด คือโทราห์ (Torah), ผู้เผยพระวจนะ (Nevi'im) และวรรณคดี (Ketuvim) ได้ถูกรวบรวมเข้าเป็นเล่มเดียวกันที่ชาวยิวเรียกว่าทานาค (Tanak) พระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาเดิมเป็นการรวบรวมประวัติศาสตร์ ความเป็นมาของมนุษยชาติที่เชื่อกันว่าพระเจ้า เป็นผู้สร้างสรรพสิ่งทั้งหลาย เป็นการบันทึกถึงต้นกำเนิดของความบาปโดยที่มีเหตุมาจากการที่มนุษย์ไม่เชื่อฟัง พระเจ้า และผลที่มนุษย์ได้รับจากการไม่เชื่อฟังนั้น แต่ด้วยความรักของพระเจ้า พระองค์ได้เลือกผู้เผย พระวจนะให้เป็นกระบอกเสียงประกาศนำชนชาติอิสราเอลให้กลับมาหาพระองค์ เหตุการณ์ทั้งหมดนี้ถูกบันทึก

⁸ Arndt, W, Gingrich, W, Danker, F W. and Bauer, W, A. *Greek-English Lexicon of the New Testament and Other Early Christian Literature : A Translation and Adaption of the Fourth Revised and Augmented Edition of Walter Bauer's Griechisch-Deutsches Worterbuch Zu Den Schrift En Des Neuen Testaments Und Der Ubrigen Urchristlichen Literatur.,;* (Chicago: University of Chicago Press. 1996),. 477-479

⁹ Bromiley, G.W., *The International Standard Bible Encyclopedia*, (pp. 482): (MI: Grand Rapids: Wm. B. Eerdmans. 2001)

ผ่านทางประวัติศาสตร์ของชนชาติอิสราเอลว่าพระเจ้าได้เลือกพวกเขาเพื่อเป็นชนชาติที่บริสุทธิ์ ที่เป็นแบบอย่างต่อมนุษยชาติอื่น ๆ ในการดำเนินชีวิตที่เหมาะสมกับพระลักษณะของพระเจ้าที่บริสุทธิ์ เนื้อหาในพระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาเดิมจึงเป็นเรื่องของกฎเกณฑ์ต่าง ๆ เรื่องพิธีกรรม (Ritual Code) และจริยธรรม (Ethical Code) เพื่อเป็นบรรทัดฐานในการดำเนินชีวิตที่เหมาะสม

พระคัมภีร์ในภาคพันธสัญญาใหม่ประกอบไปด้วย หนังสือกิตติคุณ (Gospels) ซึ่งเป็นงานเขียนที่บันทึกชีวิตและคำสอนของพระเยซูคริสต์ จำนวน 4 เล่ม เขียนโดยสาวกของพระเยซูคริสต์ (กิตติคุณมัทธิวและยอห์น) หรือ ผู้ที่มีความใกล้ชิดกับเหล่าสาวกของพระเยซูคริสต์ (เช่น มาระโกเขียนจากความทรงจำของเปโตร และลูกาเขียนโดยการสืบเสาะข้อมูลจากผู้ที่อยู่ในเหตุการณ์) หนังสือกิตติคุณเป็นการบันทึกคำสอนที่อัครทูตเห็นว่าสำคัญและเป็นประโยชน์ในการดำเนินชีวิต นอกจากนี้แล้วยังมีจดหมายของเปาโล จำนวน 13 ฉบับ และจดหมายจากเปโตร ยากอบ ยอห์น และผู้นำคริสตจักรในสมัยเริ่มแรก จำนวน 8 ฉบับ ซึ่งเขียนเพื่อนำเสนอแนวทางการประยุกต์ใช้คำสอนของพระเยซูคริสต์ในการดำเนินชีวิตคริสตชนในส่วนตัวและการดำเนินชีวิตในชุมชน ที่เรียกว่าคริสตจักรและในสังคมทั่วไป ส่วนหนังสือเล่มสุดท้ายนั้นมีลักษณะพิเศษ คือเป็นหนังสือเปิดเผยนิมิตของอัครทูตยอห์นที่เขียนเพื่อเสริมกำลังใจให้คริสตชนยืนหยัดมั่นคงในความเชื่อศรัทธาแม้จะอยู่ในภาวะวิกฤติแห่งชีวิตโดยใช้รูปแบบภาพพจน์เปรียบเทียบ ภาษาสัญลักษณ์และมีบางส่วนที่กล่าวถึงความหวังใหม่ของคริสตชนในอนาคตที่พระเยซูคริสต์จะเสด็จกลับมาอีกครั้งหนึ่ง

จุดประสงค์ของพระคัมภีร์ในคริสต์ศาสนา

1. พระคัมภีร์เป็นบรรทัดฐานในการดำเนินชีวิตแบบส่วนตัว

คริสตชนส่วนใหญ่ยอมรับว่าพระคัมภีร์ได้บันทึกเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับกฎบัญญัติของพระเจ้า และรูปแบบในการดำเนินชีวิตที่ดี โดยกฎบัญญัติเหล่านี้มีอิทธิพลต่อคริสตชนเป็นอย่างมาก เช่น ข้อปฏิบัติในการดูแลสุขภาพทั้งด้านร่างกาย จิตใจ และจิตวิญญาณ ตลอดจนสัมพันธ์ภาพที่แต่ละบุคคลพึงปฏิบัติมีพึงปฏิบัติต่อคนรอบข้าง นอกจากนั้นแล้วธรรมเนียมบัญญัติในพระคัมภีร์ยังปรากฏเนื้อหาที่ครอบคลุมถึงเรื่องของอาชีพ การงาน และเศรษฐกิจ

ริค วอร์เรน ศิษยาภิบาลที่มีชื่อเสียงในปัจจุบันนี้เห็นว่าการจะเริ่มสร้างคริสตจักรให้เติบโตได้นั้นจำเป็นที่จะต้องมีการมีพระคัมภีร์เป็นรากฐานสำคัญ พระคัมภีร์นั้นมีความสำคัญต่อการเจริญเติบโตของชีวิตคริสตชนเพราะพระเจ้าทรงสำแดงพระองค์ผ่านทางพระคัมภีร์ ดังนั้นผู้เชื่อจะไม่สามารถมีความสัมพันธ์สนิทหรือรู้จักสัจธรรมของพระองค์ได้เลยหากขาดการอ่านพระคัมภีร์¹⁰

2. พระคัมภีร์เป็นบรรทัดฐานในการดำเนินชีวิตคริสตชนในชุมชน และสังคม

พระคัมภีร์ของคริสต์ศาสนาให้ความสำคัญกับชีวิตชุมชน และสังคม ตั้งแต่ปฐมกาลเมื่อพระเจ้าทรงสร้างโลก ทรงสร้างระบบ และระเบียบของสรรพสิ่งต่าง ๆ อย่างสัมพันธ์เกี่ยวเนื่องผูกพันกัน เมื่อพระเจ้าทรง

¹⁰ วอร์เรน, ริชาร์ด, *คริสตจักรที่เคลื่อนไหวไปด้วยวัตถุประสงค์*, พิมพ์ครั้งที่ 2, (กรุงเทพฯ: คริสเตียนศึกษา แบริดจ์. 2000)

สร้างมนุษย์พระองค์ทรงสร้างให้มีความสัมพันธ์ต่อกันและกัน และยังทรงให้มนุษย์ที่มีความสัมพันธ์กับธรรมชาติด้วยกัน ดังนั้นในพระคัมภีร์จึงมีธรรมเนียมปฏิบัติที่บ่งบอกถึงมนุษย์จะต้องมีสัมพันธ์ภาพต่อกันเช่นไร ตั้งแต่สังคมขนาดพื้นฐานคือครอบครัวจนเป็นสังคมใหญ่ เช่น ประเทศชาติ

คริสตจักรเป็นชุมชนแห่งความเชื่อที่ขับเคลื่อนชีวิต และทำพันธกิจตามการชี้นำของพระคัมภีร์ คาร์ล บาร์ มองว่า การที่คริสตจักรเชื่อว่าพระคัมภีร์เป็นการสำแดงของพระเจ้า และเป็นพระวจนะคำของพระองค์นั้นได้ทำให้พระคัมภีร์มีสิทธิอำนาจเหนือชุมชนของผู้เชื่อ พระเจ้าได้ทรงตรัสผ่านทางโมเสส ผู้เผยพระวจนะ ผู้เขียนกิตติคุณและอัครทูต ในปัจจุบันพระองค์ก็ยังคงตรัสกับคริสตจักรผ่านพระคัมภีร์ที่บันทึกพระวจนะของพระองค์ไว้¹¹ คริสตจักรจึงยอมรับสิทธิอำนาจของพระคัมภีร์เป็นบรรทัดฐานในการเทศนาสั่งสอน และนำมาประยุกต์ในชีวิตประจำวัน ซึ่งคริสตจักรนำมาใช้ผ่านการเปิดเผยของพระวิญญาณบริสุทธิ์¹² โดแนลด์ จี บอร์ช¹³ มองว่าถึงแม้คริสตจักรโปรเตสแตนต์และคาทอลิกจะมีความเห็นที่แตกต่างกันระหว่างสิทธิอำนาจของธรรมเนียมปฏิบัติจากศาสนจักร แต่ทั้งสองนิกายมีความเห็นตรงกันว่าพระคัมภีร์นั้นมีสิทธิอำนาจสูงสุดเหนือชุมชนแห่งความเชื่อ¹⁴

3. ความสำคัญของพระคัมภีร์ต่อชีวิตของคริสตชน

ในจดหมายฉบับที่สองของเปาโลถึงทิโมธีนั้น เขาได้เขียนข้อความที่เราพบแนวคิดทางเทววิทยาของเปาโลเกี่ยวกับพระคัมภีร์ว่า

3.1. พระคัมภีร์เป็นพระวจนะของพระเจ้าที่ทำให้ชีวิตเปลี่ยนแปลงใหม่ เปาโลกล่าวว่าการได้เรียนรู้พระคัมภีร์เป็นเหตุให้ทิโมธีได้ทราบถึงเรื่องราวแห่งความรอดที่มีในองค์พระเยซูคริสต์ “ความรอด” ในพันธสัญญาใหม่นั้นมีความหมายหลากหลาย แต่แนวคิดที่เหมือนกันคือการได้รับชีวิตใหม่ เปาโลจึงมองว่าการเรียนรู้พระวจนะของพระเจ้าเป็นกระบวนการที่จะช่วยเสริมสร้างชีวิตของเราอย่างเป็นขั้นตอน สามารถทำให้คน ๆ นั้นพร้อมเพื่อการดีทุกอย่าง ดังที่ปรากฏในจดหมายของเปาโลถึงทิโมธีว่าให้ท่านประกาศพระวจนะของพระเจ้า ประกาศพระคัมภีร์อันศักดิ์สิทธิ์ เพราะพระคัมภีร์ทุกตอนได้รับการดลใจจากพระเจ้า คำว่า “ดลใจจากพระเจ้า” มาจากคำภาษากรีก “**θεόπνευστος**”¹⁵ (2ทธ.3:16) ซึ่งแปลตรงตัวหมายถึง

¹¹ Barth, K, William, G, and Torrance, T.F., *Church Dogmatics, Volume I: The Doctrine of the Word of God, Part 2, Translation of Die Kirchliche Dogmatik*, (Edinburgh: T. & T. Clark, 2004), P. 457.

¹² Ibid, 538.

¹³ Bloesch, D G., *Holy Scripture: Revelation, Inspiration & Interpretation*, (Downers Grove, Ill.: InterVarsity Press, 1994)

¹⁴ Ibid, 1997.

¹⁵ นักพระคัมภีร์ส่วนมากมีความเห็นว่า **πασα γραφη θεοπνευστος και ωφελιμος** ควรแปลว่าพระคัมภีร์ทุกตอนที่ได้รับการดลใจเป็นประโยชน์ในการสอน เพราะเมื่อพิจารณาบริบทและไวยากรณ์ของข้อพระคัมภีร์ตอนดังกล่าวนี้ทำให้เกิดความเข้าใจไปในทิศทางดังกล่าว คือบริบทในตอนนีเปาโลไม่จำเป็นต้องยืนยันเรื่องการดลใจพระคัมภีร์ให้กับทิโมธีเนื่องจากเป็นสิ่งที่ทิโมธีได้ตระหนักรู้แล้วเรื่องสิทธิอำนาจของพันธสัญญาเดิม แต่ต้องการเน้นในเรื่องสิทธิอำนาจของผู้อภิบาลในการสั่งสอนพระวจนะของพระเจ้า หรือถ้าเปาโลต้องการยืนยันเพียงแต่เรื่องประโยชน์ของพระคัมภีร์ทำไมจึงมีคำสั่งที่หนักแน่นกับทิโมธีว่าให้ประกาศพระวจนะ (2ทธ.4:1-2) ไม่เช่นนั้นเปาโลก็เพียงแต่กล่าวกำชับทิโมธีต่อพระพักตร์พระเจ้าและพระเยซูคริสต์ว่าให้ท่านสอนพระวจนะ สำหรับไวยากรณ์ของรูปประโยคข้อที่ 16 ที่เริ่มต้นโดยไม่มีคำเชื่อม ดังนั้นจึงไม่มี

“ลมหายใจของพระเจ้า” นิยามของคำนี้มีการถกเถียงมาอย่างแพร่หลายว่ามีความหมายที่แท้จริงอย่างไร¹⁶ ประเด็นสำคัญที่คำนี้ให้หมายความอย่างชัดเจนคือ แหล่งที่มาของพระคัมภีร์นั้นว่ามาจากพระเจ้าไม่ใช่จากมนุษย์ เพราะข้อความที่ถูกบันทึกขึ้นนั้นได้รับจากประสบการณ์กับพระเจ้าผ่านทางเรื่องราวต่าง ๆ ในชีวิตของเขาโดยการช่วยเหลือของพระวิญญาณบริสุทธิ์ให้ผู้เขียนเข้าใจในเหตุการณ์นั้น ๆ 2 เปโตร 1:20-21 ได้กล่าวว่า เพราะพระคัมภีร์นั้นได้รับการดลใจจากพระเจ้าผ่านทางพระวิญญาณบริสุทธิ์มนุษย์จึงไม่สามารถตีความตามความเข้าใจของตนเองได้ เราต้องอาศัยการตีความที่มาจากความช่วยเหลือของพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่ได้เปิดเผยให้เราเข้าใจว่ามีความหมายอย่างไรและเราจะนำมาใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวันอย่างไรเพื่อให้เกิดคุณภาพชีวิตคริสตชนที่ดีมากที่สุด¹⁷

3.2 พระคัมภีร์นั้นเป็นแนวทางสำหรับการเผชิญหน้าและแก้ปัญหาต่างๆ พระคัมภีร์เป็นประโยชน์ในการดำเนินชีวิต เมื่อต้องเผชิญหน้ากับปัญหาต่าง ๆ พระคัมภีร์เป็นเข็มทิศของชีวิตที่นำทางเราให้ก้าวเดินไปในวิถีทางที่ถูกต้อง พระวาทะของพระเจ้าที่เข้าสู่ชีวิตของเราไม่ว่าจะโดยการอ่าน การฟัง จะช่วยการคิดและตัดสินใจของเราได้ว่าการกระทำใดบ้างที่ดีหรือไม่เหมาะสมในสถานการณ์นั้น ๆ เพราะในที่สุดแล้วคำสอนของพระเจ้าหรือข้อพระคัมภีร์ต่าง ๆ ที่ตั้งอยู่ภายในชีวิตของเราก็จะนำไปให้เกิดการกระทำที่ดีและถูกต้องแล้วหลีกเลี่ยงการกระทำที่ไม่ดี มากไปกว่านี้พระคัมภีร์จะทำให้ความเชื่อในพระเจ้าเข้มแข็งขึ้น รักษาบาดแผลในชีวิต ทำให้มั่นใจในความรอด และช่วยหนุนเสริมผู้ที่อ่อนแอให้เข้มแข็งยิ่ง ๆ ขึ้น เป็นมาตรฐานในการแก้ไขปัญหาความขัดแย้งท่ามกลางคริสตจักรชุมชน และพระคัมภีร์ยังเป็นกระจกที่สะท้อนให้เราเห็นชีวิตของเราว่าเราได้ผิดพลาดไปจากน้ำพระทัยของพระเจ้าอย่างไรบ้าง ถ้าเราติดสนิทอยู่กับพระวาทะของพระเจ้า เรายังจะเผชิญหน้ากับอุปสรรคปัญหาในแต่ละวันด้วยความสว่างที่มาจากเบื้องบน ในทุกวันเราจะได้รับการเสริมสร้างด้วยการอ่านศึกษาและใคร่ครวญพระคัมภีร์ซึ่งเป็นอาหารหล่อเลี้ยงฝ่ายจิตวิญญาณของคริสตชน ดังตัวอย่างที่ปรากฏในชีวิตของมหาตมะคานธีบุคคลที่ได้รับอิทธิพลจากพระคัมภีร์ (คำเทศนาบนภูเขา) เป็นอย่างมาก เพราะเขาได้ใช้เป็นแนวทางในการเผชิญหน้ากับปัญหาการเรียกร้องสิทธิให้กับคนในประเทศกับมหาอำนาจ นั่นก็คือแนวทางแห่งสันติวิธี ไม่ใช่ความรุนแรงในการจัดการกับปัญหา อีกทั้งเขายังทำชวนให้คริสตชนพิจารณาคำสอนของพระเยซูคริสต์ที่ปรากฏในพระคัมภีร์อย่างถ่วงถ่วงเพื่อนำไปสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม¹⁸

ประธานของประโยคใหม่ และเมื่อไปดูในข้อที่ 15 ประธานก็คือพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ ดังนั้นเองเป็นผลให้คำว่า **θεοπνευστος** กลายเป็นนัยยะของคำเริ่มต้นของประโยคว่าพระคัมภีร์ทุกตอนที่ได้รับการดลใจจากพระเจ้า และอีกเหตุผลหนึ่งของการดูเรื่องไวยากรณ์เราพบว่าคำว่า **και** ถูกแปลว่า “และ” ถึง 12 ครั้งแต่มีอยู่หลาย ๆ ครั้งเหมือนกันที่แปลว่า “ก็” และก็นำแปลที่ว่าจะแปลว่า ก็ ถ้าคำ ๆ นี้อยู่ระหว่างคำวิเศษสองคำที่อยู่ในกรการเดียวกัน และในบทที่ 4 ข้อ 2 สำหรับที่โมธีแล้วหมายถึงให้ประกาศพระคัมภีร์ทุกตอนที่ได้รับการดลใจ ดู Daniel B. Wallace, *Greek Grammar*

¹⁶ Mounce, W D., *Word Biblical Commentary Vol. 46 : Pastoral Epistles*, Word Biblical Commentary, Dallas: Word, Incorporated. Towner, P H., (2006) *The Letters to Timothy and Titus*, The New International Commentary on the New Testament, (Grand Rapids, MI: Wm. B. Eerdmans Publishing Co. 2002)

¹⁷ Bauckham, R.J., *Word Biblical Commentary Peter, Jude*, Word Biblical Commentary (Vol. 50: 2, pp. 232), (Dallas: Word, Incorporated. 2002)

¹⁸ Gandhian Institutions-Bombay Sarvodaya Mandal & Gandhi, *Research Foundation*
http://www.mkgandhi.org/africanneeds/gandhi/gandhi's_message_to (accessed January 05, 2017)

3.3 พระคัมภีร์เป็นอาหารบำรุงฝ่ายจิตวิญญาณ สำหรับคริสตชนชีวิตฝ่ายจิตวิญญาณเป็นรากฐานที่สำคัญสำหรับมิติอื่น ๆ ในชีวิตของมนุษย์ เพราะถ้าชีวิตฝ่ายจิตวิญญาณไม่เข้มแข็งก็จะส่งผลกระทบต่อชีวิตในมิติอื่น ๆ ด้วย ดังนั้นคริสตชนจึงต้องอ่านและใคร่ครวญพระคัมภีร์เพื่อเป็นอาหารบำรุงชีวิตจิตวิญญาณในพันธสัญญาใหม่ได้กล่าวถึงพระคัมภีร์ว่าเป็นอาหารบำรุงชีวิตฝ่ายจิตวิญญาณในหลายครั้ง ดังคำตรัสของพระเยซูคริสต์ว่า “มนุษย์จะบำรุงชีวิตด้วยอาหารอย่างเดียวก็นำไม่ได้ แต่บำรุงด้วยพระวจนะทุกคำที่ออกมาจากพระโอษฐ์ของพระเจ้า” (มธ. 4:4) นอกจากนี้แล้วเปาโลได้อธิบายใน 2 ทิโมธี 3:17 ว่าหากเราได้รับการเลี้ยงดูอย่างดีด้วยพระวจนะของพระเจ้าเราก็จะพร้อมหรือมีพลังในการกระทำการดีต่อไป¹⁹ ดังนั้นการอ่านพระคัมภีร์จึงควรจะเป็นวิถีชีวิตของคริสตชนที่ต้องปฏิบัติเป็นประจำทุกวัน

4. การใช้พระคัมภีร์ในชีวิตประจำวันของคริสตชน

โลร์เน แซนนี่ (Lorne Sanny) และเจ้าหน้าที่ขององค์กรเนวิเกเตอร์ได้นำเสนอในหนังสือ Memorize the Word ว่าการที่จะทำให้ผู้เชื่อเข้าใจพระคัมภีร์และพระวจนะคำของพระเจ้าได้นั้นจะต้องปฏิบัติตาม 5 วิธีการเหล่านี้เป็นประจำทุกวัน²⁰ คือ

- 1) ฟังพระคัมภีร์ (การฟังเทศนา การเรียนพระคัมภีร์) การฟังเป็นจุดเริ่มต้นของการเรียนรู้ไปสู่ความเชื่อ หากปราศจากการฟังก็ปราศจากจุดเริ่มต้นของการเดินทางชีวิตแห่งความเชื่อ
- 2) อ่านพระคัมภีร์ ถ้าเรามองว่านี่คือหนังสือที่มีสิทธิอำนาจมาจากพระเจ้าและมีพลังในการเปลี่ยนแปลงชีวิตเราในแต่ละวันแล้ว เราจำเป็นที่จะต้องอ่านอย่างใคร่ครวญและสม่ำเสมอ
- 3) ศึกษาพระคัมภีร์ เราจำเป็นต้องศึกษาพระคัมภีร์เพื่อจะเข้าใจและตระหนักถึงความสำคัญของพระคัมภีร์ต่อชีวิตแล้วเราจะเชื่อฟังทำตามพระวจนะนั้น
- 4) ท่องจำพระคัมภีร์ การท่องจำจะทำให้เราคิดถึงข้อพระคัมภีร์นั้นในบางสถานการณ์ที่เราต้องการคำหนุนใจ ข้อพระคัมภีร์จะช่วยหนุนเสริมกำลังใจให้เราได้ในสถานการณ์ที่ยากลำบากและไม่รู้จะทำอะไร
- 5) การภาวนาพระวจนะ การภาวนาใคร่ครวญเป็นกระบวนการสะท้อนคิดพระคัมภีร์ตอนใดตอนหนึ่งซ้ำแล้วซ้ำอีก การภาวนาเป็นกระบวนการที่สำคัญที่สุดในการใคร่ครวญว่าพระคัมภีร์เกี่ยวข้องกับชีวิตของเราอย่างไรบ้าง

คล้ายกับการเสนอของสติเฟ่น ดี อายเออร์ ได้เขียนไว้ในหนังสือ Drawing Close to God ว่ารูปแบบการภาวนาส่วนตัวที่จะทำให้ผู้ปฏิบัติได้รับประโยชน์สูงสุดนั้นจะต้องทำดังต่อไปนี้คือ²¹

- 1) เตรียมใจในขั้นตอนแรกของการภาวนาส่วนตัวนั้นเราควรที่จะเตรียมใจให้สงบเงียบก่อน อาจจะเป็นการร้องเพลงนมัสการส่วนตัว อธิษฐาน หรือภาวนา ก่อนที่จะเริ่มต้นในการอ่านและศึกษาพระคัมภีร์

¹⁹ Fee, G.D., *New International Biblical Commentary: 1 and 2 Timothy, Titus*, (MA: Hendrickson Publishers. 1988)

²⁰ Sanny, L and Staff of The Navigators, (1960), *Memorize the Word, Revised 1970*, (Chicago, IL: Moody Bible Institute. 2004)

²¹ Eyre, S.D., *Drawing Close to God: The Essentials of a Dynamic Quiet Time: A Lifeguide Resource*; (Downers Grove, Ill.: InterVarsity Press 1997).

2) อ่านและศึกษาพระคัมภีร์ การอ่านพระคัมภีร์ให้เข้าใจได้นั้นจำเป็นที่จะต้องใช้เวลาที่จะนำตัวเราเองเข้าไปแช่อยู่ในพระวจนะเพื่อจะซึมลึกเข้าไปถึงในจิตใจของเรา เมื่อเราอ่านแล้วเราควรจะศึกษาพระคัมภีร์ว่าในแต่ละข้อนั้นผู้เขียนพยายามจะสื่อสารหรือให้หลักการอะไรในชีวิตประจำวันของเรา แต่ละข้อมีความหมายอย่างไรบ้าง เมื่อศึกษาจนพบความหมายที่แท้จริงแล้วก็เป็นเวลาที่เราจะต้องใคร่คิดว่าพระคัมภีร์นั้นเกี่ยวข้องกับชีวิตของเราอย่างไรบ้าง

3) ภาวนา เป็นกระบวนการที่เราใคร่ครวญและให้พระวิญญาณบริสุทธิ์ที่จะตรัสกับจิตใจของเรา การภาวนาจะช่วยให้เราเห็นพันธกิจของพระเจ้าชัดเจน เห็นวิถีทางที่พระเจ้าต้องการให้เรากระทำชัดเจน ผู้ที่ภาวนาเป็นประจำจะมีชีวิตจิตใจ ฝ่ายจิตวิญญาณ และอารมณ์ที่ดีขึ้น

4) อธิษฐาน การอธิษฐานเป็นสิ่งจำเป็นเพื่อขอการทรงนำจากพระเจ้าให้เราได้รับสติปัญญาและพลังจากพระองค์ การอธิษฐานสามารถใช้ได้ในทุกขั้นตอนของการภาวนา เพราะการอธิษฐานเป็นการสื่อสารกับพระเจ้า

นอกจากนี้แล้วยังมีองค์ประกอบอื่นที่สามารถนำมาใช้ควบคู่กับการภาวนาส่วนตัวเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดมากขึ้นเช่น การนำสิ่งที่เราได้รับในการภาวนาแต่ละวันไปแบ่งปันกับเพื่อนๆ หรือผู้อื่น การอดอาหารอธิษฐานประกอบกับการภาวนา การเขียนบันทึกประจำวันและทบทวนสิ่งที่เขียนไว้อย่างเสมอ การใช้หนังสือเกี่ยวกับชีวิตคริสตชนประกอบการภาวนาหรือใช้คู่มือภาวนาส่วนตัว เป็นต้น

5. สรุป

พระคัมภีร์คือหนังสือที่รวบรวมการสำแดงและการเปิดเผยของพระเจ้าผ่านประสบการณ์ของผู้เขียนที่ได้รับสิทธิอำนาจจากพระองค์ พระคัมภีร์มีสิทธิอำนาจเหนือชุมชนของผู้เชื่อ และเป็นรากฐานในการดำเนินชีวิตของคริสตชน พระคัมภีร์เป็นอาหารของชีวิตจิตวิญญาณที่จำเป็นจะต้องใช้เพื่อการภาวนาส่วนตัว เพื่อเสริมสร้างชีวิตคริสตชนให้เจริญเติบโตขึ้น หากคริสตชนไม่อ่านใคร่ครวญพระคัมภีร์เป็นประจำชีวิตจิตวิญญาณก็จะเหี่ยวแห้งและไม่สามารถเผชิญหน้ากับวิกฤติการณ์ในชีวิตที่พบ ดังนั้นพระคัมภีร์จึงเป็นส่วนสำคัญในชีวิตของคริสตชนที่จะต้อง อ่าน ภาวนาและใคร่ครวญเป็นการส่วนตัวโดยอาศัยการสำแดงและการทรงนำจากพระวิญญาณบริสุทธิ์

บรรณานุกรม

- Arndt, W, Gingrich, W, Danker, F W. and Bauer, W, A. *Greek-English Lexicon of the New Testament and Other Early Christian Literature : A Translation and Adaption of the Fourth Revised and Augmented Edition of Walter Bauer's Griechisch-DeutschesWorterbuchZu Den Schrift En Des Neuen Testaments Und Der UbrigenUrchristlichenLiteratur*,(pp. 477-479). Chicago: University of Chicago Press. 1996
- Barth, K, William, G, and Torrance, T.F., *Church Dogmatics, Volume I: The Doctrine of the Word of God, Part 2*, Translation of Die KirchlicheDogmatik, Edinburgh: T. & T. Clark. 2004

- Bauckham, R.J., *Word Biblical Commentary Peter, Jude*, Word Biblical Commentary (Vol. 50: 2. pp. 232), Dallas: Word, Incorporated. 2002
- Bloesch, D. G., *Holy Scripture: Revelation, Inspiration & Interpretation*, Downers Grove, Ill.: InterVarsity Press. 1994
- Bromiley, G.W., *The International Standard Bible Encyclopedia*, (pp. 482), MI: Grand Rapids: Wm. B. Eerdmans. 2001
- Eyre, S.D., *Drawing Close to God: The Essentials of a Dynamic Quiet Time : A Lifeguide Resource*, Downers Grove, Ill.: InterVarsity Press.
- Fee, G.D., *New International Biblical Commentary: 1 and 2 Timothy, Titus*, MA: Hendrickson Publishers. 1988
- Gandhian Institutions-Bombay Sarvodaya Mandal & Gandhi, Research Foundation.
http://www.mkgandhi.org/africaneedsgandhi/gandhi's_message_to (accessed January 05, 2017)
- Kittel, G., Bromiley, G.W., Friedrich, G. *Theological Dictionary of the New Testament*, (Vols. 1, pp 742-773) MI: Grand Rapids. 1976
- Liefeld, W.L., *The NIV Application Commentary: 1 and 2 Timothy, Titus*, MI: Grand Rapids Zondervan Publishing House. 1999
- Levering Miriam, ed., "Introduction: Rethinking Scripture," in *Rethinking Scripture: Essays from a Comparative Perspective*, New York: New York Press. 1989
- Mounce, W. D. *Word Biblical Commentary Vol. 46 : Pastoral Epistles*, Word Biblical Commentary, Dallas: Word, Incorporated, (2002). 2002
- Neil R. Lightfoot, *How we got the Bible*, New York: MJF Books. 2003
- Sanny, L and Staff of The Navigators, *Memorize the Word, Revised 1970*, 2004, Chicago, IL: Moody Bible Institute. 1960
- The Oxford Dictionary of the Christian Church, London: Oxford University Press. 1974
- Towner, P H., *The Letters to Timothy and Titus, The New International Commentary on the New Testament*, Grand Rapids, MI: Wm. B. Eerdmans Publishing Co
- Warfield, B.B., *The Works of Benjamin B. Warfield, Volume 1: Revelation and Inspiration*, Bellingham, WA: Logos Research Systems, Inc. 2008
- Warfield, B.B., *The Works of Benjamin B. Warfield, Volume 1: Revelation and Inspiration*, Bellingham, WA: Logos Research Systems, Inc. 2008
- William Sanford LaSor, David Allan Hubbard, Frederic Wm. Bush *Old testament Survey: The Message, Form, and Background of the Old Testament*, Michigan: Grand Rapids. 1996

วอร์เรน, ริชาร์ด *คริสตจักรที่เคลื่อนไปด้วยวัตถุประสงค์*, พิมพ์ครั้งที่ 2, กรุงเทพฯ: คริสเตียนศึกษา แบริติสท์.

20

2. การวิเคราะห์เพลงรวีวารศึกษาและองค์ประกอบด้านดนตรีที่ส่งเสริมการเรียนรู้ด้าน คริสต์ศาสนศาสตร์

ครูศาสนา ดร.ชนันภรณ์ ใจเส่าดี¹

ดร.สกุณี เกรียงชัยพร²

สันติภาพ วิริโยทัย³

บทคัดย่อ

การใช้ดนตรีในคริสตจักรนั้นถือได้ว่ามีบทบาทที่สำคัญอย่างยิ่งต่อการเรียนรู้ด้านคริสต์ศาสนศาสตร์ของคริสตชน ดังตัวอย่างที่เห็นได้อย่างชัดเจนจากบทเพลงรวีวารศึกษาของวิลเลียม บี - แบริดเบอร์ที่ปรากฏควบคู่ไปกับปรากฏการณ์รวีวารศึกษาในประเทศสหรัฐอเมริกา ด้วยลักษณะเด่นในองค์ประกอบด้านดนตรีที่เรียบง่ายและสามารถเข้าถึงกลุ่มคนทั่วไปได้ เพลงรวีวารศึกษาจึงได้ถูกใช้เป็นเครื่องมือในพันธกิจคริสเตียนศึกษาและได้รับความนิยมเป็นอย่างมาก ตั้งแต่คริสต์ศตวรรษที่ 19 มาจนถึงปัจจุบัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งทำนองและเนื้อเพลงของเพลงรวีวารศึกษาซึ่งถือได้ว่ามีอิทธิพลต่อการเรียนรู้คริสต์ศาสนศาสตร์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ด้วยว่าเป็นเพลงที่ง่ายต่อการจดจำ ทำนองและเสียงประสานที่เรียบง่ายมีอิทธิพลแก่วอกต่ออารมณ์ความรู้สึก เนื้อเพลงที่เน้นไปที่หลักศาสนศาสตร์เดียว การใช้ท่อนร้องรับสรุปศาสนศาสตร์ และความเป็นอัตนัยของเนื้อเพลง ทำให้การเรียนรู้และความเข้าใจลึกซึ้งไปถึงประสบการณ์ชีวิตส่วนบุคคลของผู้ใช้บทเพลงรวีวารศึกษา

คำสำคัญ: เพลงรวีวารศึกษา, คริสเตียนศึกษา, วิลเลียม บี แบริดเบอร์

¹ อาจารย์ประจำสาขาวิชาคริสเตียนศึกษา วิทยาลัยพระคริสต์ธรรมแมคกิลวารี

² อาจารย์ประจำสาขาวิชาวิจัย วิทยาลัยพระคริสต์ธรรมแมคกิลวารี

³ อาจารย์ประจำสาขาวิชาดนตรีคริสตจักร วิทยาลัยพระคริสต์ธรรมแมคกิลวารี

Abstract

Music in the church has an important function for Christian Theological Education. The Sunday School Songs of William B. Bradbury, music used in the Sunday School movement, is the most obvious example. The simplicity of the music elements in Sunday School Songs makes it easy to reach common people. Therefore, Sunday School Songs have been a useful tool in Christian education since 19th century. Especially, the simplicity of the melody and harmony make the song easy to grasp and memorable. The text that contains a refrain, focuses on one theology, and displays subjectivity is very effective to learn and comprehend deeply about theology in personal faith.

Keywords: Sunday School Songs, Christian Education, and William B. Bradbury

1. บทนำ

พันธกิจด้านดนตรีและคริสเตียนเป็นสองส่วนที่เกี่ยวข้องกันอย่างใกล้ชิด ในการศึกษาครั้งนี้จะนำความเข้าใจทั้งสองด้านมาบูรณาการเพื่อนำความรู้ในการใช้บทเพลงเพื่อการเรียนรู้คริสต์ศาสนศาสตร์ผ่านทางงานด้านคริสเตียนศึกษา โดยการศึกษานี้จะนำมาบทเพลงของวิลเลียม ปี แบริดเบอร์รี่มาเป็นหลักในการศึกษา บทเพลงของเขาเป็นต้นกำเนิดบทเพลงรวีวารศึกษา ซึ่งเป็นต้นแบบของบทเพลงคริสเตียนในยุคต่อมาและใช้กันอย่างแพร่หลายจนถึงปัจจุบัน

บทความนี้ประกอบด้วย 3 ส่วนหลักคือ 1) ที่มาของพันธกิจด้านรวีวารศึกษา ซึ่งเป็นการสำรวจบริบทที่ก่อให้เกิดงานของแบริดเบอร์รี่ 2) วิเคราะห์ลักษณะเด่นของบทเพลงโดยใช้หลักการดนตรี และ 3) นำลักษณะเด่นที่ได้จากการวิเคราะห์บทเพลงของแบริดเบอร์รี่มาวิเคราะห์โดยใช้หลักการการศึกษาเพื่อให้เห็นลักษณะของบทเพลงที่จะเป็นประโยชน์ในการนำไปใช้ในการส่งเสริมการเรียนรู้ด้านคริสต์ศาสนศาสตร์ และในตอนสรุปจะนำสิ่งที่ได้จากการศึกษาไปเสนอแนะเป็นแนวทางปฏิบัติในชุมชนคริสเตียน

2. ปรากฏการณ์รวีวารศึกษา (The Sunday School Movement)

เมื่อได้ยินคำว่า “รวีวารศึกษา” (Sunday School) หรือ โรงเรียนวันอาทิตย์ คนส่วนใหญ่อาจจะนึกถึง ภาพของการเรียนการสอนเกี่ยวกับเรื่องราวของพระเจ้าที่ปรากฏในพระคริสต์ธรรมคัมภีร์แก่เด็ก ๆ ในชั้นเรียนของคริสตจักรในเช้าวันอาทิตย์ หลายคนอาจมองเห็นภาพของครูและเด็ก ๆ ที่กำลังร้องเพลง สรรเสริญพระเจ้าและทำท่าประกอบเพลง ในขณะที่บางคนอาจคิดถึงกิจกรรมต่าง ๆ ของคริสตจักรที่ตนได้เข้าร่วมเมื่อครั้งยังเป็นเด็ก เช่น การเข้าค่ายรวีวารศึกษาภาคฤดูร้อน การแสดงละครเนื่องในวันคริสต์มาสหรือวันอีสเตอร์ หรือ การนมัสการพระเจ้าในคริสตจักรเด็ก เป็นต้น

สิ่งที่น่าสนใจอย่างยิ่งก็คือ เมื่อศึกษาถึงประวัติความเป็นมาของรวีวารศึกษา พบว่า แท้จริงแล้ว จุดประสงค์ที่แท้จริงของการก่อตั้งโรงเรียนวันอาทิตย์ หรือ รวีวารศึกษา ในครั้งแรกมิใช่เพื่อสอนเกี่ยวกับศาสนาเป็นหลัก แต่เพื่อสอนเด็กและเยาวชนที่มีฐานะยากจนและด้อยโอกาสทางการศึกษาให้สามารถอ่านออกเขียนได้และมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ปรากฏการณ์รวีวารศึกษา (The Sunday School Movement) ที่ว่านี้ เกิดขึ้นครั้งแรกที่เมือง กลูเชสเตอร์ (Gloucester) ประเทศอังกฤษ ในศตวรรษที่ 18 ซึ่งเป็นช่วงระยะเวลาที่เกิดการปฏิวัติอุตสาหกรรม (The Industrial Revolution) ครั้งแรกในประเทศอังกฤษ⁴ การปฏิวัติอุตสาหกรรม ส่งผลให้เกิดการอพยพของประชาชนจากชนบท

⁴ การปฏิวัติอุตสาหกรรมเกิดครั้งแรกในประเทศอังกฤษราวคริสต์ศตวรรษที่ 18 และได้แผ่ขยายไปยังประเทศตะวันตกอื่น ๆ ทั่วโลก การปฏิวัติอุตสาหกรรมนับเป็นปรากฏการณ์ใหม่ที่ส่งผลกระทบต่อระบบการเมือง การปกครอง สังคม เศรษฐกิจ และวัฒนธรรมของมนุษยชาติทั่วโลก การปฏิวัติอุตสาหกรรมเริ่มต้นที่อังกฤษเพราะอังกฤษเป็นประเทศที่มีปัจจัยสนับสนุนการขยายตัวทางอุตสาหกรรมอย่างครบถ้วน เช่น ทุน วัตถุดิบ แรงงาน และตลาดทางการค้า เป็นต้น

มาทำงานทำตามโรงงานต่าง ๆ ที่ตั้งอยู่ในเมือง จนเกิดปัญหาความแออัดของประชากรในเขตเมือง ก่อให้เกิดปัญหาสังคมต่าง ๆ มากมายเช่น คุณภาพชีวิตที่ต่ำของคนที่ย้ายมาอยู่ในชุมชนแออัด การแพร่กระจายของเชื้อโรค ปัญหาด้านสุขอนามัย ปัญหาอาชญากรรม การใช้แรงงานเด็ก การเอารัดเอาเปรียบกัน และการไม่ได้รับโอกาสทางการศึกษาของเด็ก ๆ และเยาวชนที่ติดตามพ่อแม่เข้ามาทำงานในเมืองใหญ่ เด็กและเยาวชนเหล่านี้ส่วนใหญ่ต้องทำงานในโรงงานถึง 12 ชั่วโมงต่อวัน ตั้งแต่วันจันทร์ถึงวันเสาร์ ดังนั้น วันอาทิตย์จึงเป็นวันเดียวที่พวกเขาจะได้หยุดพักจากการทำงาน นอกจากเด็กและเยาวชนเหล่านี้จะไม่ได้รับโอกาสทางการศึกษาแล้ว พวกเขาแทบจะไม่มีโอกาสได้ไปโบสถ์ และได้รับการปลูกฝังทางด้านคุณธรรมจริยธรรมเลย⁵

ประเด็นปัญหาที่กล่าวมาข้างต้นส่งผลให้ผู้นำคริสตจักรและคริสตชนในคริสตจักรท้องถิ่นหลายแห่ง ในประเทศอังกฤษในเวลานั้นหาวิธีการที่จะเข้ามาอภิบาลและพัฒนาคุณภาพชีวิตแก่เด็กและเยาวชน เหล่านี้ ปรากฏการณ์รวิวารศึกษาเกิดขึ้นครั้งแรกโดยการริเริ่มของ ชายที่ชื่อว่า โรเบิร์ต ไรเคส (Robert Raikes, ค.ศ.1736 - 1811) ที่เมือง กลูเชสเตอร์ (Gloucester) ประเทศอังกฤษ ในปี ค.ศ. 1780 นอกจากจะเป็นบรรณาธิการหนังสือพิมพ์ชื่อ *The Gloucester Journal* แล้ว ไรเคสยังเป็นนักเคลื่อนไหวทางสังคม และเป็นคริสเตียนที่เข้มแข็งมากคนหนึ่ง เขาได้เชิญชวนให้เด็กและเยาวชนอายุตั้งแต่ 6-14 ปี มารวมกันในชั้นเรียน ทุกวันอาทิตย์ ตั้งแต่เวลา 10 โมงเช้าไปจนถึง 5 โมงเย็น เพื่อรับการสอนให้ผู้เรียนอ่านออกเขียนได้และรับการปลูกฝังทางด้านจริยธรรม โดยผ่านทางพระคริสต์ธรรมคัมภีร์ และชุดคำถามและคำตอบที่ใช้ในการสอนถึงหลักความเชื่อคริสเตียน (catechism) และบทเพลง คำอธิษฐาน และการเข้าร่วมนมัสการพระเจ้า โดยตั้งชื่อการเรียนการสอนในลักษณะนี้ว่า รวิวารศึกษา หรือ โรงเรียนวันอาทิตย์นั่นเอง โดยการเรียนการสอนดำเนินไปอย่างเข้มงวดและเน้นการฝึกระเบียบวินัย ส่วนคณะครูซึ่งเป็นฆราวาสที่เข้ามาสอนก็ได้รับเงินค่าตอบแทนอย่างเหมาะสม⁶

ในตอนแรกพันธกิจของไรเคสไม่ได้รับการสนับสนุนจากคริสตจักรหลายแห่งและชุมชนเท่าที่ควร ด้วยเกรงว่าการเปิดประตูคริสตจักรให้กับชนชั้นแรงงานที่ไร้การศึกษาได้เข้ามามีส่วนร่วมนั้นเป็นการกระทำที่ เสี่ยงเกินไป และการทำงานในวันสะบาโต (วันอาทิตย์) นั้นเป็นการไม่เหมาะสม อย่างไรก็ตาม ด้วยการสนับสนุนของบรรดาคริสตชนที่เป็นนักธุรกิจหลายคนและศิษยาภิบาลคริสตจักรของไรเคส ชื่อ โทมัส สต็อก (Thomas Stock, ค.ศ.1750 - 1803) ที่ร่วมในการฝ่าฟันอุปสรรคนานับประการและร่วมดำเนินพันธกิจนี้กับไรเคสอย่างแข็งขัน จึงทำให้พันธกิจรวิวารศึกษา

⁵ Kevin E. Lawson, "Historical Foundations of Christian Education," in *Introducing Christian Education Foundations for the Twenty-first Century*, ed. Michael J. Anthony (Grand Rapids, Michigan: Baker Academic, 2001), 22-23.

⁶ Ibid.

ดำเนินไปได้ด้วยดีและเกิดผลอย่างมากมาย⁷ อิทธิพลของโรเกซและคณะทำงาน ต่องานรวีวารศึกษา ไม่ได้สิ้นสุดลงแค่เกาะอังกฤษเท่านั้น ชาวความสำเร็จของงานพันธกิจใหม่นี้ได้แพร่หลาย ออกไปในหลายประเทศในทวีปยุโรปและอเมริกาเหนือ และต่อมาก็ขยายไปสู่ ประเทศต่างๆ ในทวีปเอเชีย และทวีปต่าง ๆ ทั่วโลกที่พระกิตติคุณแผ่ขยายไปถึง

จากปรากฏการณ์รวีวารศึกษาที่กล่าวมาข้างต้น แสดงให้เห็นถึงลักษณะที่เป็นอัตลักษณ์ 4 ประการของพันธกิจรวีวารศึกษา คือ 1) เป็นการนำพระกิตติคุณที่เป็นองค์รวม (Holistic Gospel) ไปยังทั้งคนที่เป็นคริสเตียนและไม่เป็นคริสเตียน 2) คำสอนในชั้นเรียนรวีวารศึกษามีรากฐาน มาจากพระวจนะของพระเจ้า 3) รวีวารศึกษามีเป้าหมายในการประกาศพระกิตติคุณแก่คนยังไม่รู้จักพระเจ้า คนหลงหาย เช่นเดียวกับการสอนผู้ที่เป็นคริสเตียนแล้วให้เติบโตขึ้นในความเชื่อ ดังนั้นบทเพลงและเนื้อหาการสอนจะต้องเข้าใจง่าย เป็นการนำพระคำของพระเจ้า

3. วิลเลียม บี แบริดเบอร์รี และบทเพลงรวีวารศึกษา (William B. Bradbury and Sunday School Songs)

ลักษณะเด่นอย่างหนึ่งของปรากฏการณ์รวีวารศึกษาในประเทศสหรัฐอเมริกาตั้งแต่ในช่วงต้นศตวรรษที่ 19 คือ บทเพลงรวีวารศึกษา (Sunday School Songs) บุคคลที่ถือได้ว่าเป็นผู้ให้กำเนิดบทเพลงรวีวารศึกษา และเป็นผู้ทำให้บทเพลงรวีวารศึกษานี้เกิดความนิยมในวงกว้างคือ วิลเลียม บี แบริดเบอร์รี (William B. Bradbury, ค.ศ. 1816 - 1868) ผู้ซึ่งได้รับการยกย่องว่าเป็นผู้บุกเบิกดนตรีสำหรับเด็กทั้งในคริสตจักรและดนตรีศึกษาในโรงเรียนทั่วไป⁸ แบริดเบอร์รีเป็นผู้ที่ได้รับการศึกษาด้านดนตรีเป็นอย่างดีจากโรงเรียนดนตรีบอสตัน (Boston Academy of Music) และเป็นนักเรียนของ ลอเวลล์ เมสัน (Lowell Mason, ค.ศ.1792 - 1872) ผู้ซึ่งได้รับการยกย่องว่าเป็นบิดาแห่งวงการดนตรีศึกษาของประเศสหรัฐอเมริกา นอกจากนี้แบริดเบอร์รียังมีโอกาสได้ศึกษาหาความรู้ด้านดนตรีเพิ่มเติมที่ทวีปยุโรป ในเมืองไลพ์ซิก (Leipzig) ประเทศเยอรมันนีอีกด้วย แบริดเบอร์รีมีผลงานด้านดนตรีอย่างมากนอกจากการทำหน้าที่เป็นผู้บรรเลงออร์แกนและอยู่ในคณะนักร้องประสานเสียงประจำคริสตจักรแล้ว ท่านยังสอนดนตรีในโรงเรียน และสอนในชั้นเรียนร้องเพลงสำหรับบุคคลทั่วไปในเมืองบอสตัน โดยร่วมงานกับลอเวลล์ เมสัน และโทมัส แฮสติง (Thomas Hastings, ค.ศ.1784 - 1872) จนทำให้ดนตรีศึกษาในประเทศสหรัฐอเมริกาได้รับการพัฒนาอย่างมาก ถึงอย่างไรก็ตามผลงานด้านดนตรีที่สำคัญที่สุดของแบริดเบอร์รีคือ การตีพิมพ์บทเพลงที่ใช้สำหรับประกอบการเรียนรวีวารศึกษาที่ประพันธ์โดยแบริดเบอร์รีเอง ทั้งบทเพลงที่ใช้ในคริสตจักรและบทเพลงทั่วไปมากกว่า 70

⁷ Elmer L. Towns, *ทำอย่างไรให้รวีวารศึกษาเติบโตอย่างมีประสิทธิภาพ*, แปลโดย เรวดี วามนัฐจินดา (กรุงเทพฯ: สถาบันรวีวารศึกษาในประเทศไทย, 2000), 133-135.

⁸ Richard J. Stanislav and Donald P. Hustad, *Companion to The Worshipping Church* (Illinois, U.S.A. :Hope Publishing Company, 1993), 213.

ชุด อาทิเช่น *The Young Choir* (1841) *The Psalmist* (1844) *The Choralist* (1847) *The Golden Chain* (1861) และ *Devotional Hymn and Tune Book* (1864) เป็นต้น

บทเพลงรวีวารศึกษาของแบรดเบอรีนั้นนอกจากจะมีความสำคัญต่อการเรียนการสอนในรวีวารศึกษาแล้วยังถือได้ว่ามีความสำคัญเป็นอย่างมากต่อพัฒนาการของดนตรีคริสตจักร ซึ่งถือได้ว่าเป็นต้นกำเนิดของบทเพลงกอสเปล (Gospel Songs) ที่ได้รับความนิยมอย่างแพร่หลายในศตวรรษที่ 19 และพัฒนาไปจนกระทั่งเป็นบทเพลงคริสเตียนร่วมสมัย (Contemporary Christian Music) ถึงอย่างไรก็ตามบทเพลงรวีวารศึกษาของแบรดเบอรีมิได้ถูกลบเลือนไปตามกาลเวลา แต่ตลอดทุกช่วงประวัติศาสตร์ของคริสตจักร บทเพลงรวีวารศึกษาของแบรดเบอรียังคงปรากฏให้เห็นกันอยู่เรื่อยมา และใช้กันอย่างกว้างขวางในคริสตจักร ซึ่งมีได้ถูกจำกัดเพียงแค่นั้นชั้นเรียนรวีวารศึกษาเท่านั้น และสามารถกล่าวได้ว่าหนังสือเพลงนมัสการของทุกคณะนิกายเกือบทุกเล่มจะมีเพลงรวีวารศึกษาของแบรดเบอรีปรากฏอยู่ ในหนังสือ *เพลงไทยนมัสการ ฉบับปรับปรุงใหม่ ค.ศ.2014* หนังสือเพลงนมัสการภาษาไทยซึ่งใช้กันอยู่ทั่วไปในคริสตจักรที่สังกัดอยู่ในสภาคริสตจักรในประเทศไทยปรากฏทั้งสิ้น 5 บทเพลง คือ เพลงไทยนมัสการบทที่ 105 “พระเยซูคริสต์ทรงนำข้าเดิน” บทที่ 109 “พระเยซูรักฉันรู้แน่” บทที่ 133 “อย่างตัวข้านี้โลหิตพระองค์” บทที่ 171 “เมื่ออธิษฐานนมัสการ” บทที่ 177 “ขอท่านตั้งผู้เลี้ยงแกะจงข้า” และ บทที่ 263 “กลับไปในพระเยซูมิพร” ถึงแม้ว่าเนื้อเพลงของบทเพลงเหล่านี้มิได้ประพันธ์ขึ้นโดยแบรดเบอรี แต่ยังคงสามารถกล่าวได้ว่าบทเพลงเหล่านี้เป็นบทเพลงรวีวารศึกษาของแบรดเบอรี เนื่องจากท่านเป็นผู้ประพันธ์ทำนองให้แก่เนื้อเพลงดังกล่าวและตีพิมพ์เผยแพร่บทเพลงเหล่านี้จนได้รับความนิยมอย่างกว้างขวาง และตามหลักการของกวีนิพนธ์แล้ว เพลงนมัสการ (Hymns) ถูกจัดอยู่ในประเภท บทกวีเลอลิก (Lyric Poetry) กล่าวคือ บทโคลงกลอน ซึ่งเป็นเนื้อเพลงนั้น ต้องถูกใส่ทำนองเพื่อการขับร้อง จึงจะถือได้ว่าบทกวีนั้นสมบูรณ์ กล่าวอีกนัยหนึ่งคือแบรดเบอรีเป็นผู้ทำให้บทโคลงกลอนเหล่านี้มีชีวิต และเป็นบทเพลงอย่างสมบูรณ์แบบนั่นเอง

4. บทวิเคราะห์องค์ประกอบด้านดนตรีของบทเพลงรวีวารศึกษา

จอห์น ออกาสซาเปียน (John Ogasapian, ค.ศ.1941 - ค.ศ.2005) นักวิชาการด้านประวัติศาสตร์ดนตรีได้อธิบายถึงลักษณะทางดนตรีในบทเพลงของวิลเลียม แบรดเบอรี ว่าเป็นบทเพลงที่เรียบง่ายแสดงออกถึงหลักศาสนศาสตร์และคำสอนที่ไม่สลับซับซ้อน ใช้คำที่ตรงไปตรงมา จับคู่กับทำนองที่เข้าถึงได้ง่ายต่อการขับร้อง เสียงประสานก็เรียบง่าย และมีจังหวะจะโคนง่ายต่อการจดจำ สันนิษฐานว่าลักษณะทางดนตรีของบทเพลงรวีวารศึกษานี้ น่าจะมีต้นแบบมาจากบทเพลงตลาด (Popular Music) ในศตวรรษที่ 19 ที่เรียกว่า เพลงพาร์เลอะ (Parlor Songs) ซึ่งเป็นเพลงประเภทหนึ่งที่ได้รับความนิยมอย่างมากในชนชั้นกลางในชุมชนเมืองของประเทศสหรัฐอเมริกาในสมัยนั้น ด้วยลักษณะทางดนตรีที่บุคคลทั่ว ๆ ไปสามารถเข้าถึงได้ง่ายเช่นนี้ บทเพลงรวีวารศึกษาของแบรดเบอรีจึงได้รับความนิยมในการใช้ในกลุ่มอธิษฐานระหว่างวันและ วาย เอ็ม ซี เอ (YMCA) ซึ่งถือ

เป็นปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นในชุมชนเมืองช่วงการฟื้นฟูใหญ่ครั้งที่ 2 ของประเทศสหรัฐอเมริกา⁹ และจนถึงปัจจุบันคริสตชนยังคงนิยมใช้บทเพลงของท่าน ทั้งในการนมัสการและพันธกิจต่าง ๆ ของคริสตจักรในคณะนิกายต่าง ๆ อย่างกว้างขวาง

4.1 คีตลักษณ์ (Form)

ลักษณะดนตรีของบทเพลงรวีวารศึกษา ถือว่าได้คีตลักษณ์หรือรูปแบบการประพันธ์เป็นลักษณะที่โดดเด่นของบทเพลงรวีวารศึกษาอย่างหนึ่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งท่อนร้องรับ (Refrain) ซึ่งเป็นส่วนสำคัญในพัฒนาการของเพลงกอสเปล และเพลงคริสเตียนร่วมสมัย บทเพลงรวีวารศึกษาเป็นสังคีตลักษณ์สองตอน (Binary Form)¹⁰ กล่าวคือ มีรูปแบบการประพันธ์เพลงที่มีสองตอนคือตอน A และ B โดยแต่ละตอนนั้นมีการนำเสนอแนวคิดที่สมบูรณ์ ถึงอย่างไรก็ตามบทเพลงรวีวารศึกษานั้นมีลักษณะเหมือนกับเพลงนมัสการประเภทอื่น ๆ คือเนื้อร้องในแต่ละข้อ (Stanza) ถูกออกแบบมาให้สามารถร้องกับทำนองเดียวกันทั้งหมด (Strophic in Design) แต่สิ่งที่เป็นลักษณะเด่นของบทเพลงรวีวารศึกษานั้นคือ ตอน B ของเพลงซึ่งบ่อยครั้งเป็นท่อนร้องรับ กล่าวคือเป็นเนื้อเพลงชุดเดียวที่ร้องร่วมกับแต่ละข้อโดยไม่เปลี่ยนแปลงเนื้อเพลงไปตามข้อนั้น ๆ (ตัวอย่างที่ 1) ถึงแม้ว่าบทเพลงรวีวารศึกษาของแบรดเบอรีจะไม่มีท่อนร้องรับทุกเพลง แต่ก็พบได้บ่อยครั้งจนเป็นลักษณะเด่น ต่างจากเพลงนมัสการมาตรฐานที่ใช้กันโดยทั่วไปในสมัยนั้น เช่น เพลงนมัสการของไอแซก วัตส์ (Isaac Watts, ค.ศ.1674 - ค.ศ.1748) หรือ ชาลส์ เวสลีย์ (Charles Wesley, ค.ศ.1707 - ค.ศ.1788) ที่พบได้ไม่บ่อยในการใช้ท่อนร้องรับประกอบกับข้อต่าง ๆ ในบทเพลง

ตัวอย่างที่ 1 การวิเคราะห์คีตลักษณ์ของเพลง “พระเยซูคริสต์ทรงนำข้าเดิน” (ทำนอง HE LEADETH ME) จากเพลงไทยนมัสการฉบับปรับปรุงใหม่ ค.ศ.2014 บทที่ 105 แสดงถึงสังคีตลักษณ์สองตอน โดยประกอบด้วย ข้อ 3 ข้อ (3 Stanzas) และร้องรับ (Refrain) ประกอบในท่อนทุก ๆ ข้อ

⁹ John Ogasapian, *Church Music in America* (Georgia, U.S.A: Mercer University Press, 2007), 183 – 187.

¹⁰ ณัชชา โสคติยานุรักษ์, *พจนานุกรมศัพท์ดุริยางคศิลป์* (กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2543), 24.

ท่อน A ข้อ(Stanzas)

1. พระ เย ชู คริสต์ ทรง นำ ข้าฯ เดิน มี สุข จำ เร็ว ถ้อย คำ โลม ใจ ข้าฯ อยู่ ที่ ไต จะ
 2. เมื่อ ครา ข้าฯ อยู่ แตน ตง พง ที่ เมื่อ ครา อยู่ ที่ แมก ไม่ รื่น รมย์ ใน นำ สงบ ทะ
 3. พระ องค์ เจ้า ข้าฯ ข้าฯ ยึด พระ องค์ มี ใจ มั่น คง ไม่ พรา ใต กา มุง มอง อะ ไร สุข

ท่อน B ร้องรับ(Refrain)

ท่า อะ ไร พระ หัตถ์ พระ องค์ โอบ ข้าฯ ดำ เนินพระ องค์ นำ ข้าฯ พระ องค์ นำ หน้า พระ
 เลคลื่น ลม พระ หัตถ์ พระ องค์ โอบ ข้าฯ ดำ เนิน
 ใจหนัก หน้า พระ หัตถ์ พระ องค์ โอบ ข้าฯ ดำ เนิน

หัตถ์ พระ องค์ โอบ ข้าฯ เดิน ไป ข้าฯ จะ เป็น ศิษย์ ชื่อ
 ศิษย์ เลื่อมใส พระ หัตถ์ พระ องค์ โอบ ข้าฯ ดำ เนิน

4.2 ทำนอง (Melody)

ดังที่ได้เกริ่นไปแล้วว่าทำนองของบทเพลงรวีวารศึกษานั้นเรียบง่าย ทั้งการเรียงระดับเสียงของโน้ต และรูปแบบของจังหวะ โดยทั่วไปพบว่าไม่มีการใช้โน้ตนอกคอร์ดมากนัก โน้ตนอกคอร์ดที่ใช้เป็นโน้ตผ่าน (Passing Note) และโน้ตเสริม (Auxiliary Note) ซึ่งปรากฏในจังหวะยกและไม่ปรากฏในจังหวะเน้นของเพลง โดยทั่วไปโน้ตต่าง ๆ จะเรียงกันตามระดับเสียงของบันไดเสียงตามกฎแจเสียงของเพลงในโหมดเมเจอร์ (Major Mode) มีโน้ตกระโดดบ่อยครั้ง แต่ไม่มีการกระโดดในช่วงที่กว้างโดยทั่วไปเป็นคู่สามหรือคู่สี่ซึ่งอยู่ในคอร์ดตามเสียงประสาน จังหวะของทำนองไม่มีความซับซ้อน เน้นที่รูปแบบของจังหวะที่ซ้ำ ๆ

อาจกล่าวได้ว่าทำนองของบทเพลงรวีวารศึกษา สามารถใช้ทฤษฎีการวิเคราะห์ประเภทของทำนองเพลงนมัสการวิคตอเรียน (Victorian Hymnody) ซึ่งเป็นเพลงนมัสการที่ปรากฏเป็นที่นิยมในประเทศอังกฤษในศตวรรษที่ 19 มีพัฒนาการมาจากเพลงตลาดในสมัยนั้น ซึ่งทำให้ลักษณะของทำนองเพลงรวีวารศึกษาและทำนองเพลงนมัสการวิคตอเรียนนั้นมีความคล้ายคลึงกันอย่างมาก ทำนองสามารถแบ่งได้เป็นสองประเภทคือ 1) ทำนองนิ่ง (Static) คือทำนองมีการเคลื่อนไหวไม่มากและจะเน้นย้ำอยู่ที่โน้ตเดิมเป็นส่วนใหญ่ ไม่มีการกระโดดของทำนองในช่วงระยะที่กว้าง และ 2) ทำนองกระโดด (Athletic) คือทำนองที่มีการเคลื่อนไหวค่อนข้างมาก มีการกระโดดในช่วงระยะที่กว้าง¹¹ ถึงอย่างไรก็ตามพบว่ามีการใช้รูปแบบของทำนองทั้งสองประเภทในบทเพลงรวีวารศึกษา ซึ่งสามารถช่วยในการสื่อสารความหมายของเนื้อเพลงได้เป็นอย่างดี เช่น เพลงไทยนมัสการฉบับ

¹¹ William J. Reynolds and Milburn Price, *A Survey of Christian Hymnody*, 5th ed., edited by David W. Music and Milburn Price (Illinois, U.S.A.: Hope Publishing Company, 2010), 98 – 99.

ปรับปรุง ค.ศ.2014 บทที่ 109 “พระเยซูรักฉันรู้แน่” ปรากฏทำนองหนึ่งในข้อ (Stanza) หลักของทำนองนั้นจะย้ายอยู่ที่โน้ตตัวที่ 5 ของบันไดเสียง หรือ โดมิแนนท์ (Dominant) ซึ่งสามารถถ่ายทอดความหมายจากคำในเนื้อร้องได้หลายคำ เนื่องจากโน้ตที่ซ้ำและเคลื่อนไหวไม่มากนัก ทำให้ง่ายต่อการร้องและจดจำที่คำในเนื้อเพลง นอกจากนี้ยังปรากฏทำนองกระโดดในร้องรับ ซึ่งมีการเคลื่อนไหวของทำนองมาก แต่คำในเนื้อร้องนั้นไม่มีการเปลี่ยนแปลงมากนัก จึงสามารถจดจำไปที่อารมณ์ความรู้สึกของท่วงทำนองได้อย่างดี (ตัวอย่างที่ 2)

ตัวอย่างที่ 2 “พระเยซูรักฉันรู้แน่” ทำนอง JESUS LOVES ME หรือ CHINA จาก เพลงไทยนมัสการฉบับปรับปรุง ค.ศ.2014 บทที่ 109

ข้อ (Stanza)

1. พระ เย ชู รัก ฉัน รู้ แน่ พระ คัม กิร์ มี สอน ไว แท้ แม่ ตัว ฉัน นั้น อ่อน หย่อน แร้ง

ร้องรับ (Refrain)

แต่ พระ คริสต์ ทรง ฤทธิ์ เข้ม แข็ง พระ เย ชู รัก ฉัน พระ เย ชู รัก ฉัน พระ คัม กิร์ สั่ง สอน จึง รู้ ตั้ง นั้น แน่ นอน

4.3 เสียงประสาน (Harmony)

โครงสร้างของเสียงประสานโดยทั่วไปของบทเพลงรวีสารศึกษานั้นมีลักษณะที่เรียบง่ายไม่ซับซ้อน โดยมากเป็นคอร์ด โทนิค ซับโดมิแนนท์ และโดมิแนนท์ (I IV V) มีการใช้คอร์ดอื่น ๆ บ้างแต่ไม่ใช่คอร์ดหลักในโครงสร้างเสียงประสาน น้อยครั้งมากที่จะปรากฏคอร์ดระดับที่สอง (Secondary Chord) และคอร์ดยืม (Borrowed Chord) ถึงอย่างไรก็ตามลักษณะที่โดดเด่นของเสียงประสานในบทเพลงรวีสารศึกษาที่แตกต่างจากทำนองเพลงนมัสการมาตรฐานที่ปรากฏในคริสตจักรสมัยนั้นคือ เสียงประสานของเพลงรวีสารศึกษานั้นมีการเปลี่ยนจังหวะเสียงประสานช้า (Slow Harmonic Rhythm) ซึ่งแตกต่างจากเสียงประสานของทำนองเพลงนมัสการมาตรฐานที่เสียงประสานนั้นแทบจะเปลี่ยนทุกครั้งเมื่อมีการเปลี่ยนระดับเสียงของทำนอง แต่ในกรณีของบทเพลงรวีสารศึกษาเสียงประสานจะไม่เปลี่ยนบ่อย ถึงแม้จะมีการเปลี่ยนระดับเสียงก็ตาม ซึ่งก็สอดคล้องกับท่วงทำนองที่ดำเนินไปตามโน้ตทริยแอด (Triad) ในเสียงประสาน (ตัวอย่างที่ 3 และ 4)

ตัวอย่างที่ 3 โครงสร้างเสียงประสานของ “พระเยซูรักฉันรู้แน่” ทำนอง JESUS LOVES ME หรือ CHINA จาก เพลงไทยนมัสการฉบับปรับปรุง ค.ศ.2014 บทที่ 109 แสดงถึงความเรียบง่ายของ

การดำเนินเสียงประสาน และการเปลี่ยนจังหวะเสียงประสานที่ซ้ำของบทเพลงรวีวารศึกษา

ตัวอย่างที่ 4 โครงสร้างเสียงประสานของ “องค์พระเจ้าอวยพรผู้เผยพระวาจา” ทำนอง TOULON จาก เพลงไทยนมัสการฉบับปรับปรุง ค.ศ.2014 บทที่ 243 แสดงถึงการดำเนินเสียงประสานในเพลงนมัสการมาตรฐานที่ซับซ้อนกว่าบทเพลงรวีวารศึกษา

4.4 เนื้อเพลง (Text)

ดังที่ได้กล่าวถึงก่อนหน้านี้แล้วว่าบทเพลงรวีวารศึกษานั้นแบ่งเป็นหลายข้อ (Stanza) โดยซับซ้อนกับทำนองเดียวกันทั้งหมด โดยมากทำนองที่ใช้กับเนื้อเพลงจะเป็นทำนองเฉพาะที่ประพันธ์ขึ้นสำหรับเนื้อเพลงนั้น ๆ (Proper Tune) การจับคู่กันระหว่างเนื้อร้องกับทำนองนั้นโดยมากเป็นการจับหนึ่งคำต่อหนึ่งเสียง (Syllabic) ไม่ค่อยพบเห็นการเอื้อนในเพลงรวีวารศึกษา การร้องหนึ่งคำต่อหนึ่งเสียงนี้ช่วยในการฝึกทำนองและการจดจำเนื้อเพลงได้ดี ลักษณะของเนื้อเพลงจะใช้คำง่าย ๆ ไม่ซับซ้อนเพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในรวีวารศึกษาที่มีกลุ่มเป้าหมายเป็นเด็กและผู้ที่มีการศึกษาน้อย เนื้อเพลงโดยภาพรวมมีเนื้อหาที่เป็นลักษณะอัตนัย (Subjective) ที่มุ่งเน้นไปที่ประสบการณ์ส่วนบุคคลที่มีต่อพระเจ้าจึงพบเห็นการใช้สรรพนามบุคคลที่หนึ่งอยู่บ่อยครั้งในเนื้อเพลง นอกจากนี้ยังมุ่งเน้นไปที่หลักศาสนศาสตร์และคำสอนเพียงเรื่องเดียว โดยมีท่อนร้องรับช่วยเสริมในการสรุปแนวคิดด้านศาสนศาสตร์หรือคำสอนที่อยู่ในข้อของเนื้อเพลง ซึ่งก่อนการกำเนิดบทเพลง

รวีวารศึกษาเนื้อเพลงนมัสการมาตรฐานอื่น ๆ ดังเช่น เพลงนมัสการของไอเซ็ก วัตส์ บ่อยครั้งพบว่า จะสอดแทรกหลักศาสนาและคำสอนที่หลากหลายภายในหนึ่งบทเพลง และมีลักษณะที่ค่อนข้างเป็นปรนัย (Objective) คือมุ่งเน้นไปที่หลักศาสนาและคำสอนเกี่ยวกับพระเจ้าโดยไม่มีการแสดงออกถึงประสบการณ์ส่วนบุคคลมากนัก จึงกล่าวได้ว่าลักษณะของเนื้อเพลงที่เรียบง่าย เน้นไปที่ศาสนาและคำสอนเพียงเรื่องเดียว และความเป็นอัตนัยของเนื้อเพลงเป็นสิ่งที่โดดเด่นอย่างมาก และเป็นจุดเริ่มต้นของพัฒนาการเพลงนมัสการสมัยใหม่ซึ่งมีลักษณะของเนื้อเพลงในรูปแบบเดียวกัน

5. องค์ประกอบด้านดนตรีที่ส่งเสริมการเรียนรู้คริสต์ศาสนศาสตร์

ส่วนแรกของบทความนี้ได้นำเสนอลักษณะเด่นในบทเพลงของแบรดเบอรี ซึ่งลักษณะดังกล่าวปรากฏให้เห็นอยู่ในบทเพลงที่ใช้ในคริสตจักรจนถึงปัจจุบัน จากการวิเคราะห์บทเพลงโดยใช้หลักการวิเคราะห์ด้านดนตรี เพลงของแบรดเบอรีประกอบด้วยลักษณะเด่นอันเป็นองค์ประกอบ 4 ประการคือ 1) คีตลักษณ์ 2) ทำนอง 3) เสียงประสาน และ 4) เนื้อเพลง

ตอนที่สองของบทความนี้จะศึกษาต่อเนื่องจากตอนที่แล้วโดยนำลักษณะหรือองค์ประกอบหลักที่ได้จากการวิเคราะห์บทเพลงของแบรดเบอรี โดยเลือกมาสององค์ประกอบหลักคือทำนองและเนื้อเพลง แล้วนำมาเชื่อมโยงเข้ากับพันธกิจด้านคริสต์ศาสนศาสตร์ โดยเป็นการทำความเข้าใจว่าทำนองและเนื้อร้องมีอิทธิพลในแง่การศึกษาคริสต์ศาสนศาสตร์อย่างไรโดยใช้หลักการและทฤษฎีด้านการศึกษามาเป็นกรอบแนวคิด หรืออีกนัยหนึ่งคือการวิเคราะห์ว่าบทเพลงดังกล่าวทำให้ผู้ขับร้องและผู้ฟังบทเพลง (ต่อไปนี้จะรวมเรียกว่า “ผู้รับ”) ได้เรียนรู้ความจริงและศาสนศาสตร์คริสเตียนอย่างไร จุดประสงค์ของการศึกษาก็เพื่ออธิบายลักษณะของบทเพลงคริสเตียนที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ด้านจิตวิญญาณ และเพื่อนำไปสู่ข้อเสนอแนะในการใช้เพลงในชุมชนคริสเตียน

5.1 ทำนอง (Tune)

เพลงของแบรดเบอรีและเพลงอื่น ๆ ที่ได้รับอิทธิพลจากเขามีทำนองเรียบง่าย ทำนองในที่นี่รวมถึงระดับเสียงและจังหวะ นอกจากนี้ยังพบว่าจังหวะของบทเพลงเป็นจังหวะที่ซ้ำ ๆ และมีทำนองนิ่ง มีการเคลื่อนไหวของระดับเสียงไม่มาก การที่โน้ตซ้ำและเคลื่อนไหวไม่มากทำให้ง่ายต่อการร้อง และช่วยให้สามารถจดจำที่เนื้อร้องได้ดีกว่าบทเพลงที่มีระดับเสียงแตกต่างกันมาก นอกจากเพลงของแบรดเบอรีแล้ว เมื่อศึกษาบทเพลงทางศาสนาโดยทั่วไป การซ้ำเป็นลักษณะร่วมที่ปรากฏอยู่ในเกือบทุกศาสนา เช่น เทเซ่ บทสวดมนต์ในพุทธศาสนา เป็นต้น

ทำนองและจังหวะที่ซ้ำและเรียบง่ายช่วยให้ง่ายต่อการจดจำและจดจำทั้งในระยะสั้นและระยะยาว ผู้ให้สัมภาษณ์ในการศึกษาชิ้นหนึ่ง¹² บอกเล่าประสบการณ์ฝ่ายวิญญาณและจุดหักเหการดำเนินชีวิตว่ามาจากบทเพลงที่พวกเขาเคยได้ยินและร้องจนคุ้นเคยในอดีต และเมื่อผ่านประสบการณ์หรือเหตุการณ์บางอย่าง บทเพลงที่เกี่ยวกับเหตุการณ์นั้นก็ผุดขึ้นมาในความคิด เมื่อผ่านการใคร่ครวญและตรึกตรองก็นำไปสู่ปรากฏการณ์อย่างใดอย่างหนึ่ง ไม่ว่าจะเป็นได้รับการปลอบโยนหนุนน้ำใจ เข้าใจสถานการณ์และปัญหาดีขึ้น มีมุมมองชีวิตและพระเจ้าลึกซึ้งขึ้น หรือเป็นการตอบสนองที่เป็น การกระทำที่เชื่อฟังคำสอน ในแง่นี้ ทำนองและจังหวะเป็นเครื่องมือที่ใช้เพื่อความจำ

ประสบการณ์ดังกล่าวสามารถอธิบายได้โดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้ในเรื่องการเก็บข้อมูล (Retention Theory)¹³ ซึ่งบอกว่าการเรียนรู้ขึ้นอยู่กับความสามารถในการจัดเก็บข้อมูลและเรียก ข้อมูลกลับคืนมา รวมถึงรูปแบบและความถี่ของข้อมูลที่จะช่วยทำให้การจัดเก็บและเรียก กลับคืนง่ายขึ้น จะเห็นได้ว่าลักษณะบทเพลงของแบรดเบอรีที่มีทำนองซ้ำบ่อยครั้งอันเป็นการตอกย้ำ จนจำได้ และสามารถก่อให้เกิดประสบการณ์การเรียนรู้ในอนาคตเมื่อสามารถเรียกบทเรียนที่ได้จาก เพลงกลับคืนมาได้จากความจำ การซ้ำของส่วนหรือท่อนของบทเพลงในส่วนของทำนอง โดยเฉพาะ เพลงที่มีทำนองเรียบง่ายเป็นเครื่องมือช่วยนำไปสู่การจดจำและจดจำเนื้อหาของเพลงได้ดีขึ้น และ เมื่อผู้รับสามารถจดจำเนื้อหาของบทเพลงได้ก็จะเปิดโอกาสที่จะนำไปสู่ความเข้าใจความจริงของ พระเจ้าที่ลึกซึ้งและการก่อตัวของศาสนศาสตร์ได้มากขึ้นในภายหลัง

นอกจากนี้ทำนองเพลงยังมีอิทธิพลในแง่อารมณ์ความรู้สึก (affective dimension) ทำนองมี ส่วนสำคัญต่อการเปลี่ยนแปลงทัศนคติหรือตอบสนองด้านอารมณ์ การเปลี่ยนแปลงชีวิตที่แท้จริงจะ ไม่เกิดขึ้นหากปราศจากมิติด้านอารมณ์ ความรู้สึก และทัศนคติ¹⁴ เหตุผลที่ทำนองเพลงสามารถมี อิทธิพลต่อทัศนคติของผู้รับก็เพราะ ทำนองช่วยทำให้คนเปิดรับเนื้อหาหรือสารของเพลง หากคนมี ทัศนคติลบต่อทำนองเพลง เนื้อหาก็จะไม่เป็นที่ยอมรับด้วย หากคนมีทัศนคติบวกต่อทำนองเพลง (รวมถึงเนื้อร้อง) คนก็จะเปิดรับเนื้อหาและสารที่อยู่ในเพลง หากคนมีทัศนคติที่ดีต่อทำนองเพลงแต่ไม่ ฟังพอใจในเนื้อร้อง เพลงนั้นก็ยังคงจะเป็นที่ยอมรับและถูกนำมาใช้ ซึ่งจะเป็นโอกาสในการเปิดรับเนื้อหา ของเพลงได้เข้ามามีอิทธิพลต่อความคิดได้ในภายหลัง¹⁵ ในกรณีบทเพลงของแบรดเบอรี ทำนองนี้

¹² Sakunee Kriangchaiporn, "The Role of Meditation in Spiritual Learning for Christian Discipleship in Thailand" PhD diss., Biola University, CA, 2015, (3706102), 97.

¹³ Bruce Wilkinson. *The seven Laws of the Learner: How to Teach Almost Anything to Practically Anyone* (Atlanta, GA: Multnomah Books, 1992), 205-268.

¹⁴ Paul G. Hiebert, *Transforming Worldviews: An Anthropological Understanding of How People Change* (Grand Rapids, Mich: Baker Academic, 2008), 315.

¹⁵ Roberta Rose King, *Pathways in Christian Music Communication: The Case of the Senufo of Côte D'Ivoire* (Eugene, Or: Pickwick Publications, 2009), 197.

และเรียงง่ายสอดคล้องกับเสียงประสานที่ไม่ซับซ้อนทำให้เข้าถึงผู้คนได้อย่างเป็นกลาง และทำให้บทเพลงของเขายังเป็นที่นิยมอยู่ทุกยุคทุกสมัย

จากที่กล่าวมาข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า ทำนองของบทเพลงมีอิทธิพลอย่างยิ่งต่อทั้งความคิดและอารมณ์ ในตอนต่อไปจะได้สำรวจองค์ประกอบอีกประการหนึ่งของบทเพลง คือเนื้อเพลงว่ามีความสำคัญอย่างไรต่อทั้งผู้ร้องและผู้ฟัง

5.2 เนื้อเพลง (Text)

ดังที่บทวิเคราะห์ในส่วนแรกได้กล่าวไว้ว่า เนื้อเพลงของแบรดเบอรีมีลักษณะเด่นคือ ใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย เน้นศาสนศาสตร์หรือคำสอนเพียงเรื่องเดียว และมีความเป็นอัตนัย

5.2.1 ภาษาที่เข้าใจง่าย

ความเข้าใจในระดับภาษาจะนำไปสู่ความเข้าใจในระดับแนวคิด เบนจามิน บลูม เสนอทฤษฎีของเขาซึ่งอธิบายระดับขั้นความสามารถในการเรียนรู้¹⁶ โดยขั้นแรกสุดของการเรียนรู้คือ

- 1) ความรู้ ความจำ – เป็นขั้นแรกสุดของการเรียนรู้สิ่งต่างๆ
 - 2) ความเข้าใจ – คือการจับความหมายจากสิ่งที่รู้ สามารถอธิบายได้
 - 3) การนำไปใช้ – คือการนำความเข้าใจที่ได้ไปใช้ในบริบทหรือสถานการณ์ใหม่ สามารถแก้ปัญหาได้
 - 4) การวิเคราะห์ – รู้ว่าสิ่งที่รู้และทำมีจุดแข็งและจุดอ่อนอย่างไร สามารถโต้แย้งและให้เหตุผลในสิ่งที่ตนเชื่อ
 - 5) การสังเคราะห์ – สามารถรวบรวมความคิดเห็นและความเชื่อได้ เชื่อมโยงระหว่างความรู้ ความเชื่อได้
 - 6) การประเมินค่า – ตัดสินใจ พิจารณาที่จะปรับเปลี่ยนสิ่งที่เชื่ออยู่เดิม แล้วไปเชื่อในสิ่งใหม่
- จากลำดับขั้นของความรู้ดังกล่าวสามารถอธิบายได้ว่า ความรู้เป็นฐานเริ่มต้นของการนำไปสู่การเติบโตในความเชื่อ การเรียนรู้ที่ดีตั้งแต่แรกย่อมนำไปสู่กระบวนการที่ดีด้วย เช่นเดียวกับแนวคิดที่สามารถหยั่งรากลึกได้มาจากภาษาที่สื่อแล้วเข้าใจได้

5.2.2 เน้นศาสนศาสตร์หรือคำสอนเพียงเรื่องเดียว

โดยมีท่อนร้องรับเป็นจุดศูนย์กลางของเพลงและการสรุปแนวคิดด้านศาสนศาสตร์หรือคำสอนโดยรวมที่อยู่ในบทเพลง ลักษณะดังกล่าวในบทเพลงของแบรดเบอรีสะท้อนจุดประสงค์การเทศนาสั่งสอน คือการเปลี่ยนแปลงชีวิต (transformation) ไม่ใช่แค่การเพียงส่งผ่านข้อมูล (information) แอนดี สแตนลีย์ นักเทศน์คนสำคัญในศตวรรษที่ 21 ให้ความเห็นด้านการเทศนาว่า

¹⁶ Benjamin Samuel Bloom and Anderson W. Lorin, *A Taxonomy for Learning, Teaching, and Assessing: A Revision of Bloom's* (Harlow: Pearson, 2014), 277.

การนำเสนอเนื้อหาควรเป็นประเด็นเดียว ทั้งบทเรียนควรมุ่งไปที่ประเด็นนี้ เขาเห็นว่า หากให้ข้อมูลมากเกินไปที่จะจดจำได้ คนก็จะจำอะไรไม่ได้เลย ฉะนั้น ในการให้ข้อมูลที่จะนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงชีวิตจึงควรมุ่งเน้นและทำให้เนื้อหาแคบลงเหลือเพียงประเด็นเดียว ส่วนที่เหลือเป็นการสนับสนุนยกตัวอย่าง และช่วยให้คนจดจำได้¹⁷ แนวคิดของสแตนลีย์ในด้านการเทศนาสามารถนำมาใช้กับบทเพลงด้วยเช่นเดียวกัน โดยเพลงของแบรดเบอรีสะท้อนถึงวิธีการนี้ นอกจากนี้สแตนลีย์ยังแนะนำวิธีหนึ่งในการนำเสนอเนื้อหาแบบประเด็นเดียวที่เรียกว่า “Sticky statement” (ประโยคกาว) คือประโยคหลักที่เชื่อมเนื้อหาทั้งหมดของเพลงเข้าด้วยกัน และเป็นประโยคสรุปประเด็นหนึ่งเดียวของบทเพลง เราได้เห็นประโยคกาวอยู่เกือบทุกเพลงของแบรดเบอรี เช่น “พระเยซูคริสต์ทรงนำข้าเดิน” “พระเยซูรักฉันรู้แน่” “องค์พระเจ้าอวยพรผู้เผยพระวาจา” เนื้อหาทั้งหมดของเพลงล้วนมุ่งเข้าสู่จุดศูนย์กลางคือประโยคดังกล่าวซึ่งเป็นประเด็นหลักของบทเพลง

5.2.3 มีความเป็นอัตนัย

ลักษณะอัตนัยของบทเพลงคือ การแสดงออกถึงประสบการณ์ส่วนบุคคลที่มีต่อพระเจ้า โดยสังเกตได้จากการใช้สรรพนามบุรุษที่หนึ่ง เช่น ข้าพเจ้า ข้าพระองค์ ฉัน เป็นต้น บทบาทของเนื้อร้องที่เป็นอัตนัยช่วยผู้รับในการแสดงประสบการณ์ร่วมกับผู้ประพันธ์ผ่านเนื้อร้อง ผลคือเป็นการเปิดให้ผู้คนได้แสดงออกและถ่ายทอดประสบการณ์ ทัศนคติ มุมมองชีวิตของตนเองออกมาเป็นภาษาพูด นอกจากนี้ยังอาจเป็นการขอบคุณ วิงวอน ทูลขอ บ่งบอกความจำเป็น อุปสรรคและปัญหาของชีวิต อีกทั้งเป็นการสื่อสารในระดับอารมณ์ความรู้สึกของแต่ละคนผ่านบทเพลงด้วย เหล่านี้ล้วนแล้วแต่เป็นบทบาทของบทเพลงที่สื่อสารประสบการณ์ส่วนตัวทั้งสิ้น

ความเป็นอัตนัยสำคัญต่อการเรียนรู้ทุกด้าน เนื่องจากเป็นความสำเร็จในการเปลี่ยนแปลงข้อมูลภายนอกเป็นความรู้ภายในตน เป็นการเคลื่อนไหวในระดับความจริงที่ “ร้อง” ไปสู่ความจริงที่ “เชื่อ” (internalization) บทเพลงที่มีความเป็นอัตนัยก่อให้เกิดประโยชน์ในการทำให้บทเพลงไม่เพียงความเชื่อที่ยอมรับในเชิงหลักการ แต่เป็นการประกาศยืนยันความเชื่อและนำความจริงของบทเพลงเข้ามาเป็นความจริงของตน (personalization)

จากการนำเสนอที่ผ่านมามาดูจะเห็นว่า องค์ประกอบด้านทำนองและเนื้อร้องในบทเพลงของแบรดเบอรีแสดงให้เห็นบทบาทสำคัญของเพลงคริสเตียนในการก่อรูปความเข้าใจและทัศนคติที่มีต่อตนเอง สังคม และพระเจ้า และได้ชื่อว่าเป็น “Sung Theology” (ศาสนศาสตร์ร้องได้)¹⁸ ซาลิเออร์สได้เล่าว่า ถ้าเขาอยากจะทำหน้าที่มีความคิดเกี่ยวกับพระเจ้าอย่างไร เขาก็จะให้คนบอกเพลงสรรเสริญที่ชื่นชอบ เรื่องนี้อธิบายถึงการที่เนื้อร้องของบทเพลงได้ก่อความเชื่อและกำหนดศาสนศาสตร์แก่ผู้รับ

¹⁷ Andy Stanley and Jones Lane, *Communicating for a Change* (Sisters, Or: Multnomah Publishers, 2006), 31-50.

¹⁸ Don E. Saliers, *Music and Theology* (Nashville: Abingdon Press, 2007), 71.

นอกจากนี้ยังสร้างทิศทางให้กับมุมมองและทัศนคติของคนที่มีต่อตนเอง สังคม และพระเจ้าในความคิดของคน เนื่องจากเนื้อเพลงจะสะท้อนความเข้าใจ และตีความหมายพระคริสต์ธรรมคัมภีร์และสื่อสารออกมาเป็นภาษาและคำร้อง เมื่อผู้รับได้รับข้อมูลจากเนื้อเพลงก็เป็นการวางศาสนศาสตร์ลงในความคิดของผู้คน ซึ่งอาจนำไปสู่ความเข้าใจและความเชื่อที่ลึกซึ้งในภายหลังเมื่อผ่านกระบวนการที่เหมาะสมดังที่กล่าวไปแล้วเบื้องต้น จะเห็นถึงกระบวนการรับส่งทางหลักข้อเชื่อและศาสนศาสตร์ระหว่างผู้แต่ง ผู้ฟัง และผู้ร้องบทเพลง

อย่างไรก็ดี บทบาทของเนื้อเพลงในการสร้างศาสนศาสตร์แก่ผู้รับบางครั้งก็เป็นเรื่องท้าทาย ขณะที่เนื้อเพลงสะท้อนความเข้าใจที่ผู้ประพันธ์มีต่อพระคัมภีร์ ขณะเดียวกันก็อาจเป็นการตีความหมายหรือความเข้าใจที่ผิด บิดเบือน หรือคลาดเคลื่อนได้เช่นเดียวกัน เมื่อเป็นเช่นนั้นบทเพลงที่มีลักษณะดังกล่าวก็สามารถก่อรูปศาสนศาสตร์ที่ผิดหรือบิดเบือนแก่ผู้ฟังได้ ในช่วงจะท้ายจะเป็นข้อเสนอแนะในการใช้เพลงเพื่อการปลูกฝังความเชื่อในหมู่คริสตชน

6. สรุปและข้อเสนอแนะ

จากการวิเคราะห์บทเพลงของแบรดเบอรีผ่านหลักการองค์ประกอบทางดนตรีได้พบว่ามีลักษณะเด่นในบทเพลงของเขาประกอบด้วย 1) คีตลักษณ์ 2) ทำนอง 3) เสียงประสาน และ 4) เนื้อเพลง และจากการนำองค์ประกอบเหล่านี้มาพิจารณาโดยใช้หลักการด้านการศึกษาพบว่า องค์ประกอบเหล่านี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งทำนองและเนื้อร้องมีบทบาทสำคัญต่อการเรียนรู้และสร้างศาสนศาสตร์ขึ้นกับผู้รับ สิ่งที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้สามารถนำมาเป็นข้อเสนอแนะต่อผู้ที่เกี่ยวข้องกับบทเพลงสรรเสริญดังต่อไปนี้

1) ในระดับผู้นำคริสตจักร โดยเฉพาะพันธกิจด้านคริสเตียนศึกษาและการนมัสการ ควรทำความเข้าใจหน้าที่และบทบาทของดนตรีว่าเป็นมากกว่าความบันเทิงหรือจรรโลงใจ และไม่ใช่ว่าเพียงการแสดงออกในการนมัสการ แต่เป็นการสร้างฐานความคิดและความเข้าใจทางคริสต์ศาสนศาสตร์และมุมมองที่คนมีต่อชีวิตและสังคม ดังนั้นการคัดเลือกบทเพลงเพื่อจุดประสงค์ดังกล่าวจึงต้องพิจารณาทำนองและเนื้อหาควบคู่กันไป

2) ในระดับนักดนตรี เรื่องของการเล่นดนตรีประกอบเพลง ให้คำนึงถึงเป้าหมายในการช่วยให้ผู้ร้องสามารถจดจำกับเนื้อหาของบทเพลง ซึ่งอาจหมายถึงการเล่นโน้ตระดับให้น้อยลง ทำเสียงให้ดังขึ้นหรือเบาลงในบางช่วง หรือเปลี่ยนระดับเสียงสูงต่ำ ทั้งหมดนี้เพื่อจุดประสงค์ในการทำให้ที่ประชุมสามารถจดจำอยู่กับเนื้อหาของเพลง มากกว่าผู้เล่นหรือเครื่องดนตรีที่เล่น

3) ในระดับสมาชิก ควรเสริมสร้างทักษะด้านการใคร่ครวญบทเรียนและความจริงของพระวจนะผ่านบทเพลง และเรียนรู้ที่จะร้องและฟังด้วยความคิดที่จดจำอยู่กับเนื้อหาของบทเพลง รวมทั้งใช้บทเพลงเป็นกระจกสะท้อนถึงชีวิตและความเชื่อของตนเอง นอกจากนี้ยังควรใช้บทเพลงแสดงถึงความเชื่อและการตอบสนองฝ่ายวิญญาณ

บรรณานุกรม

- Towns, Elmer L.. *ทำอย่างไรให้รวีวการศึกษาเติบโตอย่างมีประสิทธิภาพ*, แปลโดย เรวดี วามันธุ์จินดา. กรุงเทพฯ: สถาบันรวีวการศึกษาในประเทศไทย, 2000.
- Bloom, Benjamin Samuel and Anderson W. Lorin, *A Taxonomy for Learning, Teaching, and Assessing: A Revision of Bloom's*. Harlow: Pearson, 2014.
- Hiebert, Paul G.. *Transforming Worldviews: An Anthropological Understanding of How People Change*. Grand Rapids, Mich: Baker Academic, 2008.
- King, Roberta Rose. *Pathways in Christian Music Communication: The Case of the Senuso of Cote D'Ivoire*. Eugene, Or: Pickwick Publications, 2009.
- Lawson, Kevin E.. "Historical Foundations of Christian Education" in *Introducing Christian Education Foundations for the Twenty-first Century*. Edited by Michael J. Anthony. Grand Rapids, Michigan: Baker Academic, 2001.
- Ogasapian, John. *Church Music in America*. Georgia, U.S.A: Mercer University Press, 2007.
- Reynolds, William J., and Milburn Price. *A Survey of Christian Hymnody*, 5th edition. Edited by David W. Music and Milburn Price. Illinois, U.S.A.: Hope Publishing Company, 2010.
- Sakunee Kriangchaiporn, "The Role of Meditation in Spiritual Learning for Christian Discipleship in Thailand" PhD Dissertation. Biola University, CA, 2015, (3706102).
- Saliers, Don E..*Music and Theology* (Nashville: Abingdon Press, 2007).
- Stanislaw, Richard J., and Donald P. Hustad. *Companion to The Worshiping Church*. Illinois, U.S.A. :Hope Publishing Company.
- Stanley, Andy and Jones Lane, *Communicating for a Change*. Sisters, Or: Multnomah Publishers, 2006.
- Wilkinson, Bruce. *The seven Laws of the Learner: How to Teach Almost Anything to Practically Anyone*. Atlanta, GA: Multnomah Books, 1992.

**3. การประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตประจำวัน :
กรณีศึกษาสมาชิกคริสตจักรสันตปาปา อ.แม่เมาะ จ.เชียงใหม่
สังกัดคริสตจักรภาคที่ 1 สภาคริสตจักรในประเทศไทย**

ชุลีพรรณ ศรีสุนทร¹

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้เพื่อ (1) เพื่อศึกษาบริบทการใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของสมาชิกคริสตจักรสันตปาปา อ.แม่เมาะ จ.เชียงใหม่ (2) เพื่อหาแนวทางในการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตของสมาชิกคริสตจักรสันตปาปา (3) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตของสมาชิก คริสตจักรสันตปาปา ระหว่างก่อนและหลังการเข้าร่วมกิจกรรมประชาชนที่ศึกษา คือ สมาชิกคริสตจักรสันตปาปาจำนวน 32 คน โดยมีแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 5 ด้านได้แก่ ด้านความพอประมาณ ด้านการมีเหตุผล ด้านภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี ด้านเงื่อนไขความรู้ และด้านเงื่อนไขคุณธรรม

ผลการวิจัยพบว่าผลการวิเคราะห์แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็นด้านความพอประมาณพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับความคิดเห็นด้านความพอประมาณในภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.48$, S.D.=0.39) ระดับความคิดเห็นด้านการมีเหตุผลพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับความคิดเห็นด้านการมีเหตุผลในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.98$, S.D.=0.51) ระดับความคิดเห็นด้านภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับความคิดเห็นด้านภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.80$, S.D.=0.55) ระดับความคิดเห็นด้านเงื่อนไขความรู้พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับความคิดเห็นด้านเงื่อนไขความรู้ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.70$, S.D.=0.63) ระดับความคิดเห็นด้านเงื่อนไขคุณธรรมพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับความคิดเห็นด้านเงื่อนไขคุณธรรมในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.24$, S.D.=0.53)

คำสำคัญ (keywords): ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง การดำเนินชีวิต คริสตจักรสันตปาปา

¹อาจารย์ประจำวิทยาลัยพระคริสตธรรมแม่คิลวารี มหาวิทยาลัยพายัพ

Abstract

This study aims to 1) examine the application of sufficiency economy concepts by members of the Sontonpin Church in Mae Na Wang, Mae Ai, Chiang Mai, (2) lay out an approach for applying the philosophy of a sufficiency economy to the daily lives of the Sontonpin Church members and 3) provide a comparison of 32 Sontonpin church members' ability to apply the sufficiency economy philosophy prior to and following their participation in public awareness activities, which will be the focus of this study. A survey/questionnaire was distributed which was divided into 5 aspects, Moderation, Rationality, Self-Control, Knowledge Base and Moral Base, with the findings being presented via an average value as well as the amount standard deviation.

The research findings shows that the opinions of those surveyed regarding Moderation exhibited a medium-level overall understanding of what it means to exercise moderation ($x = 3.48$, S.D. = 0.39). Their opinions regarding Rationality exhibited a high-level overall understanding of what it means to think rationally ($x = 3.98$, S.D. = 0.51). For the aspect of Self-Control, their responses exhibited a high-level overall understanding of what good self-control looks like ($x = 3.80$, S.D. = 0.55), and their responses regarding the aspects of Knowledge Base ($x = 3.70$, S.D. = 0.63) and Moral Base ($x = 4.24$, S.D. = 0.53) both exhibited a high-level overall understanding what composes solid bases of knowledge and, as well.

Keywords: Sufficiency Economy Philosophy, Daily Life, Sontonpin Church

บทนำ

สมาชิกของคริสตจักรสันตสันปีนส่วนมากมีอาชีพเป็นเกษตรกรและมีฐานะยากจน เมื่อศึกษาสาเหตุเบื้องต้นพบว่าการพัฒนาประเทศในช่วงระยะเวลาที่ผ่านมา ส่งผลให้มีการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตและความเป็นอยู่เดิมของคนในชุมชนเป็นอย่างมากโดยการพัฒนาประเทศในช่วงที่ผ่านมามุ่งเน้นความเจริญทางเศรษฐกิจ (Economic Growth) มีอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะในด้านอุตสาหกรรม ภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์ (Globalization) ซึ่งกระแสโลกาภิวัตน์นั้นเป็นเพราะมีการเคลื่อนไหวเพิ่มขึ้น ทั้งด้านเทคโนโลยีด้านการเงิน ด้านการค้าและความรู้ คุณค่าอุดมการณ์ โดยเฉพาะวิกฤตเศรษฐกิจในปี 2540 ขยายวงกว้างในภูมิภาคเอเชีย และ ส่งผลให้คนไทยทุกระดับรวมถึงสมาชิกคริสตจักรสันตสันปีน ต้องประสบปัญหาการปรับตัวให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทั้งในครอบครัวและในชุมชน สมาชิกบางกลุ่มไม่สามารถปรับกับการเปลี่ยนแปลงจึงเกิดปัญหามากมาย เช่นปัญหาความยากจน ความเลื่อมล้ำของการกระจายรายได้ ในขณะที่กระแสวัตถุนิยมทำให้ประชาชนจับจ่ายใช้สอยเกินตัว เกิดปัญหาหนี้สิน และมีปัญหาการอพยพเข้าไปหางานในเมือง ปัญหาโรคภัยไข้เจ็บ ปัญหาความแห้งแล้ง ปัญหาขาดน้ำในการเพาะปลูก ปัญหาขาดที่ดินทำกินเป็นของตนเอง ปัญหาค่าจ้างที่นายจ้างจ่ายไม่ได้ตามค่าแรงที่กำหนดโดยรัฐบาล ปัญหาค่าแรงที่ไม่เท่าเทียมกันระหว่างชายและหญิง หรือปัญหาค่าแรงไม่เท่าเทียมกันระหว่างคนไทยกับแรงงานต่างด้าว โดยเฉพาะพี่น้องไทยใหญ่ ซึ่งมีจำนวนมากในพื้นที่และบางคนเป็นสมาชิกของคริสตจักร เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นก่อให้เกิดวิกฤติที่มีผลกระทบต่อผู้คนในชุมชนมากขึ้นเป็นลำดับ

ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เศรษฐกิจพอเพียง (Sufficiency Economy) เป็นปรัชญาที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงมีพระราชดำรัสชี้แนะแนวทางการดำเนินชีวิตแก่พสกนิกรชาวไทยที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของ ทางสายกลาง คำนึงถึง ความพอประมาณ ความมีเหตุผล การสร้างภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว ตลอดจนใช้ความรู้ ความรอบคอบ และคุณธรรม ประกอบการวางแผน การตัดสินใจ และการกระทำ ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเป็นพระราชดำริในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช เพื่อเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาความยากจนและพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนให้มีความกินดีอยู่ดี บนพื้นฐานแห่งความพอเพียงตามความจำเป็นขั้นพื้นฐานของประชาชนที่มีอยู่ เมื่อประชาชนโดยส่วนใหญ่ซึ่งเป็นฐานล่างของประเทศ มีความพออยู่พอกินแล้วก็จะจะเป็นพื้นฐานในการพัฒนาและสร้างความเข้มแข็งให้กับฐานเศรษฐกิจของประเทศพระราชดำรัสเนื่องในวโรกาสวันเฉลิมพระชนมพรรษา เมื่อวันที่ 4 ธันวาคม 2540 พระราชดำรัส ความว่า

“...เศรษฐกิจพอเพียง เป็น เสมือนรากฐานของชีวิต รากฐานความมั่นคงของแผ่นดิน เปรียบเสมือนเสาเข็มที่ถูกตอกรองรับบ้านเรือนตัวอาคารไว้นั่นเอง สิ่งก่อสร้างจะมั่นคงได้ก็อยู่ที่เสาเข็ม แต่คนส่วนมากมองไม่เห็นเสาเข็มและลืมเสาเข็มเสียด้วยซ้ำไป...” ...” (กรมการปกครอง, 2541:4-5) หลักเศรษฐกิจพอเพียง คือ การพัฒนาที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของทางสายกลางและ

ความไม่ประมาท โดยคำนึงถึง ความพอประมาณ ความมีเหตุผล การสร้างภูมิคุ้มกันที่ดี ในตัว ตลอดจนใช้ความรู้ความรอบคอบ และคุณธรรม ประกอบการวางแผน การตัดสินใจและการกระทำ ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เป็นปรัชญาที่ชี้แนะแนวทางการดำรงอยู่และปฏิบัติตนในทางที่ ควรจะเป็น โดยมีพื้นฐานมาจากวิถีชีวิตดั้งเดิมของสังคมไทย สามารถนำมาประยุกต์ใช้ได้ตลอดเวลาซึ่งการ ประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง หมายถึงการนำองค์ประกอบและเงื่อนไขของปรัชญาเศรษฐกิจ พอเพียงไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิต ในระดับบุคคลหรือครอบครัว คือ สามารถประยุกต์ใช้ เศรษฐกิจพอเพียงภายใต้องค์ประกอบ ความพอประมาณ ความมีเหตุผล การมีระบบภูมิคุ้มกันที่ดี ในตัว เงื่อนไขของความรู้ ต้องมีความรอบรู้ รอบคอบ มีความระมัดระวังในการใช้ความรู้ ส่วนเงื่อนไข คุณธรรมนั้นต้องมีความมีคุณธรรม ความซื่อสัตย์สุจริต ความอดทน ความเพียร ความมีสติปัญญาใน การดำเนินชีวิตการดำเนินชีวิต หมายถึงการนำ แนวทางการปฏิบัติเพื่อทำกิจกรรมประจำวันรวมถึง ความเป็นอยู่ของบุคคล การใช้ชีวิตประจำวัน เช่นการทำงาน การพักผ่อน การรับประทานอาหาร ความบรรเทิงและกิจกรรมนันทนาการ

หลักการดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๙ นอกจากจะมีความเหมาะสม สอดคล้องกับปวงชนชาวไทยแล้ว ยังมีความเหมาะสม สอดคล้องกับวิถีชีวิตคริสตชนด้วย แม้หลักการดำเนินชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง จะเป็น “คุณธรรม” ในการดำเนินชีวิตเพื่อความสงบอย่างยั่งยืนในชีวิตปัจจุบัน มุ่งสู่สังคมที่มั่นคงอย่าง แท้จริงและยั่งยืน แต่ด้วยพื้นฐานแนวคิดและวิถีปฏิบัติตามคุณธรรมดังกล่าว ยังมีความเหมาะสม สำหรับเป็นพื้นฐานการดำเนินชีวิตที่สามารถเชื่อมต่อกับหลักการดำเนินชีวิตตามคำแนะนำของ พระคัมภีร์ ซึ่งเป็นการดำเนินชีวิตตาม “คุณธรรมทางศาสนา” ที่เริ่มต้นตั้งแต่ในโลกนี้ได้อย่างลงตัว หลักการดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง จึงเป็นหลักการดำเนินชีวิตที่ควรค่าต่อ การศึกษาและนำไปปฏิบัติรวมทั้งการศึกษาวเคราะห์เชื่อมโยงกับหลักการดำเนินชีวิตในรูปแบบต่าง ๆ โดยเฉพาะหลักการดำเนินชีวิตที่เป็น “คุณค่า” ที่สอดคล้องกับธรรมชาติมนุษย์ที่มีศักยภาพในการ พัฒนาตนเองสู่ความเจริญที่มั่นคงและยั่งยืน รวมทั้งการมีศักยภาพที่เชื่อมโยงและบรรลุถึง “ความสุข เทียบแท้” รวมทั้งหลักการดำเนินชีวิตตามคำสอนคริสต์ศาสนาหรือวิถีชีวิตคริสตชนที่ดำเนินชีวิตตาม วิถีชีวิตของพระเยซูเจ้าที่เรียกว่า “การดำเนินชีวิตตามคำแนะนำของพระพระคัมภีร์” ดังนั้นการวิจัย ในครั้งนี้จึงเป็นส่วนสำคัญของสมาชิกคริสตจักรสันตปีนคือสมาชิกสมบูรณ ที่เชื่อศรัทธาในองค์ พระเยซูคริสต์ และนำคำสอนของพระองค์มาเป็นบรรทัดฐานในการดำเนินชีวิตในชุมชน และสังคมที่ อาศัยอยู่ โดยได้ผ่านการรับบัพติสมา และการประกาศตัวเป็นสมาชิกสมบูรณของคริสตจักรตาม ระเบียบปฏิบัติของสภาคริสตจักรในประเทศไทย และเป็นกลุ่มคนที่มานมัสการที่โบสถ์และร่วมกิจกรรม เป็นประจำในคริสตจักรสันตปีน อ.แม่नावาง จ.เชียงใหม่คริสตจักรจะสามารถแก้ไขปัญหาความ ยากจนได้และมีคุณภาพชีวิตในระดับดีขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาบริบทการใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของสมาชิกคริสตจักรสันตปีน ต.แม่नावาง อ.แม่เฒ่า จ.เชียงใหม่
2. เพื่อหาแนวทางในการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตของสมาชิกคริสตจักรสันตปีน ต.แม่नावาง อ.แม่เฒ่า จ.เชียงใหม่
3. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตของสมาชิก คริสตจักรสันตปีน ต.แม่नावาง อ.แม่เฒ่า จ.เชียงใหม่ระหว่างก่อนและหลังการเข้าร่วมกิจกรรม

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ:

1. ได้บริบทการใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของสมาชิกคริสตจักรสันตปีน ต.แม่नावาง อ.แม่เฒ่า จ.เชียงใหม่
2. ได้นำแนวทางการนำเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำเนินชีวิตสมาชิกคริสตจักรสันตปีน ต.แม่नावาง อ.แม่เฒ่า จ.เชียงใหม่
3. สมาชิกคริสตจักรจะสามารถแก้ไขปัญหาความยากจนได้และมีคุณภาพชีวิตในระดับดีขึ้น

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยประยุกต์ (Applied research) ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ประชากรที่เป็นสมาชิกคริสตจักรสันตปีน 70 คน กลุ่มเป้าหมายเป็นสมาชิกคริสตจักรสันตปีน ที่สมัครใจเข้าร่วมโครงการวิจัย 30 คน แต่หลังเริ่มโครงการมีผู้มาเข้าร่วม 32 คน ผู้วิจัยทำการศึกษานำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตของสมาชิกคริสตจักรสันตปีน 5 ด้าน 1) ด้านความพอประมาณ 2) ด้านความมีเหตุผล 3) ด้านการมีภูมิคุ้มกัน 4) ด้านเงื่อนไขความรู้ 5) ด้านเงื่อนไขคุณธรรม

ข้อมูลแบบสอบถามเกี่ยวกับการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ระดับการปฏิบัติโดยใช้สถิติเชิงวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยมีเกณฑ์น้ำหนักให้คะแนนของแต่ละคำถาม และใช้เกณฑ์การแปลผลของข้อมูลของแบบสอบถาม

ผลการวิจัย

1. ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามพบว่า ตารางที่ 1 ผู้ตอบแบบสอบถาม ทั้งหมด 32 คน เป็นเพศหญิง จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 และเป็นเพศชาย จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 จากตารางที่ 2 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม ทั้งหมด 32 คน ส่วนใหญ่อยู่อายุ 60 ปีขึ้นไป จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 34.38 อายุระหว่าง 50 - 59 ปี จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00

อายุระหว่าง 29 - 39 ปี จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 21.88 อายุระหว่าง 18 - 28 ปี จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 12.50 และอายุระหว่าง 40 - 49 ปี จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 6.25 จากตารางที่ 3 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม ทั้งหมด 32 คน ส่วนใหญ่มีศึกษาอยู่ในระดับประถมศึกษา จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 34.38 มีศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 31.25 มีศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 21.88 มีศึกษาอยู่ในระดับ อื่นๆ(ปริญญาโท) จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 6.25 มีศึกษาอยู่ในระดับอนุปริญญา/ปวส. จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 3.13 และมีศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 3.13 จากตารางที่ 4 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม ทั้งหมด 32 คน ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพอื่น ๆ (เกษตรกร) จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 68.75 ประกอบอาชีพรับจ้าง จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 12.50 ไม่ได้ประกอบอาชีพ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 6.25 ประกอบอาชีพค้าขาย จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 6.25 เป็นลูกจ้างบริษัทเอกชน จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 3.13 และรับราชการ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 3.13 จากตารางที่ 5 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม ทั้งหมด 32 คน ส่วนใหญ่มีรายได้ระหว่าง 3,001 – 6,000 บาท จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 40.63 อื่น ๆ (มีรายได้ต่อปี) จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 31.25 มีรายได้ต่ำกว่า 3,000 บาท จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 6.25 มีรายได้ระหว่าง 9,001 – 12,000 บาท จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 6.25 มีรายได้ระหว่าง 12,001 – 15,000 บาท จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 6.25 มีรายได้ตั้งแต่ 15,001 บาทขึ้นไป จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 6.25 และมีรายได้ระหว่าง 6,001 – 9,000 บาท จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 3.13 พบว่า จากตารางที่ 6 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม ทั้งหมด 32 คน ส่วนใหญ่อาศัยในชุมชนเป็นระยะเวลา 10 ปีขึ้นไป จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 87.50 และอาศัยในชุมชนเป็นระยะเวลาน้อยกว่า 10 ปี จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 12.50

การประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตประจำวันของผู้ตอบแบบสอบถาม
ตารางที่ 7 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็นด้านความพอประมาณ การนำแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิต ระดับความพึงพอใจ

การนำแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิต	ระดับความพึงพอใจ		
	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	แปลผล
1. ท่านดำรงชีวิตด้วยปัจจัยสี่ได้พอดีพอเหมาะกับความ ต้องการ	3.28	0.68	ปานกลาง
2. ท่านตอบสนองความอยากมีอยากได้สินค้าและ บริการอย่างพอเหมาะพอดี	2.94	0.80	ปานกลาง

การนำแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิต	ระดับความพึงพอใจ		
	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	แปลผล
3. ท่านรู้จักประมาณตนในการแสวงหาวัตถุหรือปัจจัยพื้นฐานในการดำรงชีวิต	3.53	0.62	มาก
4. ท่านมีความเป็นอยู่อย่างเหมาะสมกับฐานะ	3.59	0.67	มาก
5. ท่านเก็บออมรายได้ส่วนหนึ่งไว้ใช้ในยามจำเป็น	2.81	0.97	ปานกลาง
6. ท่านรู้จักตอบสนองต่อเหตุการณ์ต่างๆที่มากกระทบอย่างพอเหมาะ พอควร	3.31	0.93	ปานกลาง
7. ท่านพิจารณาในการเลือกคบเพื่อน	3.69	0.90	มาก
8. ท่านประกอบอาชีพด้วยความซื่อสัตย์สุจริตและไม่ยุ่งเกี่ยวกับสิ่งผิดกฎหมาย	4.50	0.92	มากที่สุด
9. ท่านไม่กระทำการใดๆอันเป็นเหตุให้ตนเองเดือดร้อน	4.53	0.84	มากที่สุด
10. ท่านจัดทำบัญชีเพื่อวางแผนการออมเงิน	2.63	1.36	ปานกลาง
รวม	3.48	0.39	ปานกลาง

จากตารางที่ 7 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับความคิดเห็นด้านความพอประมาณในภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.48$, S.D.=0.39) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่า ลำดับแรกได้แก่ ท่านไม่กระทำการใดๆอันเป็นเหตุให้ตนเองเดือดร้อน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.53$, S.D.=0.84) รองลงไปได้แก่ ท่านประกอบอาชีพด้วยความซื่อสัตย์สุจริตและไม่ยุ่งเกี่ยวกับสิ่งผิดกฎหมายอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.5$, S.D.=0.92) และท่านจัดทำบัญชีเพื่อวางแผนการออมเงินอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.63$, S.D.=1.36) เป็นลำดับสุดท้าย

ตารางที่ 8 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็นด้านการมีเหตุผลการนำแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิต ระดับความพึงพอใจ

การนำแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิต	ระดับความพึงพอใจ		
	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	แปลผล
1. ท่านใช้เหตุผลในการพิจารณาและแก้ไขปัญหาด้วยความรอบคอบ	4.03	0.86	มาก
2. ท่านใช้จ่ายเงินอย่างมีเหตุผล/คุ้มค่าและมีความจำเป็น	3.81	0.90	มาก
3. ท่านยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคลในแต่ละคนได้	4.06	0.88	มาก
4. ท่านคำนึงถึงผลกระทบจากการกระทำของตนเองต่อสังคมส่วนรวม	3.81	0.97	มาก
5. ท่านคิดและทบทวนอย่างรอบคอบก่อนลงมือกระทำการต่างๆเสมอ	3.87	1.10	มาก
6. ท่านมีการวางแผนการดำเนินชีวิตอย่างเป็นขั้นตอน	3.81	0.90	มาก

การนำแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิต	ระดับความพึงพอใจ		
	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	แปลผล
7. เมื่อมีเหตุการณ์ไม่ดีเกิดขึ้น ท่านสามารถควบคุมสติอารมณ์ได้	3.88	0.98	มาก
8. ท่านมีความอดทนอดกลั้นต่ออบายมุขต่างๆ	4.19	0.90	มาก
9. ท่านใจกว้าง หนักแน่น รับฟังความคิดเห็นผู้อื่น	3.94	0.91	มาก
10. ท่านเชื่อมั่นในการทำควมดี	4.44	0.62	มาก
รวม	3.98	0.51	มาก

จากตารางที่ 8 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับความคิดเห็นด้านการมีเหตุผลในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.98$, S.D.=0.51) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ทุกข้อมีระดับความคิดเห็น อยู่ในระดับมาก เมื่อเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่า ลำดับแรกได้แก่ ท่านเชื่อมั่นในการทำควมดี ($\bar{x} = 4.44$, S.D.=0.62) รองลงไปได้แก่ ด้านการมีเหตุผล ท่านมีความอดทนอดกลั้นต่ออบายมุขต่างๆ ($\bar{x} = 4.19$, S.D.=0.90) และท่านมีการวางแผนการดำเนินชีวิตอย่างเป็นขั้นตอน ($\bar{x} = 3.81$, S.D.=0.90) เป็นลำดับสุดท้าย

ตารางที่ 9 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็นด้านภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี

การนำแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิต	ระดับความพึงพอใจ		
	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	แปลผล
1. ท่านสามารถอดกลั้นต่อสถานการณ์ที่ไม่พึงปรารถนา	3.78	0.97	มาก
2. ท่านสามารถรับมือและหาทางป้องกันความล้มเหลว อันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงได้	3.59	1.01	มาก
3. ท่านคำนึงผลดีและผลเสียของการเปลี่ยนแปลง	3.63	0.91	มาก
4. ท่านปลูกฝังความคิดเรื่องความขยัน อดทนอดออม ให้กับบุคคลรอบข้างเมื่อมีโอกาส	4.03	0.90	มาก
5. ท่านมีความสามารถในการพึ่งตนเอง	3.81	0.90	มาก
6. ท่านปฏิบัติตนอยู่ในระเบียบและวินัยในตนเอง	4.13	0.75	มาก
7. ท่านดูแลรักษาสุขภาพกายและสุขภาพจิตเป็นประจำ	3.97	0.86	มาก
8. ท่านมีความพึงพอใจในงานที่ทำอย่างมีสติ	4.06	0.84	มาก
9. ท่านมีความประณีประนอมยืดหยุ่นให้กับคนในครอบครัว	4.28	0.77	มาก
10. ท่านมีความเสียอบายมุข	2.69	1.60	ปานกลาง
รวม	3.80	0.55	มาก

จากตารางที่ 9 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับความคิดเห็นด้านภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.80$, S.D.=0.55) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่า ลำดับแรกได้แก่ ท่านมีความประณีประนอมยืดหยุ่นให้กับคนในครอบครัว อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.28$, S.D.=0.77) รองลงไปได้แก่ ท่านปฏิบัติตนอยู่ในระเบียบและวินัยในตนเอง

อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.13$, S.D.=0.75) และท่านมีความเสี่ยงอบายมุข อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x}=2.69$, S.D.=1.60) เป็นลำดับสุดท้าย

ตารางที่ 10 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็นด้านเงื่อนไขความรู้ การนำแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิต ระดับความพึงพอใจ

การนำแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิต	ระดับความพึงพอใจ		
	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	แปลผล
1. ท่านสามารถนำความรู้มาเชื่อมโยงกันเพื่อประกอบการวางแผนการดำเนินชีวิต	3.91	0.86	มาก
2. ท่านสามารถแก้ไขปัญหาได้ด้วยตนเอง	3.50	0.88	มาก
3. ท่านสามารถให้คำแนะนำหรือให้คำปรึกษาแก่บุคคลอื่นได้	3.31	1.00	ปานกลาง
4. ท่านได้ใช้ความรู้มาปรับปรุงตนเองและนำมาใช้ในการปฏิบัติงานและดำเนินชีวิต	4.03	0.93	มาก
5. ท่านศึกษาความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอ	3.97	1.03	มาก
6. ท่านเป็นผู้มีอุดมคติในการปฏิบัติงานและดำเนินชีวิต	3.81	1.00	มาก
7. ท่านสามารถนำความรู้ไปใช้ในการพัฒนาชุมชนตนเองได้	3.19	1.18	ปานกลาง
8. ท่านสามารถนำความรู้ไปแสวงหาความเจริญก้าวหน้าของตนเองและครอบครัว	3.84	0.77	มาก
9. ท่านสามารถนำความรู้มาวางแผนเพื่อการดำเนินชีวิตในอนาคต	4.00	0.88	มาก
10. ท่านสามารถนำความรู้ไปดำเนินการจนเกิดการพัฒนาเศรษฐกิจในครัวเรือน	3.44	1.01	ปานกลาง
รวม	3.70	0.63	มาก

จากตารางที่ 10 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับความคิดเห็นด้านเงื่อนไขความรู้ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=3.70$, S.D.=0.63) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่า ลำดับแรกได้แก่ ท่านได้ใช้ความรู้มาปรับปรุงตนเองและนำมาใช้ในการปฏิบัติงานและดำเนินชีวิตอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.03$, S.D.=0.93) รองลงไปได้แก่ ท่านสามารถนำความรู้มาวางแผนเพื่อการดำเนินชีวิตในอนาคต อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.00$, S.D.=0.88) และท่านสามารถนำความรู้ไปใช้ในการพัฒนาชุมชนตนเองได้ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x}=3.19$, S.D.=1.18) เป็นลำดับสุดท้าย

ตารางที่ 11 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็นด้านเงื่อนไข
คุณธรรม

การนำแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิต ระดับความพึงพอใจ

การนำแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิต	ระดับความพึงพอใจ		
	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	แปลผล
1. ท่านยึดหลักความซื่อสัตย์สุจริต ในการดำเนินชีวิต	4.56	0.72	มากที่สุด
2. ท่านพร้อมที่จะทำงานในลักษณะหนักเอาเบาสู้	4.09	0.93	มาก
3. ท่านเป็นผู้ยึดหลักการให้อภัยกับคนรอบข้าง เมื่อ กระทำผิด	4.22	0.83	มาก
4. ท่านมีความรู้สึกละอายเมื่อกระทำผิด	4.44	0.80	มาก
5. ท่านมีความกล้าในการที่จะรับผิดชอบในสิ่งที่ตนเอง กระทำ	4.28	0.85	มาก
6. ท่านมีความรับผิดชอบและตรงต่อเวลาในการ ปฏิบัติงาน	4.16	0.72	มาก
7. ท่านมีความกระตือรือร้นต่อการทำงานเพื่อตนเองและ ส่วนรวม	3.97	0.82	มาก
8. ท่านคิดว่าการใช้ชีวิตอย่างพอเพียงมีความสอดคล้อง กับคำสอนของศาสนาในการดำเนินชีวิตตามหลัก คุณธรรม	4.44	0.72	มาก
9. ท่านยึดหลักสายกลางในดำเนินชีวิต	3.97	0.78	มาก
10. ท่านสนใจและเห็นความสำคัญในการรับอบรมด้าน คุณธรรม จริยธรรม	4.28	0.77	มาก
รวม	4.24	0.53	มาก

จากตารางที่ 11 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับความคิดเห็นด้านเงื่อนไขคุณธรรมในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.24$, S.D.=0.53) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่า ลำดับแรกได้แก่ ท่านยึดหลักความซื่อสัตย์สุจริต ในการดำเนินชีวิต อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.56$, S.D.=0.72) รองลงไปได้แก่ ท่านมีความรู้สึกละอายเมื่อกระทำผิด อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.44$, S.D.=0.8) และท่านยึดหลักสายกลางในดำเนินชีวิต อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.97$, S.D.=0.78) เป็นลำดับสุดท้าย

ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะ

ในการนำแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิต ของคริสตจักรสันตปิ่น ต.แม่नावาง อ.แม่เมาะ โดยแบ่งออกเป็น 5 ด้านได้แก่

ด้านความพอประมาณ สิ่งที่เป็นปัญหา และอุปสรรค สภาพ้วยุทธศาสตร์ที่มองเห็นกำไรจากการลงทุนเช่น ซื้อมาขายไป บางครั้งก็ลืมนึกถึงความพอเพียงและขัดต่อปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ความอยากมีอยากได้ไม่มีที่สิ้นสุดเพราะมีความเจริญและเทคโนโลยีสมัยใหม่เข้ามาเรื่อย ๆ ข้อเสนอแนะสามารถมีความสุขในความเป็นอยู่ที่เหมาะกับฐานะ ด้านการมีเหตุผล ปัญหาที่พบไม่แก้ปัญหาคือต้นเหตุและกลับให้ความสำคัญที่ปลายเหตุเช่นปัญหาหนี้สิน แก้ปัญหาไม่ตรงจุด เช่น ปัญหาหนี้สินก่อนลงมือทำควรคิดให้รอบคอบศึกษาและหาความรู้ให้รู้จักก่อนปฏิบัติ

ข้อเสนอแนะก่อนจะทำอะไรต้องศึกษาหาความรู้ปรึกษาผู้มีประสบการณ์ให้มากที่สุด ก่อนจะปฏิบัติหรือลงมือทำด้านภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี ด้านเงื่อนไขความรู้ และด้านเงื่อนไขคุณธรรม

ด้านภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี ปัญหาและอุปสรรค ไม่มีวินัยในการทำงานเพราะคิดว่าจะทำอะไรก็ได้เพราะเป็นงานของเราเองเป็นความคิดที่ไม่ค่อยดี คำนึงถึงผลได้ผลเสีย ไม่สามารถพึ่งพาตนเองได้ เช่นไม่มีเงินเก็บเมื่อถึงภาวะฉุกเฉิน ทำให้ต้องไปกู้หนี้ยืมสินมาความไม่รอบครอบและระมัดระวัง กลุ่มเป้าหมายเข้าใจปัญหาไม่ถ่องแท้ พอประสบปัญหาที่ถอลอย ไม่มีภูมิคุ้มกันในตัวเองมากพอ

ข้อเสนอแนะ ควรมีวินัยขยัน และอดทนทั้งงานของตนเองและต่อส่วนรวมต้องรู้จักวางแผน ใช้เงิน จัดสรรปันส่วนให้ดีและคิดให้รอบครอบทุกครั้ง ต้องสามารถรับมือกับเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่อาจเกิดขึ้นได้ ต้องสามารถรับมือกับเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่อาจเกิดขึ้นได้ต้องมีความอดทน อดกลั้น มีการรู้จักตนเอง รู้จักผู้อื่น และเข้าใจสิ่งแวดล้อม แนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงสามารถสร้างภูมิคุ้มกันได้ ตั้งแต่ครอบครัวไปจนถึงชุมชน และสามารถเป็นภูมิคุ้มกันประเทศชาติได้รู้จักเก็บออมไวยามจำเป็น เหตุการณ์ฉุกเฉินยามจำเป็น ต้องขยันและอดทนต่อการดำเนินชีวิตของตนและครอบครัวรู้จักอดออม รู้จักใช้นี้คือภูมิคุ้มกันในอนาคต ใช้จ่ายน้อยลง รู้จักอดออมไว้ใช้ยามจำเป็น มีความรู้ความเข้าใจ ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและใช้ชีวิตตามแนวทางนี้ในการใช้ชีวิตปัจจุบัน ปลูกฝังความคิดในด้านจริยธรรม คุณธรรมมีภูมิปัญญา มีความรู้ในอาชีพที่ทำมีความรอบคอบในการตัดสินใจ ระมัดระวังในการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ มีคุณธรรม ซื่อสัตย์สุจริต ขยันอดทนอดออมแบ่งปันมีภูมิคุ้มกัน ความรู้ ความมั่นคง ยั่งยืน มีภูมิคุ้มกันที่ดี ไม่ดำเนินชีวิตตามกระแสความคิดให้ดีกว่าจะทำอะไร คิดให้รอบครอบและระมัดระวังอยู่เสมอ การนำเข้าสู่กลุ่มเป้าหมายยอมรับแล้วสอดคล้องความรู้ความเข้าใจ การชี้แนะ เพื่อให้เกิดความคิด เกิดการปฏิบัติจนสะสมเป็นภูมิคุ้มกัน

ด้านเงื่อนไขความรู้ปัญหาและอุปสรรค ไม่มีความรู้ใหม่ ๆ เข้ามาในชีวิต เคยใช้ชีวิตแบบไหนก็แบบนั้นไม่มีการพัฒนาหาความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอ ไม่แสวงหาความรู้ใหม่ ๆ ใช้ชีวิตแบบเดิมมีการศึกษาน้อย จบ ป.4

ข้อเสนอแนะ หมั่นศึกษา หาความรู้ เข้าใจสภาพแวดล้อม เพื่อนำด้านความรู้ที่นำมาปรับใช้ในการใช้ชีวิตการปกครองอาชีพ การวางแผนชีวิตและอนาคต ระมัดระวังในการใช้ชีวิตควรจัดให้มีการอบรมเพื่อจะได้มีความรู้ และมีประสบการณ์ในการทำงาน เมื่อมีการอบรมเราจะได้รับความรู้ใหม่ ๆ เพิ่มขึ้น และควรหาโอกาสที่จะเรียนรู้ให้ได้มากที่สุดเช่นอ่านหนังสือ การอบรมหรือหาความรู้ใหม่ ๆ ด้วยตนเองเช่น อ่านหนังสือ ดู TV internet ฟังวิทยุ การนำความรู้มาใช้ในชีวิตประจำวันได้ การเรียนรู้

เศรษฐกิจ พอเพียง ใช้น้อยพอประมาณ ไม่โลภมากให้ใช้พอเพียงอย่างในหลวงสอน มีการนำความรู้ที่ได้มาประยุกต์ใช้ได้อย่างเหมาะสมเช่นนำวิชาการมาทำงานเกษตรกรรมหาความรู้ที่ได้รอบตัวของตนเองให้ปรับการใช้ชีวิตจากเดิมมาเป็นปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ต้องหาความรู้เทคนิควิธีการในการประกอบอาชีพเพื่อพัฒนาตนเองอยู่เสมอ และเข้าใจภาวะการเปลี่ยนแปลงรอบตัว อบรม ศึกษาดูงาน

ก่อนทำอาชีพอะไรต้องมีความรู้ในอาชีพนั้นเป็นอย่างดีก่อน ไปดูงานดูคนที่ประสบความสำเร็จจบมหาความรู้ ทำแบบค่อยเป็นค่อยไปมั่นใจในตนเอง ความรู้การศึกษาพอใช้แต่บางครั้งไม่ได้นำมาใช้อย่างเต็มที่ มีความกลัว ควรจะนำความรู้ที่มีไปใช้ในชีวิตประจำ

ด้านเงื่อนไขคุณธรรม ปัญหาและอุปสรรค ไม่ซื่อสัตย์และตรงต่อเวลาในการทำงานและดำรงชีวิต ไม่มีวินัยและตรงต่อเวลาในการทำงานเพราะคิดว่างานของเรา ทำเมื่อไหร่ก็ได้ ยึดหลักความซื่อสัตย์สุจริตในการดำเนิน

ข้อเสนอแนะ ปกปากรักษา และใช้ชีวิตอย่างมีคุณธรรม ซื่อสัตย์ สุจริต ขยัน ประหยัด อุดหนุน ใช้สติปัญญาในการแก้ไขปัญหาภายใต้การอยู่รอดของตนเอง ต้องรู้จักเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ แก่คน สังคม ต่อไปหลักสายกลางรับผิดชอบและตรงต่อเวลารู้จักให้อภัยกับคนรอบข้างและไม่โลภมาก "โลภน้อยคือ พอเพียง"ต้องมีวินัยและตรงเวลาซื่อสัตย์ต่อตนเองและส่วนรวม มีความรับผิดชอบต่อซื่อสัตย์ต่อตนเองและคนอื่น ๆ ทำความดีซื่อสัตย์ จริยธรรม ความซื่อสัตย์ในการปฏิบัติ ยึดอยู่ในศีลธรรมทำความดีรู้จักแบ่งปันเพื่อนบ้าน มีความซื่อสัตย์สุจริตให้อภัยมีความรับผิดชอบต่อ รู้คิดรู้จักทำอะไรทำอะไรให้ผู้อื่นเดือนร้อนอยู่ในศีลธรรม ประกอบอาชีพด้วยความซื่อสัตย์สุจริต อุดหนุนขยันประหยัด ใช้สติปัญญาในการแก้ปัญหายึดมั่นในหลักศาสนาโลภน้อย ก็เบียดเบียนคนอื่นน้อยไม่โลภก็อยู่เป็นสุข ไม่เอาเปรียบเพื่อนบ้านสังคม มีชีวิตสาธารณะ ซื่อสัตย์สุจริต สร้างความเชื่อมั่นในสิ่งที่ทำอย่างเต็มที่ จะประสบความสำเร็จได้อย่างแน่นอน ดำเนินชีวิตโดยมีคุณธรรมพอสมควร เอาเปรียบคนอื่น การนำความรู้จากตัวเองออกมาพัฒนาชุมชนปัญหา คือ การร่วมมือทางความคิดในชุมชนขัดแย้งกันไม่ไปในทิศทางเดียวกัน

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงมหาดไทย. 2548. รายงานคุณภาพชีวิตของคนไทย จากข้อมูลจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ) ปี254

กรุงเทพฯ: ศูนย์สารสนเทศเพื่อการพัฒนาชุมชน.

กลุ่มพัฒนากรอบแนวคิดทางทฤษฎีเศรษฐศาสตร์ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง. 2546. กรอบ

แนวคิดทางทฤษฎีเศรษฐศาสตร์ ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง. กรุงเทพฯ: สำนักงาน

คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.แนวคิดระบบเศรษฐกิจแบบพอเพียงสำหรับเกษตรกร . [ออนไลน์] .

เข้าถึงได้ จาก <http://www.moac.go.th/builder/sfeco/index.php?page=539&clicksub=539>. (15 มกราคม 2551) .เศรษฐกิจพอเพียง. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก <http://www2.doae.go.th/www/work/web/arune/> (15 มกราคม 2551).

เกษม วัฒนชัย. 2550. เศรษฐกิจพอเพียงตามแนวพระราชดำริ. วารสารผู้ตรวจการแผ่นดินของ

รัฐสภา, ปีที่ 5 ฉบับที่ É 2 ตุลาคม2549 – มีนาคม 2550: 155-156.

คณะกรรมการอนุกรรมการขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียง. 2547ก. การประยุกต์ปรัชญาของเศรษฐกิจ

พอเพียง. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

คณะกรรมการอนุกรรมการขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียง 2547 ง. เศรษฐกิจพอเพียงคืออะไร. พิมพ์

ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการเศรษฐกิจแห่งชาติ.

คณะอนุกรรมการขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียง. 2547. การประยุกต์ใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง.

พิมพ์ครั้งที่ 2 . กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.

ชูติรักษ์ ใจขึ้น. (2549). การศึกษาการนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปสร้างความมั่นคงของมนุษย์:

ศึกษากรณีศูนย์พัฒนาครอบครัวในชุมชนตำบลบางนางลี่อำเภอบาง

อำเภอบาง จังหวัดสมุทรสงคราม. ภาคนิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพัฒนาสังคม, คณะพัฒนา

สังคมและสิ่งแวดล้อม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

ณัฐวุฒิ บำรุงแจ่ม.2550.ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงกับการดำเนินชีวิตของนักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์

ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ดาราวรรณ พรหมกลีบ. (2551). การศึกษาผลการดำเนินงานหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียง กรณีศึกษา

หมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียงตัวอย่าง อำเภอบัว จังหวัดน่าน.วิทยานิพนธ์ปริญญารัฐประศาสน

ศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารและพัฒนาประชาคมเมืองและชนบทมหาวิทยาลัยราชภัฏ

อุตรดิตถ์.

ประดิษฐ์ เกกิจรังษยต์.2007.วิถีพอ วิถีพอเพียงมิติของคริสต์ชนบนพื้นแผ่นดินไทย.กรุงเทพฯ: สภา

คริสต์จักรในประเทศไทย.

ประทีป พรหมสิทธิ์. 2544.”การศึกษาวิเคราะห์เชิงปรัชญาเรื่องเศรษฐกิจพอเพียง” [ระบบออนไลน์].

แหล่งที่มา <http://thesis.tiac.or.th>. (1 ตุลาคม 2553).

ประเวศ วะสี. 2542. เศรษฐกิจพอเพียงและประชาสังคม: แนวทางพลิกฟื้นเศรษฐกิจและสังคม.

กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์หมอชาวบ้าน.

_____. 2546. เศรษฐกิจพอเพียงและแนวทางประชาสังคม: แนวทางพลิกฟื้นเศรษฐกิจ

และสังคม. น. 34-36. ใน วรรณกรรมปริทัศน์ที่เกี่ยวข้องกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง.

กรุงเทพฯ: กลุ่มพัฒนากรอบความคิดทางทฤษฎีเศรษฐศาสตร์ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง.

4. The Role of Barnabas in the Book of Acts According to the Perspective of the Author

Jattanakorn Kanjanamas¹

Sin Seung Yeom²

บทคัดย่อ

บทความฉบับนี้พยายามจะตอบคำถามเกี่ยวกับบทบาทหลักของบารนาบัสในหนังสือกิจการอัครทูตตามมุมมองที่ผู้เขียนนำเสนอ เพื่อที่จะบรรลุเป้าหมายหลักนี้บทความมุ่งเน้นในการสืบค้นจากเบื้องหลังชีวิตของบารนาบัส การทรงเรียกและพันธกิจของท่าน รวมถึงความสัมพันธ์กับเปาโล การร่วมงานกับเปาโล และความขัดแย้งที่ท่านมีกับเปาโล

หลังจากผ่านกระบวนการดังกล่าวบทความได้ข้อสรุปว่าผู้เขียนหนังสือกิจการอัครทูตพยายามนำเสนอภาพลักษณ์ของบารนาบัสเป็นเหมือนกับบุคคลที่สนับสนุนผู้อื่นเสมอตามฉายาที่ถูกเรียกว่า “ลูกแห่งการหนุนน้ำใจ” ไม่เพียงแต่หนุนน้ำใจและเสริมสร้างผู้เชื่อให้เติบโตในพระเจ้าเท่านั้น ผู้เขียนยังได้นำเสนอว่าบารนาบัสเป็นเหมือนผู้สร้างสาวกหรือผู้สร้างผู้นำในคริสตจักรยุคแรกอีกด้วย โดยเฉพาะการสร้างผู้นำที่มีอิทธิพลอย่างอัครทูตเปาโลและยอห์นมาระโก บารนาบัสมักจะยืนอยู่ข้างหลังฉากเพื่อสนับสนุนและหนุนน้ำใจสาวกและผู้นำรุ่นใหม่ให้รับใช้องค์พระผู้เป็นเจ้าอย่างสัตย์ซื่อ ดูเหมือนว่าโดยรวมแล้วผู้เขียนหนังสือกิจการอัครทูตได้นำเสนอว่าท่านเป็นผู้ที่สนับสนุนคนอื่น มีสายตาที่แหลมคมและเป็นคนใจกว้าง ถ่อมใจและไม่ซีอวด อดทนต่อความผิดพลาดของผู้อื่นและเป็นอิสระจากการรักรั้วเงินทอง เราต่างตระหนักว่าบุคลิกภาพและลักษณะชีวิตต่างๆเช่นนี้น่าจะเป็นแบบอย่างที่ดีสำหรับผู้นำคริสตจักรในยุคปัจจุบันที่จะเจริญรอยตามเช่นกัน

บทความนี้น่าจะมีประโยชน์อย่างมากในการร่วมกันค้นหาว่าเพราะเหตุใดผู้เขียนหนังสือกิจการอัครทูตจึงตัดสินใจเลือกบันทึกเรื่องราวชีวิตของบารนาบัสลงในหนังสือกิจการอัครทูต

คำสำคัญ บทบาทของบารนาบัส หนังสือกิจการอัครทูต

¹ 119/4 ม.1 ถ.เชียงใหม่-สันกำแพง ซ. 5, 9 บวกรกหลวง ต.ท่าศาลา อ.เมือง จ.เชียงใหม่ 50000

² อาจารย์ประจำวิทยาลัยพระคริสตธรรมแมคกิลวารี มหาวิทยาลัยพายัพ

Abstract

This article tries to answer what the main role of Barnabas is in the book of Acts according to the perspective of the author. To pursue this goal the article will deal with his background, his calling and ministry, his relationship with Paul, his ministry with Paul and his conflict with Paul.

Looking at these items reveals that the author of Acts tries to present Barnabas as an encouraging person according to his nick name “Son of encouragement,” not only encouraging and building others up to grow in the Lord, but it seems like the author of Acts points out that Barnabas is a disciple-maker or a leader-maker of the early church, especially, a disciple-maker or leader-maker of the Apostle Paul and John Mark. Barnabas always stayed behind the scenes supporting and encouraging the people to stand as a leader to serve the Lord faithfully. In sum, the author of Acts seems to present that he is a very supportive person, having good eyes and a glad heart, is humble and self-effacing, patient with the failure of others and free from materialism. We realize that he is a good character model for the leaders of the church today to follow after as well.

Therefore it is worth seeing why the author of Acts decided to put the story of Barnabas in the book of Acts.

Keywords The Role of Barnabas The Book of Acts

Introduction

When we study the book of Acts carefully, we will discover that apart from Paul and twelve apostles, Barnabas is another person who played a very important role in this book as well. Even though, we find that he appears only 5-6 scenes in Acts and his name was mentioned about 31 times in this book, however, the author of Acts points out that he is one of the influential persons in the Early Church era. We find that he did the great thing for the church in Jerusalem after he sold some land and donated the proceeds to the apostles; moreover, he was called “Son of encouragement” from the believers in those times. Nevertheless, we see, after that he became the good friend of Paul; one may call him as a mentor of Paul. Later on, he also went with Paul in his first journey as a first missionary from Antioch church to the gentiles. The question concerning this point is who he really was and what is his main role in the book of Acts according to perspective of the author of Acts.³

By answering those questions, this paper tries to deal with his background, his calling and ministry, his relationship with Paul, his ministry with Paul and his conflict with Paul. Hopefully, all of the discussions that I propose in this paper will help us to have a better understanding about the role and significance of Barnabas in the Book of Acts. Aside from, providing this information, prayerfully, this project will help us to deepen our lives in Christ as well.

The Background of Barnabas

In fact, the real name of Barnabas was Joseph, but later on he was called Barnabas by the apostles. The author of Acts translates his name to mean “Son of encouragement or son of Exhortation”, (from Aram bar nebu a), however, it actually simply means “Son of (the god) Nebo,” or something similar. Barnabas was a Levite who came from a Jewish-Cypriot priestly family, his family came from some city in Cyprus; this evidence has shown that he was a Diaspora Jew, but the interesting thing we have found is that his cousin, John Mark lived in Jerusalem, moreover, he also had some land properties in Jerusalem.⁴

³ David Noel Freeman ed., *The Anchor Bible Dictionary Volume 1* (New York: USA, Doubleday, 1992), 610.

⁴ J.D. Douglas ed., *New Bible Dictionary* (Leicester: England, Inter-Varsity Press, 1996), 123.

Interestingly, aside from Acts, his early life was mentioned from the extra-canonical source as well. One of the Church Fathers mentioned that he preached in Rome during Jesus' life time and introduced Clement of Rome to Christianity (Ps-Clem. Recogn. 1.7-13), one may suggest that he was one of seventy (Luke 10:1) sent out by Jesus to spread the gospel (Clement of Alexandria Str. 2.20).⁵

Before Association with Paul (Acts 4:36-37)

Barnabas was first mentioned his name in Acts 4:36-37, this is his first scene in the Bible, we see that even he has come from Cyprus; he had some pieces of land in Jerusalem as well. However, he gave his money generously to the apostles for supporting brothers and sisters in the First church of Jerusalem, after selling his own land, because of this point; perhaps, the author of Acts cited his name as an example of sharing. Nevertheless, we see that his nick name "Son of Encouragement" may fit his personality well, probably, because of his character and actions we have found in this context. Moreover, according to this context again, we can also claim that beside the twelve apostles, Barnabas could be one of the main leaders of Jerusalem church as well.⁶

Association with Paul (Acts 9:26-31)

His second short scene in Acts is when he first associated with Paul (or Saul), he is one who took Paul to apostles and declared to them that Paul was true convert (Acts 9:26-31), probably, this event took place three years after Paul's conversion (Gal. 1:18-19). This action has shown that Barnabas was very encouraging person; he trusted in Paul's conversion and wanted to support and build him up spiritually in God's way.⁷

His First Mission with Paul in Antioch (Acts 11:19-29, 12:24-25)

Barnabas' name was mentioned again in his third scene, he was sent to investigate in Antioch after the Jerusalem church received the report that there were

⁵ David Noel Freeman ed., *The Anchor Bible Dictionary Volume 1* (New York: USA, Doubleday, 1992), 611.

⁶ Lane T. Denis ed., *ESV Study Bible* (Wheaton: Illinois, Crossway, 2011), 2009.

⁷ *Ibid*, 2101.

so many converts of Greeks in that city. The author of Acts presents him as an encouraging person again when he encouraged the believers there to remain faithful to the Lord with steadfast purpose. Eventually, we see that Barnabas needed a partner to serve beside him in his first official ministry, and then he remembered Paul the one whom he introduced to apostles, Paul lived in Tarsus in that time, and thus Barnabas approached Paul and brought him to serve together in Antioch church.⁸

In this context, the author of Acts emphasizes again that Barnabas was a good man, full of the Holy Spirit and of faith, we can take note that because of these characters; a great many people were added to the Lord. In this church, Barnabas and Paul served the Lord together by teaching the Word of God for one year. The author of Acts also mentioned that in Antioch the disciples were first called “Christian”. However, during those times, the prophet from Jerusalem named Agabus came to the church and prophesizing that the great famine would happen around the world. After listening this, the Antioch church was aware about it, thus they sent Barnabas and Paul to contribute the collection for the brothers who lived in Judea. Two of them had done this mission successfully, in this trip they brought John Mark, Barnabas’ cousin, from Jerusalem along with them. It was a first mission that two of them have done together.⁹

Journeying with Paul (Acts 13:1-15:35)

After Barnabas and Paul were anointed from Antioch church to be a missionary to gentiles, they traveled together with John Mark as team partners. The interesting thing that Acts’ author presents is that Barnabas appears as Paul’s senior partner (mentor or trainer), the evident we have discovered is that Barnabas’ name is mentioned before Paul’s name in all Acts accounts thus far. However, when they arrived at Cyprus and proclaimed the word of God in the synagogues of the Jews, Acts’ author shifts the name “Saul” to “Paul” when he performs a miracle to effect the conversion of the Roman proconsul Sergius Paulos. At this point of time, we see that Paul’s name is mentioned before Barnabas and his company, and later on Paul

⁸ David Noel Freeman ed., *The Anchor Bible Dictionary Volume 1* (New York: USA, Doubleday, 1992), 610.

⁹ Lane T. Denis ed., *ESV Study Bible* (Wheaton: Illinois, Crossway, 2011), 2105-2108.

becomes the main character of the story while traveling through the southern regions of central Asia Minor, visiting the cities of Pisidian Antioch, Iconium, Lystra, Derbe, Perga, and Attaila. After John Mark left them, they went to Lytra, sharing the gospel and heling a cripple man, this miraculous heling led the people call Barnabas “Zeus” and Paul “Hermes”, this also shows that Paul becomes the main leader because Acts mentions that Paul was a chief speaker, not Barnabas.¹⁰

It seems that their first missionary journey is very successful, there were so many gentiles converted to Christianity, even some times they faced some persecutions such as once Paul was stoned at Lytra. However, when they went back to Antioch, reporting that how God has done the great things through their ministry and how He has opened the door for the gentiles, there were “some” from Judea were teaching that circumcision according to the custom of Moses was a prerequisite for solvation. This issue caused the great debates among the disciples. So Barnabas and Paul went to argue about this issue with the apostles and disciples there in Jerusalem. Finally, they came to the conclusion that the gentiles did not require to be circumcised any more, and then Paul and Barnabas returned to Antioch together with delegates appointed of the Council. This is the story of Barnabas’s first long journey with Paul; we see that Barnabas supported Paul very well while serving together.¹¹

Conflict with Paul (Acts 15:36-41)

As times went by, the sad story happened in the last scene of Barnabas in Acts, when Barnabas and Paul have a great conflict among themselves, it caused two of them separated from each other. According to Acts, it happened because Paul did not want to bring John Mark along with him in another journey because Mark left them during their first journey with no reason, but Barnabas wished to bring him with. This sharp disagreement caused the great conflict among these two leaders.¹²

¹⁰ David Noel Freeman ed., *The Anchor Bible Dictionary Volume 1* (New York: USA, Doubleday, 1992), 611.

¹¹ James Montgomery Boice, *An Expository Commentary Acts* (Gran Rapid: Michigan, Baker Books, 1997), 225-267.

¹² F.F. Bruce , *The New International Commentary on the New Testament: The Book of the Acts* (Grand Rapid: Michigan, William B. Publishing Company, 1988), 301-302.

However, in Paul's writing, we discover that it could have more reason behind this story. Perhaps, two of them did not share identical views on the observance of Jewish dietary laws. Paul wrote in his letter to Galatia that at Antioch he was distressed when Peter's abrupt withdrawal from his practice of table fellowship, and Paul also continued to mention that "even Barnabas sided against Paul", on this occasion Barnabas acted like Peter by taking a moderate position between those associated with James, who advocated a strict separation of Jews from gentiles, but for Paul he could not accept this behavior. This could be the great debate happening in Antioch. Nevertheless, some may suggest that Paul lost this debate, no wonder why he wrote to Galatia church to avoid this practice (Gal 2:11-13).¹³

Consequently, Paul left without Barnabas, bringing Silas with him through Syria and Cilicia to the cities of Asia Minor. According to Acts and other books of Bible, two of them have never served and even met each other again after this event.¹⁴

The Significance of Barnabas in the Book of Acts

After walking through Barnabas's life journey, we discover that the author of Acts tries to present Barnabas as an encouraging person according to his nick name "Son of encouragement", not only encouraging and building others to grow up in the Lord, he also plays an important role in mentoring and supporting Paul to be the great leader in Acts as well. Not only Paul, Barnabas also gave the second chance to John Mark, even we know that John Mark left Paul and Barnabas during their first journey with no reason, however, Barnabas built him up and bringing John Mark along with him again in his mission after separated from Paul. One claims that later on John Mark became the great leader of the Early Church and very useful for Paul when he was in prison (2 Timothy 4:11). Nonetheless, later on, some believes that John Mark became the author of the gospel of Mark. These were some of the results of Barnabas' works.¹⁵

¹³ David Noel Freeman ed., *The Anchor Bible Dictionary Volume 5* (New York: USA, Doubleday, 1992), 611.

¹⁴ David Noel Freeman ed., *The Anchor Bible Dictionary Volume 5* (New York: USA, Doubleday, 1992), 611

¹⁵ Lane T. Denis ed., *ESV Study Bible* (Wheaton: Illinois, Crossway, 2011), 2108.

We can take note that Barnabas always lived behind the scene supporting and encouraging the people to stand as a leader to serve the Lord. The author of Acts seems to present that he is very supportive person, having a good eyes and a glad heart, humble and self-effacing, patient with the failure of others and free from materialism. We realize that these become the good characters model for the leader of the church today to follow after as well.

Conclusion

I cannot imagine that what would have happened if Barnabas had not introduced Paul to apostles and had not approached Paul to serve along with him in Antioch church, perhaps Paul would not be the same Paul apostle as we know. According to my study, I suggest that Barnabas's calling could be one of the jigsaws of the main idea of Acts to fulfill God's plan as well, because he plays an important role of building and training Christ's disciples to proclaim the gospel to all the nations (Acts 1:8). The Author of Acts points out that Barnabas appears as a disciple-marker or a leader-marker of the early church, especially, the disciple-maker or the leader-marker of Paul and John Mark. Finally, some believes that Barnabas was martyred in Cyprus; he died for the gospel there in his hometown.¹⁶

¹⁶ David Noel Freeman ed., *The Anchor Bible Dictionary Volume 1* (New York: USA, Doubleday, 1992), 611.

Bibliography

Boice, James Montgomery. *An Expository Commentary Acts*. Grand Rapid: Michigan: Baker Books, 1997.

Bruce, F.F. *The New International Commentary on the New Testament: The Book of the Acts*. Grand Rapid: Michigan: William B. Publishing Company, 1988.

Denis, Lane T, ed. *ESV Study Bible*. Wheaton: Illinois: Crossway, 2011.

J.D. Douglas, ed. *New Bible Dictionary*. Leicester: England: Inter-Varsity Press, 1996.

Freeman, David Noel, ed. *The Anchor Bible Dictionary Volume 1*. New York: USA: Doubleday, 1992

5. เสด็จเข้าสู่เยรูซาเล็มอย่างผู้มีชัยจริงหรือ

นรินทร์ สุรนาวรัตน์¹

บทคัดย่อ

มาระโก 11:1-11 ได้ชื่อว่า “เสด็จเข้าสู่กรุงเยรูซาเล็มอย่างผู้มีชัย” แต่แท้จริงแล้วมาระโกกำลังสื่อถึงหัวข้อดังกล่าวหรือไม่ เพราะหากพระเยซูคือพระเมสสิยาห์ที่ประชาชนรอคอย ทำไมพวกเขาถึงตะโกนว่า “ตรึงเขาเสีย” ในมาระโก 15:13-14 และพระคัมภีร์พันธสัญญาเดิมตอนเดียวที่ถูกอ้างถึงคือ สดุดี 118:25-26 บทความนี้โดยการวิเคราะห์บริบททางวรรณกรรมพยายามชี้ให้เห็นว่ามาระโกนำเสนอแนวคิดที่มากกว่าภาพของเสด็จเข้าสู่กรุงเยรูซาเล็มอย่างผู้มีชัย แต่กลับบ่งชี้ว่าทั้งพระเยซูและสถานะพระเมสสิยาห์ของพระองค์กำลังถูกปฏิเสธต่อหน้าสาธารณชน และนี่เป็นกุญแจไขถึงเรื่องราวต่าง ๆ ที่เกิดในเยรูซาเล็มหลังจากนั้น ซึ่งในการนำเสนอประเด็นดังกล่าว มาระโกจำเป็นต้องใช้สดุดี 118 ด้วยความเข้าใจถึงบริบทดั้งเดิมอย่างดี มิฉะนั้น ผู้อ่านในยุคแรกจะไม่เข้าใจประเด็นที่มาระโกพยายามจะนำเสนอเลย

คำสำคัญ มาระโก 11:1-11 การวิเคราะห์บริบททางวรรณกรรม

Abstract

Mark 11: 1-11 is titled “Jesus Comes to Jerusalem as King”, but do we understand correctly. Because if Jesus was the Messiah that the people had been waiting for then why they shouted “crucify him” in Mark 15: 13-14 and the only Old Testament scripture quoted in the passage is Psalm 118: 25-26. This article, by analyzing the literary context, tries to point out that Mark presents a concept that is more than the picture of entering the city of Jerusalem victoriously. But indicates that both Jesus and His Messiah status were being publicly rejected. Which is the key to what later happened in Jerusalem. In presenting such issues, Mark needs to use Psalm 118 with a good understanding of the original context. Otherwise, early readers would not understand the issues that Mark tried to present.

Key words: Mark 11:1-11, literary context

¹ นักวิชาการอิสระ ผู้อภิบาลคริสตจักรเปี่ยมพระคุณ นักแปลพระคัมภีร์อมตธรรมร่วมสมัย email: narin.su@gmail.com

I. บทนำ

มาระโก 11:1-11 มักได้ชื่อว่า “เสด็จเข้าสู่กรุงเยรูซาเล็มอย่างผู้มิชย” ตั้งแต่สมัย Justin Martyr² ภาพพระเยซูเสด็จจากภูเขามะกอกเทศเข้าสู่กรุงเยรูซาเล็มด้วยพาหนะพิเศษถูกมองผ่านเศคาริยาห์ 9:9ว่าเป็นภาพของกษัตริย์ผู้พิชิตที่ถ่อมใจ พระเยซูกำลังแสดงให้เห็นว่า พระองค์คือพระเมสสิยาห์ที่กำลังเสด็จเข้าสู่เยรูซาเล็ม นครของพระองค์ ประชาชนยินดีขณะที่ผู้มีอำนาจก็รู้สึกได้ถึงคำทำนาย³

แต่ความเข้าใจข้างต้นนี้ถูกต้องหรือไม่? มาระโก 11:1-11 กำลังสื่อถึงการเสด็จเข้าสู่เยรูซาเล็มอย่างผู้มิชยจริงหรือไม่? ถ้าพระเยซูคือพระเมสสิยาห์ที่ประชาชนรอคอย ทำไมพวกเขาถึงตะโกนว่า “ตรึงเขาเสีย” ในมาระโก 15:13-14? ถ้าอ่านพระคัมภีร์ตอนนี้อย่างละเอียด จุดหมายปลายทางของพระเยซูไม่ใช่กรุงเยรูซาเล็ม แต่เป็นพระวิหารซึ่งเป็นศูนย์รวมของเหตุการณ์ต่างๆ ในบทต่อไป ยิ่งไปกว่านั้นมาระโกไม่ได้อ้างถึงเศคาริยาห์ 9:9 เลย พระคัมภีร์ตอนเดียวที่ถูกอ้างถึงคือสดุดี 118:25-26 มาระโกกำลังพยายามจะนำเสนอประเด็นโดยอยู่ เขาแค่ต้องการจะบอกว่าพระเยซูคือพระเมสสิยาห์เท่านั้นหรือ ถ้าเป็นเช่นนั้นจริง ทำไมมาระโกถึงไม่อ้างถึงเศคาริยาห์ 9:9 โดยตรง หรือว่ามาระโกกำลังนำเสนอประเด็นอื่นด้วย แท้จริงแล้วมาระโกจำเป็นต้องใช้สดุดี 118:25-26 ด้วยหรือไม่ ถ้าจำเป็น มาระโกใช้สดุดีตอนนี้อย่างไร เราจะอธิบายถึงข้อความที่ฝูงชนโห่ร้องใน 11:10 ก. ซึ่งไม่พบในพระคัมภีร์เดิมที่อื่น ๆ เลยอย่างไร Hatina ถึงกับสรุปว่า “เราพบว่ามาระโกใช้สดุดี 118:26 ในตอนนี้ โดยสะท้อนถึงบริบทดั้งเดิมของสดุดีนี้อย่างมาก”⁴ มาระโกไม่ได้สนใจบริบทดั้งเดิมของสดุดีตอนนี้อย่างที่ถูกล่าม้างหรือ

บทความนี้พยายามจะตอบคำถามเหล่านี้ โดยชี้ให้เห็นว่า มาระโกนำเสนอแนวคิดที่มากกว่าภาพของพระเมสสิยาห์ที่เสด็จเข้าสู่เยรูซาเล็ม มากกว่าภาพของการยอมรับพระเยซู แท้จริงแล้วพระคัมภีร์ตอนนี้บ่งชี้ว่าทั้งพระเยซูและสถานะพระเมสสิยาห์ของพระองค์กำลังถูกปฏิเสธต่อหน้าสาธารณชน⁵ และนี่เป็นกุญแจไขถึงเรื่องราวต่าง ๆ ที่เกิดในเยรูซาเล็มหลังจากนั้น ในการนำเสนอ

² Thomas C. Ogden and Christopher A. Hall, *Mark: Ancient Christian Commentary on Scripture* (Downers Grove: InterVarsity, 1998) 154. นักวิชาการบางคนเช่น C.F.D. Moule, *The Gospel according to Mark* (Cambridge: Cambridge University Press 1965) 86-87 ยังคงความเห็นเช่นนี้อยู่

³ R.T. France, *The Gospel of Mark: A Commentary on the Greek Text* (Grand Rapids: Eerdmans, 2002), 426-8

⁴ Thomas R. Hatina, *In Search of a Context: The Function of Scripture in Mark's Narrative* (JSNTSup 232; SSEJC 8; Sheffield: Sheffield Academic Press, 2002) 323.

⁵ นักวิชาการบางคนเช่น W. Kelber, *The Kingdom in Mark: A New Place and a New Time* (Philadelphia: Fortress, 1974) 96-97 และ Ched Myer, *Bringing the Strong Man* (New York: Orbis, 1988) 294, ได้มีข้อสรุปเช่นเดียวกัน แต่มาจากหลักในการวิเคราะห์อื่น เช่นจากการใช้การวิเคราะห์โครงเรื่องวรรณกรรม (narrative criticism)

ประเด็นนี้ มาระโกจำเป็นต้องใช้สดุดี 118 และใช้พระธรรมตอนนี้ด้วยความเข้าใจถึงบริบทดั้งเดิมอย่างดี มิฉะนั้น ผู้อ่านในยุคแรกจะไม่เข้าใจประเด็นที่มาระโกพยายามจะนำเสนอ

ในการอธิบายแนวคิดข้างต้น บทความนี้เริ่มด้วยการวิเคราะห์บริบททางวรรณกรรมของมาระโก 11 จากนั้นจะสำรวจถึงความเข้าใจของคนยิวที่มีต่อสดุดี 118 เพื่อนำข้อมูลนี้ไปทำความเข้าใจการใช้สดุดี 118 ในมาระโก 11 และจบลงด้วยบทสรุปของสิ่งที่ค้นพบ

II. บริบททางวรรณกรรมของมาระโก 11

นับจากสมัยของอัครบิดร⁶ เป็นที่ยอมรับกันว่ายอห์น มาระโก⁷ ผู้ที่ถูกบันทึกในพระธรรมกิจการ⁸ คือผู้เขียนพระกิตติคุณเล่มนี้ แต่ก็ไม่มีหลักฐานอื่นยืนยันแน่ชัด ในเชิงรูปแบบวรรณกรรม (Genre) มาระโกเลือกที่จะนำเสนอเรื่องราวของพระเยซูเกี่ยวกับชีวิต การสิ้นพระชนม์ และคำสอนของพระองค์ในรูปแบบที่คนสมัยศตวรรษที่หนึ่งเรียกว่า “ชีวประวัติ” (Biography)⁹ แต่ N. T. Wright เห็นว่าพระกิตติคุณมาระโกเป็นมากกว่าชีวประวัติ เนื่องจากอิทธิพลของความเป็นยิวที่เห็นชัดในพระกิตติคุณนี้¹⁰ หากจะเข้าใจเนื้อหาที่มาระโกถ่ายทอด ผู้อ่านจะต้องเข้าใจโลกทัศน์ของคนยิวที่อยู่เบื้องหลังงานเขียนนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่อง Jewish apocalyptic¹¹ ในเชิงโครงสร้างวรรณกรรม (Literary Structure) มาระโกอาจจะแบ่งเป็นบทนำ (Prologue) ใน 1:1-15¹² ตามด้วยเนื้อหาอีก

⁶ แนวคิดนี้พบครั้งแรกใน Eusebius's *Historia Ecclesiastica* 3.39.15 (เขียนขึ้นประมาณค.ศ. 325) โดยอ้างถึงงานเขียนของ Bishop Papias แห่ง Hierapolic ชื่อ *Interpretation of the Lord's Oracles* (เขียนขึ้นประมาณค.ศ. 110-130) แต่ผลงานนี้ไม่ได้หลุดรอดมาถึงปัจจุบันของ ขณะเดียวกันก็ได้อ้างถึงผู้ปกครองยอห์นในศตวรรษที่หนึ่ง หลักฐานชิ้นนี้แสดงว่า มาระโกคือล่ามแปลให้กับเปโตร และเขาเขียนพระกิตติคุณขึ้นโดยนำเนื้อหาจากคำเทศนาของเปโตร รายละเอียดของเรื่องนี้สามารถดูได้จาก Vincent Taylor, *The Gospel According to St. Mark: The Greek Text with Introduction, Notes, and Indexes* (London: MacMillan, 1952) 1-8; France, *Mark*, 35-39; และ D.A. Carson, Doug Moo, and Leon Morris, *An Introduction to the New Testament* (Grand Rapids: Zondervan, 1992), 92-95.

⁷ เนื่องจากยังไม่มีหลักฐานเหตุผลน่าเชื่อถือมาลบล้างแนวคิดนี้ บทความนี้จึงถือว่ามาระโกเป็นผู้ประพันธ์พระกิตติคุณนี้

⁸ กิจการ 12:12, 25; 13:5, 13; 15:37-39 ยอห์น มาระโกน่าจะถูกอ้างถึงในโคโลสี 4:10, 2 ทิโมธี 4:11, พิเลโมน 24, และ 1 เปโตร 5:13 ด้วย

⁹ คำว่า “ชีวประวัติ” นี้ต้องมองจากมุมมองของวรรณกรรมโบราณซึ่งแตกต่างจาก “ชีวประวัติ” ในยุคปัจจุบัน และมาระโกก็ไม่ได้ถูกเขียนขึ้นตามกรอบวรรณกรรมอย่างเคร่งครัด สำหรับการวิเคราะห์ประเภทวรรณกรรม (Genre) ของมาระโกให้ดู Ben Witherington, *The Gospel of Mark: A Socio-Rhetorical Commentary* (Grand Rapids: Eerdmans, 2001) 1-9.

¹⁰ *The New Testament and the People of God* (Minneapolis: Fortress, 1992) 391-2.

¹¹ เล่มเดียวกัน แม้การตีความหมายผ่านการเข้าใจมุมมองและโลกทัศน์ของผู้เขียนยังไม่เป็นที่ยอมรับอย่างกว้างขวาง แต่ก็มีนักวิชาการที่สนับสนุนแนวคิดนี้เพิ่มขึ้นเรื่อยๆ สำหรับนักวิชาการที่ยอมรับเฉพาะความหมายตามวรรณกรรม (literary meaning) เท่านั้นให้ดู Gundry, *Mark*, โดยเฉพาะหน้า 1-2 เนื่องจากความจำกัดของบทความนี้ จึงไม่สามารถจะอธิบายความน่าเชื่อถือของกระบวนการนี้ได้ แต่หวังว่าการวิเคราะห์ในบทความนี้จะชี้ให้เห็นว่าวิธีการนี้ให้ข้อสรุปที่น่าเชื่อถือเป็นเหตุเป็นผลอย่างดี หากจะศึกษาถึงแนวคิด วิธีการและบทสรุปของ Wright ให้ดู *New Testament and the People of God* และหากจะพิจารณาแนวคิดนี้จากนักวิชาการท่านอื่น ให้ดู Rikki Watts, *Isaiah's New Exodus in Mark* (Grand Rapids: Baker Academic, 2000) โดยเฉพาะหน้า 29-52

¹² ขอบเขตของบทนำยังเป็นที่ยกเถียงกันอยู่ สำหรับการวิเคราะห์เรื่องนี้ให้ดู Watts, *Isaiah's New Exodus*, 91-95.

สามตอนหลัก¹³ ซึ่งแบ่งคร่าวๆตามสถานที่ซึ่งเหตุการณ์ต่างๆเกิดขึ้นคือในกาลิลี 1:16-8:21¹⁴ ตามเส้นทาง 8:22 – 10:52 และในเยรูซาเล็ม 11:1-16:8

บทนำ (Prologue)

บทนำได้เกริ่นประเด็นหลักที่เกี่ยวข้องเช่น พระเยซูในฐานะพระเมสสิยาห์ (1:1; cf. สดุดี 2:7 ในข้อ 11) พระบุตรของพระเจ้า (1:1,11; cf. ปฐมกาล 22:2)¹⁵ และผู้รับใช้ทนทุกข์ (1:11 cf. อีสยาห์ 42:1) จุดเริ่มต้นของการอพยพครั้งใหม่ (the new Exodus) พร้อมทั้งคำเตือนให้กลับใจที่อ้างอิงจาก มาลาคี 3:1 กับอีสยาห์ 40:3 ซึ่ถึงเอเลียห์ในถิ่นทุรกันดาร¹⁶ ผู้ล่องหนามาเพื่อเตรียมทางให้กับผู้รับใช้ของพระยาห์เวห์ (1:2-8) การเสด็จมาของพระวิญญาณเป็นซึ่ถึงรุ่งอรุณของยุคสุดท้าย (1:10; cf. 1:8) ประชาชนได้รับการเตือนจากพระเยซูว่า วาระนั้นได้มาถึงแล้ว อาณาจักรของพระเจ้าได้มาถึงแล้ว จงกลับใจใหม่และมีความเชื่อ (1:15)

ในกาลิลี (In Galilee)

พระเยซูทรงสิทธิอำนาจทั้งทางคำสอนและการกระทำ เหตุการณ์ต่าง ๆ ดำเนินไปอย่างฉับไว พระเยซูทรงเรียกสาวก (1:16-20) สอนด้วยสิทธิอำนาจ (เช่น 2:18-22; 2:23-36; 7:1-23) ทรงทำกิจด้วยสิทธิอำนาจเช่น ขับผี (เช่น 1:21-28) รักษาโรค (เช่น 1:29-34, 40-45; 2:1-12) มีอำนาจเหนือธรรมชาติ (เช่น 6:45-56) และเลี้ยงดูผู้คนอย่างอัศจรรย์ (6:30-44; 8:1-13) สิ่งเหล่านี้ไม่เพียงเป็นเรื่องน่าประหลาดใจ แต่มีเงาบางมุมที่ซับซ้อนกับการอัศจรรย์ที่พระยาห์เวห์ได้เคยทำไว้ในอดีต เมื่อทรงนำคนยิวออกจากอียิปต์¹⁷ ดังนั้นด้วยสิทธิอำนาจที่ไม่ใครเสมอเหมือน พระเยซูจึงเป็นที่รู้จักอย่างรวดเร็ว จนผู้คนถึงกับต้องถามกันว่า “พระองค์คือใครหนอ?” (4:41)

มีคำตอบหลากหลายกับคำถามนี้ แต่พระเยซูเองกลับทรงพยายามเก็บอำนาจของพระองค์ จนบางคนถึงกับเรียกสภาพนี้ว่า “ความลับของพระเมสสิยาห์” (messianic secrecy) ผู้ชนที่กับการอัศจรรย์ ก็มาหาพระเยซูมากขึ้น ทำให้พระองค์โด่งดังขึ้นเรื่อยๆ เหล่าสาวกที่ติดตามพระองค์ได้มี

¹³ Carson, *Introduction*, 89-91 ได้เสนอว่าโครงสร้างของมาระโกอาจแบ่งได้ 7 ตอน

¹⁴ ชื่อนี้อาจทำให้เข้าใจผิด แต่การแบ่งตอนอย่างนี้ได้รับรักษาความตั้งใจของมาระโกอย่างดี เพราะแม้พระเยซูจะทรงทำพันธกิจในกาลิลีเป็นหลัก แต่บางเหตุการณ์เกิดขึ้นนอกกาลิลี เช่นใน 6:6 ข. 8:21 แต่มาระโกก็ตั้งใจจะบรรยายบรรยากาศที่แตกต่างกันระหว่างกาลิลีและเยรูซาเล็ม โดยการนำตอน “ตามเส้นทาง” ซึ่งเป็นตอนมีจุดเริ่มต้นและจุดจบที่ชัดเจนมาขึ้นกลาง สำหรับรายละเอียดการแบ่งโครงสร้างนี้ให้ดู France, *Mark*, 9-15 และ Watts, *Isaiah's New Exodus*, 123-34.

¹⁵ ยังมีกรถกเถียงว่า “พระบุตรของพระเจ้า” ปรากฏในต้นฉบับดั้งเดิมหรือไม่ โดยอาจดูประเด็นการถกเถียงนี้ได้ที่ France, *Mark*, 49.

¹⁶ France, *Mark*, 56-58, เห็นว่า “ถิ่นทุรกันดาร” เป็นสัญลักษณ์ใช้แทนสถานที่ซึ่ง “การเริ่มต้นใหม่ของประชากรของพระเจ้าจะเริ่มต้นขึ้น”

¹⁷ หากสนใจการวิเคราะห์ว่าการอัศจรรย์ของพระเยซูสอดคล้องและสะท้อนถึงเหตุการณ์ในพระธรรมอพยพ ให้ดู Watts, *Isaiah's New Exodus*, 137-182.

โอกาสฟังคำสอนเป็นส่วนตัว (4:13, 34) แต่ดูเหมือนว่าพวกเขาจะเข้าใจช้า ไม่รู้ว่าแท้จริงแล้วพระเยซูคือใครและกำลังทำภารกิจใต้อยู่ (6:52; 8:14-21) บรรดาผู้นำในกาลิลีก็ตาบอดมองไม่เห็นถึงที่มาของสิทธิอำนาจของพระเยซูและปฏิเสธรพระองค์ (2:6, 24; 3:6) ผู้มีอำนาจ “จากกรุงเยรูซาเล็ม” ก็ลงมาตรวจสอบพระองค์และจับลงด้วยการขัดแย้งกับพระองค์อย่างรุนแรง(3:22-30; 7:1-23) ความขัดแย้งกับคนจากเยรูซาเล็มได้กลายเป็นแกนผูกโยงเรื่องและนำไปสู่จุดสูงสุดในตอนที่สามของพระกิตติคุณคือ “ในเยรูซาเล็ม”

ตามเส้นทาง (on the ‘Way’)

ในตอนนี้นำมาระโกเตรียมใจทั้งสาวกและผู้อ่านว่า พระเยซูจะถูกปฏิเสธรและสิ้นพระชนม์ การรักษาค้นพบ 2 ครั้งที่หัวและท้ายของตอนนี้ได้เป็นจุดแบ่งตอนที่ชัดเจน (8:22-30; 10:46-52) สื่อถึงความเข้าใจที่มีต่อฐานะของพระเยซู ในตอนต้นของการเดินทาง เปโตรเริ่มเห็นกลาง ๆ ถึงฐานะของพระเยซูซึ่งเป็นเหมือนคนตาบอดที่เบโธไซดาที่ค่อย ๆ มองเห็น แต่เมื่อการเดินทางใกล้จะสิ้นสุดขอทานตาบอดบารทิเมอัสอาจจะได้ยินผู้คนพูดคุยกันถึงเรื่องของพระเยซูแล้วสรุปได้ทันทีว่า พระองค์คือใคร และนี่ก็เหมือนกับการหายจากการตาบอดของเขาที่เกิดขึ้นอย่างฉับพลันทันที แต่เรื่องนี้ก็ขัดแย้งกับสิ่งที่เกิดก่อนหน้านี้ เพราะเหล่าสาวกแม้ติดตามพระเยซูมานาน กลับไม่เข้าใจชัดว่าพระเยซูคือใคร

แก่นเรื่องตอนนี้จึงเป็นการขาดความเข้าใจของสาวก หลังจากการทำนายถึงการทนทุกข์และสิ้นพระชนม์ของพระเยซูทั้งสามครั้ง (8:31; 9:31; 10:33-34) เรื่องที่ตามมาล้วนแสดงถึงความมืดบอดของสาวก พวกเขาไม่เห็นคุณค่าของอาณาจักรพระเจ้า จนพระเยซูต้องสั่งสอนคนเหล่านี้เป็นพิเศษเพื่อฟื้นฟูการมองเห็นของเขา และนำพวกเขาไปสู่ “ทาง” ที่พวกเขาไม่รู้จัก นั่นคือการสิ้นพระชนม์และฟื้นคืนชีพจากตายของบุตรแห่งดาวิดในกรุงเยรูซาเล็ม (8:31; 9:12, 31; 10:32-8, และ 45) และเรื่องนี้ก็เป็นจุดที่ทำให้ความตึงเครียดระหว่างพระเยซูกับผู้นำศาสนาในเยรูซาเล็มพุ่งทะยานขึ้น

ในเยรูซาเล็ม (in Jerusalem)

ปมเรื่องดำเนินมาถึงจุดสูงสุด ตอนนี้เป็นครั้งแรกและครั้งเดียวที่บันทึกว่าพระเยซูเสด็จเข้าสู่เยรูซาเล็ม สถานที่ซึ่งบรรดาสาวกหวาดกลัว (10:32) แต่ถ้าพระเยซูคือพระเมสสิยาห์ (8:29; 10:47) พระองค์จำเป็นจะต้องสู่เยรูซาเล็ม นครของพระองค์ เพื่อจะช่วยเหลือและพิพากษาประชากรของพระองค์

ตอนนี้เริ่มต้นด้วยภาพพระเยซูเสด็จเข้าสู่เยรูซาเล็มอย่างพระเมสสิยาห์ (11:1-11) พระคัมภีร์ตอนนี้อาจแบ่งได้เป็น 2 ส่วนคือ ส่วนแรกคือการเตรียมลูกลาใน 11:1-7 ซึ่งประกอบไปด้วย (1) การมอบหมายภารกิจในข้อ 1-3 (2) การทำภารกิจสำเร็จในข้อ 4-7 และส่วนที่สองคือการเสด็จเข้ากรุง ซึ่งประกอบไปด้วย (1) การตอนรับในข้อ 8 (2) คำโห่ร้องของฝูงชนในข้อ 9-10 และ (3) การเสด็จเข้าสู่พระวิหารในข้อ 11

แม้ว่าคำให้การในข้อ 9-10 จะไม่ได้มีการอ้างถึงว่านำมาจากพระคัมภีร์เดิม แต่เนื้อหาก็คงแสดงชัดว่ามาจากสดุดี 118:25-26 โดยมีโครงสร้างแบบ concentric structure ที่ปิดหัวท้ายด้วยเสียงร้อง “โฮซันนา”

(A) “โฮซันนา!

(B) “สรรเสริญพระองค์ผู้เสด็จมาในพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้า!”

(B') ¹⁰“ขอให้อาณาจักรของดาวิดบรรพบุรุษของเราที่จะมานี้ จงเจริญ!”

(A') “โฮซันนาในที่สูงสุด!”

ตั้งแต่ต้นจนถึงตอนนี้ มาระโกได้ปูเรื่องมาอย่างไร? เขาได้เล่าเรื่องของพระเยซูในรูปแบบที่คนยิวในยุคนี้สนใจเรื่องนี้จากตามความคาดหวังแบบ Jewish eschatology¹⁸ หรือไม่ก็เป็นตามความคาดหวังของการอพยพครั้งใหม่ตามคำพยากรณ์ของอิสยาห์ (Isaiah's New Exodus)¹⁹ พระเยซูคือ ผู้ที่ทำการอัศจรรย์ตามแบบของพระยาห์เวห์ ได้ปลดปล่อยผู้คนจากการกดขี่ข่มเหง ทรงรักษาคนตาบอด นำประชากรของพระองค์ไปตาม “ทาง” สู่เยรูซาเล็ม แต่เมื่อเรื่องราวได้ดำเนินต่อไปเมื่อพระเยซูเสด็จเข้าสู่เยรูซาเล็มแล้ว คำพูดและการกระทำของพระองค์ก็ต่างจากสิ่งที่คนทั่วไปคาดหวัง แทนที่พระองค์จะรื้อฟื้นศิโยน ปลดปล่อยอิสราเอล พระองค์กลับพิพากษา สบประมาท และประกาศถึงการล่มสลายของพระวิหาร ที่ประทับของพระยาห์เวห์ และทั้งหมดนี้เองเป็นเหตุให้พระองค์ต้องสิ้นพระชนม์ในฐานะ “กษัตริย์ของชาวยิว” (15:2).

เกิดอะไรขึ้น ทำไมเรื่องถึงพลิกผันไป ผู้อ่านจะเข้าใจเรื่องนี้ได้อย่างไร มาระโก 11 จึงเป็นจุดเริ่มต้นการหักมุมของเรื่อง ที่นี่เอง มาระโกควรบอกใบ้ให้ผู้อ่านรู้ว่า จะเข้าใจเรื่องนี้ได้อย่างไร²⁰ บทความนี้เสนอว่า คำบอกใบ้หลักของมาระโกอยู่ที่การใช้สดุดี 118 ในมาระโก 11:9-10 มาระโกใช้สดุดีตอนนี้เพื่อจะเพิ่มเติมสีสันใหม่เข้าไปในเรื่องของเขา ถึงขนาดที่ว่าข้อความ “ขอให้อาณาจักรของดาวิดบรรพบุรุษของเราที่จะมานี้ จงเจริญ” ซึ่งไม่ปรากฏที่มา อาจจะเป็นปมช่วยให้คนเข้าใจถึงจุดพลิกผันของเรื่อง

¹⁸ “ความคาดหวัง” นี้ไม่ได้เป็นเอกภาพ เพราะคนยิวมีความคาดหวังที่แตกต่างกันหลากหลายตามแนวความเชื่อของตน แต่ทั้งหมดก็มาจากฐานความเชื่อในเรื่องเดียวกัน

¹⁹ Hatina, *In Search of a Context*, 302-5, ไม่ยอมรับโครงสร้างนี้ และไม่เห็นด้วยกับแนวคิดของ Watt ใน *Isaiah's New Exodus*, 296-310.

²⁰ บทความนี้ถือว่าพระกิตติคุณมาระโกมีเอกภาพทางวรรณกรรม (literary integrity) สำหรับการวิเคราะห์มาระโกตาม narrative criticism ให้ดู David Rhoads, Joanna Dewey และ Donald Michie, *Mark as Story: An Introduction to the Narrative of a Gospel*, 3rd edition (Philadelphia: Fortress, 2012); และ Richard A Horsley, *Hearing the Whole Story: The Politics of Plot in Mark's Gospel* (Louisville: Westminster/John Knox, 2001).

III. สำนวนความเข้าใจที่คนยิวมีต่อสดุดี 118

บริบททางวรรณกรรม

สดุดี 118 ไม่มีข้อสรุปถึงภูมิหลังทางประวัติศาสตร์ชัดเจน²¹ โดยโน้มเอียงว่าจะสดุดีเขียนขึ้นก่อนการอพยพ (pre-exilic origins)²² ในเชิงวรรณกรรม ข้อความซ้ำ ๆ เช่น “ความรักมั่นคงของพระองค์ดำรงนิรันดร์” แสดงถึงโครงสร้างและจุดแบ่งส่วนย่อยในสดุดีบทนี้ เมื่อวิเคราะห์ภาพรวมจะเห็นว่าสดุดี 118 มีโครงสร้างแบบ chiasmic โดยมีส่วนแรกและส่วนท้ายทำหน้าที่เป็น *inclusio* โดยมีจุดเน้นอยู่ที่ตรงกลางของโครงสร้างคือ การเข้าสู่พระวิหาร

(A) 1-4: บทเปิดเพื่อเรียกให้ขอบพระคุณพระเจ้า

(B) 5-18: คำพยานถึงการช่วยเหลือของพระยาห์เวห์

(C) 19-21: การเข้าสู่พระวิหาร (“ประตู” cf. Ps 24:7-10)

(B') 21-28: เฉลิมฉลองการช่วยเหลือของพระยาห์เวห์

(A') 29: บทปิดเพื่อเรียกให้ขอบพระคุณพระเจ้า²³

สดุดี 118 ถูกเขียนขึ้นเพื่อใช้ในวาระโอกาสใด?

เนื้อหาของสดุดี 118 เต็มไปด้วยเสียงของผู้คนหลากหลาย²⁴ และเชื่อกันว่าสดุดี 118 น่าจะถูกใช้ในศาสนพิธี และการที่เนื้อหาของสดุดีเองก็อ้างถึงสถานที่มากมายและต่อเนื่องเป็นขั้นตอนตั้งแต่นอกพระวิหาร ผ่านประตูแห่งความชอบธรรมเข้าสู่พระวิหาร และอยู่ที่หน้าแท่นบูชาในที่สุดก็แสดงว่าเป็นบทสดุดีที่ใช้ในริ้วขบวน (processional psalm) ดังนั้น Allen จึงสรุปว่า สดุดี 118 ควรจะเป็น

²¹ ส่วนหนึ่งของความซับซ้อนของเรื่องนี้เกิดจากธรรมชาติของพระธรรมสดุดีเอง เพราะสดุดีไม่ได้เป็นงานเขียนแบบที่มีคนเดียวประพันธ์ตั้งแต่ต้นจนจบ แต่เป็นการรวบรวมผลงานต่างๆเข้าด้วยกัน โดยกระบวนการรวบรวมนี้ยาวนานหลายร้อยปี เป็นเหตุให้คำประพันธ์ในบทต่างๆได้รับการดัดแปลงแก้ไข รวมทั้งการเรียบเรียงลำดับของสดุดีบทต่างๆด้วยในระหว่างการรวบรวมบทประพันธ์เหล่านี้เป็นพระธรรมสดุดี โดยหากมองด้วยตาที่เป็นธรรม สดุดีที่เราเห็นในปัจจุบันอาจจะแตกต่างจากสิ่งที่ผู้ประพันธ์ได้เขียนไว้ครั้งแรกอย่างมากมาย.

²² นักวิชาการที่สนับสนุนแนวคิดนี้เช่น Weiser, Mowinckel, Gerstenberger และ Allen.

²³ Ross Wagner เสนอโครงสร้างที่คล้ายคลึงกันใน “Psalm 118 in Luke-Acts: Tracing a Narrative Thread,” in *Early Christian Interpretation of the Scriptures of Israel: Investigations and Proposals* (ed. Craig A. Evans and James A. Sanders; JSNT Sup 148; SSEJC 5; Sheffield: Sheffield Academic, 1997) 157 แต่เสียดายว่าเขาไม่ได้ให้เหตุผลประกอบข้อเสนอของเขา

²⁴ สำหรับการวิเคราะห์ถึงบุคคลกลุ่มต่างๆในสดุดีบทนี้ ดู James A. Sander, “A New Testament Hermeneutic Fabric: Psalm 118 in the Entrance Narrative,” in *Early Jewish and Christian Exegesis: Studies in Memory of William H. Brownlee* (ed. C. A. Evans and W. F. Stinespring; Homage 10; Atlanta: Scholar Press, 1987) 183-84.

“บทเพลงหลวงแห่งการของพระองค์สำหรับชัยชนะสงคราม...ในบริบทของการพิธีการเคลื่อนขบวน”²⁵
โดยอาจจะใช้ในการเฉลิมฉลองเทศกาลประจำปีสำหรับชัยชนะที่ได้รับก่อนหน้านั้น

เนื้อหาและความหมายของสดุดี 118

สดุดีบทนี้เริ่มต้นด้วยการเรียกให้ประชากรมาขอบพระคุณพระยาห์เวห์ (ข้อ 1-4) ตัวเอกของเนื้อหาซึ่งมักถูกเรียกว่า “ผู้ที่เสด็จมา” ได้เริ่มเล่าถึงประสบการณ์ทุกข์ยากของตน คำอธิษฐานและการช่วยเรื่องของพระยาห์เวห์ โดยได้เล่าเรื่องนี้ 2 ครั้ง (ข้อ 5-9 และข้อ 10-14) จากนั้นเขาได้กลับมาสู่เยรูซาเล็มอย่างชื่นชมยินดีพร้อมด้วยชัยชนะที่พระเจ้าประทานให้ และได้ก้าวเข้าสู่จุดหมายปลายทางของการเดินทางคือ พระวิหารที่ซึ่งเป็นแก่นหลักของสดุดีตอนนี้ (ข้อ 15-18) ความช่วยเหลือจากพระยาห์เวห์ได้เปรียบเหมือนการรับรองตัวเขาว่า ตนเองเป็นคนที่พระเจ้าทรงแต่งตั้ง เขาจึงได้ขออนุญาตเข้าสู่พระวิหารผ่านทางประตูแห่งความชอบธรรม (ข้อ 19-20) เขาพร้อมกับที่ประชุม²⁶ในพระวิหารได้ขอบพระคุณพระยาห์เวห์ที่ทรงสดับคำร้องทูลและช่วยเหลือเขาซึ่งครั้งหนึ่งได้ถูกทอดทิ้งปฏิเสธ (ข้อ 21-24)

การตอบสนองต่อการช่วยเหลือของพระยาห์เวห์แบ่งได้เป็นสองส่วน²⁷ ส่วนแรก ในข้อ 25 ที่ประชุมได้ขอให้พระยาห์เวห์ยังคงช่วยเหลือต่อไปจนอิสราเอลประสบความสำเร็จมีชัยชนะในสงคราม²⁸ และอาจจะหมายถึงการให้พระประสงค์ของพระยาห์เวห์เองสำเร็จ²⁹ และส่วนที่สอง ในข้อ 26 อีกเสียงหนึ่งก็ปรากฏขึ้นในภาพ คือเสียงของปุโรหิต³⁰ ผู้ทำหน้าที่อวยพรแก่ผู้มีชัยชนะ³¹ ที่กลับมาในนามของพระยาห์เวห์ “จาก/ใน” พระวิหาร³² แต่เนื่องจาก พระคัมภีร์ไทยมักแปลคำว่า “blessed”

²⁵ Allen, *Psalms 101-150*, 124. แม้ว่า Mowinckel รวมถึง Sanders, “New Testament Hermeneutic Fabric,” 180, ได้เสนอว่า ในยุคก่อนการอพยพ (pre-exilic times) สดุดีบทนี้ “would have been recited on the occasion of the annual enthronement of the king at the time of the fall equinoctial celebration of the New Year.” แต่อย่างไรก็ตาม การขึ้นครองราชย์เป็นภาพที่ไม่ชัดเจนนักในสดุดีบทนี้ ในขณะที่ภาพชัยชนะสงครามกลับชัดเจนกว่ามาก ดังนั้นจึงควรระมัดระวังข้อเสนอของ Allen มากกว่า

²⁶ ให้สังเกตการเปลี่ยนสภาพไวยากรณ์ของคำสรรพนามนี้จากเอกพจน์ บุรุษที่ 1 เป็นพหูพจน์ ตั้งแต่ข้อ 23 เป็นต้นไป (หรือตั้งแต่ข้อ 22 หากคำว่า ศิลา ถูกตีความว่าหมายถึง ประชากรอิสราเอลทั้งหมด) และการเปลี่ยนวิธีกล่าวถึงพระยาห์เวห์จากบุรุษที่ 3 ในข้อ 17 เป็นบุรุษที่ 2 ในข้อ 21, 28.

²⁷ บางคนเช่น Burrows, *Messianic*, 157 เห็นว่าทั้งสองข้อนี้เป็นการตอบสนองจากคนกลุ่มเดียวกันคือ กลุ่มปุโรหิตเพียงอย่างเดียว

²⁸ Petuchowski’s ได้อ้างจากทัลมุด (Talmudic tradition) และสรุปว่าคำขอนี้คือการอธิษฐานขอฝน แต่ Leslie C. Allen ใน *Psalms 101-150* (WBC 21; Waco: Word Books, 1983) 159 ได้หักล้างข้อเสนอนี้อย่างน่าเชื่อถือ

²⁹ Burrows, *Messianic*, 157.

³⁰ ดู Allen, *Psalms 101-150*, 122, 125; Burrows, *Messianic*, 156-7.

³¹ คำว่า “พระองค์” ในข้อความ “ข้าพระองค์ทั้งหลายขอสรรเสริญพระองค์จากพระนิเวศ” ไม่ได้หมายถึงพระเจ้า แต่หมายถึง “ผู้ที่เสด็จมา”

³² มีปัญหาเชิงไวยากรณ์ 2 เรื่องที่ข้อนี้ เรื่องแรก ข้อ 26ก. อาจจะแปลได้ว่า “blessed in the name of the Lord is the one who comes” โดยสามารถอ่านการวิเคราะห์เรื่องนี้ได้ที่ Haritna, *In Search of a Context*, 295-6. เรื่องที่สอง พุบท “จาก”

ว่า “สรรเสริญ” จึงอาจทำให้ประเด็นนี้ไม่เห็นได้ชัดในภาษาไทย เพราะทำให้คำแปลใน 26 ก. กลายเป็น “สรรเสริญพระองค์ผู้เสด็จมา” แทนที่จะเป็น “ผู้ที่เสด็จมาคือผู้ได้รับการอวยพร” หรือ “ขอพระพรมีแด่ผู้ที่เสด็จมา” และทำให้คำแปลใน 26 ข. เป็น “ข้าพระองค์ทั้งหลายขอสรรเสริญพระองค์” แทนที่จะเป็น “ข้าพระองค์ทั้งหลายขออวยพรพระองค์”

Burrows ได้ชี้ให้เห็นว่าจากสดุดี 72 กษัตริย์ที่สยบชนชาติต่างๆ (ข้อ 8-11) ก็คือผู้ที่ประมุขให้ประชาชนได้รับพรและเป็นผู้ที่ถูกเรียกว่า “ผู้ที่ได้รับพร” หรือ “blessed”³³ นอกจากนี้ Burrows ได้ระบุว่า สิ่งที่น่าประหลาดใจในสดุดี 118:26 ไม่ใช่การอธิษฐานขอให้พระยาห์เวห์อวยพรชายผู้นี้ แต่เป็นการยืนยันหรือยอมรับว่า “ผู้ที่เสด็จมา” คือผู้ที่พระยาห์เวห์ได้อวยพรอยู่แล้ว เนื่องจากเขาได้รับชัยชนะในสงคราม และผู้นี้จึงเป็นผู้ที่ได้รับสิทธิอำนาจของพระยาห์เวห์ เนื่องจากมา “ในพระนามของพระยาห์เวห์” และผ่านทางชายผู้นี้ พระสัญญาของพระยาห์เวห์ก็ได้เป็นจริง

ในข้อ 27-28 วิวรณ์ก็มาถึงแก่นบุชา และยังคงขอบพระคุณพระยาห์เวห์ต่อไปในฐานะ “พระเจ้าของข้าพระองค์” สดุดีบทนี้จบลงข้อ 29 ด้วยการเรียกให้ขอบพระคุณพระยาห์เวห์อีกครั้งหนึ่ง ซึ่งมีเนื้อหาเหมือนกับข้อ 1 ทุกประการและทั้งสองตอนจึงทำหน้าที่เป็นหัวท้ายเปิดปิดสดุดี 118 ทั้งบท

ใครคือ “ผู้ที่เสด็จมา”?

แม้ว่าเนื้อหาส่วนใหญ่ของสดุดีตอนนี้จะเป็นคำขอบพระคุณของบุคคลเดียว (ข้อ 5-19; 21, 28) แต่ชายคนนี้ก็สมควรถูกมองว่าเป็นเพียงคนธรรมดา แต่ควรจะถูกมองว่าเป็นตัวแทนของชนชาติ เพราะเขามีศัตรูเป็นชนชาติอื่น และต่อสู้กับศัตรูนี้เพื่ออิสราเอล เขาน่าจะเป็นกษัตริย์และอาจจะเป็นกษัตริย์ตามเชื้อสายของดาวิด³⁴ ในข้อ 26 ข้อความ “ข้าพระองค์ทั้งหลายขอสรรเสริญพระองค์” คำว่า “พระองค์” ในที่นี้เป็นสรรพนามบุรุษที่สองรูปพหูพจน์ ซึ่งอาจ เป็นวิธีการหนึ่งที่ใช้ในการพูดถึงกษัตริย์ที่นักวิชาการเรียก “พหูพจน์แห่งเกียรติยศ” (plural of majesty)³⁵ ผู้แปลพระคัมภีร์ไทยเองก็ใช้คำราชาศัพท์กับบุคคลนี้มาโดยตลอด

พระวิหาร สามารถแปลได้ว่า “ใน”พระวิหารได้เช่นกัน โดยสามารถอ่านการวิเคราะห์เรื่องนี้ได้ที่ Dahood, *Psalms III: 101-150* (AB 17A; N.Y.: Doubleday, 1970) 160.

³³ Burrows, *Messianic*, 158.

³⁴ หากยอมรับว่า สดุดี 118 เกิดขึ้นก่อนการอพยพ (pre-exilic origin) ชายผู้นี้อาจจะเป็นหนึ่งในกษัตริย์ของราชวงศ์ดาวิด และใน *Targum Ps 118* (ข้อ 26, 28; cf. ข้อ 22-25) และ *Pesah 119a* ก็ระบุชัดว่าชายผู้นี้เป็นเชื้อสายดาวิด

³⁵ Dahood, *Psalms III*, 61, 160; และ Burrows, *Messianic*, 158-9. เป็นที่น่าสังเกตด้วยเช่นกันว่า ในพระคัมภีร์มักจะมีเรียกพระเจ้าเป็นพหูพจน์เช่นกัน

ยิ่งไปกว่านั้นฐานะกษัตริย์ของผู้นี้อาจจะมองได้จากมุมของพระเจ้า³⁶ ชายผู้นี้ได้สู้สงครามให้กับอิสราเอลและเอาชนะชนชาติทั้งหลาย เขาจะต้องเป็นผู้ที่พระยาห์เวห์ทรงใช้และได้รับพรจากพระองค์³⁷ ชนชาติอิสราเอลก็ถูกรวมเข้าสู่ชีวิตของชายผู้นี้ ชะตากรรมของเขากลายเป็นชะตากรรมของชนอิสราเอลรวม (ข้อ 22-24) ทั้งชะตากรรมของนานาชาติ ดังนั้น การจะหาตัวตนที่แท้จริงของชายผู้นี้เป็นใครในประวัติศาสตร์จึงเป็นเรื่องยาก แต่สิ่งที่ชัดเจนคือชายผู้นี้ได้รับการยอมรับในฐานะของกษัตริย์ตามเชื้อสายของดาวิดผู้ซึ่งคนยิวรุ่นหลังฝากความหวังไว้และรอคอยในฐานะพระเมสสิยาห์ ตามแนวคิดแบบ eschatology

B.S. Childs เห็นว่าการเรียงลำดับสดุดีบทต่าง ๆ ตามที่เห็นในปัจจุบันสะท้อนถึงแนวคิดด้าน eschatology อย่างมาก³⁸ จนกล่าวได้ว่า สดุดี 118 เป็นการแสดงออกถึงความหวังที่คนยิวรอคอย กษัตริย์ “ที่จะมา” เมื่อสถาบันกษัตริย์ได้กลายเป็นอดีตอันเลือนราง Childs ถึงกับระบุว่า “มีใครที่จะคิดถึงกษัตริย์ทางโลกอีก นอกจากจะคิดถึงพระเมสสิยาห์ของพระเจ้า”³⁹

ตำแหน่งที่สดุดี 118 ถูกร้อยเรียงในพระธรรมสดุดียิ่งทำให้ทฤษฎีของ Childs น่าเชื่อถือมากขึ้น เพราะสดุดี 118 คือบทสดุดีท้ายและเป็นบทสรุปของชุดเพลงสดุดีที่เรียกว่า *Egyptian Hallel*⁴⁰ (สดุดี 113-118) ชุดสดุดีนี้เป็นแก่นกลางของบรรพที่ 5 บทสดุดีเหล่านี้แสดงชัดว่าพระยาห์เวห์พระเจ้าแห่งพระธรรมอวยพผู้ทรงช่วยอิสราเอลออกจากอียิปต์จะทรงให้อาณาจักรของพระองค์เข้ามาอย่างไรและเริ่มต้นจากที่ใด

โดยธรรมเนียม นักแสวงบุญจะขับร้องบทสดุดีประเภท *Hallel* ระหว่างทางไปเยรูซาเล็ม และใช้บทเพลงเหล่านี้ในศาสนพิธีตามเทศกาลสำคัญต่าง ๆ ในกรุงเยรูซาเล็ม โดยเฉพาะอย่างยิ่งใน

³⁶ สำหรับงานวิเคราะห์ถึงฐานะกษัตริย์แบบ 2 ชั้นในสดุดีและมาระโก ให้ดู Robert D. Rowe, *God's Kingdom and God's Son: The Background to Mark's Christology from Concepts of Kingship in the Psalms* (Leiden; Boston; Köln: Brill, 2002) โดยเฉพาะหน้า 13-62 และ 229-306

³⁷ สำหรับงานวิเคราะห์ถึงพระลักษณะของพระยาห์เวห์ในฐานะกษัตริย์ ให้ดู J.J.M Roberts, “The Enthronement of YHWH and David: the Abiding Theological Significance of the Kingship Language of the Psalms,” *CBQ* 64 (2002), 675-86.

³⁸ B. S. Childs, *Introduction to the Old Testament as Scripture* (Philadelphia: Fortress, 1979), 518. และให้ดู Erich Zenger, “The Composition and Theology of the Fifth Book of Psalms, Psalms 107-45,” *JSOT* 80 (1998) 98-101.

³⁹ B. S. Childs, *Introduction*, 516.

⁴⁰ *Hallel* หมายความว่า “สรรเสริญ” (praise) *Hallel* อีกชุดได้ชื่อว่า *Great Hallel* อยู่ในสดุดี 120-36, 135-36, หรือ 136 เพียงบทเดียว (เหล่านี้อาจหาข้อสรุปได้ว่า *Hallel* นี้เริ่มจากบทใดถึงบทใด) หากไม่ระบุเป็นอย่างอื่น คำว่า “*Hallel*” ในบทความนี้หมายถึง *Egyptian Hallel*.

เทศกาลปีศา⁴¹ เพื่อระลึกถึงความตึงามของพระยาห์เวห์ที่ได้สำแดงแก่อิสราเอลและเพื่อย้ำเตือนถึงความคาดหวังที่จะได้รับการปลดปล่อยอีกครั้งตามแบบของพระธรรมอพยพ

สดุดี 118 จึงกำเนิดมาพร้อมกับแนวคิดเรื่องพระเมสสิยาห์โดยมีเนื้อหาอยู่รอบๆหรือในพระวิหาร จุดหมายปลายทางของ “ผู้ที่จะเสด็จมา” แต่พระวิหารก็ได้ถูกทำลายไปนานก่อนที่สดุดี 118 จะถูกรวมไว้ในพระธรรมสดุดี หากพิจารณาจากศาสนศาสตร์ตามพระธรรมอพยพที่มีอิทธิพลต่อเนื้อหาของสดุดี 118 และต่อเนื้อหาของ *Hallel* ทั้งชุดอย่างมาก และหากพิจารณาจากความจริงที่ว่าสดุดี 118 คือบทสรุปของ *Hallel* สดุดี 118 จึงอาจจะถูกแปรเปลี่ยนให้กลายเป็นบทเพลงแห่งความหวังในพระเมสสิยาห์และความหวังที่จะเห็นพระวิหารได้รับการบูรณะฟื้นฟู เพราะสิ่งนี้คือเป้าหมายของพระธรรมอพยพ⁴²

ยิ่งไปกว่านั้น มีหลักฐานอย่างน้อย 1 ชิ้นที่สนับสนุนว่าคนยิวเข้าใจสดุดี 118 ตามแนวคิดเรื่องพระเมสสิยาห์และ eschatology⁴³ ในพระคัมภีร์เดิมฉบับกรีกเซฟท์ัวจันท์ (LXX) แนวคิดเรื่อง eschatology ได้เล็ดรอดผ่านมือผู้แปลพระคัมภีร์เข้ามา เพราะในข้อ 16 ผู้แปลเป็นกรีกได้ผลอยกย่องถึงฐานะสูงส่ง “ผู้ที่จะเสด็จมา” อย่างไม่รู้ตัว ในข้อดังกล่าว พระคัมภีร์เดิมฉบับฮีบรูมาโซราติก (MT) เขียนว่า “the right hand of the lord is exalted” (พระหัตถ์ขวาขององค์พระผู้เป็นเจ้าได้รับยกย่อง) แต่ในฉบับกรีกเซฟท์ัวจันท์ (LXX) กลับแปลว่า the right hand of the lord has exalted “me” (พระหัตถ์ขวาขององค์พระผู้เป็นเจ้าได้ยกข้าพเจ้า) สภาพแบบนี้เกิดขึ้นได้อย่างไร หากผู้แปลไม่ได้เข้าใจชายในสดุดี 118 นี้ว่าอยู่ในฐานะสูงส่งของพระเมสสิยาห์⁴⁴ ยิ่งไปกว่านั้นหากกิจการ 2:33 และ 5:31 ได้รับการยอมรับว่าอ้างอิงมาจากสดุดี 118:16⁴⁵ คำแปลของฉบับเซฟท์ัวจันท์ย่อมมีผลต่อแนวคิดของลูกาในการตีความพระคัมภีร์ตอนนี้ตามแนวคิดเรื่องพระเมสสิยาห์มากขึ้น

เราจะสรุปสภาพแบบนี้ได้อย่างไร

สดุดี 118 น่าจะเป็นที่เข้าใจและใช้เพื่อแสดงความคาดหวังถึงพระเมสสิยาห์มาตั้งแต่ก่อนยุคของคริสเตียน พระเยซูรวมทั้งผู้เขียนพระกิตติคุณล้วนเติบโตในกรอบของสังคมวัฒนธรรมเฉพาะของ

⁴¹ สดุดี 118 ถูกร้องเป็นส่วนหนึ่งของ the *Hallel* ในเทศกาลอยู่เพิง (*m. Suk.* 3.9, 4.1, 5, 8) ปีศา (*the sacrificing – m. Pes.* 5.7; meal – *m. Pes.* 10.5-7; cf. *t. Pes.* 10.8-9; มาระโก 14.26/มัทธิว 26.30), ขนมปังไร้เชื้อ (*m. Pes.* 5.7), และในวันแรกของเทศกาลอุเพนเตคอสต์ (*t. Suk.* 3.2); และเทศกาลฮานุกคาห์ (*m. Ta'an.* 4.4-5).

⁴² ดู Zenger, “Composition,” 92.

⁴³ ผู้เขียนพบหลักฐานเฉพาะ *T. Sol.* 22.7-23:4 (วรรณกรรมคริสเตียนที่รวบรวมธรรมเนียมชาวยิวในเนื้อหาด้วย โดยเขียนขึ้นระหว่างศตวรรษที่ 1 ถึงที่ 3) งานเขียนนี้ได้อ้างถึงและยกข้อความเรื่องศิลาที่ถูกทอดทิ้งแต่ได้รับการยกย่องเป็นศิลามุมเองในสดุดี 118:22 ในบริบทที่เกี่ยวข้องกับพระวิหาร แต่ไม่พบการใช้สดุดี 118 ใน Josephus, the DSS, the Apocrypha, Pseudographical หรือใน secondary literature อื่น J. Ross Wagner เป็นคนเสนอหลักฐานเกี่ยวกับการแปล LXX ของสดุดี 118 ใน “Psalm 118”, 160.

⁴⁴ หลักฐานนี้ไม่ใช่ข้อโต้แย้งหลัก เพราะคำแปลที่เปลี่ยนไปเพียงที่เดียวอาจเป็นเรื่องบังเอิญ แต่ในฐานะที่ผู้เขียนเองได้ทำงานแปลพระคัมภีร์มาหลายปี ก็พบว่าข้อความ “any translation is an interpretation” ก็มีความจริงอยู่บ้าง แม้ว่าคำแปลพระคัมภีร์ฉบับต่างๆพยายามจะสื่อความหมายของต้นฉบับให้มากที่สุด แต่บางครั้ง ผู้แปลพระคัมภีร์ก็ไม่ได้รู้ว่า คำแปลของตนเองสะท้อนความเข้าใจพระคัมภีร์ตอนนั้นๆของตนเอง แม้ว่าความเข้าใจนั้นอาจจะไม่ได้สื่อชัดเจนในต้นฉบับก็ตาม และนี่อาจจะเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นในพระคัมภีร์ข้อนี้

⁴⁵ นักวิชาการส่วนใหญ่เห็นว่าข้อนี้สะท้อนมาจากสดุดี 110:1 แต่ Wagner, “Psalm 118”, 172 n. 63 ได้ชี้ให้เห็นว่า มีนักวิชาการที่มีชื่อเสียงหลายคนเช่น C.H. Dodd, F.F. Bruce, และ G. Voss กลับเห็นว่าสะท้อนมาจากสดุดี 118:16

ตน หากคนเหล่านี้เลือกจะเพิ่มความหมายเพื่อแสดงถึงความคาดหวังในพระเมสสิยาห์จากพระคัมภีร์ที่ไม่เคยมีใครตีความตามแนวทางนี้มาก่อน ทำไมพวกเขาถึงเลือกสดุดี 118 หากแนวคิดเรื่องพระเมสสิยาห์ไม่ได้ผูกติดกับสดุดี 118? ทำไมผู้เขียนพระคัมภีร์ใหม่ถึงเลือกจะอ้างถึงสดุดี 118 เฉพาะข้อที่ใช้ร้องซ้ำในช่วงเทศกาลเท่านั้น? และที่สำคัญ ผู้ที่ใช้สดุดี 118 ในมาระโก 11 ก็ไม่ใช่พระเยซู แต่เป็นฝูงชน⁴⁶ คำโห่ร้องของฝูงชนจึง

IV. บทวิเคราะห์การใช้สดุดี 118 ในมาระโก 11:9-10

A: ข้อความจากพระคัมภีร์เดิมในมาระโก 11:9-10

มาระโก 11:9ข.-10	สดุดี 118: 25- 6
<p>“โฮซันนา!</p> <p>“สรรเสริญพระองค์ผู้เสด็จมา ในพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้า!”</p> <p>¹⁰“ขอให้อาณาจักรของดาวิด บรรพบุรุษของเราที่จะมานี้ จงเจริญ!”</p> <p>“โฮซันนาในที่สุด!”</p>	<p>²⁵ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า⁺ ขอทรงช่วยข้าพระองค์ทั้งหลายให้รอด (หรือ โฮซันนา)</p> <p>ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า⁺ ขอโปรดประทาน ความสำเร็จแก่ ข้าพระองค์ทั้งหลาย</p> <p>²⁶สรรเสริญพระองค์ผู้เสด็จมา ในพระนามของพระยาห์เวห์ ข้าพระองค์ทั้งหลายขอสรรเสริญพระองค์ จากพระนิเวศขององค์พระผู้เป็นเจ้า⁺</p>

ไม่มีใครแน่ใจว่ามาระโก 11:9-10 อ้างมาจากพระคัมภีร์เดิมฉบับฮีบรูมาไซเรท (MT) หรือฉบับกรีกเซฟทัวจินท์ (LXX)?⁴⁷ เพราะบางส่วนของที่มาจากสดุดี 118:25 ก็ตรงกับพระคัมภีร์เดิมฉบับฮีบรูมาไซเรท แต่ในข้อ 26 กลับตรงกับฉบับกรีกเซฟทัวจินท์แบบคำต่อคำ⁴⁸ แต่ที่สำคัญข้อความในมาระโก 11:10 กที่ว่า . “ขอให้อาณาจักรของดาวิดบรรพบุรุษของเราที่จะมานี้ จงเจริญ!” ไม่ใกล้เคียงกับต้นฉบับใดๆเลย

โครงสร้างแบบ concentric structure ของคำโห่ร้องของฝูงชนแสดงให้เห็นว่า ข้อความที่สร้างขึ้นใหม่ “ขอให้อาณาจักรของดาวิดบรรพบุรุษของเราที่จะมานี้ จงเจริญ!”ทำหน้าที่อธิบาย

⁴⁶ คำพูดนี้เป็นสิ่งที่ผู้เขียนคิดแต่งขึ้นหรือไม่? ก็เป็นไปได้ แต่เราต้องหาคำอธิบายว่าทำไมพระกิตติคุณเล่มอื่น โดยเฉพาะพระกิตติคุณยอห์นที่ขึ้นชื่อเรื่องความเป็นอิสระในเนื้อหา ก็บันทึกถึงเรื่องเดียวกันนี้ หากเรื่องนี้ไม่ได้เกิดขึ้นจริง

⁴⁷ คำอธิบายว่าพระคัมภีร์นี้อาจมีต้นตอจากภาษาอาระเมคให้ดู Fitzmyer, “Aramaic Evidence Affecting the Interpretation of Hosanna in the New Testament,” in *Tradition and Interpretation in the New Testament: Essays in Honor of E. Earl Ellis* (ed. G.F. Hawthorne and O. Betz; Tübingen: Mohr-Sieback; Grand Rapids: Eerdmans, 1987) 110-18. แต่ข้อความที่ Fitzmyer ใช้อ้างถึงกลับไม่ปรากฏในต้นฉบับภาษาอาระเมคใดเลย

⁴⁸ E.g. H.C. Kee, *Community of the New Age: Studies in Mark's Gospel* (Philadelphia: Westminster, 1977)

ความหมายของข้อความก่อนหน้านั้น⁴⁹ ยิ่งไปกว่านั้น Christopher Stanley ถึงกับระบุว่าข้อความนี้เป็นอุปกรณ์ช่วยให้ผู้อ่านแปลความหมายและเข้าใจสิ่งที่มาระโกตั้งใจจะสื่อสารออกมา⁵⁰

B: ความหมายของมาระโก 11:9-10 เมื่อมองจากสดุดี 118

มาระโกต้องการจะสื่อสารอะไรที่นี่? ในบทความนี้ได้อ้างในตอนแรกแล้วว่า มาระโกต้องการสดุดี 118 เพื่อเพิ่มสีสันใหม่เข้าไปในเรื่องนี้ บทความนี้จะเจาะลงไปทีละคำถาม 4 ข้อ (1) อะไรคือเรื่องเดิม หรือสีเดิมที่ปรากฏอยู่แล้ว? (2) ทำไมมาระโกถึงเลือกใช้สดุดี 118? (3) อะไรคือสีสันใหม่ที่มาระโกเพิ่มเติมเข้าไป? และ (4) การอธิบายมาระโกตามที่บทความนำเสนอสอดคล้องกับหลักฐานอื่นๆหรือไม่

1. อะไรคือสีเดิมที่ปรากฏอยู่แล้ว?

การเฉลิมฉลองตามธรรมเนียมพิธี (Liturgical Celebrations)

สดุดีถูกใช้ในพิธีต่าง ๆ มานาน และบรรยากาศในการเสด็จเข้าเยรูซาเล็มของพระเยซูก็เต็มไปด้วยองค์ประกอบที่มีในพิธีไม่ว่าจะเป็นใบตาลและการร้อง “โฮซันนา” เสียงโห่ร้องของฝูงชนจึงควรพิจารณาจากมุมมองของการเฉลิมฉลองตามธรรมเนียมพิธี คำว่า “โฮซันนา” เป็นคำปกติที่ใช้ทักทายทุกคนที่เดินทางเข้าสู่เยรูซาเล็ม⁵¹ แต่กลับกรณีนี้ คนที่ทักทายพระเยซูด้วยคำว่า “โฮซันนา” ไม่ได้เห็นพระเยซูเป็นแค่คนธรรมดาคนหนึ่งแน่นอน เพราะปกติแล้วนักแสวงบุญจะเดินเท้าเข้าเยรูซาเล็ม ไม่มีใครขี่ลาเข้าเมือง⁵² แต่ด้วยพาหนะพิเศษที่พระเยซูใช้ พระเยซูโดดเด่นกว่าบรรดานักแสวงบุญทั่วไปแน่นอน และฝูงชนที่อยู่บริเวณนั้น แม้หากพวกเขาไม่ใช่สาวกที่ติดตามพระเยซูมาก่อนแล้ว⁵³ ก็ยังต้องเห็นถึงความแตกต่างนี้

⁴⁹ Lane, *Mark*, 397.

⁵⁰ Christopher D. Stanley, “The Social Environment of ‘Free’ Biblical Quotations in the New Testament” in *Early Jewish and Christian Exegesis: Studies in Memory of William H. Brownlee* (ed. C. A. Evans and W. F. Stinespring; *Homage 10* (Atlanta: Scholar Press, 1987)18-27. Contra, John Dominic Crossan, “Redaction and Citation in Mark 11:9-10 and 11:17.” *BR 17* (1972) 33-50 เขาอ้างว่ามาระโกไม่ได้ใช้เศคาริยาห์ 9:9 เพราะมาระโกขาดความเข้าใจที่ชัดเจนเกี่ยวกับธรรมเนียมแนวคิดเรื่องนี้

⁵¹ Lane เสนอว่าฝูงชนเห็นพระเยซูเป็นเพียงผู้แสวงบุญธรรมดาคนหนึ่ง และระบุว่าข้อความที่ฝูงชนโห่ร้องเป็นเพียง “a popular type of messianic hope without identifying Jesus as the Messiah.” Lane, *Mark*, 398. และดู Morna D. Hooker, *The Gospel According to St. Mark* (BNTC; London: A&C Black, 1992) 256-7.

⁵² Lane, *Mark*, 393.

⁵³ มาระโกเจตนาใช้คำที่แตกต่างกับยอห์นในการบรรยายถึงฝูงชน ในยอห์น 12:12-13 ฝูงชนคือคนที่มาจากเยรูซาเล็มเพื่อพบพระเยซู แต่ตามบริบทของมาระโก ฝูงชนในมาระโก 11:9 คือคนที่ติดตามพระเยซูมาจากเยรีโค หรืออย่างน้อยก็เป็นคนที่รู้จักเรื่องราวของพระเยซูในระดับหนึ่ง (10:46, 52) เราไม่รู้แน่ชัดเกี่ยวกับขนาดหรือจำนวนของฝูงชน (11:8) สำหรับการวิเคราะห์การใช้คำว่า “many” แทนที่จะใช้คำปกติคือ “crowd” ในตอนนี้ ให้อู๋ Hatina, *In Search of a Context*, 307.

คำสัญญาเกี่ยวกับพระเมสสิยาห์เป็นจริง (Messianic Fulfillment)

ภาพการเสด็จเข้าเยรูซาเล็มซ้อนทับไปด้วยแนวคิดจากพระคัมภีร์เดิมในหลายตอน⁵⁴ แต่ตอนที่เด่นชัดที่สุดคือคำทำนายถึงพระเมสสิยาห์ในเศคาริยาห์ 9:9 การเสด็จมาจากทางตะวันออกผ่านภูเขาเมกอกเทศ⁵⁵ ประทับบนหลังลูกลาที่ไม่มีใครเคยขี่⁵⁶ พระเยซูได้แสดงให้เห็นว่าคำพยากรณ์ถึงการมาของพระเมสสิยาห์ กษัตริย์ผู้ทรงถ่อมแต่เปี่ยมด้วยกำลังอำนาจและจะปราบปรามประชาชาติได้เกิดขึ้นแล้ว⁵⁷ เมื่อฝูงชนเห็นสภาพนั้นก็เข้าใจฐานะของพระองค์ จึงได้ปูเสื่อของตนบนทาง⁵⁸ เพื่อต้อนรับพระองค์⁵⁹ โห่ร้อง “โฮซันนา”⁶⁰ และถวายพระพรแด่พระองค์ “โฮซันนา”คือการร้องขอพระเจ้าให้ทำให้พระสัญญาของพระองค์ที่จะปลดปล่อยอิสราเอลแลสถาปนาอาณาจักรของดาวิดเป็นจริง⁶¹ “สรรเสริญ...” หรือ “Blessed is...” คือคำยืนยันว่าสิ่งที่กล่าวต่อไปนั้นเป็นจริง มากกว่าจะเป็นคำอธิษฐานขอพระพร⁶² ดังนั้น ฝูงชนจึงได้ยืนยันว่าพระเยซูคือพระเมสสิยาห์ “ผู้เสด็จมาในพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้า” และยืนยันว่า ในที่สุด “อาณาจักรของดาวิดบรรพบุรุษของเรา” ได้มาถึงแล้ว⁶³ พระเมสสิยาห์กำลังเสด็จมาทางคืนนครของพระองค์⁶⁴

⁵⁴ เป็นไปได้ว่าตอนนี้อาจจะสะท้อนจากปฐมกาล 49:10-11 และ 1 พงษ์กษัตริย์ 1:32-40 แต่บทความนี้ไม่ได้รวมสองตอนนี้เข้าไปในการวิเคราะห์ เพราะทั้งคู่ทำหน้าที่ไม่ต่างจากเศคาริยาห์ 9:9 คือการชี้ว่าพระเยซูคือพระเมสสิยาห์ แม้ว่าในมุมมองบางด้านจะต่างกันบ้าง การวิเคราะห์พระคัมภีร์ 3 ตอนนี้รวมทั้งสดุดี 118:25-6 ในฐานะกรอบแนวคิดของมาระโก 11:1-10 ให้ดู Deborah Krause, “The One Who Comes Unbinding the Blessings of Judah: Mark 11.1-10 as a Midrash on Genesis 49.11, Zechariah 9.9, and Psalm 118:25-26,” in *Early Christian Interpretation of the Scriptures of Israel: Investigations and Proposals* (ed. Craig A. Evans and James A. Sanders; JSNTSup 148; SSEJC 5 Sheffield: Sheffield Academic, 1997) 141-153 สำหรับการวิเคราะห์ถึงการตีความปฐมกาล 49: 8-12 จากมุมมองของพระเมสสิยาห์ที่ช่วยอธิบายมาระโก 11 ให้ดู Joseph Blenkinsopp, “The Oracle of Judah and the Messianic Entry,” *JBL* 80 (1961). 55-64.

⁵⁵ เศคาริยาห์ 14:4 น่าจะฐานคำอธิบายอีกด้าน เพราะตอนนี้บรรยายว่าพระเมสสิยาห์จะเสด็จมาจากภูเขาเมกอกเทศ

⁵⁶ คำว่า “colt” ใน LXX เศคาริยาห์ 9:9 หมายถึง an ass แต่ Gundry, *Mark*, 626 ระบุว่าหมายถึงม้าด้วย

⁵⁷ สำหรับการวิเคราะห์ว่า คำพยากรณ์ในเศคาริยาห์ 9:9 ได้สำเร็จในมาระโก Mark 11 ให้ดู France, *Mark*, 428-33 และ Hooker, *Mark*, 257 แต่ Hooker คิดว่าเรื่อง “ถ่อมใจ” ไม่มีในภาพนี้ เพราะสิ่งนี้ไม่เคยอยู่ในความคิดของคนยิวยุคพระเยซู รวมทั้งไม่ปรากฏในคำอธิบายเศคาริยาห์ 9:9 เลย

⁵⁸ อาจจะสะท้อนจากการมาของเยซูในฐานะกษัตริย์ใน 2 พงษ์กษัตริย์ 9

⁵⁹ Hooker, *Mark*, 25

⁶⁰ ตัวอย่างเช่น Taylor, *Mark*, 452; Cranfield, *Mark*, 352-4; Lindars, *Apologetics*, 112; Joel Marcus, *The Way of the Lord: Christological Exegesis of the Old Testament in the Gospel of Mark* (Louisville: John Knox, 1992) 154-63.

⁶¹ Craig A. Evans, *Mark 8:27-16:20* (WBC 34B; Nashville: Thomas Nelson, 2001) 145. สำหรับการวิเคราะห์ความหมายอื่นอีก 3 ความหมายที่เป็นไปได้ในบริบทนี้ ดู Hatina, *In search of a Context*, 293-5.

⁶² Hooker, *Mark*, 259. แนวคิดนี้ก็สอดคล้องกับการวิเคราะห์ความหมายดั้งเดิมของสดุดี 118 ในบทความนี้

⁶³ สำหรับการวิเคราะห์ถึงความแปลกของการใช้คำว่า “father” กับ “David” ดู Evans, *Mark*, 145-6 เขาได้พบหลักฐานจากวรรณกรรมของรับบีที่ระบุว่านอกจากอับราฮาม อิชอัคและยาโคบแล้ว ดาวิดก็สามารถอยู่ในฐานะ “father” ได้เช่นกัน

⁶⁴ ดู Werner Kelber, *Kingdom*, 92-3.

หากการเสด็จเข้าเยรูซาเล็มของพระเยซูถูกมองว่า เป็นการป่าวประกาศอย่างเป็นทางการ ด้วยการใช้อาสาสัญลักษณ์เพื่อสื่อแบบอ้อม ๆ ว่า พระองค์คือพระเมสสิยาห์⁶⁵ การกระทำเช่นนี้ย่อมทำให้ความตึงเครียดขัดแย้งระหว่างพระเยซูกับบรรดาผู้นำศาสนาและการเมืองชาวยิวเข้มข้นขึ้น จนอาจจะเปรียบได้ว่าพระเยซูกำลังส่งสารทำบรรดาผู้นำในเยรูซาเล็มและบังคับให้เขาต้องลงมือทำอะไรบางอย่าง⁶⁶

เศคาริยาห์ 9:9 เป็นองค์ประกอบหนึ่งที่ทำให้คนเข้าใจสภาพข้างต้น แต่ในมาระโก พระธรรมเศคาริยาห์อาจจะไม่ใช่ประเด็นหลัก เพราะหากเป็นเช่นนั้นจริง มาระโกก็น่าจะอ้างถึงเศคาริยาห์โดยตรงเหมือนกับพระกิตติคุณอีกสองฉบับ (มัทธิว 21:4-5 และยอห์น 12:14-5)⁶⁷ เพราะมาระโกรู้จักพระธรรมเศคาริยาห์ดีและได้อ้างถึงเศคาริยาห์ 13:7 ในมาระโก 14:27 และควรจะทำอย่างเดียวกันในมาระโก 11 หากเขาต้องการ⁶⁸

2. ทำไมมาระโกจึงเลือกใช้สดุดี 118?

มาระโกใช้สดุดี 118 ด้วยเหตุผลอย่างน้อย 2 ประการ ประการแรก แม้มาระโก 11 และสดุดี 118 จะแตกต่างกันแต่ก็มีส่วนคล้ายกันในหลายเรื่อง เช่น ทั้งคู่ล้วนบรรยายภาพขบวนเสด็จเข้าสู่พระวิหารในกรุงเยรูซาเล็ม สดุดี 118 มักถูกใช้ในช่วงเทศกาล โดยเฉพาะอย่างยิ่งเทศกาลปัสกา พระเยซูก็เสด็จเข้าสู่เยรูซาเล็มในช่วงเทศกาลปัสกาเช่นกัน (14:1)⁶⁹ บรรยายภาพของทั้งสองตอนล้วนเต็มไปด้วยกลิ่นไอของแนวคิดเรื่องพระเมสสิยาห์ พระเยซูก็เป็นเหมือน “ผู้ที่เสด็จมา” ตัวแทนของพระยาห์เวห์ที่มาด้วยสิทธิอำนาจของพระยาห์เวห์เพื่อนำชัยชนะเหนือประชาชาติทั้งหลายมาสู่อิสราเอล ดังนั้นความสอดคล้องกันระหว่างพระคัมภีร์ทั้งสองตอนจึงมีสูงมาก จนยากที่จะคิดว่าสดุดี 118 ที่ปรากฏในมาระโก 11 เป็นเรื่องบังเอิญ หรือมาระโกไม่รู้จัก ไม่เข้าใจบริบทของสดุดี 118

⁶⁵ แม้ว่าแนวคิดเรื่องกษัตริย์และอาณาจักรของพระเยซูจะแตกต่างจากสิ่งที่คนยิวเข้าใจเมื่อเขาประกาศว่าพระเยซูคือเมสสิยาห์ Hatina ได้วิเคราะห์เรื่องนี้ไว้อย่างยอดเยี่ยมใน *In Search of a context*, 305-23.

⁶⁶ France, *Mark*, 428.

⁶⁷ Hooker, *Mark*, 257. ได้ตั้งคำถามที่ดีแต่ค้นหาคำตอบในวิถีทางที่ผิด เพราะเธอสรุปว่ามาระโกไม่ได้เห็นว่าแนวคิดเรื่องพระเมสสิยาห์ในเศคาริยาห์ 9:9 ตั้งแต่แรก

⁶⁸ Gundry, *Mark*, 626 เสนอว่า มาระโกไม่อ้างถึงเศคาริยาห์ เพราะมาระโกสนใจจะเสนอพระเยซูที่ทรงส่งาราศีมากกว่าผู้ที่ถ่อมใจ และในภาพของพระบุตรพระเจ้ากว่ากษัตริย์ แต่คำอธิบายนี้ดูเหมือนจะต่างกับสิ่งที่เกิดขึ้นจริงในพระธรรมมาระโก เพราะในมาระโก ภาพของพระเยซูมีครบทุกด้านที่ Gundry กล่าวถึง เช่นในข้อ 1-7ก. พระเยซูถูกบรรยายในฐานะกษัตริย์ตามเชื้อสายของดาวิด และทั้งประชาชน (ข้อ 10ก.) และเจ้าหน้าที่ชาวโรมก็เข้าใจเช่นนั้น

⁶⁹ Hooker, *Mark*, 256 สงสัยในลำดับเวลาของมาระโก และเสนอว่าเหตุการณ์นี้น่าจะตรงกับเทศกาลอยู่เพ็งมากกว่าเทศกาลปัสกา

ประการที่สอง สดุดี 118 มีบางอย่างที่เศคาริยาห์ 9:9 ไม่มีและการใช้สดุดี 118 จึงช่วยให้มาระโกนำเสนอเรื่องราวที่ไปไกลกว่าเดิม โดยไม่ต้องบิดเบือนต้นฉบับของพระคัมภีร์ที่นำมาใช้⁷⁰ เนื่องจากโครงเรื่องและเนื้อหาของมาระโกที่ผ่านมาได้ปูเรื่องให้ผู้อ่านเข้าใจว่าการอพยพครั้งใหม่ตามพระธรรมอิสยาห์ (Isaiah's New Exodus) กำลังเกิดขึ้น เมื่อมาถึงมาระโก 11 ผู้อ่านว่านี่คือภาพของพระเมสสิยาห์เสด็จเข้าสู่พระวิหาร และในตอนนี้องมาระโกก็ได้เพิ่มเติมแนวคิดใหม่ เสียงโห่ร้องของประชาชนที่มาจากสดุดี 118 ได้ดึงความคิดของผู้อ่านไปสู่เหตุการณ์เจาะจงตามบริบทของสดุดี 118 นั่นคือการต้อนรับกษัตริย์ผู้เสด็จมา และมาระโกได้นำเหตุการณ์นี้มาจุดประเด็นนี้ที่ทำให้ผู้อ่านตกตะลึง และนี่คือสิ่งที่เกิดขึ้นในมาระโก 11

3. อะไรคือสิ่งใหม่ที่มาระโกเพิ่มเติมเข้าไป?

สดุดี 118:25-6 ได้พลิกเรื่องของพระเมสสิยาห์เยชูอย่างที่คุณอ่านคิดไม่ถึง เพราะสดุดี 118:25-6 ไม่เพียงแต่ทำให้ผู้คนเข้าใจว่าพระเยชูเป็นพระเมสสิยาห์เท่านั้น แต่ยังได้บอกใบ้ให้ผู้อ่านมาระโกคาดหวังว่าจะมีการยอมรับและต้อนรับพระเมสสิยาห์จากบุคคลสองกลุ่ม นั่นคือประชากรอิสราเอลและบรรดาปุโรหิต จากบริบทของมาระโก 11 ผู้คนเป็นตัวแทนประชากรอิสราเอลในการต้อนรับพระเยชูในฐานะพระเมสสิยาห์ของพระยาห์เวห์ ด้วยการโห่ร้องข้อความตามสดุดี 118:25 ข้อความซึ่งที่ประชุมในสดุดี 118 ใช้เพื่อตอบสนองต่อคำพยานของ “ผู้ที่เสด็จมา” ว่าพระยาห์เวห์ได้รับรองชายผู้นี้ด้วยการประทานชัยชนะในสงครามให้

ถึงตรงนี้ผู้อ่านมาระโกจะคาดหวังว่าตนเองจะได้เห็นอะไร หากเราได้อ่านสดุดี 118 ปีละหลายครั้ง เราก็จะรู้ทันทีว่าข้อความถัดจากข้อ 25 คือ “ข้าพระองค์ทั้งหลายขอสรรเสริญ/ถวายพรพระองค์ จากพระนิเวศขององค์พระผู้เป็นเจ้า” เป็นข้อความที่เหล่าผู้นำในพระวิหารใช้ต้อนรับผู้ที่เสด็จมาหลังจากที่ประชากรอิสราเอลได้ต้อนรับท่านผู้นี้แล้ว แต่มาระโกกลับหักมุมเรื่องที่นี่ ด้วยการให้ฝูงชนแทนที่จะเป็นบรรดาปุโรหิตเป็นคนกล่าวคำอวยพรถัดไปแทน

จากข้อมูลในยอห์น 12:12 ผู้คนในเยรูซาเล็มตระหนักดีว่าพระเยชูกำลังเสด็จเข้ากรุง และมีเวลาเพียงพอที่จะออกจากกรุงเยรูซาเล็มไปต้อนรับพระเยชู⁷¹ ดังนั้น ก็เป็นไปได้ที่ปุโรหิตน่าจะอยู่ที่นั่นด้วยหากพวกเขาอยากจะออกมาต้อนรับพระเยชู แต่ปุโรหิตกลับไม่ปรากฏตัวเลย ดังนั้น การที่ปุโรหิตไม่ได้ออกมาต้อนรับพระเยชูแปลได้เพียงอย่างเดียวว่า พวกเขาไม่ยอมรับว่า พระเยชูเป็นพระเมสสิยาห์

⁷⁰ สำหรับมุมมองที่ต่างจากนี้ให้ดู Crossan, “Redaction” เขาเสนอว่ามาระโกลดน้ำหนักของเศคาริยาห์ 9:9 เพราะความซ้ำซ้อนของเนื้อหาพระคัมภีร์เดิมทั้งสองตอน

⁷¹ นี่อาจจะเป็นคำอธิบายว่าทำไมมาระโกจึงใช้คำที่แตกต่างไปในการบรรยายถึงฝูงชน เพราะเขาไม่ต้องการให้เข้าใจผิดว่าคนเหล่านี้คือคนที่มาจากเยรูซาเล็ม

เพื่อให้ผู้อ่านไม่หลุดประเด็น มาระโกถึงกับบรรยายต่อท้ายในข้อ 11 ว่า พระเยซูก็ตรงเข้าไปที่พระวิหาร มองไปรอบ ๆ เพื่อดูทุกสิ่ง พระองค์เข้าไปในพระวิหารทำไม พระองค์เข้าไปดูอะไร พระเยซูไม่ใช่นักท่องเที่ยวที่เพิ่งจะได้มาเยรูซาเล็มเป็นครั้งแรก จนอยากรู้อยากเห็นอยากไปดูให้ทั่ว⁷² แต่พระองค์ทรงเข้าไปเพื่อจะดูให้แน่ใจว่าไม่มีใครในพระวิหารที่จะต้อนรับพระองค์เลย ไม่มีการต้อนรับจากปุโรหิตไม่ว่าจะเป็น “จาก” พระวิหารหรือ “ใน” พระวิหาร ดังนั้นเมื่อมั่นใจว่า ตนเองไม่เป็นที่ยอมรับจากบรรดาผู้นำ พระเยซูถึงไม่ยอมแม้แต่จะค้างคืนในเยรูซาเล็ม⁷³ แต่กลับออกจากกรุงไปพักที่เบธานีกับสาวก 12 คนเท่านั้น

ข้อความ “ขอให้อาณาจักรของดาวิดบรรพบุรุษของเราที่จะมานี้ จงเจริญ!” จึงไม่เพียงบอก ว่าฝูงชนต้อนรับพระเยซูในฐานะพระเมสสิยาห์ แต่ก็เป็นจุดหักมุมแสดงถึงความขัดแย้งและการปฏิเสธพระเยซูจากเหล่าปุโรหิต เสียงโห่ร้องยินดีที่เห็นพระเยซูมาคือการเป็นการปฏิเสธพระเยซูต่อหน้าสาธารณชนจากบรรดาผู้นำในพระวิหาร ผู้ที่เลือกจะให้พระวิหารกลายเป็น “ช่องโง่” (11:17ข.; 15:27)

(4) การอธิบายมาระโกตามที่บทความนำเสนอสอดคล้องกับหลักฐานอื่นๆหรือไม่

ธรรมเนียมการสู่นคร

ภาพของมาระโก 11 เป็นภาพที่ผู้คนในยุคของพระเยซูคุ้นเคยดี เพราะพวกเขารู้จักและเคยชินกับธรรมเนียมการเฉลิมฉลองเมื่อกษัตริย์เข้าสู่นครเป็นอย่างดี นักวิชาการอย่าง Kinman⁷⁴ และ Catchpole⁷⁵ ได้ค้นพบเอกสารหลักฐานมากมายอธิบายถึงการเสด็จเข้าสู่นครของกษัตริย์ยุคโบราณ Catchpole ได้ศึกษาถึงกระบวนการที่กษัตริย์เสด็จเข้านคร 12 ครั้งในยุคนั้นและพบว่าทั้งหมดมีรูปแบบที่คล้ายกันคือ⁷⁶ 1) กษัตริย์หรือผู้นำได้รับชัยชนะและได้รับที่ยอมรับแล้ว 2) ธรรมเนียมการต้อนรับเข้าสู่นครอย่างเป็นทางการ 3) คนในนครการทักทายกษัตริย์และการวิงวอนต่อพระเจ้า 4) เสด็จเข้าสู่นครโดยมีจุดหมายปลายทางที่พระวิหาร และ 5) กษัตริย์ประกอบศาสนพิธี ซึ่งอาจจะเป็นได้ทั้งด้านบวก เช่นถวายเครื่องบูชา หรือด้านลบ เช่นการขับไล่บุคคลที่ขัดขวางหรือการชำระล้างสิ่งที่เป็นมลทิน

เห็นได้ชัดว่าการเสด็จเข้าสู่เยรูซาเล็มของพระเยซูคล้ายคลึงกับรูปแบบข้างต้น พระเยซูทรงลูกลาเสด็จเข้าสู่เยรูซาเล็มในฐานะกษัตริย์ที่ได้ชัยชนะผ่านถนนที่ปูด้วยเสื่อผ้าและใบตาลราวกับการ

⁷² Lane, Mark, 398 และ Hooker, Mark, 255-6.

⁷³ ในการเสด็จเข้าเยรูซาเล็ม 3 ครั้งแรก พระเยซูไม่เคยค้างคืนในเยรูซาเล็มเลย (11:11, 15, 27)

⁷⁴ Brent R. Kinman, “Jesus’ ‘Triumphal Entry’ in the Light of Pilate’s Assize” in *NTS* 40 (1994) 442-48 และ *Jesus’ Entry*. บทความชิ้นหลังได้ศึกษาถึงการเสด็จเข้าสู่นครทั้งตามธรรมเนียมกรีก-โรมันและธรรมเนียมยิวไว้อย่างละเอียด แม้ว่าจะใช้เพื่ออธิบายพระธรรมลูกาเป็นหลักก็ตาม

⁷⁵ D.R. Catchpole, “The ‘Triumphal’ Entry” in *Jesus and the Politics of His Day* (ed. E. Bammael and C. F. D. Moule, Cambridge: Cambridge University Press, 1984) 319-35.

⁷⁶ เล่มเดียวกัน, 321

ต้อนรับด้วยพรมแดง จากนั้นผู้อ่านจึงคาดหวังที่จะเห็นการตกท่ายจากผู้มีอำนาจชาวยิว⁷⁷ แต่ก็ไม่มีพระเยซูจึงตรงเข้าสู่พระวิหาร และในมาระโก การชำระพระวิหารก็เกิดขึ้นหลังจากนั้นทันที (11:12-19) ดังนั้น คำอธิบายข้างต้นจึงสอดคล้องกับธรรมเนียมปฏิบัติ และผู้อ่านน่าจะเข้าใจเรื่องเหล่านี้เป็นอย่างดี เพราะความเข้าใจในวัฒนธรรมนี้

หลักฐานการใช้สดุดี 118 ทั้ง 2 ครั้งในมาระโก

มาระโกคงจะไม่ปฏิเสธคำอธิบายแบบนี้ เพราะมาระโกเองใช้สดุดี 118 อีกครั้งในมาระโก 11:27-12:12. แม้ว่าครั้งนี้มาระโกจะอ้างอิงจากสดุดีข้อ 22-3 แต่ข้อเหล่านี้ก็มาจากตอนเดียวกันในสดุดีที่ใช้ร้องในเทศกาลต่าง ๆ หากพิจารณาจากบริบทของมาระโกทั้งสองตอนก็จะพบว่า สดุดี 118 ที่ใช้ทั้งสองครั้งล้วนทำหน้าที่อย่างเดียวกันคือ เพื่อแสดงให้เห็นว่าผู้นำในพระวิหารปฏิเสธพระเยซู

มาระโก 11:27-12:12 คือเรื่องคำอุปมาของผู้เช่าสวน และพระเยซูได้ยกสดุดี 118:22-23 เพื่อกล่าวถึงศิลาที่ถูกทอดทิ้งปฏิเสธแต่ได้กลับกลายเป็นศิลามุมอก ในคำอุปมานี้ พระเยซูคือบุตรและศิลาของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของสวนที่ถูกผู้เช่าหรือบรรดาผู้นำในพระวิหารปฏิเสธ เห็นชัดว่า สดุดี 118 เป็นป้ายที่มาระโกใช้ชี้ให้เห็นถึงการปฏิเสธพระเยซูจากเหล่าผู้นำชาวยิวทั้งสองครั้ง

ความเชื่อมโยงระหว่างมาระโก 11:1-12:12

การใช้สดุดี 118 ทั้ง 2 ครั้งในมาระโกได้ชี้ให้เห็นว่า เราควรจะต้องอ่านมาระโก 11:1-11 ในบริบทที่กว้างขึ้น Matra ชี้ให้เห็นว่ามาระโกบทที่ 11-12 ถูกเขียนขึ้นเป็นเรื่องเดียวกัน โดยมาระโกได้ใช้เทคนิคสามอย่างเพื่อผูกเนื้อหาเข้าเป็นเรื่องเดียวกันคือ (1) การถามเกี่ยวกับ “บุตรของดาวิด” (2) ครั้ง (11:10; 12:35) (2) การใช้สดุดี 118 ถึง 2 ครั้ง (11:1-11; 12:1-12) และ (3) การอ้างอิงถึงภูเขาเมกอกเทศ 2 ครั้ง (11:1; 13:3)⁷⁸

หากพิจารณาเทคนิคเหล่านี้ร่วมกับเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับพระวิหารที่เป็นเรื่องหลักของสดุดี 118 ทั้งสองตอน เราจะพบว่ามาระโก 11-2 น่าจะมีโครงสร้างแบบ chiasmic โดยมีสดุดี 118 ทั้งสองครั้งปิดท้ายทำเป็น *inclusio* เพื่อเน้นเนื้อหาส่วนกลางคือการชำระพระวิหารซึ่งสอดคล้องกับชั้นที่ 5 ของ Catahpole นั่นคือ ศาสนพิธีในด้านลบ

⁷⁷ Kinmans, *Jesus' Entry*, 49-65, ได้วิเคราะห์จากมุมมองของคณีย เช่นจากการต้อนรับกษัตริย์ใน 1 พกษ. 1 ในการต้อนรับหีบพันธสัญญาในหลากหลายที่ในพระคัมภีร์เดิม ในการเข้าสู่นครของเหล่าผู้แสวงบุญ และในการต้อนรับกองกำลังทหาร เป็นต้น พบว่าทั้งหมดได้ให้ภาพความคาดหวังในทำนองเดียวกัน และ Paul B. Duff ใน “The March of the Divine Warrior and the Advent of the Greco-Roman King: Mark's Account of Jesus' Entry into Jerusalem,” *JBL* 111 (1992) 55-71 ได้วิเคราะห์จากเศคาริยาห์ 14 เสนอว่า การเสด็จของพระเยซูให้ภาพของการเคลื่อนกำลังของนักรบของพระเจ้า

⁷⁸ Frank J. Matra, *The Kingship of Jesus: Composition and Theology in Mark 15* (Chicago: Scholar Press, 1982) 68-9 และ Stephen H. Smith ใน “The Literary Structure of Mark 11:1-12:40,” in *NovT XXXI*, 2 (1989) 104-124 ได้มีความเห็นอย่างเดียวกันคือ ควรพิจารณามาระโก 11:1-12:12 เป็นตอนเดียวกัน แต่ข้อเสนอของเขามาจากแนวคิดทางด้านศาสนศาสตร์และทางด้านกรวิเคราะห์เรื่องราว (narrative criticism) เป็นหลัก

(A) 11: 1-11: พระเมสสิยาห์เสด็จเข้าสู่เยรูซาเล็ม แต่ถูกปฏิเสธ (สดุดี 118:25f)

(B) 11:12-14: การสาปแช่งต้นมะเดื่อ

(C) 11:15-19: การชำระพระวิหาร (อิสยาห์ 56:7/ เยเรมีย์ 7:11)

(B1) 11:20-25: ต้นมะเดื่อที่เหี่ยวเฉา

(A1) 11:27-12:12: ศิลาที่ถูกทอดทิ้งแต่ได้รับการรับรอง (สดุดี 118:22f)

ในภาพใหญ่นี้แสดงให้เห็นว่าเมื่อปุโรหิตปฏิเสธพระเยซูต่อหน้าสาธารณชน พระเยซูก็เสด็จมายังพระวิหารเพื่อพิพากษา และการชำระพระวิหารก็ถูกประกบด้วยการแช่งต้นมะเดื่อซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของยุคทองของอิสราเอลและผู้นำ(11:12-25).⁷⁹

ผู้นำในพระวิหารสมควรจะถูกแช่งสาปลงโทษตั้งแต่ที่พวกเขาปฏิเสธยอห์น ผู้ให้บัพติศมา ซึ่งทุกคนเข้าใจว่าเป็นเอลียาห์ที่มาเตรียมทางให้พระเมสสิยาห์(11:27-36) และคำพิพากษานี้ก็ได้ถูกประกาศอย่างชัดเจนผ่านคำอุปมาเรื่องคนเช่าสวนซึ่งเล็งถึงผู้นำของอิสราเอล(12:1-12) พระยาห์เวห์ผู้เป็นเจ้าของสวน เจ้าของชนชาติอิสราเอลจะพิพากษาลงโทษผู้เช่าสวนชั่วร้ายนี้ พระองค์จะยึดสวนคืนและมอบความรับผิดชอบสวนนี้จากอิสราเอลให้กับผู้อื่น(12:9)⁸⁰ บรรดาผู้นำชาวยิวเข้าใจเรื่องนี้ดี (12:12) พวกเขาโกรธเกลียดพระเยซูมาจนเป็นเหตุให้พระองค์ต้องถูกตรึงที่ไม้กางเขน (มาระโก 14-16; cf. 12:6-7)

V. บทสรุป

เราจะตอบคำถามของ Hatina ได้ดีขึ้น มาระโกใช้สดุดี 118 โดยไม่สนใจบริบทดั้งเดิมของสดุดีหรือ บทความนี้แสดงให้เห็นว่า มาระโกเข้าใจบริบทของสดุดี 118 อย่างดีและนำมาใช้อย่างเหมาะสม คำโห่ร้องของฝูงชนที่มาจากสดุดี 118:25-6 กลายเป็นกุญแจสำคัญทำให้ผู้อ่านเข้าใจว่าทำไมเมื่อพระเมสสิยาห์เยชูเสด็จเข้าสู่เยรูซาเล็มแล้วจึงมีพฤติกรรมต่างจากที่พวกเขาคาดหวัง สดุดี 118 จึงเป็นเหมือนกระจกหกด้านที่ส่องสะท้อนความหมายจากหลายมุม หลากหลายระดับ

สำหรับคนที่ไม่รู้อะไรเกี่ยวกับพระเยซูเลย เสียงร้องยินดีจากฝูงชนคือการต้อนรับตามธรรมเนียมพิธีที่ผู้คนมีต่อพระเยซูในฐานะนักแสวงบุญที่มุ่งหน้าเข้าสู่เยรูซาเล็มคนหนึ่ง สำหรับคนที่มีความเข้าใจในพระคัมภีร์เดิมอย่างดี เสียงโห่ร้องนี้เป็นการยืนยันว่าฝูงชนเข้าใจสัญลักษณ์ต่าง ๆ ที่พระเยซูทรงกระทำ และรู้ว่าพระเยซูคือพระเมสสิยาห์ หากจะแปลคำโห่ร้องนี้เป็นภาษาง่าย ๆ ก็คงจะได้ว่า “ขอบคุณพระเจ้า ในที่สุดพระเมสสิยาห์ที่รอคอยมานานก็เสด็จมาเสียที เราขอต้อนรับพระองค์เข้าสู่เยรูซาเล็ม เราขอต้อนรับอาณาจักรของดาวิดที่พระองค์ได้ทรงนำมา”

⁷⁹ Deborah Krause, “Narrated Prophecy in Mark 11: The Divine Authorization of Judgment,” in *The Gospels and the Scripture of Israel* (JSNTSup 104; SSEJC 3; Sheffield: Sheffield Academic Press, 1994) 235-48.

⁸⁰ Marcus, *Way*, 111-29 ได้เสนอการตีความหมายพระคัมภีร์ตอนนี้อย่างน่าสนใจด้วยความสำคัญกับพระคัมภีร์เดิมที่อ้างถึง

สำหรับคนที่เข้าใจบริบทของสดุดี 118 ดี พวกเขาจะเข้าใจสิ่งที่กล่าวมาข้างต้น และก็คงจะเลิกคิดว่าเบิกตากว้างด้วยความตกใจเมื่อได้พบว่าข้อความ “ข้าพระองค์ทั้งหลายขอสรรเสริญ/ถวายพระพรพระองค์จาก/ในพระนิเวศขององค์พระผู้เป็นเจ้า⁺” หายไป ปุโรหิตไม่ได้ยอมมาปรากฏตัวเพื่อต้อนรับพระเมสสิยาห์เยซู แต่กลับมีข้อความซึ่งไม่มีปรากฏที่มา “ขอให้อาณาจักรของดาวิดบรรพบุรุษของเราที่จะมานี้ จงเจริญ!” โผล่ขึ้นมาแทน ข้อความนี้แปลเป็นอย่างอื่นไม่ได้นอกจากเป็นการบอกว่ ปุโรหิตไม่ยอมรับพระเยซู

ดังนั้น มาระโก 11:1-11 จึงเป็นการเสด็จเข้าสู่เยรูซาเล็มอย่างผู้พิชิตสำหรับผู้ที่ไม่เข้าใจสดุดี 118 แต่หากนำสดุดี 118 เข้ามาพิจารณาก็จะเห็นว่า ผู้พิชิตนี้ก็กลับถูกผู้นำเยรูซาเล็มปฏิเสธอย่างไม่มีวันหน้าเลย อันเป็นที่มาของการชำระพระวิหาร การสาปแช่งต้นมะเดื่อและเหตุการณ์อื่นในพระวิหาร จนทำให้ความขัดแย้งระหว่างพระเยซูกับผู้นำชาวยิวพุ่งขึ้นถึงขีดสุด...ที่บนไม้กางเขน

Bibliography

- Allen, Leslie C. *Psalms 101-150*. WBC Vol. 21. Waco: Word Books, 1983.
- Bleinkinsopp, Joseph. "The Oracle of Judah and the Messianic Entry." *Journal of Biblical Literature* 80 (1961): 55-64.
- Barre, Michael L. "'My Strength and My Song' in Exodus 15:2" *Catholic Biblical Quarterly* 54 (1992): 623-37.
- Burrows, Robert James Leonard. A Messianic Interpretation of Psalm 118. MCS Thesis. Regent College, 1980.
- Carson, D.A., Douglas J. Moo, and Leon Morris. *An Introduction to the New Testament*. Grand Rapids: Zondervan, 1992.
- Catchpole, D.R. "The 'Triumphal' Entry." In *Jesus and the Politics of His Day*. Ed. E. Bammel and C. F. D. Moule. Cambridge: Cambridge University Press, 1984. 319-35.
- Childs, B.S. *Introduction to the Old Testament as Scripture*. Philadelphia: Fortress Press, 1979.
- Cranfield, C.E.B. *The Gospel According to St. Mark*. The Cambridge Greek Testament Commentary. Cambridge: Cambridge University Press, 1957.
- Crossan, J. D. "Redaction and Citation in Mark 11:9-10 and 11:17." *Biblical Research* 17 (1972): 33-50.
- Dahood, Mitchell. *Psalms III: 101-150*. Anchor Bible Vol. 17A. NY: Doubleday, 1970.
- Duff, Paul B. "The March of the Divine Warrior and the Advent of the Greco-Roman King: Mark's Account of Jesus' Entry into Jerusalem." *Journal of Biblical Literature* 111 (1992): 55-71.
- Evans, Craig A. *Mark 8:27-16:20* WBC Vol. 34B. Nashville: Thomas Nelson, 2001.
- Fitzmyer, J. A. "Aramaic Evidence Affecting the Interpretation of *Hosanna* in the New Testament." In *Tradition and Interpretation in the New Testament: Essays in Honor of E. Earl Ellis*, ed. G.F. Hawthorne and O. Betz. Tübingen: Mohr-Siebeck; Grand Rapids, MI: Eerdmans, 1987 (repr. In *The Dead Sea Scrolls and Christian Origins*. Studies in the Dead Sea Scrolls and Related Literature. Grand Rapids, MI: Eerdmans, 2000. 119-29.)
- France, R. T. *The Gospel of Mark: A Commentary on the Greek Text*. The New International Greek Testament Commentary. Grand Rapids: Eerdmans, 2002.

- Gundry, Robert H. *Mark: A Commentary on His Apology for the Cross*. Grand Rapids: Eerdmans, 1993.
- Hatina, Thomas R. *In Search of a Context: The Function of Scripture in Mark's Narrative*. JSNTSup 232; SSEJC 8. Sheffield: Sheffield Academic Press, 2002.
- Hooker, Morna D. *The Gospel According to St. Mark*. Black's New Testament Commentaries. London: A&C Black, 1992.
- Horsley, Richard A. *Hearing the Whole Story: The Politics of Plot in Mark's Gospel*. Louisville: Westminster John Knox, 2001.
- Jeremias, Joachim. *The Eucharist Words of Jesus*. London: SCM Press, 1966, 255-61.
- Kelber, Werner. *The Kingdom in Mark: A New Place and a New Time*. Philadelphia: Fortress Press, 1974.
- Kinman, Brent R. "Jesus' 'Triumphal Entry' in the Light of Pilate's Assize." *New Testament Studies* 40 (1994): 442-48.
- _____. *Jesus' Entry into Jerusalem: In the Context of Lukan Theology and the Politics of his Day*. Arbeiten zur Geschichte des antiken Judentums und des Urchristentums 28. Leiden: E.J. Brill, 1995.
- Kraus, H. J. *Theology of the Psalms*. Minneapolis: Augsburg, 1986.
- Krause, Deborah. "Narrated Prophecy in Mark 11: The Divine Authorization of Judgment" in *The Gospels and the Scripture of Israel*. JSNTSup 104; SSEJC 3. Sheffield: Sheffield Academic Press, 1994, 235-48.
- _____. "The One Who Comes Unbinding the Blessings of Judah: Mark 11.1-10 as a Midrash on Genesis 49.11, Zechariah 9.9, and Psalm 118:25-26" in *Early Christian Interpretation of the Scriptures of Israel: Investigations and Proposals*. Ed. Craig A. Evans and James A. Sanders. JSNTSup 148; SSEJC 5. Sheffield: Sheffield Academic Press, 1997, 141-153.
- Lane, William L. *The Gospel According to Mark*. New International Commentary on the New Testament. Grand Rapids: Eerdmans, 1974.
- Lindars, Barnabas. *New Testament Apologetic: The Doctrinal Significance of the Old Testament Quotations*. London: SCM Press, 1961.
- Marcus, Joel. *The Way of the Lord: Christological Exegesis of the Old Testament in the Gospel of Mark*. Louisville: Westminster/John Knox Press, 1992.

- Matera, Frank J. *The Kingship of Jesus: Composition and Theology in Mark 15*. Chicago: Scholar Press, 1982.
- Moule, C.F.D. *The Gospel according to Mark*. Cambridge: Cambridge University Press, 1965.
- Myer, Ched. *Binding the Strong Man*. Maryknoll, NY: Orbis, 1988.
- Ogden, Thomas C. and Christopher A. Hall. *Mark: Ancient Christian Commentary on Scripture*. Downers Grove: InterVarsity Press, 1998.
- Rhoads, David and Donald Michie. *Mark as Story: An Introduction to the Narrative of a Gospel*. Philadelphia: Fortress Press, 1982.
- Roberts, J.J.M. "The Enthronement of YHWH and David: the Abiding Theological Significance of the Kingship Language of the Psalms." *Catholic Biblical Quarterly* 64 (2002): 675-86.
- Rowe, Robert D. *God's Kingdom and God's Son: The Background to Mark's Christology from Concepts of Kingship in the Psalms*. Leiden; Boston; Köln: Brill, 2002.
- Stanley, Christopher D. "The Social Environment of 'Free' Biblical Quotations in the New Testament." In *Early Jewish and Christian Exegesis: Studies in Memory of William Hulse Brownlee*. Ed. C. A. Evans and W. F. Stinespring, Homage 10. Atlanta: Scholar Press, 1987, 18-27.
- Sanders, J. A. "A New Testament Hermeneutic Fabric: Psalm 118 in the Entrance Narrative." In *Early Jewish and Christian Exegesis: Studies in Memory of William Hulse Brownlee*, ed. C. A. Evans and W. F. Stinespring. Homage 10. Atlanta: Scholar Press, 1987. 177-90.
- Smith, Stephen H. "The Literary Structure of Mark 11:1-12:40." *Novum Testamentum* XXXI, 2 (1989): 104-124.
- Taylor, Vincent. *The Gospel According to St. Mark: The Greek Text with Introduction, Notes, and Indexes*. London: MacMillan, 1952.
- Wagner, J. Ross. "Psalm 118 in Luke-Acts: Tracing a Narrative Thread" in *Early Christian Interpretation of the Scriptures of Israel: Investigations and Proposals*. Ed. Craig A. Evans and James A. Sanders. JSNT Sup 148; SSEJC 5. Sheffield: Sheffield Academic Press, 1997, 154-178.
- Watts, Rikki E. *Isaiah's New Exodus in Mark*. Grand Rapids: Baker Academic, 2000.

_____. *The Psalms in the Book of Mark*. Unpublished, 2003.

Witherington, Ben. *The Gospel of Mark: A Socio-Rhetorical Commentary*. Grand Rapids: Eerdmans, 2001.

Wright, N.T. *The New Testament and the People of God*. Christian Origins and the Question of God, vol. 1. Minneapolis: Fortress Press, 1992.

_____. *Jesus and the Victory of God*. Christian Origins and the Question of God, vol. 2. Minneapolis: Fortress Press, 1996.

Zenger, Erich. "The Composition and Theology of the Fifth Book of Psalms, Psalms 107-45" in *Journal for the Study of the Old Testament* 80 (1998): 77-102.

6. The Effectiveness of the Status of a Speaker on the Audience in the Old Testament: A Case Study of the Prophet Jeremiah and the Prophet Ezekiel

Nati Khoochotikul¹

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์ของการศึกษานี้ คือ การวิเคราะห์ผลกระทบของสถานภาพของผู้พูดที่มีผลต่อผู้ฟังในพระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาเดิม: กรณีศึกษาผู้เผยพระวจนะเยเรมีย์ และผู้เผยพระวจนะเอเสเคียล พระคัมภีร์กล่าวถึงเยเรมีย์ และเอเสเคียลว่าทั้งสองต่างเน้นที่การล่มสลายของกรุงเยรูซาเล็ม และประกาศถ้อยคำพยากรณ์เหมือน ๆ กัน อย่างไรก็ตาม ดูเหมือนว่าเยเรมีย์ไม่ได้เป็นที่รักใคร่ของผู้ฟัง หนึ่งในหลาย ๆ เหตุผล คือ สถานภาพของเขาเองที่ได้กลายเป็นอุปสรรคขัดขวาง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ครอบครัว และภูมิหลังเก่าก่อน ในบทความนี้ ผู้วิจัยเสนอว่าวิธีการเพื่อการจูงใจซึ่งเป็นทฤษฎีดั้งเดิมโดยอริสโตเติลเป็นอุปกรณ์ที่ดีที่ใช้ตีความในปัญหาดังกล่าว

คำสำคัญ: เยเรมีย์ เอเสเคียล วิธีการเพื่อการจูงใจ สถานภาพ

Abstract

The purpose of the present study is to analyze the effectiveness of the status of a speaker on the audience in the Old Testament: a case study of the prophet Jeremiah and Ezekiel. The Scripture mentions that both Jeremiah and Ezekiel focused on the fall of Jerusalem, and proclaimed the prophetic word as the same. However, it seems likely Jeremiah is not the listeners' favourite. One of this problems is because his status which became the obstacle, particularly his family and background. In this article, the researcher purpose that modes of persuasion which is the classical theory, authored by Aristotle is a good device to analyse this case.

Key words: Jeremiah, Ezekiel, modes of persuasion, *Ethos*

¹ Nati Khoochotikul is a faculty member and full-time lecturer in the Old Testament study at Bangkok Institute Theology, Christian University of Thailand.

Introduction

In this article, the researcher attempted to analyze the effectiveness of the status of a speaker on the audience in the Old Testament: a case study of the prophet Jeremiah and Ezekiel. The hypothesis is the reflections of the audience, which is caused by the background of the speaker, is causing enormous problems for Christianity, especially in Thailand. In this essay, the researcher will present in four sections. Firstly, the researcher will examine concerning life, ministry, and destination of Jeremiah and Ezekiel both similarity and difference. Secondly, Aristotle's rhetorical theory, modes of persuasion, will be explained carefully. In this section, the researcher will describe the meaning and functions of ethical appeal which affects to the audience. Thirdly, the researcher will find out the reasons why Ezekiel was the more favorite speaker than Jeremiah. In this section, *Ethos* or the ethical appeal is utilized to explain the relationship between the status of the speaker and the reflection of the audience. In the end of this article, the researcher will offer the suggestions to solve the problem of the status of the speaker in Thai church.

Life, Ministry, and Destination of Jeremiah and Ezekiel

In this section, the researcher will investigate about life, ministry, and destination of the prophets, both Jeremiah and Ezekiel. Literary and historical questions have traditionally been the dominant concern in the prophetic books. However, the researcher will focus in this study that the biography of the prophet is acceptable even if he has written his own story.

As for Jeremiah, he was called to be the prophet of the Lord during the thirteenth year of Josiah's governance, approximately 627/626 BC, through Nebuchadnezzar, the king of Babylon and his army destroyed Jerusalem in 586 BC. (Jer.1:2-3).² In fact, even though the author wrote to Jeremiah's destination that eventually Jeremiah was taken to Egypt (Jer.41:16-44:30), but no one knows the date

² Tremper Longman III and Raymond B. Dillard, *An Introduction to the Old Testament* (Grand Rapids: Zondervan, 2006), 324.

of his death.³ Moreover, it is not only his destination that written nebulously, but also the date when he received the calling. Peter C. Craigies, Page H. Kelley, and Joel F. Drinkard, jr. explained the book of Jeremiah 1:6 that Jeremiah saw himself as נַעַר (na'-ar) which means a boy, or a child, but they do not know how old is an adult or a child in this context. Thus, they pointed out that “we do not know exactly what age Jeremiah was at the time.”⁴ On one hand, Jeremiah proclaimed that he preached at the temple of the Lord twenty-three years and he had spoken persistently to his audience (Jer.25:3). Thus, it meant that Jeremiah’s ministry was longer than twenty-three years certainly. In conclusion, we know roughly about the period of Jeremiah’s prophesying, approximately 41 years or a little bit more.

The author narrated to Jeremiah as the prophet who was born into a family of priestly in Anathoth, one of a village in Benjamin’s district (Jer.1:1). Even though, he was the son of a priest, he was not a priest.⁵ Jeremiah was the prophet of the Lord. He had given the prophetic proclamations to the Judahites and criticized the Jewish’s society since Josiah’s time (Jer.1:2) to Gedaliah’s period (Jer.40:7). After the death of Gedaliah, the administrator of the Babylonian Empire, Jeremiah, eventually, was taken to Egypt.

In his personal life, Jeremiah did not get marriage, therefore, he had no children (Jer.16:1-2). Moreover, the Lord commanded him: Do not join the funeral rite or mourn for the dead (Jer.16:5). On one hand, the book of Jeremiah mentioned to Jeremiah’s cousin, colleges, and supporters such as Hanamel (Jer.32:9); Baruch who is the secretary (Jer.36:4); and the Ethiopian, named Ebed-melech who brought Jeremiah from a dry well during the siege (Jer.38:7). Hence, we conclude that the author of the book of Jeremiah intended to describe concerning Jeremiah’s life that he had few friends but a number of the opponents. According to the book of Jeremiah, the

³ Longman III and Dillard, *An Introduction to the Old Testament*, 324. Therefore, Longman and Dillard offered that the narrative of Jehoiachin released from prison during the reign of Evil-Merodachin in the book of Jeremiah 52:31-34, approximately 562-560 BC, was written after Jeremiah’s death by the nameless author.

⁴ Peter C. Craigies, Page H. Kelley, and Joel F. Drinkard, jr., *Jeremiah 1-25*, in *WBC* (Waco: Word, 1991), 10.

⁵ Klaus Koch, *The Prophets: The Babylonian and Persian Periods*, vol. 2 of *The Prophets*, trans. by Margaret Mainz (Philadelphia: Fortress Press, 1984), 17.

antagonists are the Israelites such as the people of Anathoth, the Jerusalemites, the priests, some of the prophets, and the kings. Moshe Reiss rightly pointed out that these people became Jeremiah's opponents because they believe that the sacrifices at the temple of the Lord are the good luck charm which protects them from the Lord's wrath and the enemies whenever the Judahites break the Mosaic laws and the Lord's covenant.⁶ R. E. Clement concluded that "the deception"⁷ to themselves as the false attitude concerning the Lord's temple became the crucial point in the book of Jeremiah.

While the Judahites before the exilic period were enchanting in the deception, the Lord sent the prophet Jeremiah to preach and correct the audience's misunderstanding. Thus, Jeremiah's ministries are writing the scripture, preaching for the Judahites particularly their misunderstanding in the Torah and prophesying about the Jerusalem's catastrophe. Jeremiah confirmed that Jerusalemites will be taken captive to Babylon, then after seventy years are completed, the Lord will bring them back to Jerusalem (Jer.25:1-14; 29:1-10).

As for Ezekiel, the readers know his autobiography and his works from the scripture like Jeremiah. According to the book of Ezekiel 1:2, the author wrote that Ezekiel, the priest who was the son of Buzi, whom probably was the priest as well.⁸ In this book, the calling of God came to Ezekiel after he was taken to Babylon with Jehoiachin, the young king of Judah, approximately 593 BC,⁹ which is in the Babylonian period, greatly expanded during the reign of Nebuchadnezzar. In addition, the readers know about Ezekiel as the prophet and the priest who served the Lord among the ten thousand captives (2Kgs.24:14).¹⁰ (2Kgs.24:14). The author wrote that Ezekiel had a wife but she passed away rather young (Ezek.24:15-18). According to the book of Ezekiel as a whole, the author did not mention to his offspring.

⁶ Reiss, Moshe. "Jeremiah, the Suffering Prophet, and Ezekiel, the Visionary." *JBQ*, Vol. 32 Issue 4, (2004): 233-238. And see also Charles H. Dyer, "Jeremiah," in *BKC*, ed. John F. Walvoord and Roy B. Zuck (Whitby: Victor Books, 1985), 1139. R. E. Clement, *Jeremiah* (Atlanta: John Knox Press, 1988), 45.

⁷ Clement, *Jeremiah*, 45.

⁸ John B. Tayler, "Ezekiel," in *TOTC*, ed. D. J. Wiseman (IVP: Downers Grove, 1969), 20-21.

⁹ Holladay, William L., "Had Ezekiel Known Jeremiah Personally?" *BCQ*, Vol. 63 Issue 1, (2001): 31-34.

¹⁰ Christopher J. H. Right, "The Message of Ezekiel," in *BST*, ed. Alec Motyer (IVP: Leicester, 2001), 25.

Likewise the death of Jeremiah, the scholars have not known exactly both when and how Ezekiel died.¹¹ However, there is virtual unanimity today that Ezekiel worked as the pastor, counselor, and evangelist among the Judahites.¹² Ezekiel's ministries can be explained briefly as follow: firstly, the author of the book of Ezekiel that revealed prophecies concerning the Jerusalem's destination, the vision of the glorious temple, and the restoration. Secondly, he proclaimed the prophetic words mostly the symbolic language, and non-verbal communication.¹³

The biblical scholars believe that Ezekiel had known Jeremiah Personally and his characteristic became from Jeremiah, the senior prophet. William L. Holladay explained about the relationship between Jeremiah and Ezekiel that Ezekiel was a young priest who lived among the members of the priesthood in Jerusalem. Hence, whenever Jeremiah encountered the assembly (Jer.19:1-20:6; 29:24-32; 37:3), it is possible that he met Ezekiel before the young priest was taken to Babylon in 598 BC. Additionally, Jeremiah and Ezekiel used the same phrase in meaning, "eat (Yahweh's) words," which is found in the book of Jeremiah (Jer.15:16) and the book of Ezekiel (Ezek.3:1-3), but found not elsewhere in the Old Testament.¹⁴ In conclusion, he strongly assured that:

That Ezekiel transformed Jeremiah's metaphor of Yahweh's words placed in the prophet's mouth into phraseology of sensory stimulus only underlines the contrast of mentality between the prophet in Jerusalem and the erstwhile priest exiled to Babylon, now transformed into a prophet himself.¹⁵

The similarity which found in the book of Jeremiah and the book of Ezekiel maybe because they were in the Babylonian period, the similar era. Therefore, Kathleen M. Rochester said, "both of them focused on the fall of Jerusalem, and used many similar motifs in their messages."¹⁶ In addition, the similarity that we found in these prophets included the strategies that they utilized to communicate to their

¹¹ Tayler, "Ezekiel," 21.

¹² Right, "The Message of Ezekiel," 30.

¹³ Tayler, "Ezekiel," 27.

¹⁴ Holladay, "Had Ezekiel Known Jeremiah Personally?" 31-34.

¹⁵ Holladay, "Had Ezekiel Known Jeremiah Personally?" 31-34.

¹⁶ Rochester, Kathleen M., "Prophetic Ministry in Jeremiah and Ezekiel." *Tyndale Bulletin*, 61.1, (2010): 317-320.

listeners. For example, both Jeremiah and Ezekiel presented the drama and symbolic acts in their prophetic preaching.¹⁷ Reiss mentioned to the similarity of their works that “(while) Jeremiah blames the people for ethical misbehavior, Ezekiel blames the people for ritual misbehavior.”¹⁸ There are, both of them criticized severely to the Jewish society. Moreover, Jeremiah and Ezekiel prophesied against the false prophets that the exile will not be short, the destruction will come soon, and the temple will be destroyed.

Nevertheless, this jumps to conclusions that all of their personal life, prophetic ministry, and terminal point are the same. At least, it is important to realize that even though these two books portray overlapping historical context and prophetic words, but audience’s reactions are different. In the case of Ezekiel, he was accepted by the priests and the elders in Jerusalem that he was born in the priest’s family, the Zadok’s lineage,¹⁹ and he also officiated as the priest in the temple of the Lord before he was taken to a Jewish colony in Babylon.²⁰ According to the book of Ezekiel 8:1-2; 14:1-2; 20:1-2, the author wrote that certain of the elders of Israel inquiring the Lord’s saying, came to see Ezekiel, then he saw the Lord’s vision. In fact, either the audience listened or refused, we found not that Ezekiel was threatened, injured, or imprisoned by his audience.²¹

The relationship between Jeremiah and his audience is different from Ezekiel’s experience. In his personal life, although he was born in the priest’s family, but he was not a priest. According to the narrative in the book of Jeremiah, after the prophet proclaimed his prophetic preaching, he was threatened to kill the men of Anathoth

¹⁷ Jack R. Lundbom, *The Hebrew Prophets: An Introduction* (Minneapolis: Fortress Press, 2010), 202.

¹⁸ Reiss. “Jeremiah, the Suffering Prophet, and Ezekiel, the Visionary.” 233-238.

¹⁹ Daniel I. Block, *The Book of Ezekiel Chapter 1-24*, in *NCOT* (Grand Rapids: William B. Eerdmans, 1997), 88.

²⁰ However, some understand that the priest (הַכֹּהֵן) in the book of Ezekiel 1:1-3 refers to Buzi, Ezekiel’s father. See also Right, “The Message of Ezekiel,” 44. Horace D. Hummel, *Ezekiel 1-20*, in *CC* (Saint Louis: Concordia Publishing House, 2005), 35.

²¹ On one hand, the researcher sees that it is because Ezekiel was working among the exiled Jews who had no administrative power or judicial power anymore, hence, the audience could not do the abuse to the prophet after he proclaimed the prophecies. However, in this study the researcher will focus on the speaker’s status can have side-effects to the audience. Therefore, the rhetorical theory such as modes of persuasion which is Aristotle’s theory will be applied in this essay.

(Jer.11:21-22), he was beaten and put in the stocks by Pashhur, the high priest (Jer.20:1-2). And because Jeremiah's messages such as the destruction of Jerusalem, the exile, and breaking the Covenant and Mosaic Law always attacked his audience, therefore, Jeremiah was not the famous person. In fact, Jeremiah's audience is not only the Jerusalemites, but it also includes the king, the elites, and the priests. Rather, he became the audience's opponent. In the book of Jeremiah, he was imprisoned in a jailhouse, then moved to the dungeon (Jer.37:15-16), after he told the king about his destination, Zedekiah put him to the court of the guard (Jer.37:21) and gave him only the daily bread. In chapter 38, after the king and the officials listened to the prophecy, they put Jeremiah into a cistern, and he sank in the mud (Jer.38:1-6).

The author of the book of Jeremiah narrated to the implied listeners' feedback after Jeremiah as the implied speaker proclaimed the prophetic words that the Jerusalemites did not listen to him. For example, in chapter 25:1-3, Jeremiah said he had preached persistently the prophetic words for twenty-three years at the temple of the Lord but his audience had not listened. Moreover, it seems that Zedekiah, the last king of Judah became one of his opponents. For example, he cut and throw the scroll which is the words of God, written by Baruch at Jeremiah's dictation into the fire (Jer.36:23). To conclude, the king did not listen to the words of the Lord that he spoke through the prophet Jeremiah (Jer.37:2).

In this present study, the researcher attempted to examine that why Jeremiah and Ezekiel who were the prophets of the Lord, served the Lord before and after the exilic period, proclaimed the prophetic words to the Judahites in the similar theme, addition they known together in personally, but the reaction of the listeners were different. One always saved from the Jews but one always was in danger. In the next section, the researcher will explain the effectiveness of the status of a speaker on the audience, named, modes of persuasion, Aristotle's rhetorical theory.

Modes of Persuasion

According to the Greco-Roman world, especially a period of Greek history, rhetoric as the art of persuasion, persuading the listeners/the readers by the speech

or the discourse, was used by rhetoricians.²² George A. Kennedy mentioned to Aristotle, ancient Greek philosopher (384-322 BC.) that he was the first person who described the meaning of rhetoric as the art of communication and he also explained the functions of “*Pisteis*”²³ systematically.²⁴ Rather, modes of persuasion referred to the ways that the speaker appealed to his audience. Aristotle saw that the art of persuasion provided through speech there are three species as follow,²⁵

1. *Logos* or the rational appeal

Generally, *Logos*, a Greek word, means opinion, reason, word, or discourse. In term of philosophy and rhetoric, it means the logical argument set out in the speech or writing. To sum up, *Logos* is used to show the author/the speaker’s argument. Whenever the speaker needs to persuade his audience to follow him, he needs to present his reasoned discourse to his listeners.

2. *Pathos* or the emotional appeal

While *Logos* is the good device to persuade the listeners by the speaker’s logical argument, *Pathos* is the device to play with the audience’s emotion and the feeling. Such as Aristotle explained the figure of pathos that:

[There is persuasion] through the hearers when they are led to feel emotion [*pathos*] by the speech; for we do not give the same judgment when grieved and rejoicing or when being friendly and hostile. To this and only this we said contemporary technical writers try to give their attention. The details on this subject will be made clear when we speak about the emotions.²⁶

3. *Ethos* or the ethical appeal

In classical rhetoric, *Ethos* or the ethical appeal means the performance that the speaker presented to the public such as character, status, background, works,

²² Phyllis Tribble, *Rhetorical Criticism: Context, Method, and the Book of Jonah*, in *OTS* (Minneapolis: Fortress Press, 1994), 5-6.

²³ *Pisteis*, a Greek word in plural form, means belief, persuasion in public address, or modes of persuasion.

²⁴ Aristotle, *On Rhetoric*, trans. George A. Kennedy (Oxford: Oxford University, 2007), X.

²⁵ Aristotle, *On Rhetoric*, 38.

²⁶ Aristotle, *On Rhetoric*, 39.

moral values, or whatever that show his personality, his authority or his credibility. Aristotle explained the meaning of *Ethos* that;

Now, since *pisteis* not only come from logical demonstrations but from speech that reveals character (for we believe the speaker through his being a certain kind of person, and this is the case if he seems to be good or well disposed to us or both), we should be acquainted with the kinds of character distinctive of each form of constitution; for the character distinctive of each is necessarily most persuasive to each.²⁷

Thus, Kennedy described briefly the meaning of *Ethos* and its function that “the audiences believe what the speaker says because they trust him, as a good man or an expert on the title that he spoke.”²⁸

For conclusion, modes of persuasion are used to categorize the speaker/the author’s appeal to the listeners/ the readers. Kennedy concluded the meaning of modes of persuasion that;

In the second chapter of *On Rhetoric* he (Aristotle) says that persuasion depends on three things: the truth and logical validity of what is being argued, the speaker’s success in conveying to the audience a perception that he or she can be trusted, and the emotions that a speaker is able to awaken in an audience to accept the views advanced and act in accordance with them. Modern rhetoricians use terms derived from Aristotle to refer to these three means of persuasion, though they have somewhat broadened his definitions: logical argument is called *logos*; the projection of the speaker’s character is called *ethos*; awakening the emotions of the audience is called *pathos*.²⁹

Effectiveness of the Status of a Speaker on the Audience

In this section, the researcher will use one of the modes of persuasion, the ethical appeal, to analyze the case that happened to the prophet Jeremiah and Ezekiel. Then the consequence of our analysis will be applied to the contemporary

²⁷ Aristotle, *On Rhetoric*, 74.

²⁸ George A. Kennedy, *New Testament Interpretation through Rhetorical Criticism* (Chapel Hill: University of North Carolina, 1984), 15.

²⁹ Aristotle, *On Rhetoric*, X.

church. In this study, the researcher assumed that works, audience, the political situation, even if the prophetic proclamations that Jeremiah and Ezekiel proclaimed during the exilic period, both the religious beliefs and the political activities, are quietly the same. According to the research problem, the researcher stated that the listeners' reaction to Jeremiah and Ezekiel were different. That is, Ezekiel was more favorite speaker than Jeremiah. Thus, the researcher sees that character, status, and the background of the prophets had affected the relationship between the prophets and their audience. the researcher suggests that this issue should be examined by *Ethos* more than *Logos* or *Pathos*.

One of the differences between Jeremiah and Ezekiel is their backgrounds especially, the lineage and domicile. In the case of Ezekiel, he had lived in Jerusalem, and served as a priest in the temple of the Lord. Daniel I. Block mentioned that it is probable that Ezekiel came from the house of Zadok,³⁰ the first high priest in Solomon's temple. In the historical books in the Old Testament, Adonijah, David's son set himself up as a king of Israel (1Kgs.1:5-9). However, Nathan the prophet, Benaiah the chief of the palace guard, and Zadok the priest did not stand by him, while Joab the field commander and Abiathar the priest supported and joined to the usurpation. Eventually, the usurpers were lost because David instructed Nathan and Zadok to anoint Solomon to be the king over the Israelites (1Kgs.1:34, 39). According to Zadok's destination, he was made the high priest because he chose wisely to remain faithful to David and his royal house. On the other hand, Abiathar's destination was different from the earlier one. The author of the book of 1 Kings wrote to his end-point that Solomon exiled Abiathar the priest from his position and sent him to Anathoth (1Kgs.2:26-27), where is 3.5 miles northeast of the capital city and the hometown of the prophet Jeremiah.³¹ Robert P. Carroll implied about Abiathar's destination which affected to Jeremiah's background that;

As a Benjaminite he (Jeremiah) may not necessarily have been a member of the official cult in the Jerusalem temple . . . (chapter) 1:1 should be read as indicating that Jeremiah's family were descended from Abiathar *the priest*."³²

³⁰ Block, *The Book of Ezekiel Chapter 1-24*, 88.

³¹ Simon J. De Vries, *1 Kings*, in *WBC* (Waco: Word, 1985), 38.

³² Robert P. Carroll, *Jeremiah*, in *OTL* (Philadelphia: The Westminster Press, 1986), 90-91.

At this point, it could not help that Jeremiah's background and his status affected directly to the audience's attitude. According to the meaning of *Ethos*, the audiences believe what the speaker said because they trust in the speaker such as his works, character, status, or background etc. Thus, in the aspect of the implied listeners, they do not attack Ezekiel because he was the successor of Zadok, the priesthood in Jerusalem. On the other hand, one of the reasons that Jeremiah was not the favorite of the Judahites because he was not an official priest like Ezekiel. Additionally, Jeremiah came from the house of Abiathar, the priest who joined the usurper in the time of David. In brief, the different reaction of the listeners which is caused by considering only the *Ethos* such as the status and the background of the speaker, is causing enormous problem, especially for Jeremiah and nowadays the preachers in the church.

Suggestions to Thai Church

According to the studying concerning the effectiveness of the status of a speaker on the audience in the Old Testament: a case study of the prophet Jeremiah and the prophet Ezekiel, the researcher found that the speaker's *Ethos* had affected to the audience. For now, the researcher would like to propose our suggestions to the speaker and Thai church as follow:

1. Suggestion to the speaker

Nowadays, it is undeniable that the image of the speaker such as the full-time pastor, or the evangelist has become the hot issue of the communication, particularly speaking in the name of the Lord in the public. According to the case study of Jeremiah and Ezekiel in this article, the researcher found that a number of the listeners believe in non-verbal communication such as the speaker's background, status, and the expression more than the speaker's words. It means that the status of the speaker has affected significantly to the listeners particularly in the aspect of confidence in the speaker.

This is absolutely true that the speaker's image has become the crisis of the Thai church, especially the attitude and the motivation to serve God and doing the ministries. For example, in the objectivity, it seems the speaker who graduated in the

high education, who has the priest's rank, even though the special preacher is accepted easier than the general pastor. In fact, this view has affected directly to the speakers. That is, they are believed that they will be acceptable if they become the special one (*Ethos*). Therefore, one of the effects of *Ethos* on the speaker is, a number of the speakers still has understood that the special status is the most important in their ministries. However, the researcher proposes that this understanding is not the fact, but feeling and the negative attitude. In conclusion, the researcher found that this negative attitude becomes one of the causing of the negative motivation to serve Christ and church.

Actually, studying in the higher education or self-development in the career is the good motivation in itself. However, these are not the most important when we do the ministries because Jesus Christ called us to be his servant, not the special one (1Cor.1:26-28). Moreover, the researcher strongly agrees that the speaker's *Ethos* as educational background or the high position must not come from the shortcut such as studying and receiving the certificate from the illegal school of Divinity or unprovable seminary. In 2013, William J. Yoder, the committee chairman of theological education, Church of Christ in Thailand, mentioned to the serious problem of trading of the certificate in theological education that:

Trading the educational background such as the certificate in theology is the contempt dreadfully to the faithful servants of the Lord in Church of Christ in Thailand. It is because they had worked hard in several years, by studying hard, sleeplessness, paying a big money for the credit fee, and writing a number of academic papers. Meanwhile, the church members as the people of the Christ is abused and betrayed.³³

To sum up, the researcher would like to propose our suggestions to the speaker that: firstly, the preacher and the evangelist must be aware of the fact that the special status is only one of a tool to serve God in the field ministries. In the name of the servant of the Lord, the responsibility to the church is not only to be blameless (*Ethos*)

³³ This article is written in Thai as follow: “การซื้อขายวุฒิทางการศึกษาด้านคริสต์ศาสนศาสตร์เหล่านี้เป็นการสบบ ประมาทผู้รับใช้พระเจ้าที่สัตย์ซื่อหลายท่านในสภาคริสตจักรในประเทศไทยที่ได้ทำงานอย่างหนักเป็นระยะเวลาหลายปี ผ่านการศึกษา เล่าเรียน อุดหนุนอดนอน เสียค่าใช้จ่ายจำนวนมาก และเขียนรายงานมากมายหลายฉบับ ในขณะที่เดียวกัน สมาชิกของคริสตจักรซึ่งเป็น ประชากรของพระคริสต์ก็กำลังถูกลอก และถูกโกงด้วย.” See also, William J. Yoder, “Educational Background in Theological Education,” *CCT. Church News*, March 2013, 32.

but also teach the scripture to the church members (*Logos*). Secondly, whenever the status becomes the need to the speaker, he should remind himself that the status is God's gift, it is not for sell. God gave the *Ethos* to the speaker because it is a device in the ministry. Therefore, the preacher and the evangelist must be aware of the scripture, saying, "Therefore render to Caesar the things that are Caesar's, and to God the things that are God's." (Matt 22:21)

2. Suggestions to Thai Church

Thai church must learn from the case study of Jeremiah and Ezekiel especially the effectiveness of the status of a speaker on his audience. Firstly, the church must not judge the speaker by considering only his status such as the priest's rank, or education. In fact, *Ethos* is a tool to examine the preachers and the evangelists. However, the researcher suggests that the listeners/ the church members need to look for another device to prove the speaker. In this article, the researcher would like to propose a tool in this study to estimate the speaker: *Logos* or the logical arguments which the preacher presents in his sermons, and instructions. It means that the speaker must prove by both the speaker's *Ethos* and *Logos*, particularly his preaching and teaching. At this point, Thai church must be aware of the fact that the priest's rank or the high education is not the affirmation to the church members that the special speaker is the right person.

Secondly, *Ethos* is the perspective that Thai church should pay attention carefully, then correct the misunderstanding concerning the status of the speaker in the church members. It means that whenever the members pay attention excessively to the special speaker, at the same time, the pastor who is working hard in the church, is forgotten by his members. Sad but true that the church members are trying to strive after the invited preacher or the foreigner speaker but interested not in their pastor and his sermons on daily Sunday.

Conclusion

According to this study, the researcher concluded that the speaker's status had affected dramatically to the audience. In the scripture, it seems Jeremiah was accepted by his audience less than Ezekiel because the Jerusalemites considered the prophet

of the Lord by *Ethos*, not *Logos*. The suggestions to Thai church is, the church needs to change her attitude particularly the members should not examine the Lord's servant by only the preacher's status, but also the message and the instruction.

Bibliography

- Aristotle. *On Rhetoric*. Translated by George A. Kennedy. Oxford: Oxford University, 2007.
- Block, Daniel I. *The Book of Ezekiel Chapter 1-24*, in NCOT. Grand Rapids: Wm B. Eerdmans, 1997.
- Carroll, Robert P. *Jeremiah*. in OTL. Philadelphia: The Westminster Press, 1986.
- Christopher J. H. Right, *The Message of Ezekiel*. in BST, Edited by Alec Motyer. IVP: Leicester, 2001.
- Clement, R. E. *Jeremiah*. Atlanta: John Knox Press, 1988.
- Craigies, Peter C, Page H. Kelley, and Joel F. Drinkard, jr. *Jeremiah 1-25*. in WBC. Waco: Word, 1991.
- De Vries, Simon J. *1 Kings*. in WBC. Waco: Word, 1985.
- Dyer, Charles H. "Jeremiah," in BKC, Edited by John F. Walvoord, and Roy B. Zuck. Whitby: Victor Books, 1985.
- Holladay, William L. "Had Ezekiel Known Jeremiah Personally?" *BCQ* 63, Issue 1 (2001): 31-34.
- Hummel, Horace D. *Ezekiel 1-20*. in CC. Saint Louis: Concordia Publishing House, 2005.
- John B. Tayer. *Ezekiel*. in TOTC, Edited by D. J. Wiseman. IVP: Downers Grove, 1969.
- Koch, Kennedy, George A. *New Testament Interpretation through Rhetorical Criticism*. Chapel Hill: University of North Carolina, 1984.
- Klaus. *The Prophets: The Babylonian and Persian Periods*. Vol. 2 of *The Prophets*, Translated by Margaret Mainz. Philadelphia: Fortress Press, 1984.
- Longman, Tremper, and Raymond B. Dillard. *An Introduction to the Old Testament*. Grand Rapids: Zondervan, 2006.
- Lundbom, Jack R. *The Hebrew Prophets: An Introduction*. Minneapolis: Fortress Press, 2010.
- Moshe. Reiss. "Jeremiah, the Suffering Prophet, and Ezekiel, the Visionary." *JBQ* 32, Issue 4 (2004): 233-238.
- Rochester, Kathleen M. "Prophetic Ministry in Jeremiah and Ezekiel." *Tyndale Bulletin* 61.1 (2010): 317-320.

Trible, Phyllis. *Rhetorical Criticism: Context, Method, and the Book of Jonah*. in OTS. Minneapolis: Fortress Press, 1994.

Yoder, William J. "Educational Background in Theological Education," *CCT. Church News*, (March 2013): 31-33.

7. Mission in Age of Globalization: Hollywood and the movies' effect on global and personal life

Padipat Suntiphada¹

Abstract

Hollywood can influence the whole world not only because of the numbers of movie each year. The fact is Hollywood movies are over number with European, Asia and Indian movies. Despite these powerful Universalist forces, the American and national component to Hollywood movie making cannot be ignored. Hollywood has always drawn on the national ethos of the United States for cinematic inspiration. We cannot deny that movies are the part of today culture already. We need to help others to respond to movie by asking questions and preparing others to think critically, evaluate impact on moral, emotional, worldview and faith. With non-Christian friends, we need to communicate on what we see as an implication for our lives and bring them to dialogue with respectful motivation but seeking the chance to communicate the good news of Jesus Christ in common conversation with love and respect mind.

Keywords: Globalization, movies, Hollywood

บทคัดย่อ

อุตสาหกรรมภาพยนตร์ของสหรัฐอเมริกาสามารถมีอิทธิพลต่อทั้งโลกไม่เพียงเพราะจำนวนภาพยนตร์ที่ผลิตออกมาในแต่ละปี แม้ในความเป็นจริงภาพยนตร์ฮอลลีวูดมีจำนวนน้อยกว่าภาพยนตร์จากยุโรป เอเชียหรือ อินเดีย แต่ความทรงพลังของหนังเหล่านี้อยู่ที่อัตลักษณ์ของความเป็นอเมริกันที่สามารถให้แรงบันดาลใจกับผู้คนทุกชนชาติ โดยเราไม่สามารถปฏิเสธได้ว่าภาพยนตร์เป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมในปัจจุบัน กับพี่น้องคริสตชนเราจำเป็นต้องช่วยให้พวกเขาสามารถตอบสนองภาพยนตร์โดยการตั้งคำถามอย่างมีวิจารณญาณ การประเมินผลกระทบทางด้านศีลธรรม อารมณ์ มุมมองโลกทัศน์และความเชื่อ กับเพื่อนที่ไม่ใช่คริสเตียนเราจำเป็นต้องสื่อสารในสิ่งที่เราชื่นชม ด้วยแง่มุมที่เข้าใจชีวิต และใช้ภาพยนตร์เป็นสะพานไปสู่การสนทนาด้วยที่เคารพสิทธิ และแสวงหาโอกาสที่จะสื่อสารข่าวดีของพระเยซูคริสต์ผ่านการสนทนาดังกล่าวด้วยความรักและความเคารพ

คำสำคัญ: โลกาภิวัตน์ ภาพยนตร์ ฮอลลีวูด

¹ ปติพัทธ์ สันติภาดา ผู้อำนวยการสมาคมนักศึกษาคริสเตียนไทย (นคท.)

Hollywood can influence the whole world not only because of the numbers of movie each year. In general, the Western European nations make more movies than America does. Furthermore, most of the world's movies come from Asia, not from United States such as India release 800-900 films a year compare with 250 films from America.² But the typical European film has about 1 percent of the audience of the typical Hollywood film. Moreover, to win the numerous films of Bollywood, English language combined with America's role as world leader, has strengthened Hollywood exports to worldwide. Films that succeed in the US market also tend to succeed in foreign markets. This suggests that a convergence of popular taste may be coming about. Tyler Cowen comments that we cannot ignore this;

Despite these powerful Universalist forces, the American and national component to Hollywood moviemaking cannot be ignored. Hollywood has always drawn on the national ethos of the United States for cinematic inspiration. The American values of heroism, individualism, and romantic self-fulfillment are well suited for the large screen and for global audiences...For this reason, dominant cultures, such as the United States, have an advantage in exporting their value and shaping the preferences of other nations.³

How Hollywood has huge influence in the world? We can see that today cultures are no longer bounded by specific places through the migration of persons and Internet. For Hollywood, United International Pictures is a joint venture of Universal and Paramount, which owns distribution facilities in as many as 37 different countries including Britain, France, Germany, the Netherlands, Australia, and Japan, as well as in small market like Hungary, Chile, Peru, the Philippines, and Thailand. Twentieth-Century Fox owns 21 foreign distribution facilities in an equally diverse set of countries. In territories where the majors do not actually own a distribution network outright they frequently enter into joint ventures or long-term agreements with local distribution companies.⁴

² Tyler Cowen, *Creative Destruction: How Globalization is Changing the World's Culture*, (Princeton, NJ: Princeton University Press, 2002), 335-6.

³ Ibid.

⁴ www.associatedcontent.com/.../the_globalization_on_hollywood_and.html

American films always garner at least half, and sometimes more than two-thirds, of total box-office receipts in major foreign countries. This level of success on export markets can be ascribed not only to the prowess of American multinational media corporations in disseminating the products of Hollywood across the globe, but also to their unique ability to make big-budget films that appeal powerfully to popular tastes in many different cultures.⁵

Another example is food markets. Tyler suggests that “many third world citizens like to eat at McDonald’s, not just because the food tastes good to them, but because McDonald’s is visible symbol of the West and the United States.”⁶ When they through the doors of a McDonald’s, they are entering a different world.”⁷ Furthermore, McDonald’s associates the cartoon movie Kung Fu Panda with their chicken nuggets. Superman Returns and Pirates of the Caribbean were two big movies in 2006, and the advertisers used these films to promote everything from cereals, fruit snacks to lunch kits. They created “limited edition” frozen waffles, candies, cereals, and snacks using images of popular characters as a sales technique. The use of athletes to advertise junk food, McDonald’s and Coke both paid large sums of money to sponsor the 2008 Summer Olympics in Beijing.⁸

Bank and Steven comments that “in a culture that is fast becoming post literate as well as post-Christian, movies are primary definers of American culture-both shaping and reflecting current values. In fact, movies may express the dominant American belief system more accurately that any organized religion. Going to the movies can become a quasi religious ritual. We grow up believing that they are true.”⁹ Thus, we cannot ignore Hollywood and the films because it probably became part of people’s culture already.

⁵ www.tandf.co.uk/journals/cfp/ciaicfp.pdf

⁶ Tyler Cowen, *Creative Destruction*, 340.

⁷ Tyler Gowen, *Creative Destruction*, 340.

⁸ Karen E. Dill, *How Fantasy Becomes Reality: Seeing Through Media Influence*, (New York: Oxford University Press, 2009), page 158-159.

⁹ Robert Banks and R. Paul Stevens, *The Complete Book of Everyday Christianity: An A-Z Guide to following Christ in Every Aspect of Life*, (Downers Grove, IL: IVP Press, 2002), 664.

Hollywood and Pentagon: Politic in Black Hawk Down (2001)

Black Hawk Down had a limited release on December 28, 2001, opening to only four theaters, but it still earned \$179,823 in its first weekend, for an average of \$44,956. On January 18, 2002 the film had its wide release, opening at 3,101 theaters and earning \$28,611,736 in its first wide release weekend to finish first at the box office. When the film was pulled from theaters on April 14, 2002, it had grossed \$108,638,745 domestically and \$64,350,906 internationally, for a total worldwide gross of \$172,989,651. (Taken from <http://www.boxofficemojo.com/movies/?id=blackhawkdwn.htm>) Black Hawk Down won the following awards; 2002 [Academy Award](#) for Best Editing, 2002 Academy Award for Best Sound, 2002 [Golden Reel Award](#) from the Motion Picture Sound Editors, USA for Best Sound Editing - Effects and Foley, Domestic Feature Film and 2002 Harry Award.¹⁰

That said, exports of Hollywood motion pictures have always depended in significant ways on strong political support from Washington. Federal bureaucracies have continually pressed foreign governments to open their doors more widely to American films, with beneficial effects not only in terms of export earnings, but also of the direct and indirect developmental impacts on Hollywood itself. Over the years, Hollywood has received abundant help from the US State Department, the Commerce Department, and other agencies of federal government in promoting its products abroad.¹¹

Robert Bank comments that “other movies may not be about history, but they have become part of an archive that unintentionally reveals something about our changing social mores.” War movies, and the ways our enemies are portrayed, also tell volumes about the American mood at certain points in history or during World War II movies overtly extolled values such as patriotism and heroism.¹² We may compare this with the Nazi propaganda ministry. For politics purposes, movies were central to the Nazi regime's domestic propaganda blitz. Under Nazi rule, some 590,000 movies

¹⁰ www.ratical.org/ratville/JFK/JohnJudge/.../CBD.html

¹¹ Ibid.

¹² Robert Banks and R. Paul Stevens, *The Complete Book of Everyday Christianity: An A-Z Guide to following Christ in Every Aspect of Life*, 666.

with repetitious words and symbols that stirred the emotions of the German populace: "heroism," "sacrifice," "mass murder," "hatred for Germany" and so on.¹³

Hollywood and Products: 007 businesses

“My name is Bond, James Bond”, he is popular hero, a model of adventure, a wonderful picture of male style, a champion of consumerism with the fast car, wine, technology, and as his popular nickname “Mr. Kiss Kiss Bang Bang” spells out a symbol of sex and violence.

Anthony Burgess remembers about James Bond novel; “The fast car, the correct recipe for a vodka martini, a dinner and a bridge game at Blade’s the brand names of superior toilet articles, the seductively ill-parted hair of pretty girl.”¹⁴ This may conclude some of the key ingredients of the Bond formula originally developed by Ian Fleming in his novels and later refined in the films.

He is the central character in one of the most successful and enduring cycle of films ever produced. He critics accuse him of racism, sexism, and snobbery. His fans see him as cultured, seductive, and discerning. He is Agent 007, licensed to kill. As a fictional character who perpetuated British fantasies of global influence while simultaneously glamorizing an affluent lifestyle based on brand-name consumerism, exotic travel, and sexual conquest, Bond perfectly captured the spirit of the moment. Ever since, the Bond novel and films have remained at the forefront of popular culture, continuously modernizing the 007 formula to reflect – and often anticipate – changing social attitude, major developments in world politics, and shifting trends in popular fiction and cinema culture.¹⁵

Jeremy Blacks in *Politics of James Bond* interestingly comments on consumerism in James Bond; Bond acted as an intermediary, showing how affluence and consumerism could be stylish and noble, rather than vulgarly materialistic, translating upper-class mores and practices, such as gambling in casinos and drinking

¹³ David Welch, *Nazi Propaganda: the Power and limitation*, (Totowa, New Jersey: Barnes and Noble Books, 1983), 68-69.

¹⁴ Christopher Lindner, *The James Bond Phenomenon: A Critical Reader*, (Manchester, UK: Manchester University Press, 2003), 3.

¹⁵ *Ibid.*, 2

cocktail, for a wide market. Bond lives in economic fantasy, free from concern about mortgages and debts. As part of his escapist world, Bond offers an apparently cost-free style that is attractive both to a more affluent public and to this more obviously indulging escapist fantasies. This enhanced Bond's role as a consumer icon. Indeed, Bond's continued commercial appeal differentials him from other espionage icons. Licensed Bond merchandise included cars, especially two millions toy replicas of the Aston Martin used in Goldfinger.¹⁶

Sponsors like BMW, Omega watches, Yves St. Laurent, and others used the Bond film as an advertising vehicle, showing 007 in their four-color magazine ads, building an enormous "buzz" that created an aura of glamour, excitement, and world-class style.¹⁷

Christopher Linder in his book *The James Bond Phenomenon* comments that "More recently, as globalization has started to intensify, the United States government has been actively promoting free trade agendas generally and unhampered trade in cultural products in particular." This stance resulted in the confrontation between the United States and Europe (led by France) over trade in audiovisual products at the time of the GATT (now WTO) negotiations of 1993. The European position prevailed at the end of this particular round of negotiations, with a "cultural exception" being asserted such that each country was allowed to set up trade restrictions in motion pictures and television programs according to its own cultural preferences. There is every likelihood, however, that the US position will ultimately win the day in the newly constituted WTO with its avowed aim of further trade liberalization.

Product tie-ins with a big hit film are a successful tactic to reach the target audiences. Companies such as Tommy Hilfiger, Ray-Ban, and J. Crew have embraced tie-ins with great success. Burger King, McDonalds, and Taco Bell all report increased sales during tie-in periods. Here is some examples¹⁸ of successful movie tie ins;

Movie	Partner	Product	Deal	Target
-------	---------	---------	------	--------

¹⁶ Jeremy Black, *The Politics of James Bond: From Fleming's novel to the big screen*, (Westport, CT: Greenwood Publishing, 2000), 211-212

¹⁷ Al Lieberman, *The Entertainment Marketing Revolution: Bringing the Moguls, the Media and the Magic of the World*, (New Jersey: Pearson Education, 2002), 43.

¹⁸ *Ibid.*,55.

Mulan	McDonald's	Happy meal	Part of ten year deal	Kids and their parents
Armageddon	Swiss Army, Nokia	Product placement, specially glasses, t-shirts	Trade for ads store mention	Teens
Lost in Space	Intel, Radisson, Long John Silvers	Themed meals, new product launch	Trade and payments	Various
The Mod Squad	Levi	Line of clothes based on those in movie	Trade for ads	Ages 15-24

We can notice people in a movie using some particular product. May be they are drinking Coke, wearing sun glasses or smoking. These are called passive ads or product placements. These passive ads send subtle social messages: this movie star that I love smokes; therefore smoking is cool. If this perfect family on the screen drinks Coke, we associate Coke with happiness unconsciously. If I drink Coke I will be like them and I will have the things that they have, including love and warmth.¹⁹

Nothing wrong with free-market and advertising but if we care about humanity, ideological and spiritual from a larger perspective, it should have problems with manipulating kind of marketing we see so often in the movies today.

Fantasy becomes Reality: How the movies affect our life?

“The most effective kind of propaganda is that which is not recognized as propaganda”

Jean Kilbourne

Marshall McLuhan asked “Does a fish know it’s wet?” In other words, we probably fail to notice just how much we are immersed in media for the very reason that they are so pervasive.²⁰ Undoubtedly, we live in a world where we are influenced by message from the mass media but where many of us misread that influence because we think we are invulnerable to it. Karen comments that when we deny our

¹⁹ Karen E. Dill, *How Fantasy Becomes Reality: Seeing Through Media Influence*, 149.

²⁰ *Ibid.*, 6.

own vulnerability to media we are actually increasing the degree to which we can be manipulated. Two basic errors in judgment that we makes are; (1) believing that fantasy stories in no ways shape our realities and (2) believing that media's reason for being is to entertain rather that persuade us.²¹

If we use scientific approach to explain this, behaviorism holds that people and animals learn through basic, observable principles such as by associating one experience with another or by learning through the consequences of actions. From biological perspective we are supposed to believe what we see, no doubt it. Our thinking makes perfect sense if you look at it that way.²²

We regularly see highly attractive people in the media. Producers may have made that choice because highly attractive people can attract attention. In general, it gives us pleasure to look at beautiful people. But then the media become filled with highly attractive people and people spend more time watching attractive people. Karen E. Dill suggests that “in the end, they see many highly attractive people in the media, and the availability heuristic tells them that it's because there are many highly attractive people around.”²³ Advertisers make people anxious and needy for products that promise to make them happy, popular, and attractive. Consumers spend money chasing this elusive dream of social currency, only to wind up very often in debt, thus creating more anxiety and stress.²⁴ There is also more innocent level here. Since our brain weren't created to process media but to process real social information, we see a beautiful person eating rich food and still looking thin, part of us believes it is true because seeing is believing.²⁵

Every religion and philosophy ultimately encompasses a worldview, a comprehensive web beliefs through which we interpret our experiences – it is our view of the world. The simplest common denominator of all religious and philosophical worldviews is the belief that something is wrong with the world and there is some way

²¹ Ibid., 9.

²² Ibid., 143.

²³ Ibid., 144.

²⁴ Ibid., 149.

²⁵ Ibid, 150-151.

to fix it.²⁶ People may not call their philosophical beliefs by their academic names of metaphysics (reality), epistemology (knowledge) and ethics (morality), but they operate upon them nevertheless. When person says that someone knows (epistemology) that “first come, first served” is the way the world works and that “what goes around, come around” (metaphysics), then knowingly or unknowingly she is expressing a philosophy. When a kid watches the animated movie Shrek, he probably doesn’t know about Carl Jung’s theories of psychological types and the collective unconscious, but he is ingesting them nonetheless through those characters and that story adapted after the Jungian model.²⁷

Statements like “The sex and violence don’t bother me” are not necessarily expression of maturity. If a movie is exploitative with vice, it ought to bother the viewer, and if it doesn’t, then that viewer is being deadened in his or her spirituality and humanity.²⁸

In 1890, the great American Psychologist William James wrote about the principle of “ideomotor action” – the idea that just thinking about a behavior makes you more likely to do it. Research shows that we unconsciously imitate the behaviors of those around us even we do not notice its influences. The reason is that the behavior is outside of conscious control.²⁹ Unfortunately, we personally will strongly deny being manipulated unconsciously but at the same time we tend to believe that others are affected by media such as young children. Another research has identified for our ability to imitate and our inclination to do so. Called “mirror neurons,” these complexes of feeling, thinking and doing help us imitate actions. Simply put, when we see another person doing something, it is reflected directly in our mirror neurons. Interestingly, this imitation is outside of conscious control.³⁰

The most popular television shows, Friends has not only influenced fashion and hairstyles, but it has even influenced the way American speak.³¹ Researchers at

²⁶ Brian Godawa, *Hollywood Worldview: Watching Film with Wisdom and Discernment*, (Downer Groves, IL: IVP, 2002), 15.

²⁷ Ibid., 58.

²⁸ Ibid., 178.

²⁹ Karen E. Dill, *How Fantasy Becomes Reality: Seeing Through Media Influence*, 27.

³⁰ Ibid.

³¹ Ibid., 15.

the University of Toronto argue that *Friends* both reflects changes in American language usage and has caused changes in that usage. For example, *Friends* is credited with influencing the American usage of the word “so” in the sense of totally and completely as in “you are so dead.” This is a great example of a fairly subtle, but direct, media effect.³²

Robert Johnston comments that the Motion Picture Association of America’s rating system is also coming under attack. For example, *American Pie* (1999), *Limbo* (1999) and *Blue Streak* (1999) are rated “R” What are the criteria for gathering a PG-13 rating? If a movie is given PG-13 rating, it seems reasonable that parents should not have to worry about their teenagers seeing it. With over 65 percent of all movies being given an “R” rating and theater owners largely unwilling to exclude teenagers, the system is no longer able to discriminate effectively. More violence and sex are allowed into the “R” rating that many students want to see. At the same time, the system is not able to allow full artistic freedom to those filmmakers wanting to create a truly adult movie without having the prurient label “NC-17” attached. Are there not truly adult movies are not pornographic? To give a famous example, the movie *Midnight Cowboy* (1969) won the Oscar for the best picture, despite being given an “X”. After being judged to have artistic merit by winning an Oscar, the movie was re-rated by the MPAA and reassigned an “R,” even though not one frame was altered. Such inconsistency is simply confusing for all involved.³³

Christian Response to the films as individual and community

We see clearly that we are affected by the film or other visual media unavoidably. However, there are different responses from the church according to different periods. Herbert Mile’s *Movies and Morals* comments that “the movies are the organ of the devil, the idol of sinners, the sink of infamy, the stumbling to human progress, the moral cancer of civilization, the number one enemy of Jesus Christ”.³⁴ Tony Watkins comments that Christian have always tended to fall into one of the

³² Ibid.

³³ Robert Johnston, *Reel Spirituality: Theology and Film in Dialogue* page 39.

³⁴ Ibid., page 57.

opposites pitfalls, escapism or conformism.³⁵ On the one hand is the response which sees culture and film as worldly, godless and contaminating. This pitfall leads Christian to be no relationships with those outside the church and good relationships are important if we want to communicate the good news of Jesus Christ through actions and words. On the other hand, the conformism leads us to be like everyone else, going to the same places, value the same things, doing the same things, saying the same words. If we have conformed to the world we may have great relationships with non-Christian friends, but our ability to communicate the good news of Jesus Christ is compromised.

We cannot deny that movies are the part of today culture already. The problem is we may not response to the film properly and may not aware of its influence in our spiritual life. Moreover, some Christian may not understand the way people around them think because they are not familiar with the “language” those people are speaking or the culture they are consuming. As soon as film-watching is seen not merely as entertainment, but as a “life practice” around which so much else revolves, then its similarities to religious practice are clear. Seeing film-watching as a life practice a discipline which one undertakes for many reasons and which has a broad impact on life, raise question whether it helps shape “spirituality.” Perhaps it even is spirituality for the most regular of cinema-goers.³⁶

As personal lever, Walkins suggests that we can still enjoy the films as entertainment, but we should never approach them as simply entertainment. This way is that of positive critical engagement. As Paul in Acts 17, our approach should be positive but firmly challenging the areas of disagreement can still lead to people rejecting what we have to say, but it also earns enough respect to open up potential for further dialogue.³⁷

Moreover, even if Believers may not accept the theology in motion pictures and religious institutions may not always appreciate the alternative sources of communication...the history and culture of Hollywood indicate that the collision of creeds and popular culture is unavoidable. Bryan Stone, in his book Faith and Film:

³⁵ Tony Walkins, *Focus: The Art and Soul of Cinema*, (Tyrone, GA: Damaris Books, 2007), page 15.

³⁶ Robert K. Johnston, *Reel Spirituality: Theology and Film in Dialogue 2nd edition*, page 72.

³⁷ *Ibid.*, 20.

Theological Themes at the Cinema (2000), argues that “the relationship between film and theology cannot be solely a relationship in which theology merely uses film to illustrate or advance its own ideas.” We must also become more responsible as Christians for engaging film theologically – for attending to its tacit faith claims and critiquing its implicit pretense of mirroring reality. The relationship between Christian theology and popular film is an interfaith dialogue.³⁸

As a medium by which culture is conveyed, film can be “read” on varieties of level which are passively enjoyed or actively interpreted.³⁹ For example, one of the dominant influences on movies today is the philosophy of existentialism and postmodernism. For example, *Forest Gump* (1994) is a popular movie that communicates the idea of a chance world in which events occur without purpose. The use of mentally challenged men in the film is a metaphor for chance itself. They have no “intelligent design” to their lives and yet both of them become important figures without even realizing it.⁴⁰

Many cultural studies point that we are in postmodern society. This term indicates a basic worldview that rejects absolute. The ultimate is the belief that there is no underlying objective reality or meaning to existence. For example, *Pulp Fiction* (1994), Quentin Tarantino marked brought filmmaking into the mainstream culture from its more independent, art-house and non-American film environment. *Pulp Fiction* presents the world without absolute, without distinction between good and bad, no need for the proper plot or happy ending by hero at all.⁴¹

Because literature is no longer the dominant form of expression, scriptwriters, directors, and actors do more to shape the culture in which we live than do the giants of literature or philosophy. In modern society especially in the urban setting, Christian pop culture has been significantly shaped the development of industrial mass production, including Hollywood culture, the introduction of new sound and visual

³⁸ Ibid., 68.

³⁹ Michael J. Sleasman, “Swords, Sandals, and Saviors: Vision of Hope in Ridley Scott’s *Gladiator*” in *Every Theology: How to Read Cultural Texts and Interpret Trends*, (Grand Rapids, MI: Baker Academic, 2007), page 135.

⁴⁰ Brian Godawa, *Hollywood Worldview: Watching Film with Wisdom and Discernment*, page 60-61.

⁴¹ Brian Godawa, *Hollywood Worldview: Watching Film with Wisdom and Discernment*, page 60-61.

system and so on. One thing is that Christian pop culture tends to be superficial, require extensive experience or emotional rather than reality.

We also need to help others to respond to movie by asking questions and preparing others to think critically, evaluate impact on moral, emotional, worldview and faith. With non-Christian friends, we need to communicate on what we see as an implication for our lives. The movies help us to reflect on what people are thinking about life, their value about love, politics, families, job and so on. We need to bring them to dialogue with respectful motivation but seeking the chance to communicate the good news of Jesus Christ in common conversation with love and respect mind.

Bibliography

Black Jeremy. *The Politics of James Bond: From Fleming's novel to the big screen*. Westport, CT: Greenwood Publishing, 2000

http://books.google.co.th/books?id=g4sFrU8Xw0C&printsec=frontcover&dq=the+politics+of+James+bond&source=bl&ots=xfnL4FTW60&sig=vEnCyyRzynAko-VUS6dQH-RaPSA&hl=th&ei=MyT4TKqOOcXPrQek0JTvDw&sa=X&oi=book_result&ct=result&resnum=2&ved=0CCQQ6AEwAQ#v=onepage&q&f=false

Banks Robert and R. Paul Stevens Paul. *The Complete Book of Everyday Christianity: An A-Z Guide to following Christ in Every Aspect of Life*. Downers Grove, IL: IVP Press, 1997.

Cowen Tyler, *Creative Destruction: How Globalization is Changing the World's Culture*. Princeton, NJ: Princeton University Press, 2002.

Dill E. Karen. *How Fantasy Becomes Reality: Seeing Through Media Influence*. New York: Oxford University Press, 2009.

David Welch. *Nazi Propaganda: the Power and limitation*. Totowa, NJ: Barnes and Noble Books, 1983.

http://books.google.co.th/books?id=KrUOAAAAQAAJ&printsec=frontcover&dq=nazi+propaganda&source=bl&ots=9JkJGvloXq&sig=CpKr1Z6Trir1c9DR2g-9CGqsl50&hl=th&ei=KQn5TNT3FonmrAfNoPnvBA&sa=X&oi=book_result&ct=result&resnum=8&ved=0CGQQ6AEwBw#v=onepage&q&f=false

Godawa Brian. *Hollywood Worldview: Watching Film with Wisdom and Discernment*. Downer Groves, IL: IVP, 2002.

Johnston K. Robert. *Reel Spirituality: Theology and Film in Dialogue 2nd edition*. Grand Rapids, MI: Baker Academic, 2000.

Lieberman Al. *The Entertainment Marketing Revolution: Bringing the Moguls, the Media and the Magic of the World*. New Jersey: Pearson Education, 2002.

Lindner Christopher. *The James Bond Phenomenon: A Critical Reader*. Manchester, UK: Manchester University Press, 2003.

<http://books.google.co.th/books?id=x9-1QY5boUsC&printsec=frontcover&dq=james+bond+phenomenon&source=bl&ots=EOLDmeF85J&si>

g=lopc4fyQzQHj74AHj7Dre5luU0&hl=th&ei=KSX4TJnrGczsrQePj8zvDw&sa=X&oi=book_result&ct=result&resnum=1&ved=0CBcQ6AEwAA#v=onepage&q&f=false

Sleasman J. Michael. "Swords, Sandals, and Saviors: Vision of Hope in Ridley Scott's *Gladiator*" in *Every Theology: How to Read Cultural Texts and Interpret Trends*. Grand Rapids, MI: Baker Academic, 2007.

Walkins Tony. *Focus: The Art and Soul of Cinema*. Tyrone, GA: Damaris Books, 2007.

8. การใช้บทเพลงนมัสการเพื่อการใคร่ครวญภาวนา

วรพจน์ เลี้ยงประไพพันธ์¹

บทคัดย่อ

การร้องเพลงสรรเสริญพระเจ้าเป็นส่วนหนึ่งในการนมัสการพระเจ้า แต่จากประสบการณ์ส่วนตัวและจากการสังเกตการร้องเพลงในที่นมัสการ พบว่าการคิดใคร่ครวญไม่ได้ถูกส่งเสริมให้ปฏิบัติกันมากนัก บทความฉบับนี้จึงรวบรวมบทเพลงนมัสการไทยที่แต่งโดยคนไทยและมีความหมายของเนื้อร้องที่สอดคล้องตามหลักคริสต์ศาสนศาสตร์ระบบ และแนะนำวิธีการใคร่ครวญภาวนาผ่านทาง การใช้บทเพลงผ่านวิธีการคริสเตียนศึกษาโดยใช้คำถามนำความคิด และการจัดรูปแบบโน้ตเพลงให้อยู่ในลักษณะเพลงนมัสการ (Hymn) ตามหนังสือเพลงไทยนมัสการฉบับสังคายนา ฉบับปรับปรุง ค.ศ. 2014 โดยอยู่ในกรอบดนตรีคริสตจักร จากการค้นคว้าจึงได้ออกมาเป็นผลงานสร้างสรรค์ในรูปแบบของคู่มือประกอบการใช้บทเพลงนมัสการเพื่อการใคร่ครวญภาวนาที่สามารถนำรูปแบบการใคร่ครวญภาวนาไปใช้กับบทเพลงนมัสการพระเจ้าอื่น ๆ ได้

คำสำคัญ เพลงนมัสการ การใคร่ครวญ การภาวนา บทเพลงคริสเตียน

Abstract

Singing praise songs is a part of worshipping God. But from personal observing in worship services, I found lack of meditation on the meaning of songs. This article therefore compiles Thai worship songs composed by Thais and has lyrics that are consistent with the Christian theology. And suggests ways of contemplating prayer through the use of songs through the methods of Christian studies using questions to bring up ideas. Also arrange of musical notes to be in the form of worship songs (Hymn) according to the Thai version of the book of worship (revised version of 2014), in the framework of the church music. From the research, it became a creative work. In the form of a guide how to use worship songs for meditation, which can be used to meditate on other god worship songs.

Keywords: Hynms, meditation, praise songs

¹ มหาบัณฑิต สาขาคริสต์ศาสนศาสตร์ วิทยาลัยพระคริสต์ธรรมแมคกิลวารี มหาวิทยาลัยพายัพ 091-859-5399
glworapot@outlook.com

หากพูดถึงการนมัสการพระเจ้าของคริสเตียน คนทั่วไปคงนึกถึงการร้องเพลง การร้องเพลงสรรเสริญพระเจ้าของคริสเตียนมีมาอย่างเนิ่นนานแล้ว Kenneth W. Osbeck ผู้เขียนหนังสือ *Amazing Grace: 366 Hymn Stories for Personal Devotions*² ได้กล่าวถึงความสำคัญของดนตรีคริสตจักรไว้ว่า “สิ่งที่คริสเตียนต้องปฏิบัติเป็นประจำทุกวันคือ ประการแรก ชีวิตของผู้เชื่อต้องตระหนักถึงคุณค่าในพระคุณที่น่าตื่นตาตื่นใจของพระเจ้า พระคุณนั้นที่ชำระเราจากความบาป และพระคุณที่ให้เราเป็นประชากรในอาณาจักรสวรรค์ พระคุณที่ค้ำจุนและนำทางชีวิตประจำวัน และพระคุณที่ส่งางามที่นำไปสู่อาณาจักรนิรันดร์ ประการที่สอง มีคำสำคัญที่เป็นส่วนหนึ่งในชีวิตประจำวันและประสบการณ์ของผู้เชื่อทุก ๆ คน คือ สรรเสริญ---อธิษฐาน--- รัก

ชีวิตประจำวันที่จะสรรเสริญ ขอขอบคุณความรักของพระเจ้า

ชีวิตประจำวันที่จะอธิษฐาน สามัคคีธรรมและมีความสนนินชิตเชื่อกับพระเจ้า

ชีวิตประจำวันที่จะรัก ชื่นชมยินดีในความรักของพระเจ้า และแบ่งปันความรักให้กับผู้อื่น

มีหนังสือสองเล่มที่จะช่วยผู้เชื่อทุก ๆ คน คือ พระคัมภีร์ และบทเพลงนมัสการของคริสตจักร การศึกษาพระคัมภีร์ กฎเกณฑ์และการปฏิบัติของพระเจ้า คือสิ่งที่สำคัญของการดำรงชีวิตของคริสเตียน ไม่มีอะไรที่จะสามารถแทนที่ความต้องการต่อพันธสัญญาของพระองค์ได้

เพลงนมัสการอาจเป็นบทบาทที่สำคัญที่สุดของคริสเตียน ซึ่งเกี่ยวกับความนึกคิด ความรู้สึกต่อพระเจ้า เพลงนมัสการเป็นสิ่งที่คอยช่วยจิตวิญญาณที่อ่อนแอ คือ เป็นสิ่งที่คอยเสริมให้เข้มแข็งและการให้กำลังใจ

เพราะฉะนั้น ใช้เวลาแต่ละวันด้วยหนังสือสองเล่มนี้ (พระคัมภีร์และหนังสือเพลงนมัสการ) อย่างผสมผสานกัน เป็นการให้พระเจ้าตรัสผ่านพระคัมภีร์กับเราโดยตรง นอกจากนี้เป็นการพิจารณาถึงวิธีการคิดของผู้เชื่อคนอื่น ๆ ที่มีความสัมพันธ์กับพระเจ้าด้วยเพลงสดุดี เพลงนมัสการ แล้วจึงตอบสนองต่อพระเจ้าด้วยการ สรรเสริญ อธิษฐาน และรัก ให้ผู้ที่ไม่เชื่อได้เห็นถึงความชื่นชมยินดีของผู้ที่เชื่อ และในขณะที่ผู้เชื่อทำเช่นนั้น ก็จะตระหนักถึงความตื่นตาตื่นใจในความส่งางามและอำนาจของพระเจ้า ที่ช่วยให้คุณมีชีวิตอยู่อย่างมีประสิทธิภาพและมีชัยชนะของการดำเนินชีวิตคริสเตียน”

การใช้บทเพลงนมัสการเพื่อการใคร่ครวญภาวนา จึงเป็นการนำบทเพลงนมัสการในปัจจุบันมาใคร่ครวญ ซึ่งในหลาย ๆ บทเพลงมีความสำคัญที่จะสามารถสะท้อนให้เห็นถึงพระลักษณะของพระเจ้า และเพื่อให้ผู้ใช้ได้ใช้บทเพลงนมัสการเพื่อการใคร่ครวญภาวนา จึงได้มีการคัดสรรบทเพลงที่นำมาใช้ กล่าวคือ

1. บทเพลงในการนมัสการพระเจ้าที่ใช้ร้องในวันอาทิตย์รวมถึงบทเพลงที่ใช้ในศาสนพิธีต่าง ๆ เพื่อให้เข้าใจในเรื่องคริสต์ศาสนศาสตร์ แต่เมื่อพิจารณาบทเพลงร่วมสมัยที่ใช้แพร่หลายอยู่ใน

² Kenneth W. Osbeck, *Amazing Grace: 366 Hymn Stories for Personal Devotions*, (USA: Kregel Publication, 1990), 7

ปัจจุบันกลับไม่ได้สื่อสารหลักข้อเชื่อและคริสต์ศาสนศาสตร์อย่างถูกต้อง เช่น บางบทเพลงนำเสนอภาพของพระเจ้าที่บิดเบือน หรือบางบทเพลงยึดถือตนเองเป็นศูนย์กลางในการรับใช้และดำเนินชีวิต บางบทเพลงใช้ภาษาสละสลวยแต่ไม่สื่อเนื้อหา ฯลฯ ดังนั้น จึงได้คัดสรรบทเพลงที่สะท้อนเนื้อหาที่สอดคล้องกับคริสต์ศาสนศาสตร์ในพระคัมภีร์และเป็นที่ยอมรับในชุมชนคริสเตียนโดยอ้างอิงกรอบของคริสต์ศาสนศาสตร์ระบบ เพลงนมัสการสามารถแสดงออกถึงคริสต์ศาสนศาสตร์ ซึ่งมีความจำเป็นที่ผู้เชื่อในคริสต์ศาสนาต้องมีพื้นฐานที่เข้มแข็งมั่นคง และหลักของข้อพระคัมภีร์ที่ถูกต้องสะท้อนให้เห็นถึงคำสอนของกลุ่มที่พวกเขาาร่วมกันร้องเพลง มีปัจจัยหลายอย่างที่รวมกันเพื่อให้เพลงนมัสการเข้าถึงความสำคัญของศาสนศาสตร์³ ได้แก่

- 1.1 เพลงนมัสการมีการรวบรวมแนวคิดเรื่องศาสนศาสตร์ที่ลึกซึ้งซึ่งมีอำนาจทางอารมณ์ของเพลง และบทกวี คนส่วนใหญ่มักจะจดจำความคิด และเหตุการณ์ได้ดีเมื่อพวกเขามีความเกี่ยวข้องกับประสบการณ์ทางอารมณ์นั้น ๆ
 - 1.2 เพลงนมัสการมักอยู่ในรูปแบบที่น่าจดจำ มีโครงสร้าง Hymnic meter, จังหวะ, บทกวี หรือโคลงท่อนที่กล่าวซ้ำ และคุณสมบัติอื่นๆ สามารถช่วยให้ง่ายต่อการจดจำของคำและแนวคิดที่ร้องเพลง
 - 1.3 เพลงนมัสการมักมีการบีบอัดความคิดเรื่องศาสนศาสตร์อย่างลึกซึ้งในรูปแบบของฟอร์มสั้น ๆ เพื่อให้ง่ายต่อการเข้าใจ และการจดจำ และสามารถคิดเข้าถึงได้ง่าย และช่วยเพิ่มความเข้มแข็งในความเชื่อของแต่ละบุคคล ในความรู้สึกเพลงนมัสการมักเปรียบเหมือนกับคำพังเพย หรือคำพูดที่แหลมคม หรือบางทีอาจรวมถึงหลักข้อเชื่ออีกด้วย
 - 1.4 การร้องเพลงนมัสการมักเรียกร้องสำหรับการมีส่วนร่วมที่กระตือรือร้นในส่วนของกรประชุมกัน เมื่อบุคคลมีส่วนร่วมในการเรียนรู้บทเรียน บทเรียนนั้น ๆ ก็จะถูกเก็บไว้ต่อไป
 - 1.5 เพลงนมัสการอาจจะมีการร้องซ้ำบ่อยครั้ง ซึ่งจะไม่ก่อให้เกิดความเบื่อหน่าย คนส่วนใหญ่มักไม่ได้สนใจที่จะร้องเพลงนั้น ๆ ซ้ำ ๆ เกือบทุกเดือน หรือมากกว่านั้น แต่ไม่ชอบที่จะฟังเทศนาซ้ำเรื่องเดิมที่เคยฟังมาแล้ว
 - 1.6 เพลงนมัสการมักมีการเชื่อมโยงกับประสบการณ์ที่ผ่านมา ซึ่งต้องระมัดระวังเป็นพิเศษ เพราะว่าการเชื่อมกันของเพลงนมัสการกับเหตุการณ์ในอดีต อาจนำมาสู่ความคิดส่งผลให้เกิดความรู้สึกใหม่ หรือความเข้าใจในเรื่องของความเชื่อในมุมมองใหม่
2. เพลงคริสเตียนมีคุณค่าในการเสริมสร้างชีวิตฝ่ายจิตวิญญาณเมื่อร้องอย่างคิดใคร่ครวญ จากประสบการณ์ส่วนตัวและการสังเกตการร้องเพลงในที่ประชุม การคิดใคร่ครวญไม่ได้ถูกส่งเสริมให้

³ William J. Reyno and Milburn Price, *A Survey of Christian Hymnody*, 5th ed. (Illinois: Hope Publishing Company, 2010), XVII-XVIII

ปฏิบัติกันมานานัก เพลงนมัสการจึงไม่ได้ถูกใช้อย่างเต็มที่เพื่อประโยชน์ในการเสริมสร้างการเติบโตฝ่ายวิญญาณ ดังนั้นในการศึกษาชิ้นนี้จึงแนะนำวิธีการใคร่ครวญภาวนาบทเพลงผ่านวิธีการคริสเตียนศึกษาโดยใช้คำถามนำความคิด การใช้คำถามเป็นเทคนิคสำคัญในการแสวงหาความรู้ที่มีประสิทธิภาพ เป็นการพัฒนาทักษะการคิด การตีความ การไตร่ตรอง การถ่ายทอดความคิด สามารถนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงและปรับปรุงการจัดกระบวนการเรียนรู้ และก่อให้เกิดการทบทวนได้เป็นอย่างดี ซึ่งหลักการในการตั้งคำถามที่ใช้มี 2 หลักการ คือ

2.1 หลักการการตั้งคำถามมี 2 ระดับ คือ คำถามระดับพื้นฐาน และคำถามระดับสูง

(1) คำถามระดับพื้นฐาน เป็นการถามความรู้ ความจำ เป็นคำถามที่ใช้ความคิดทั่วไปหรือความคิดระดับต่ำ ใช้พื้นฐานความรู้เดิมหรือสิ่งที่ประจักษ์ในการตอบ เนื่องจากเป็นคำถามที่ฝึกให้เกิดความคล่องตัวในการตอบ และสรุปเนื้อหาที่เรียนไปแล้ว คำถามระดับพื้นฐานได้แก่ คำถามให้สังเกต คำถามทบทวนความจำ คำถามที่ให้ออกความหมายหรือคำจำกัดความ คำถามบ่งชี้หรือระบุ เป็นต้น

(2) คำถามระดับสูง เป็นการถามให้คิดค้น หมายถึง คำตอบที่ต้องใช้ความคิดซับซ้อน เป็นการส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์และกระตุ้นให้สามารถใช้สมองทั้งซีกซ้ายและซีกขวาในการคิดหา คำตอบ โดยอาจใช้ความรู้หรือประสบการณ์เดิมมาเป็นพื้นฐานในการคิดและตอบคำถาม คำถามระดับสูง ได้แก่ คำถามให้อธิบาย คำถามให้เปรียบเทียบ คำถามให้วิเคราะห์ คำถามให้ยกตัวอย่าง คำถามให้สรุป คำถามเพื่อให้ประเมินและเลือกทางเลือก คำถามให้ประยุกต์ คำถามให้สร้างหรือคิดค้นสิ่งใหม่ ๆ หรือผลิตผลใหม่ ๆ เป็นต้น

2.2 การตั้งคำถามด้วยหลักการ 4 ส. ย่อมาจาก 1) สะกิด 2) สาระ 3) สำรวจ 4) สมอง

(1) สะกิด หมายถึง การเกี่ยวความสนใจของบุคคลผู้หนึ่งให้สนใจ

(2) สาระ หมายถึง ความเป็นจริง ซึ่งสิ่งแรกที่ควรทำคือการให้ข้อมูลที่เป็นพื้นฐานที่เกี่ยวข้องกับบริบทของ เนื้อร้อง ผู้เขียน และความสอดคล้องกับพระคัมภีร์ ในการถามคำถามต้องอยู่ในขอบเขตความเข้าใจของเนื้อเพลงและข้อพระคัมภีร์ที่เกี่ยวข้อง

(3) สำรวจ หมายถึง เป็นการตั้งคำถามเพื่อให้มีการสำรวจและคิดใคร่ครวญถึงประสบการณ์ชีวิตที่ผ่านมาว่าสอดคล้องกับบทเพลงอย่างไรบ้าง

(4) สมอง หมายถึง การนำไปประยุกต์ใช้สำหรับผู้ปฏิบัติ ในส่วนนี้เป็นการนำความรู้ไปใช้ในการเปลี่ยนแปลงชีวิต ซึ่งการตั้งคำถามต้องมีลักษณะที่ให้ผู้ตอบถึงการนำวิธีการที่ได้เรียนรู้ไปใช้ในชีวิตจริง

3. ในปัจจุบันนี้มีเพลงคริสเตียนเพิ่มขึ้นมากมายโดยเฉพาะอย่างยิ่งเพลงที่แปลเนื้อร้องมาจากเพลงคริสเตียนต่างประเทศ ซึ่งมีข้อจำกัด เมื่อแปลมาเป็นภาษาไทย เนื่องจากภาษาไทยมีเสียงวรรณยุกต์จึงทำให้เนื้อร้องและทำนองไม่กลมกลืนกัน หรือที่มักเรียกว่า “ร้องเพลงแล้วเสียงเหน่อ” นอกจากนี้ การแปลบทเพลงยังต้องคำนึงถึงทำนองและจังหวะ จึงทำให้ต้องจำกัดคำที่จะใช้

เพื่อให้เนื้อเพลงมีจังหวะและทำนองตามต้นฉบับเดิม แต่ทำให้ขาดความหมายที่ลึกซึ้งไป และเหตุผลอีกประการหนึ่งก็คือ คริสเตียนบางคนยังมีความเข้าใจในเรื่องของการใช้เพลงนมัสการคลาดเคลื่อนว่า เพลงสั้นหรือเพลงคริสเตียนร่วมสมัยไม่ควรนำมาใช้ในการนมัสการพระเจ้า แต่ต้องเป็นเพลงจากหนังสือเพลงนมัสการ (Hymn) เท่านั้น

ด้วยเหตุผลดังกล่าวมาแล้วนี้ จึงได้คัดสรรบทเพลงที่ประพันธ์โดยคนไทย และมีท่วงทำนองและเนื้อร้องที่ผสมกลมกลืนตามหลักภาษาและหลักการประพันธ์เพลง และเรียบเรียงเสียงประสานให้สี่แนวตามแบบประเพณีนิยมที่ใช้ในดนตรีคริสตจักร (4-part harmony) เพื่อเป็นตัวอย่างอีกรูปแบบหนึ่งของการใช้เพลงเพื่อการนมัสการ และช่วยกันอนุรักษ์เพลงนมัสการร่วมสมัยเหล่านี้ซึ่งโดยทั่วไปไม่มีการจัดบันทึกทำนอง จึงทำให้มีการร้องอย่างผิดจากทำนองดั้งเดิมและถูกลืมไปตามกาลเวลา

การจัดหน้าตามหนังสือเพลงไทยนมัสการ ได้อ้างอิงจากหนังสือเพลงนมัสการฉบับปรับปรุง ค.ศ. 2014 ของสภาคริสตจักรในประเทศไทยที่หลายคริสตจักรใช้อยู่ในปัจจุบัน จะพบว่าในหนึ่งหน้าบทเพลงจะประกอบไปด้วยหลายส่วน ดังนี้

(1) ชื่อเพลง การตั้งชื่อเพลงนมัสการสามารถตั้งชื่อได้อย่างอิสระ แต่โดยทั่วไปแล้วจะมาจากเนื้อร้องประโยคแรกของบทเพลงบทนั้น

(2) ข้อพระคัมภีร์ ถูกจัดอยู่ใต้ชื่อเพลง เป็นข้อพระคัมภีร์ที่มีเนื้อหาตรงกับเนื้อเพลง

(3) หมวดศาสนศาสตร์ ระบุอยู่ทางด้านซ้ายบนของเพลงนมัสการ ในเพลงนมัสการแต่ละเพลงจะถูกจัดหมวดศาสนศาสตร์ต่าง ๆ เพื่อช่วยในการเลือกนำมาใช้ในการนมัสการพระเจ้า มีทั้งหมด 10 หมวด ได้แก่

1) เทิดพระเกียรติ 2) ตริเอกานุภาพ 3) พระบิดา 4) พระบุตร 5) พระวิญญาณ 6) พระคริสตธรรมคัมภีร์ 7) การดำเนินชีวิตคริสเตียน 8) ศาสนพิธีและเทศกาล 9) แผ่นดินของพระเจ้า 10) ตอบสนอง

(4) หมวดย่อยศาสนศาสตร์ ระบุอยู่ด้านขวาบนของเพลงนมัสการ เพื่อช่วยในการเลือกเพลงอย่างเจาะจงมากขึ้น ซึ่งหมวดศาสนศาสตร์ที่มีหมวดย่อยมีดังนี้

หมวด 3 พระบิดา

ก) ทรงสำแดงองค์ในธรรมชาติ ข) ทรงสำแดงองค์ในชีวิต หมวด 4 พระบุตร

ก) เตรียมรับเสด็จ ข) ประสูติ ค) สืบตาทูลสุดท้าย ง) คืนพระชนม์ จ) ทรงรักและสถิตด้วย

เสมอ ฉ) พระราชกิจ

หมวด 7 การดำเนินชีวิตคริสเตียน

ก) การทรงเรียก ข) การตอบรับการทรงเรียก ค) การสำนึกผิดและการสารภาพ
ง) การมอบถวาย จ) การอธิษฐานอ้อนวอน ฉ) ภัคดีและกล้าหาญ ช) การเล้าโลมใจ ซ) ความเชื่อและ
วางใจ ฌ) ความปีติยินดีสันติสุขในพระเจ้าหมวด

8 ศาสนพิธีและเทศกาล

ก) พิธีบัพติศมา ข) พิธีมหาสนิท ค) พิธีขอบพระคุณ ง) พิธีวางศิลาแรก จ) พิธีสถาปนาและ
แต่งตั้ง ฉ) พิธีมงคลสมรส ช) พิธีศพ ซ) ปีใหม่

หมวด 9 แผ่นดินของพระเจ้า

ก) สวรรค์และบริการ ข) การประกาศเผยแผ่ ค) การรับมอบฉันทะ ง) ชาติและความรักชาติ
จ) สันติภาพและมิตรภาพ ฉ) ครอบครัวคริสเตียน

(5) โน้ตเพลง เป็นโน้ตเพลงขั้บร้องประสาน 4 แนว คือ ประกอบด้วยแนวทำนองหลัก 1 แนว
ส่วนอีก 3 แนว เป็นทำนองประสานร้องไปพร้อมกัน โดยทำนองหลักอยู่ที่เสียงโซปราโน

(6) ชื่อทำนอง ถูกจัดอยู่ด้านขวากลางของเพลงนมัสการ ใช้ตัวอักษรพิมพ์ใหญ่ ในเพลง
นมัสการจะแยกทำนองกับเนื้อร้องออกจากกัน จึงทำให้มีชื่อทำนองเกิดขึ้น ทำนองอาจนำมาจากเพลง
พื้นบ้านหรือเพลงท้องถิ่น หรืออาจจะเป็นทำนองที่ประพันธ์ขึ้นใหม่สำหรับเพลงนมัสการโดยเฉพาะ
ซึ่งการแยกชื่อทำนองจากบทเพลง ทำให้เกิดประโยชน์อย่างยิ่งในกรณีที่มีการปรับแต่งเนื้อร้อง หรือใน
การใช้ทำนองเดียวกันในหลายบทเพลงก็ได้ เช่น ในหนังสือเพลงไทยนมัสการ ฉบับสังคายนา เพลงบท
ที่ 78 “ขอเชิญท่านผู้วางใจ” และเพลงบทที่ 179 “ผู้วางใจพระเจ้านั้นมีรากฐานอันมั่นคง” ทั้งสองเพลง
นี้ได้ใช้ทำนองเดียวกัน ชื่อว่า ADESTE FIDELES

(7) ชื่อผู้ประพันธ์ทำนอง ถูกจัดอยู่ด้านขวากลางใต้ชื่อทำนอง เพื่อเป็นการให้ความเคารพ
ผู้ประพันธ์ทำนอง จึงควรที่จะใส่ชื่อผู้ประพันธ์ด้วย หากไม่ทราบชื่อผู้ประพันธ์ทำนองให้ใส่ “Anon.”
ย่อมาจาก Anonymous หรือไม่ระบุชื่อ

(8) ชื่อผู้ประพันธ์เนื้อร้อง ถูกจัดอยู่ด้านซ้ายกลางเพลงนมัสการ หากไม่ทราบชื่อผู้ประพันธ์
ทำนองให้ใส่ “Anon.”

(9) Hymnic meter หมายถึง จำนวนพยางค์ในแต่ละวรรคตอน ซึ่งมีลักษณะคล้ายกับคำ
กลอนหรือกวี Hymnic meter จะแสดงโดยใช้ชุดของตัวเลขยกตัวอย่างเช่น เพลงบทที่ 289
“พระคุณพระเจ้านั้นแสนชื่นใจ” (Amazing Grace) ประกอบด้วย 4 วรรคต่อ 1 ข้อ โดยที่วรรคที่ 1
“พระคุณพระเจ้านั้นแสนชื่นใจ” และวรรคที่ 3 “เมื่อฉันหลงทางทรงตามกลับไป” มีจำนวนวรรคละ
8 พยางค์ ส่วนวรรคที่ 2 “ช่วยได้คนชั่วอย่างฉัน” และวรรคที่ 4 มี “ตาบอดแต่ฉันเห็นพลัน” จำนวน
วรรคละ 6 พยางค์ ดังนั้นจึงเขียนเป็นชุดตัวเลขได้ว่า 8.6.8.6. ซึ่งในรูปแบบนี้มักพบได้บ่อย ๆ ใน
เพลงนมัสการที่เรียกว่า “จังหวะทั่วไป” (Common Meter: C.M.) อีกสองรูปแบบที่พบได้บ่อยคือ
จังหวะยาว (Long meter : L.M. = 8.8.8.8.) เช่น เพลงบทที่ 3 “เชิญเถิดปวงชนบนพื้นโลกา”

(All people that on earth do dwell) และจิ้งหะสั้น (Short meter : S.M. = 6.6.8.6.) เช่น เพลงบทที่ 239 “สิ่งที่ถวายพระเจ้า”

เพลงนมัสการที่มี Hymnic meter ต่อบรรทัดที่แตกต่างจากอีกข้อไปยังอีกข้อหนึ่ง เรียกได้ ว่า “ไม่สม่ำเสมอ” (irregular) ยกตัวอย่างเช่นในเพลงบทที่ 34 “สาธุ สาธุ สาธุ พระเป็นเจ้าทรง เดชา” ในข้อที่ 1 และ ข้อที่ 4 มี Hymnic meter เป็น 12.13.12.10 ส่วนในข้อที่ 2 และ ข้อที่ 3 มี Hymnic meter เป็น 12.13.13.10 Hymnic meter ที่ไม่สม่ำเสมอนี้ก็มักพบบ่อยเช่นกัน และใน บางครั้ง Hymnic meter ก็สามารถเป็น “doubled” (ใช้สัญลักษณ์คือ “D”) คือ การซ้ำรูปแบบของ จำนวนพยางค์ของเพลงนั้น ๆ ให้ยาวเป็นสองเท่า ยกตัวอย่างเช่น เพลงบทที่ 13 “มาเถิดคริสเตียนร้อง เพลง” ใช้ Hymnic meter แบบ 6.6.6.6.D (หรือ 6.6.6.6.6.6.6.6.) และบทที่แยกออกมาหรือที่ มักจะเรียกกันว่าร้องรับ จะแสดงโดยการเพิ่มคำว่า “with Refrain” (ร้องรับ) Hymnic meter มีส่วน ช่วยอย่างมากกับผู้ประพันธ์เนื้อร้อง เพราะทำให้ง่ายในการคิดจำกัดจำนวนคำให้อยู่ในทำนองแต่ละ บรรทัด

สุดท้ายนี้ ในส่วนของคำศัพท์ที่ใช้สำหรับเพลงนมัสการ มีการใช้คำศัพท์เฉพาะในการเรียก “ข้อ” ว่า “Stanza” และท่อน “ร้องรับ” ว่า “Refrain” ซึ่งต่างจากเพลงทั่วไปที่จะใช้คำว่า “Verse” กับ “Chorus”

จะเห็นได้ว่า เพลงนมัสการ (Hymn) เป็นรูปแบบหนึ่งของบทเพลงที่ใช้มนัสการพระเจ้า ซึ่งเมื่อนำเอาเพลงสั้นหรือเพลงร่วมสมัยมาเรียบเรียงเสียงประสานสี่แนวและปรับหน้าให้อยู่ในรูปแบบ ตามหนังสือเพลงนมัสการ เพลงสั้นหรือเพลงร่วมสมัยนั้นก็จะเป็นเพลงนมัสการ (Hymn) แล้วเช่นกัน เพราะฉะนั้นเพลงสั้นหรือเพลงร่วมสมัยสามารถนำมาใช้ในที่นมัสการหรือบนโบสถ์ได้ แต่อย่างไรก็ ตามขึ้นอยู่กับผู้นำคริสตจักรที่จะอธิบายให้กับสมาชิกได้เข้าใจเพื่อไม่ให้เกิดการสะดุด

วิธีดำเนินการศึกษา การศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ดำเนินการศึกษาตามวัตถุประสงค์ของ การศึกษา เพื่อการพัฒนาจุดมุ่งหมายของการศึกษาในการค้นพบการใช้บทเพลงนมัสการเพื่อการ ไคร่ครวญภาวนา โดยการรวบรวมบทเพลงที่สอดคล้องตามหลักคริสต์ศาสนศาสตร์ ด้วยการกำหนด ขั้นตอนและวิธีการดำเนินการศึกษาเป็น 6 ขั้นตอน คือ

1. กำหนดกรอบการศึกษา
2. กลั่นกรองบทเพลงนมัสการในการไคร่ครวญภาวนาที่สอดคล้องกับหลักคริสต์ศาสนศาสตร์
3. เลือกบทเพลงนมัสการเพื่อการไคร่ครวญภาวนา จำนวน 3 บท (โดยในบทความนี้ได้ นำ บางบทเพลงมาเป็นตัวอย่างให้อ่านได้ลองใช้บทเพลงนมัสการเพื่อการไคร่ครวญภาวนา 3 บทเพลง)
4. เรียบเรียงเสียงประสานบทเพลงนมัสการเพื่อการไคร่ครวญภาวนา
5. การตั้งคำถามเพื่อการไคร่ครวญภาวนาในแต่ละบทเพลง
6. จัดลำดับเพลงนมัสการโดยใช้กรอบศาสนศาสตร์ตามหนังสือเพลงไทยนมัสการ

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา บทเพลงนมัสการเพื่อการไคร์ครวญภาวนา จำนวน 3 เพลง

วิธีการศึกษา การวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์

1. การรวบรวมบทเพลงนมัสการเพื่อการไคร์ครวญภาวนาที่มีองค์ประกอบของทำนองและเนื้อร้องที่เหมาะสมสอดคล้องตามหลักคริสต์ศาสนศาสตร์
2. เรียบเรียงดนตรีบทเพลงนมัสการเพื่อการไคร์ครวญภาวนาที่ประกอบด้วยหลักคริสต์ศาสนศาสตร์ว่าด้วย การสรรเสริญพระเจ้า การศึกษาพระคัมภีร์ และการดำเนินชีวิตคริสเตียน
3. ศึกษาพระคัมภีร์ที่สอดคล้องกับบทเพลงนมัสการเพื่อการไคร์ครวญภาวนาที่ได้ดำเนินการ
4. ศึกษาการตั้งคำถามให้เอื้อต่อการความหมายของบทเพลงแต่ละบทเพลงนมัสการเพื่อการไคร์ครวญภาวนา

ผลของการศึกษา

1. การเรียบเรียงบทเพลงนมัสการเพื่อการไคร์ครวญภาวนา

การจัดเรียบเรียงเสียงประสาน ผู้ศึกษาได้ดำเนินการนำบทเพลงที่รวบรวม มาดำเนินการเรียบเรียงเสียงประสานตามทฤษฎีดนตรี ในการร้องประสานเสียง ซึ่งเพลงทั้ง 3 บท โดยให้ความหมายทางพระวจนะตามพระคัมภีร์ที่สอดคล้องกับบทเพลงแต่ละเพลงนมัสการเพื่อการภาวนาไคร์ครวญ โดยได้มีการตั้งคำถามเมื่อมีการร้องเพลงนั้น ๆ

2. การตั้งคำถามเพื่อเป็นข้อคิดในบทเพลงนมัสการเพื่อการไคร์ครวญภาวนา

การตั้งคำถามเพื่อเป็นข้อคิดในบทเพลงนมัสการเพื่อการไคร์ครวญภาวนา คำนึงถึงคำถามระดับสูง เป็นการถามให้คิดค้นที่ต้องใช้ความคิดซับซ้อน เป็นการส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์และกระตุ้นให้สามารถใช้สมองทั้งซีกซ้ายและซีกขวาในการคิดหาคำตอบ โดยอาจใช้ความรู้หรือประสบการณ์เดิมมาเป็นพื้นฐานในการคิดและตอบคำถาม เช่น คำถามให้อธิบาย เป็นการถามการตีความหมาย ขยายความ โดยการให้อธิบายแนวคิดของข้อมูลต่าง ๆ คำถามให้เปรียบเทียบ เป็นการตั้งคำถามให้สามารถจำแนกความเหมือนความแตกต่างของข้อมูล คำถามให้วิเคราะห์ เป็นคำถามให้วิเคราะห์ แยกแยะปัญหา จัดหมวดหมู่ วิเคราะห์แนวคิด หรือบอกความสัมพันธ์และเหตุผล คำถามให้ยกตัวอย่าง เป็นการถามให้ใช้ความสามารถในการคิด นำมายกตัวอย่าง คำถามให้สรุป เป็นการใช้คำถาม เพื่อให้ทราบว่าได้รับความรู้หรือมีความก้าวหน้ามากน้อยเพียงใด และเป็นการช่วยเน้นย้ำความรู้ ทำให้สามารถจดจำเนื้อหาได้ดียิ่งขึ้น คำถามเพื่อให้ประเมินและเลือกทางเลือก เป็นการใช้คำถามที่ให้เปรียบเทียบหรือใช้วิจารณญาณในการตัดสินใจเลือกทางเลือกที่หลากหลาย คำถามให้ประยุกต์ เป็นการถามให้ใช้พื้นฐานความรู้เดิมที่มีอยู่มาประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ใหม่หรือใน

ชีวิตประจำวัน และคำถามให้สร้างหรือคิดค้นสิ่งใหม่ หรือผลิตผลใหม่ ๆ เป็นลักษณะการถามให้คิดสร้างสรรค์ผลงานใหม่ ๆ ที่ไม่ซ้ำกับผู้อื่นหรือที่มีอยู่แล้ว

เพราะฉะนั้น การตั้งคำถามระดับสูงจึงนำมาใช้ในการตั้งคำถามเพื่อให้ผู้ภาวนาใคร่ครวญเกิดทักษะการคิด และมีเหตุผล สามารถนำความรู้ไปใช้ในการแก้ปัญหา วิเคราะห์ และประเมินสิ่งที่ถามได้ นอกจากนี้ยังช่วยให้เข้าใจสาระสำคัญของเรื่องราวได้อย่างถูกต้อง และกระตุ้นให้ค้นหาข้อมูลมาตอบคำถามด้วยตนเองได้

ดังนั้น การรวบรวมบทเพลงที่จะนำมาใช้ในการใคร่ครวญภาวนา จำเป็นต้องมีการตั้งคำถามเพื่อเป็นข้อคิดในการสำนึกถึงพระคุณความรักที่ได้รับจากการร้องสรรเสริญบทเพลงนมัสการเพื่อการใคร่ครวญภาวนา ดังบทเพลง ต่อไปนี้

1. โมทนาขอบพระคุณพระเจ้า

เอเฟซัส 5:20

เกิดพระเกียรติ

ร้องรับ

โมทนาขอบพระคุณพระเจ้า เพราะพระองค์ได้ทรงกระทำสิ่งมากมาย โมทนา
 ขอบพระคุณพระเจ้า เพราะพระองค์ได้ทรงกระทำสิ่งมากมาย Fine

1.สารน้ำ และ เหล้า ผุง ปลา หมู นก ใน ห้อง ทำ โกล ถูก บั่น ดาล อย่าง สาย งาน โดย พระ องค์
 2.ความ ดี งาน รัก มั่น คง ติด ตาม เรา ไป ทุก วัน นำ พา ใจ ให้ รู้ ทรง เติง เติง ข้าง

ใน พระ หทัย เต็ม ด้วย รัก อัม พง ดล ด้วย พระ หัตถ์ ไต่ อม ปราณ ของ พระ องค์ ใน ตัว เรา
 รด น้ำ หล่อ เติง หัว ใจ ทรง พิณ พู่ ก่า สิ่ง ใหม่ ไม่ ขาด สิ่ง ไต่ เมื่อ เรา มี พระ องค์

บงกช ฮัดซัน

8.10.8.10.21.21

GIVE THANKS
 บงกช ฮัดซัน

1 เพลงโมทนาขอบพระคุณพระเจ้า

ผู้ประพันธ์เนื้อร้องและทำนอง : บงกช ฮัดซัน

ชื่อทำนอง : GIVE THANKS

พระคัมภีร์อ้างอิง : สดุดี 106:1 “จงสรรเสริญพระเจ้าเถิด จงโมทนาขอบพระคุณพระเจ้า เพราะพระองค์ประเสริฐ เพราะความรักมั่นคงของพระองค์ดำรงเป็นนิรันดร์”

วิเคราะห์ความหมายของเนื้อเพลง

ร้องรับ (refrain)

“โมทนาขอบพระคุณพระเจ้า เพราะพระองค์ได้ทรงกระทำสิ่งมากมาย
โมทนาขอบพระคุณพระเจ้า เพราะพระองค์ได้ทรงกระทำสิ่งมากมาย”

ในท่อนร้องรับนี้เป็นการโมทนาขอบพระคุณพระเจ้า เพราะพระองค์ได้ทรงกระทำสิ่งมากมาย ไม่ว่าจะเป็นการทรงสร้างทุกสรรพสิ่ง การให้ความรักและทรงช่วยเหลือมนุษย์ที่เต็มไปด้วยบาปอย่างเรา เนื้อร้องท่อนนี้ก็เพื่อที่เราจะระลึกใคร่ครวญถึงสิ่งต่าง ๆ ที่พระเจ้าทรงมอบให้แก่เรา และให้เราที่จะได้ร้องเพลงสรรเสริญโมทนาขอบพระคุณพระเจ้า ดังที่เปาโลได้กล่าวไว้ในจดหมายฝากของท่าน เอเฟซัส 5:19-20 ว่า จงปราศรัยกันด้วยเพลงสดุดี เพลงนมัสการ และเพลงสรรเสริญ คือร้องเพลงสรรเสริญและสดุดีจากใจของท่าน ถวายองค์พระผู้เป็นเจ้า จงขอบพระคุณพระเจ้าคือพระบิดาสำหรับสิ่งสารพัดเสมอ ในพระนามของพระเยซูคริสต์เจ้าของเรา

ข้อ 1 (stanza 1)

“ธารน้ำและเหล่าฝูงปลาหมึกในท้องฟ้าไกลถูกบันดาลอย่างสวยงามโดยพระองค์
ในพระทัยเต็มด้วยรักจับผงคลีด้วยพระหัตถ์ใส่ลมปราณของพระองค์ในตัวเรา”

ในเนื้อร้องข้อที่ 1 นี้ ผู้ประพันธ์ได้ยกพระธรรมปฐมการมาบรรยาย ในเรื่องของการทรงสร้างของพระเจ้า สรรพสิ่งต่าง ๆ มากมายเกิดขึ้นได้โดยการตรัสสั่งของพระเจ้า(ปฐมกาล 1) แต่ยิ่งกว่านั้นคือ การทรงสร้างมนุษย์ พระเจ้าทรงใช้พระหัตถ์ของพระองค์ปั้นมนุษย์จากผงคลีดิน ทรงให้ความใส่ใจในการสร้างมนุษย์มากกว่าสิ่งอื่น ๆ จากนั้นพระเจ้าทรงระบายลมปราณเข้าทางจมูก จึงทำให้มนุษย์มีชีวิต (ปฐมกาล 2:7) เราจึงสมควรที่จะโมทนาขอบพระคุณพระเจ้าสำหรับชีวิตที่พระองค์ประทานให้

ข้อ 2 (stanza 2)

“ความดีงามรักมั่นคงติดตามเราไปทุกวัน นำพาใจให้รู้ทรงเดินเคียงข้าง
รดน้ำหล่อเลี้ยงหัวใจทรงฟื้นฟู กำลังใหม่ไม่ขาดสิ่งใดเมื่อเรามีพระองค์”

ในพระวจนะของพระเจ้าตอนท้ายของพระธรรมสดุดี 106:1 “เพราะความรักมั่นคงของพระองค์ดำรงเป็นนิรันดร์” เป็นการบอกว่าพระเจ้าทรงรักคนของพระองค์และพระองค์ได้ทรงรดน้ำที่หล่อเลี้ยงชีวิต ซึ่ง “น้ำ” มักใช้เป็นสัญลักษณ์หมายถึงพระเยซู ผู้เป็นน้ำแห่งชีวิต“แต่ผู้ใดดื่ม น้ำซึ่งเราจะให้เขานั้น จะไม่กระหายอีกเลย น้ำซึ่งเราจะให้เขา จะบังเกิดเป็นบ่อน้ำพุในตัวเขาพลุ่งขึ้นถึงชีวิตนิรันดร์” - ยอห์น 4:14 มนุษย์เราขาดน้ำไม่ได้ เช่นเดียวกัน เราก็ไม่สามารถมีชีวิตอยู่ได้อย่างแท้จริงทั้งในโลกนี้และตลอดไปโดยปราศจาก น้ำแห่งชีวิต ที่เราได้รับจากการรับเอาพระเยซูคริสต์เป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด

ข้อคิด

1. จากท่อนร้องรับ เหตุผลที่ผู้ประพันธ์ชอบคุณพระเจ้าคืออะไร
2. ให้คุณระลึกถึงเหตุการณ์ในอดีตที่พระเจ้าทรงช่วยเหลือคุณและชอบคุณพระเจ้า
3. ทำไมการชอบคุณพระเจ้าจึงเป็นเรื่องยากสำหรับคนทั่วไป รวมถึงตัวคุณเอง ผู้คนทำสิ่งใดบ้างที่เป็นการสำแดงถึงการไม่ชอบคุณพระเจ้า
4. เพลงบทนี้ให้บทเรียนแก่คุณอย่างไรบ้าง ที่คุณจะนำไปใช้กับชีวิต (คิดประโยคสั้น ๆ หรือ คำหนึ่งคำที่จะช่วยให้คุณจดจำบทเรียนไปได้ตลอด)

2. ข้าจะร้อง (ออกพระนาม)

ยอห์น 14:6-7

เทิดพระเกียรติ

1. จาก ดวง ใจ ไป หวัง โด่ กา ข้า ประ กาศ พระ นาม สรร เสริญ พระ องค์ พระ เย ชู พระ เย ชู
 2. ผู้ ครอบ ครอบ สวรรค์ โด่ กา พระ องค์ คือ รา ข้า แห่ง นี้ รันดร กาล พระ เย ชู พระ เย ชู

หนึ่ง นาม เดียว ชะ นะ ความ ตาย ผู้ ยก บาป มาก มาย ให้ คน ทก คน พระ เย ชู พระ เย
 หนึ่ง ทาง เดียว ถึง พระ บิ ตา ผู้ ทรง ได้ เรา มา จาก ความ มีด มน พระ เย ชู พระ เย

ข้า จะ ร้อง ออก พระ นาม นำ เกรง ขาม พระ องค์ ทรง ยิ่ง ใหญ่ มอบ ชี วิต

เปลี่ยน ดวง ใจ พระ เย ชู พระ เย ชู พระ เย ชู เป็น พระ เจ้า

ปัญญา ปดณปัญญา

7.15.7.15. ร้องรับ

I WILL SING
 ปัญญา ปดณปัญญา

2 เพลงข้าจะร้อง (ออกพระนาม)

ผู้ประพันธ์เนื้อร้องและทำนอง: ปัญญา ปดณปัญญา

ชื่อทำนอง: I WILL SING

พระคัมภีร์อ้างอิง: ยอห์น 14:6-7 “พระเยซูตรัสกับเขาว่า “เราเป็นทางนั้น เป็นความจริง และเป็นชีวิต ไม่มีผู้ใดมาถึงพระบิดาได้นอกจากจะมาทางเรา ถ้าท่านทั้งหลายรู้จักเราแล้ว ท่านก็จะรู้จักพระบิดาของเราด้วย ตั้งแต่นี้ไปท่านก็จะรู้จักพระองค์และได้เห็นพระองค์”

วิเคราะห์ความหมายของเนื้อเพลง

ข้อ 1 (stanza 1)

“จากดวงใจไปทั้งโลกา ข้าประกาศพระนามสรรเสริญพระองค์ พระเยซู พระเยซู
หนึ่งนามเดียวชนะความตายผู้ยกบาปมากมายให้คนทุกคน พระเยซู พระเยซู”

จากเนื้อร้องในข้อที่ 1 นี้ ผู้ประพันธ์ได้ให้เราใคร่ครวญในสิ่งที่เราควรทำ คือการ
ประกาศพระนามและสรรเสริญพระเยซูคริสต์ และยิ่งไปกว่านั้นมิเหตุผลตามมาว่าทำไมเราจึงควร
ประกาศพระนามและสรรเสริญพระองค์ นั่นก็เพราะว่า พระเยซูคริสต์เป็นผู้เดียวที่สามารถเอาชนะ
ความตายได้ คือหลังจากสิ้นพระชนม์บนไม้กางเขนเพื่อไถ่บาปเรา ในโรม 5:8 กล่าวไว้ว่า “แต่พระเจ้า
ทรงสำแดงความรักของพระองค์แก่เราทั้งหลาย คือขณะที่เรายังเป็นคนบาปอยู่นั้น พระคริสต์ได้ทรง
สิ้นพระชนม์เพื่อเรา” และในโรม 4:25 กล่าวไว้ว่า “คือพระเยซูผู้ทรงถูกอายัดไว้ให้ถึงสิ้นพระชนม์แล้ว
เพราะการล่วงละเมิดของเรา และได้ทรงฟื้นจากความตาย เพื่อให้เราเป็นคนชอบธรรม” การ
สิ้นพระชนม์และฟื้นกลับมาของพระเยซูคริสต์นั้นทำให้เรามีความหวังในพระองค์ และพระองค์ไม่ได้
ตายเพื่อเราเท่านั้น แต่เพื่อคนทั้งโลก เราเองควรออกไปบอกกับคนที่ยังไม่รู้เรื่องราวของพระเยซูคริสต์
ให้เขาได้รู้

ข้อ 2 (stanza 2)

“ผู้ครอบครองสวรรค์โลกา พระองค์คือราชาแห่งนิรันดร์กาล พระเยซู พระเยซู
หนึ่งทางเดียวถึงพระบิดา ผู้ทรงไถ่เรามาจากความมืดมน พระเยซู พระเยซู”

ในย่อหน้าบทที่ 1 ได้กล่าวถึงเรื่องพระวาทะบังเกิดเป็นมนุษย์ พระเจ้าทรงสร้างทุกสิ่งโดยพระ
วาทะพระองค์จึงมีสิทธิ์ในการเป็นเจ้าของสิ่งที่พระองค์ทรงสร้างขึ้น แต่เพราะความบาปได้เข้ามาใน
โลกจากการไม่เชื่อฟังของมนุษย์คู่แรก พระองค์จึงทรงมาบังเกิดเป็นมนุษย์เพื่อที่จะชี้ทางที่เราควร
เชื่อและเดินตาม ในย่อหน้า 14:6 กล่าวไว้ว่า “พระเยซูตรัสกับเขาว่า “เราเป็นทางนั้น เป็นความจริง
และเป็นชีวิต ไม่มีผู้ใดมาถึงพระบิดาได้นอกจากจะมาทางเรา” พระเยซูได้ตรัสไว้อย่างชัดเจนว่า
พระองค์เท่านั้นที่นำเราไปหาพระบิดาได้ นำเราเข้าไปยังสวรรค์

ร้องรับ (refrain)

“ข้าจะร้องออกพระนาม น่าเกรงขาม พระองค์ผู้ยิ่งใหญ่ มอบชีวิต เปลี่ยนจิตใจ
พระเยซู พระเยซู พระเยซู เป็นพระเจ้า”

ในเนื้อร้องทั้งข้อ 1 และ 2 จนถึงท่อนร้องรับนี้ ผู้ประพันธ์มีความปรารถนาอยากให้เราฟังนี้เป็น
เพลงที่ปลุกจิตวิญญาณและเรียกให้ผู้เชื่อลุกขึ้นตะโกนร้องออกพระนามพระเยซู ซึ่งเป็นตอบสนอง
ด้วยความเชื่อว่า พระเยซูคริสต์ทรงเป็นพระเจ้าผู้ไถ่ ทรงเป็นผู้ที่มีอำนาจยิ่งใหญ่

นอกจากนั้นผู้ประพันธ์ยังย้ำเตือนให้เราที่จะมอบชีวิตของเราให้กับพระองค์พร้อมทั้งเปลี่ยน
จิตใจ ซึ่งใน โรม 12:1-2 กล่าวไว้ว่า “พี่น้องทั้งหลาย ด้วยเหตุนี้โดยเห็นแก่ความเมตตากรุณาของพระ
เจ้า ข้าพเจ้าจึงวิงวอนท่านทั้งหลายให้ถวายตัวของท่านแด่พระองค์ เพื่อเป็นเครื่องบูชาที่มีชีวิตอัน
บริสุทธิ์และเป็นที่ยอมรับพระเจ้าของเจ้า ซึ่งเป็นการนมัสการโดยวิญญาณจิตของท่านทั้งหลาย อย่า
ประพฤติตามอย่างคนในยุคนี้ แต่จงรับการเปลี่ยนแปลงจิตใจ แล้วอุปนิสัยของท่านจึงจะเปลี่ยนใหม่

เพื่อท่านจะได้ทราบน้ำพระทัยของพระเจ้า จะได้ว่าอะไรดี อะไรเป็นที่ชอบพระทัยและอะไรดียอดเยี่ยม” การเปลี่ยนจิตใจไม่ได้เปลี่ยนด้วยกำลังของเราเอง แต่โดยการรับการช่วยเหลือจากพระเจ้า

สุดท้ายเป็นการย้ำเตือนความเชื่อของเราคือ พระเยซูทรงเป็นพระเจ้า ถึงแม้ว่าพระเยซูจะไม่เคยตรัสว่าพระองค์เป็นพระเจ้า แต่เราสามารถรู้ได้จากพระคัมภีร์ ได้แก่ มัทธิว 26:63-64 เป็นตอนที่มหาปุโรหิตถามว่า “พระเยซูคือพระคริสต์พระบุตรของพระเจ้าหรือไม่” แล้วพระองค์ตรัสตอบว่า “ท่านว่าถูกแล้ว” และในยอห์น 20:28 พระเยซูไม่ได้ปฏิเสธเมื่อโทมัสเรียกพระองค์ว่า “องค์พระผู้เป็นเจ้า” และพระองค์ทรงทำการอัศจรรย์ต่าง ๆ นานา เช่น การรักษาคนตาบอด คนง่อง ที่สำคัญคือ การทำให้คนฟื้นจากความตายอันได้แก่ ลาซารัส เป็นต้น และการที่พระองค์เองทรงฟื้นขึ้นมาจากความตายในวันที่สาม ซึ่งทำให้ผู้เชื่ออย่างเรามีความหวังที่จะฟื้นขึ้นมาจากเมื่อตายไปแล้ว และได้อยู่กับพระองค์ เราจึงร้องเพลงสรรเสริญพระเจ้าออกพระนามของพระองค์ร่วมกัน

ข้อคิด

1. เพลงข้าจะร้อง (ออกพระนาม) สะท้อนเกี่ยวกับอะไร เมื่อเราได้สรรเสริญบทเพลงนี้
2. เมื่อศึกษา ยอห์น 14:6 และ โรม 12:1-2 คุณคิดว่าพระวาทะทั้ง 2 ตอนนี้นับบอกถึงอะไร
3. คุณคิดว่าชีวิตของคุณมีความเชื่อในพระเจ้าน้อยเพียงใด อย่างไร
4. คุณกล้ายืนยันไหมว่าชีวิตคุณมีพระเยซูทรงนำ
5. คุณเชื่อและวางใจในพระเยซูคริสต์อย่างไร

8. พระเจ้าทรงเลี้ยงดู

สจตุ 23

การดำเนินชีวิตคริสเตียน

ความเชื่อและวางใจ

G Bm Em Bm C Bm Am

พระ เจ้า ทรง เลี้ยง ดู เรา เริ่ม รู้ ความ รัก พระ องค์ นำ เรา ไป ริม น้ำ ส งบ พื้น วิทยู ญาณ ของ เรา

D G Bm Em Bm C Bm Em C

พระ เจ้า นำ ก้าว ไป เรา ไม่ เคย ขัด สน อะไร นำ เรา ไป ใน ทาง ชอบ ธรรม เพื่อ พระ นาม พระ องค์

D D7 ร้องรับ G Em C

พระ เจ้า จะ นำ เรา ไป แม่ หาง จะ ยาก เพียง ใด ผ่าน เขา เขา อัน ด ราบ เรา ไม่ ต้อง ก้าว จะ

Am D D7 G Em

ไร อยู่ ใน อ้อม มแขน พระ องค์ พระ เจ้า จะ นำ เรา ไป แม่ หาง จะ ยาก เพียง ใด

C Am D D7 G

ความ รัก และ ความ ดี งาน ติดตาม เรา ทุก วัน ไป เรา อยู่ ใน น้ำ พระ หทัย ของ พระ องค์

เรื่องกิจ ขงปีมะกุด

5.7.12.5.7.12. ร้องรับ

THE LORD IS MY SHEPHERD
เรื่องกิจ ขงปีมะกุด

8 เพลงพระเจ้าทรงเลี้ยงดู

ผู้ประพันธ์เนื้อร้องและทำนอง: เรืองกิจ ยงปิยะกุล

ชื่อทำนอง: STRONG AND SWEET

พระคัมภีร์อ้างอิง: สดุดี 23:1-6 “พระเจ้าทรงเลี้ยงดูข้าพเจ้าดุจเลี้ยงแกะ ข้าพเจ้าจะไม่ขัดสน พระองค์ทรงกระทำให้ข้าพเจ้านอนลงที่ทุ่งหญ้าเขียวสด พระองค์ทรงนำข้าพเจ้าไปริมน้ำแดนสงบ ทรงฟื้นฟูจิตวิญญาณของข้าพเจ้า พระองค์ทรงนำข้าพเจ้าไปในทางชอบธรรม เพราะเห็นแก่พระนามของพระองค์ แม้ข้าพระองค์จะเดินไปตามหุบเขาเงามัจจุราศ ข้าพระองค์ก็ไม่กลัวอันตรายใด ๆ เพราะพระองค์ทรงสถิตกับข้าพระองค์ คทาและธนูพระกรของพระองค์ไล่โลมข้าพระองค์ พระองค์ทรงเตรียมสำรับให้ข้าพระองค์ ต่อหน้าต่อตาศัตรูของข้าพระองค์ พระองค์ทรงเจิมศีรษะข้าพระองค์ด้วยน้ำมัน ชันน้ำของข้าพระองค์ก็ล้นอยู่ แน่ทีเดียวที่ความดีและความรักมั่นคงจะติดตามข้าพเจ้าไปตลอดวันคืนชีวิตของข้าพเจ้า และข้าพเจ้าจะอยู่ในพระนิเวศของพระเจ้าสืบไปเป็นนิรันดร์”

วิเคราะห์ความหมายของเนื้อเพลง

ข้อ 1 (stanza 1)

“พระเจ้าทรงเลี้ยงดู เราเรียนรู้ความรักพระองค์ นำเราไปริมน้ำสงบ ฟื้นฟูวิญญาณของเรา พระเจ้านำก้าวไป เราไม่เคยขัดสนอะไร นำเราไปในทางชอบธรรม เพื่อพระนามพระองค์”

การประพันธ์เพลงนี้ ผู้ประพันธ์ได้นำข้อพระคัมภีร์สดุดีบทที่ 23 ทั้งบท มาเป็นแนวทางในการประพันธ์เนื้อร้อง ในข้อที่ 1 นี้ มีพื้นฐานมาจาก สดุดี 23:1-3 จากในเนื้อร้องประโยคพระเจ้าทรงเลี้ยงดูมาจาก สดุดี 23:1 พระเจ้าทรงเลี้ยงดูข้าพเจ้าดุจเลี้ยงแกะ ข้าพเจ้าจะไม่ขัดสน คำว่า “เลี้ยงดู ดุจเลี้ยงแกะ” เป็นการเปรียบเทียบกษัตริย์กับผู้เลี้ยงแกะ ซึ่งเป็นคำอุปมาที่ใช้โดยทั่วไปในตะวันออกซึ่งรวมถึงอิสราเอล ในบริบทนี้ผู้เขียนสดุดีรับรู้ว่าพระเจ้าเป็นจอมกษัตริย์และพระเจ้าผู้เลี้ยง

“นำเราไปริมน้ำสงบ” จากสดุดี 23:2 พระองค์ทรงกระทำให้ข้าพเจ้านอนลงที่ทุ่งหญ้าเขียวสด พระองค์ทรงนำข้าพเจ้าไปริมน้ำแดนสงบ คำว่า “นอนลง” หมายถึงผู้แกะที่นอนพักอย่างสบายใจและปลอดภัย และคำว่า “ริมน้ำแดนสงบ” แปลตรงตัวว่าแหล่งน้ำที่เงียบสงบ เป็นแหล่งน้ำที่ให้ความสดชื่นความผาสุก

“นำเราไปในทางชอบธรรม” คำว่า “ทางชอบธรรม” หมายถึงทางที่มั่นคงปลอดภัยและเจริญรุ่งเรือง เปรียบเทียบกับ สุภาษิต 8:20-21 ซึ่งทางแห่งความชอบธรรม หมายถึง ทางแห่งความยุติธรรม

ร้องรับ (refrain)

“พระเจ้าจะนำเราไป แม้ทางจะยากเพียงใด ผ่านเขาเงามัจจุราศ เราไม่ต้องกลัวอะไร อยู่ในอ้อมแขนพระองค์ พระเจ้าจะนำเราไป แม้ทางจะยากเพียงใด ความรักและความดีงาม ติดตามเราทุกวันไป เราอยู่ในน้ำพระทัยของพระองค์”

ในห้องร้อรับนี้ มีพื้นฐานมาจาก สดุดี 23:4,6 สดุดี 23:4 ไม่กล่าวไว้ว่า “แม้ข้าพระองค์จะเดินไปตามหุบเขาเงามัจจุราช ข้าพระองค์ก็ไม่กลัวอันตรายใดๆ เพราะพระองค์ทรงสถิตกับข้าพระองค์ คทาและธรรพระกรของพระองค์เล่าโลมข้าพระองค์” คำว่า “คทา” เป็นอุปกรณ์ของผู้เลี้ยงแกะมีลักษณะคือไม้ปลายงอที่ใช้สำหรับการนับจำนวน การนำทาง การช่วยชีวิตและการปกป้องแกะ คำว่า “ธรรพระกร” คือไม้เท้าของผู้เลี้ยงแกะที่เอาไว้ปกป้องฝูงแกะจากศัตรู

“ความรักและความดีงาม ติดตามเราทุกวันไป” มาจาก สดุดี 23:6 “แน่ที่เดียวที่ความดีและความรักมั่นคงจะติดตามข้าพเจ้าไป ตลอดวันคืนชีวิตของข้าพเจ้า และข้าพเจ้าจะอยู่ในพระนิเวศของพระเจ้าสืบไปเป็นนิตย์” พระเจ้าทรงดีและมอบความรักให้แก่เราโดยผ่านทางพระเยซูคริสต์พระบุตรองค์เดียวของพระองค์ ในขณะที่พระเยซูกำลังเสด็จขึ้นสู่สวรรค์พระองค์ทรงตรัสกับเหล่าสาวกว่า “นี่แหละเราจะอยู่กับเจ้าทั้งหลายเสมอไป จนกว่าจะสิ้นยุค” (มธ. 28:20) และพระเจ้ายังทรงประทานพระวิญญาณบริสุทธิ์ให้สถิตอยู่กับผู้เชื่อทุก ๆ คนตลอดเวลา

ข้อคิด

1. เมื่อศึกษา สดุดี 23 คุณรู้สึกว่พระเจ้าทรงเลี้ยงดูคุณเช่นใด
2. คุณชอบพระคุณพระเจ้าเช่นใด เมื่อรู้ว่าพระองค์ทรงเลี้ยงดูคุณตลอดมา
3. เมื่อคุณรู้ว่าพระเจ้าทรงเลี้ยงดูคุณ คุณจะท่อย่างไรเพื่อประกาศให้ชาวโลกได้รับรู้ว่เมื่อเชื่อพระเจ้าจะทรงอวยพระพรเลี้ยงดูเราจริง ๆ

สรุปผล

จากการรวบรวมบทเพลงนมัสการเพื่อการไคร่ครวญภาวนา ที่มีองค์ประกอบของทำนองและเนื้อร้องที่เหมาะสมสอดคล้องตามหลักคริสต์ศาสนศาสตร์ โดยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และผลงานศึกษาที่เกี่ยวข้องกับ “การใช้บทเพลงนมัสการเพื่อการไคร่ครวญภาวนา” และได้ดำเนินการวิเคราะห์บทเพลงนมัสการสำหรับการไคร่ครวญภาวนา ที่สอดคล้องกับหลักศาสนศาสตร์ โดยใช้กรอบหลัก 3 ประการ คือ คริสต์ศาสนศาสตร์ระบบ คริสเตียนศึกษา และดนตรีคริสตจักรรวบรวมเป็นบทเพลงนมัสการเพื่อการไคร่ครวญภาวนา

ข้อเสนอแนะ

การเรียบเรียงบทเพลงนมัสการเพื่อการไคร่ครวญภาวนา เป็นการสร้างนวัตกรรมสื่อที่เป็นคู่มือการใช้บทเพลงนมัสการเพื่อการไคร่ครวญภาวนา ควรมีการศึกษาเพิ่มเติมในเชิงปฏิบัติโดยการทำคู่มือดังกล่าวไปทดลองใช้ในกลุ่มนมัสการขนาดเล็กเพื่อประเมินและนำข้อมูลที่ได้ไปประยุกต์ใช้เป็นลำดับต่อไป โดยหากผลตอบรับเป็นไปในทางที่ดีก็ควรมีการจัดทำรูปเล่มหนังสือคู่มือการใช้บทเพลงนมัสการเพื่อการไคร่ครวญภาวนา ส่งเสริมและสนับสนุนนำไปใช้คู่มือการใช้บทเพลงนมัสการเพื่อการ

ใคร่ครวญภาวนาสู่ชุมชนคริสเตียน เพื่อการประกาศอีกรูปแบบหนึ่งและอาจจะเป็นแนวทางในการผลิตคู่มือการใช้บทเพลงนมัสการเพื่อการใคร่ครวญภาวนา ชุดต่อไปในกลุ่มคนรุ่นถัดไปในอนาคต

การนำไปใช้

การใช้บทเพลงนมัสการเพื่อการใคร่ครวญภาวนา คริสตจักรควรให้การส่งเสริมให้มีการใช้บทเพลงนมัสการเป็นสื่อในการสอนสมาชิกให้รู้จักการใคร่ครวญภาวนาผ่านบทเพลง

ดังนั้น คริสตจักรต้องจัดหาผู้นำที่มีความเข้าใจในบทเพลง และสามารถสอนสมาชิกให้ร้องเพลงด้วยความเข้าใจและเข้าถึงความหมายของเพลงนมัสการเพื่อการใคร่ครวญภาวนา

บรรณานุกรม

- กัญญา วีระวรรณ. “เทคนิคการตั้งคำถาม,”.
<http://www1.nsdv.go.th/innovation/questioning.htm> (สืบค้นเมื่อ 1 กุมภาพันธ์ 2559).
- กรรมการสังคายนาเพลงไทยนมัสการ. *เพลงไทยนมัสการ ฉบับสังคายนา*. กรุงเทพฯ: บริษัทประชุมทอง พรินต์ติ้ง กรุ๊ป จำกัด, 2005.
- เจ. ไอ. แพคเกอร์. *ศาสนศาสตร์ฉบับย่อ*. กรุงเทพฯ: กนกบรรณสาร, 2003
- ริค วอร์เรน. *วิถีศึกษาพระคัมภีร์ของริค วอร์เรน*. กรุงเทพฯ: สถาบันคริสเตียนศึกษาและพัฒนาคริสตจักร, 2012
- ณัชชา โสคติยานุรักษ์. *การแต่งทำนองสวดประสาน*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2003
- ณัชชา โสคติยานุรักษ์. *สังคีตลักษณ์และการวิเคราะห์*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2542
- ทีเช่น, เฮนรี แคลเรนซ์. *ศาสนศาสตร์ระบบ*. กรุงเทพฯ: กนกบรรณสาร, 2005
- ผศ.สมชัย พิตยาพงศ์พร. *ชีวิตแห่งการภาวนาสำหรับคริสตชนในสมัยปัจจุบัน*. กรุงเทพฯ: ปิตินานิช, 2558
- วิลเบอร์ตา แอล ชินน์. *รื่นรมย์กับการเฝ้าเดี่ยว*. กรุงเทพฯ: กนกบรรณสาร, 1993
- วิศรุต จินดารัตน์. *วิเคราะห์เพลงนมัสการ เล่ม 1*. เชียงใหม่: โรงพิมพ์นันทพันธ์, 1998
- สันติภาพ วิริโยทัย. “การร้องเพลงในที่ชุมนุมนมัสการ: หัวใจของคนตรีคริสตจักร,” *วารสารข่าวคริสตจักร*. (2015): 16-18.
- ลี ริ รัด นาคิน. “การเรี่ยไรด้วยใจอย่างคร่ำครวญ,”.
<http://apps.qlf.or.th/member/blog/detail.aspx?id=199> (สืบค้นเมื่อ มกราคม 2559).
- อภิชาติ พูลศักดิ์วรสาร. *คู่มือศึกษาเพลงสร้างชีวิต*. กรุงเทพฯ: สถาบันคริสเตียนศึกษาและพัฒนาคริสตจักร (CED), (ไม่ระบุปีที่จัดพิมพ์)
- อภิชาติ พูลศักดิ์วรสาร. *เบื้องหลังเพลงสร้างชีวิต*. กรุงเทพฯ: องค์การอมตธรรมเพื่อชีวิต, 1997
- อายุ นามเทพ. *เอกสารประกอบการเรียนวิชา AM 325 MUSIC HISTORY I*, 2547
- “เทเซ่ (TAIZE),” . <https://louismariebangkae.wordpress.com/2009/11/05/เทเซ่-taize/> (สืบค้นเมื่อ ธันวาคม 2558).
- Hustad, Donale P. *Jubilate II Church Music in Worship and renewal*. USA: Hope Publishing Company, 1993

Johnson, Guye. *Treasury of Great Hymns and Their Stories*. South Carolina: Bob Jones University Press, 1986

Kriangchaiporn Sakunee. *The role of meditation in spiritual learning for Christian*

discipleship in Thailand. Biola University, 2015

Osbeck, Kenneth W. *Amazing Grace: 366 Hymn Stories for Personal Devotions*. USA: Kregel Publication, 1990.

Reyno, William J. and Price, Milburn. *A Survey of Christian Hymnody*. Illinois: Hope Publishing Company, 2010

The Quiet Time มุมสงบ. กรุงเทพฯ: กนกบรรณสาร, 2014

9. การจัดการศึกษาเพื่อพัฒนามนุษย์ตามแนวคริสตศาสนานิกายโปรเตสแตนต์

ปรเมศวร์ ชรอยนุช¹

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแนวความคิดการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนามนุษย์ตามแนวคริสตศาสนานิกายโปรเตสแตนต์ โดยการวิเคราะห์ทางประวัติศาสตร์ในการจัดการศึกษาของมิชชันนารีโปรเตสแตนต์ในประเทศไทย ซึ่งแบ่งการศึกษาออกเป็น 3 ยุค ดังนี้ 1) ยุคบุกเบิกการศึกษาแบบตะวันตก ค.ศ.1838-1933 (พ.ศ. 2391-2476) 2) ยุคส่งมอบการจัดการศึกษาให้อยู่ในความรับผิดชอบของนักการศึกษาคริสเตียนไทย ค.ศ.1934-1956 (พ.ศ. 2477-2499) 3) ยุคการจัดการศึกษาโดยมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทย ค.ศ.1957-2015 (พ.ศ. 2500-2558)

ผลการวิจัย พบว่า แนวความคิดการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนามนุษย์ตามแนวคริสตศาสนานิกายโปรเตสแตนต์ตั้งอยู่บนอุดมคติทางความเชื่อและคำสอนของคริสตศาสนา โดยใช้การศึกษาเป็นเครื่องมือในการขจัดความไม่รู้ของคนไทย อีกทั้งเป็นช่องทางในการเผยแผ่คริสตศาสนา อันเป็นการหลุดพ้นจากความบาปและสิ่งชั่วร้ายทั้งมวล มิชชันนารีเชื่อว่าหากทุกคนได้รับการศึกษาตามแนวคำสอนของศาสนาคริสต์ ย่อมนำไปสู่ความรู้ความเข้าใจคุณค่าของความเป็นมนุษย์อย่างสมบูรณ์ในทุกมิติ ดังนั้น การจัดการศึกษาเพื่อพัฒนามนุษย์ตามแนวคริสตศาสนานิกายโปรเตสแตนต์จึงมี 7 เรื่อง ได้แก่ 1) การจัดการศึกษาเพื่อประกาศพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ 2) การพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมตามหลักคำสอนในพระคริสต์ธรรมคัมภีร์ 3) การพัฒนาบนหลักความเสมอภาคของความเป็นมนุษย์ 4) การพัฒนาในสิ่งแวดล้อมแบบคริสตศาสนา 5) การพัฒนาชีวิตให้สมบูรณ์ในทุกมิติ 6) การพัฒนาผู้รับใช้สำหรับคริสตจักรและสังคม และ 7) การพัฒนาความเป็นมนุษย์ให้สมบูรณ์ตามแบบของพระเยซูคริสต์

คำสำคัญ: การพัฒนามนุษย์ คริสตศาสนานิกายโปรเตสแตนต์ มิชชันนารี

¹ Master of Education in Development Education , Chulalongkorn University, 577/1122 The Parkland Srinakarin, Srinakarin Road, Samrongnua, Muang, Samutprakarn 10270 E-mail: paulcabincrew@hotmail.com Mobile Phone. 088-7687174

Abstract

The purpose of this research is to study the education provision for human development concept based on Protestant Christianity. The study employs a historical analysis methodology to analyze educational process and work of Protestant missionaries in Thailand, which can be divided into three periods. First, the pioneer period of Western education (1838-1933); second, the period of educational operation under the Thai Christian leadership (1934-1956); and third, the period of educational operation under the Church of Christ in Thailand (1957-2015).

This research shows that the principle concept of human development conducted by Protestant missionaries based basically on Christianity ideology and teaching. Missionaries used education as ways to eliminate ignorance which is influenced by sin and evil. Missionaries believed that by undergo education a person will understand clearly the meaning life and willing to accept the truth in Christianity. There are six principles used by missionaries to provide guidelines in promoting education as ways to develop human beings. These are: 1) Education for Evangelism; 2) Moral development based on Christian teachings in the Bible; 3) Development on principle of human equality; 4) Development within Christian environment; 5) Development a holistic person of being human; 6) Development the servant leadership to serve both churches and society; and 7) Development a person to its fullness as the image of Christ

KEYWORDS: HUMAN DEVELOPMENT, PROTESTANT CHRISTIANITY, MISSIONARY

บทนำ

คริสต์ศาสนาเข้ามาสู่สังคมไทยตั้งแต่สมัยกรุงศรีอยุธยา โดยมีซันนารีนิกายโรมันคาทอลิกใน ค.ศ.1567 (พ.ศ. 2210) ตรงกับรัชสมัยสมเด็จพระมหาธรรมราชาธิราชและมีบทบาทอย่างสูงในรัชสมัยสมเด็จพระนารายณ์มหาราช ในส่วนของมิชชันนารีนิกายโปรเตสแตนต์ได้เข้ามาเผยแพร่ศาสนาใน ค.ศ. 1828 (พ.ศ. 2371) ในรัชสมัยของพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ 3) แห่งกรุงรัตนโกสินทร์² โดยการนำของศาสนาจารย์ คาร์ล กุตสลาฟ ชาวเยอรมัน และศาสนาจารย์เจคอบ ทอมลิน ชาวอังกฤษ ภายใต้สังกัดสมาคมมิชชันนารีลอนดอน เดินทางมาถึงราชอาณาจักรสยามเมื่อวันที่ 23 สิงหาคม ค.ศ. 1828 (พ.ศ. 2371)³

มิชชันนารีนิกายโปรเตสแตนต์จึงมีบทบาทสำคัญในการเปิดโลกวิทยาการสมัยใหม่ในสังคมไทย โดยเฉพาะการจัดการศึกษาในระบบโรงเรียนแบบตะวันตก เกิดขึ้นครั้งแรกใน ค.ศ. 1838 (พ.ศ. 2381) โดยมีมิชชันนารีคณะอเมริกันแบ็บติสต์ ได้จัดตั้งโรงเรียนสำหรับชาวจีนและต่อมาได้จัดตั้งโรงเรียนสำหรับชาวไทย จากรายงานพบว่ามีการสอนภาษาจีน ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ เลขคณิต ภูมิศาสตร์ ดาราศาสตร์ และความรู้วิทยาศาสตร์แบบตะวันตก⁴ มิชชันนารีของคณะอเมริกันเพรสไบทีเรียนได้จัดตั้งโรงเรียนกินนอนหรือโรงเรียนประจำ (boarding school) ขึ้นโดยแหม่มแมตตูน ภรรยาของศาสนาจารย์สติเฟน แมตตูน ได้รวบรวมเด็กๆ ทั้งหญิงและชายที่อยู่ใกล้ที่พักของมิชชันนารีใกล้กับวัดแจ้งมาหัดอ่านเขียนเรียนหนังสือ เริ่มแรกเมื่อวันที่ 13 กันยายน ค.ศ. 1852 (พ.ศ. 2395) และเมื่อวันที่ 30 กันยายน คณะอเมริกันเพรสไบทีเรียนได้จัดตั้งโรงเรียนสำหรับสอนเด็กชายเรียกว่า “The Boy’s School at Bangkok” มีนายแพทย์ซามูเอล เฮาส์เป็นผู้อำนวยการ และซินแสเกีเอ็ง ก้วยเซียน เป็นหัวหน้าครูผู้สอน มีนักเรียน 27 คน เป็นลูกคนจีนทั้งหมด โดยใช้ภาษาจีนในการสอน และใน 4-5 เดือนต่อมาโรงเรียนของแหม่มแมตตูนได้รวมเข้ากับโรงเรียนมิชชันนารีจนถึง ค.ศ.1857 (พ.ศ. 2400) จึงได้ย้ายศูนย์มิชชันนารีและโรงเรียนไปที่สำเหร่โดยไม่มีนักเรียนหญิงตามไปเรียนด้วย⁵

สำหรับการศึกษาศรีสามัญชนเกิดขึ้นครั้งแรกที่จังหวัดเพชรบุรี ใน ค.ศ.1865 (พ.ศ. 2408) โดยแหม่มแมคฟาร์แลนด์ ภรรยาของศาสนาจารย์ เอส. จี แมคฟาร์แลนด์ ได้จัดตั้งโรงเรียนสอนเย็บปักถักร้อยสำหรับสตรีและเด็กหญิง ตั้งอยู่ริมแม่น้ำเพชรบุรีฝั่งตะวันตก เรียกว่า “โรงเรียนสตรีฝึกหัดทำการ” หรือ “โรงเรียนการช่างสตรี” (Industrial School) และยังสามารถนำจักรเย็บผ้าเข้ามาใช้ครั้งแรก

² ประสิทธิ์ พงศ์อุดม. ย้อนรอยอดีต: 175 ปี มิชชันนารีโปรเตสแตนต์ในประเทศไทย. ใน นันทชัย มีชูธน (บรรณาธิการ). 175 ปี พันธกิจคริสต์ศาสนาโปรเตสแตนต์ในประเทศไทย (ค.ศ.1828-2003). (กรุงเทพฯ: มหามิตรพิมพ์, 2547).

³ McFarland, G. B.. *Historical sketch of protestant missions in Siam, 1828-1928*. (Bangkok: Bangkok Times Press. 1928)

⁴ Khoi, J. V. *A study of the impact of Christian missionaries on education in Thailand*. Ph.D. dissertation. St. Louis University. (1972).

⁵ ประสิทธิ์ พงศ์อุดม.. คริสเตียนกับการศึกษาของไทย. (นครปฐม: มหาวิทยาลัยคริสเตียน.2549)

ในโรงเรียนการฝีมือครั้งนี้ นอกจากการสอนวิชาตัดเย็บเสื้อผ้าแล้วยังมีการสอนวิชาทำครัว การอ่าน เขียน สอนวิชาเลข สุขศึกษา และสอนพระคริสต์ธรรมคัมภีร์⁶

ต่อมาใน ค.ศ.1888 (พ.ศ.2441) ศาสนาจารย์จอห์น เอ เอเกิน ได้จัดตั้งโรงเรียน “Bangkok Christian High School” เป็นโรงเรียนมัธยมสำหรับเด็กชาย ที่บริเวณตำบลกุฎีจีน ฝั่งธนบุรี ใน ค.ศ. 1892 (พ.ศ. 2435) มีการรวมโรงเรียนของมิชชันนารีที่สำคัญ จนถึง ค.ศ.1902 (พ.ศ. 2445) จึงได้มีการย้ายโรงเรียนมาอยู่ที่แห่งใหม่ที่ถนนประมวญโดยยังคงใช้ชื่อว่า “Bangkok Christian High School” ความเจริญก้าวหน้ามาขึ้นจนถึง ค.ศ.1913 (พ.ศ. 2456) ทางมิชชันนารีจึงได้ยกระดับเป็นวิทยาลัย (college) โดยเปลี่ยนชื่อเป็น “โรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย” (Bangkok Christian College)⁷

มิชชันนารีที่กรุงเทพฯ ได้จัดการศึกษาแบบตะวันตกสำหรับสตรีเช่นเดียวกัน โดยได้จัดซื้อที่ดินที่เคยเป็นที่ตั้งของพระบรมราชวังบวรสถานพิมุข กรมพระราชวังหลัง และได้จัดตั้งโรงเรียนประจำในนามโรงเรียนกุลสตรีวังหลัง มีนางแฮเรียต เอ็ม เฮาส์ (ภรรยา นายแพทย์เฮาส์) ซึ่งมีประสบการณ์ในการจัดการศึกษาสำหรับสตรีที่สหรัฐอเมริกาเป็นผู้รับผิดชอบ จากงานเขียนของนางเอ็ดน่า ซาราห์ โคล์ กล่าวว่า โรงเรียนวังหลังนี้ก่อตั้งขึ้นเดือนพฤษภาคม ค.ศ.1874 (พ.ศ. 2417)⁸ มีนักเรียนประมาณ 10 หรือ 15 คนเป็นลูกของคนทำงานกับมิชชันนารี เป็นโรงเรียนประจำสำหรับเด็กหญิงแห่งแรกในสยาม ต่อมาใน ค.ศ. 1892 (พ.ศ. 2435) ได้ตั้งชื่อโรงเรียนนี้ว่า “Harriet M. House School”⁹

เมื่อหม่อมโคล์ได้เข้ามารับผิดชอบโรงเรียนนี้ ใน ค.ศ.1886 (พ.ศ. 2429) ได้ปรับปรุงโรงเรียนหลายด้าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งได้เปลี่ยนแปลงการจัดการศึกษาจากเดิมที่เป็นแบบให้เปล่า มาเป็นการศึกษาที่ผู้ปกครองต้องรับผิดชอบค่าธรรมเนียม ค่าเล่าเรียน และค่าใช้จ่ายอยู่กินประจำ ต่อมาโรงเรียนนี้กลายเป็นที่นิยมมากขึ้นไม่อาจขยายสถานที่เพื่อรองรับนักเรียนที่จะมีเพิ่มมากขึ้นได้ หม่อมโคล์จึงได้ริเริ่มโครงการจัดสร้างโรงเรียนในสถานที่แห่งใหม่ โดยได้ซื้อที่นาจำนวน 25 ไร่ที่ทุ่งบางกะปิ เมื่อ ค.ศ.1914 (พ.ศ. 2457) ซึ่งในสมัยนั้นยังเป็นที่บุกเบิกใหม่และนับว่าห่างไกลจากศูนย์กลางของพระนครไม่น้อย ต่อมาได้มีการย้ายแผนกนักเรียนประจำไปยังทุ่งบางกะปิเมื่อต้น ค.ศ.1921 (พ.ศ. 2464) และเปิดภาคเรียนครั้งแรกเมื่อเดือนมีนาคมในปีเดียวกันโดยโรงเรียนแห่งนี้มีชื่อว่า “วัฒนาวิทยาลัย” (Wattana Wittiya Academy)¹⁰

⁶ โรงเรียนอรุณประดิษฐ. 140 ปี อรุณประดิษฐ. (เพชรบุรี: โรงเรียนอรุณประดิษฐ, 2557).

⁷ พิษณุ อรรถภิญญา. 150 ปี คบเพลิงปิซีซี. (กรุงเทพมหานคร: โรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย, 2547).

⁸ Cole, E. *The narrative of the Harriet M. House School at Wang Lang In* George B.McFarland (Ed.), *Historical sketch of protestant missions in Siam, 1828-1928.* (Bangkok: Bangkok Times Press. 1928).

⁹ McFarland, G. B.. *Historical sketch of protestant missions in Siam, 1828-1928.* (Bangkok: Bangkok Times Press. 1928)

¹⁰ พิษณุ อรรถภิญญา. *ความภาคภูมิใจ กุลสตรีวังหลัง-วัฒนาวิทยาลัย.* (กรุงเทพมหานคร: โรงเรียนวัฒนาวิทยาลัย, 2547).

เมื่อมิชชันนารีคณะอเมริกันเพรสไบทีเรียนขยายการปฏิบัติงานไปจังหวัดเชียงใหม่ ในต้นเดือนเมษายน ค.ศ.1867 (พ.ศ. 2410) ได้จัดตั้ง “มิชชันลาว” และเริ่มดำเนินงานด้านการศึกษาสำหรับสตรีเป็นอันดับแรกโดยใน ค.ศ.1878 (พ.ศ. 2418) หม่อมโชเฟีย แมคกิลวารี ภรรยาของศาสตราจารย์แดเนียล แมคกิลวารี มิชชันนารีผู้บุกเบิกการเผยแพร่วรรณคดีศาสนาในเชียงใหม่ได้รวบรวมเด็กหญิงในละแวกใกล้เคียงบ้านพักมาหัดเรียนหนังสือและเรียนเย็บปักถักร้อย และใน ค.ศ.1879 (พ.ศ. 2422) นางสาวแมรี แคมป์เบลล์ และนางสาวเอ็ดน่า ซาราห์ โคลได้เข้ามารับผิดชอบจัดตั้งโรงเรียนอย่างมั่นคงขึ้นมีชื่อว่า “โรงเรียนสตรีอเมริกัน” (American Girls School) และเมื่อต้นเดือนพฤศจิกายน ค.ศ.1909 (พ.ศ. 2452) โรงเรียนสตรีอเมริกันได้รับพระราชทานนามจากพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 5 ตั้งชื่อว่า “โรงเรียนพระราชชายา” ตามชื่อตำแหน่งพระอิสริยยศของเจ้าดารารัศมี (พระธิดาของเจ้าอินทวิชยานนท์ เจ้าหลวงเชียงใหม่องค์ที่ 7) ซึ่งได้รับการยกขึ้นเป็นพระราชชายาในพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวในปีเดียวกันนี้ ซึ่งมีตำแหน่งพระราชชายาเพียงพระองค์เดียว โรงเรียนพระราชชายาได้รับความนิยม มีความเจริญและขยายตัวมากขึ้น จึงได้ขยายออกมาจัดตั้งขึ้นใหม่ ณ บริเวณตำบลหนองเส้ง (ฝั่งตะวันออกของแม่น้ำปิง) เมื่อ ค.ศ. 1923 (พ.ศ. 2466) และตั้งชื่อว่า “โรงเรียนดาราวิทยาลัย” ตามที่ได้รับพระทานนามจากเจ้าดารารัศมี¹¹

โรงเรียนชายของมิชชันนารีได้รับการจัดตั้งขึ้นเมื่อ ค.ศ.1887 (พ.ศ. 2430) โดยศาสตราจารย์ เดวิด จี คอลลินส์ เป็นผู้รับผิดชอบ เรียกว่า “Chiangmai Boy’s School” หรือเป็นที่รู้จักในนาม “โรงเรียนชายวังสิงห์คำ” ต่อมาใน ค.ศ. 1899 (พ.ศ.2442) ศาสตราจารย์คอลลินส์ ออกไปรับผิดชอบโรงพิมพ์ของคณะมิชชันนารี ศาสตราจารย์วิลเลียม แฮริส ได้เป็นผู้รับผิดชอบแทนและได้พัฒนาโรงเรียนให้เป็นที่ยอมรับมากยิ่งขึ้น แต่เนื่องจากสถานที่เดิมคับแคบ ศาสตราจารย์แฮริสจึงขยับขยายสถานที่ตั้งโรงเรียนมายังตำบลวัดเกต ฝั่งตะวันออกของแม่น้ำปิง ใน ค.ศ. 1906 (พ.ศ. 2449) ซึ่งนับเป็นการบุกเบิกพื้นที่ฝั่งตะวันออกของแม่น้ำปิงให้เป็นประโยชน์สำหรับการจัดการศึกษา และขยายชุมชนจากฝั่งตะวันตกของแม่น้ำปิงมายังฝั่งตะวันออกของแม่น้ำปิงในยุคแรกๆ การจัดตั้งสถานที่เรียนแห่งใหม่นี้ได้รับพระมหากรุณาธิคุณจากพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวเมื่อครั้งยังทรงดำรงพระราชอิสริยยศเป็นสยามมกุฎราชกุมาร เสด็จทรงวางศิลาฤกษ์เมื่อวันที่ 2 มกราคม ค.ศ.1906 (พ.ศ. 2448) และพระราชทานนามว่า “The Prince Royal’s College” โรงเรียนปรินส์รอยแยลส์วิทยาลัย¹²

¹¹ ถนอม ปินดา และประสิทธิ์ พงศ์อุดม. งานพันธกิจการศึกษาของสภาคริสตจักรในประเทศไทย. ใน ชำนาญ แสงฉาย (บรรณาธิการ). 70 ปี แห่งพระพร สภาคริสตจักรในประเทศไทย 1934-2004. (กรุงเทพมหานคร: สภาคริสตจักรในประเทศไทย.2547).

¹² โรงเรียนปรินส์รอยแยลส์วิทยาลัย, 80 ปี 1906-1986 *The Prince Royal's*. (เชียงใหม่: โรงเรียนปรินส์รอยแยลส์วิทยาลัย 2531).

จากวิวัฒนาการในการจัดการศึกษาของมิชชันนารีนิกายโปรเตสแตนต์เห็นได้อย่างชัดเจนว่า มิชชันนารีคือผู้วางรากฐานที่สำคัญในการจัดการศึกษาแบบตะวันตกในสังคมไทย นอกจากนี้ มิชชันนารียังได้บุกเบิกในการจัดการศึกษาตามหัวเมืองต่างๆ ด้วย เช่น ลำปาง ลำพูน แพร่ น่าน เชียงราย พิชณุโลก ราชบุรี นครศรีธรรมราช ตรัง เป็นต้น การจัดการศึกษาดังกล่าวได้นำความเจริญอย่างมากมาสู่สังคมไทย ทั้งนี้การจัดการศึกษาของมิชชันนารีได้มีการดำเนินการมาอย่างต่อเนื่องตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันอยู่ภายใต้การดูแลของมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทย ซึ่งประกอบด้วย สถาบันการศึกษาขั้นพื้นฐาน 28 โรงเรียนและสถาบันอุดมศึกษา 2 แห่ง

เมื่อพิจารณาในความหมายของการจัดการศึกษาตามแนวคริสต์ศาสนาคือ การพัฒนาคนให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ในทุกมิติ ทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ และดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข โดยแก่นแท้แล้วมนุษย์แตกต่างจากสิ่งมีชีวิตอื่น กล่าวคือ มนุษย์เป็นสัตว์ประเสริฐมีหลายมิติ คือ ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ และต้องปฏิสัมพันธ์กับสังคม การศึกษาตามแนวทางของคริสต์ศาสนาคือการพัฒนาบุคคลให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ตามหลักพระคริสต์ธรรมคัมภีร์ ฉะนั้นการจะให้การศึกษาเพื่อพัฒนามนุษย์ที่สมบูรณ์ ต้องให้มนุษย์ได้รับการพัฒนาครบทุกมิติ ตามธรรมชาติของความเป็นมนุษย์ เพื่อให้มนุษย์เติบโตขึ้นอย่างมีสมดุล เป็นทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพของสังคมและประเทศชาติ¹³

การจัดการศึกษาเพื่อพัฒนามนุษย์ตามแนวคริสต์ศาสนานิกายโปรเตสแตนต์จึงเป็นสิ่งที่มีความสำคัญเนื่องจากยังไม่มีการศึกษาในเรื่องนี้มาก่อนและสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 6 ได้กำหนดไว้ว่า “...การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกายและ จิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข...”¹⁴ ผลที่ได้จากการวิจัยจะเป็นข้อมูลที่จะช่วยในการวางแนวทางการจัดการศึกษาของสถาบันการศึกษาโปรเตสแตนต์ภายใต้สังกัดมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทย และสถาบันการศึกษาคริสต์ศาสนานิกายอื่นๆที่สามารถนำแนวทางการจัดการศึกษาไปประยุกต์ใช้ในบริบทของสถาบันการศึกษาของตน อันจะเป็นประโยชน์ในการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างมีเหตุผลบนพื้นฐานของศาสนา

¹³ เอกชัย ชิมโคตร, *บาทหลวง. การศึกษาคาทอลิก: วัฒนธรรมองค์การของโรงเรียนคาทอลิกใน ทศวรรษหน้า*. (นครปฐม: ศูนย์ส่งเสริมและพัฒนางานวิชาการ วิทยาลัยแสงธรรม.2551).

¹⁴ คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน.. *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542* (กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักงานรัฐมนตรี 2542)

วัตถุประสงค์

เพื่อศึกษาแนวคิดการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนามนุษย์ตามแนวคริสตศาสนานิกายโปรเตสแตนต์

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเกี่ยวกับแนวคิดการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนามนุษย์ตามแนวคริสตศาสนานิกายโปรเตสแตนต์โดยการศึกษาจากประวัติศาสตร์การจัดการศึกษาและการก่อตั้งโรงเรียนของมิชชันนารีโปรเตสแตนต์ในประเทศไทย โดยผู้วิจัยแบ่งยุคตามการศึกษาของประสิทธิ์ พงศ์อุดม (2549)¹⁵ ได้แบ่งยุคในการจัดการศึกษาของมิชชันนารีโปรเตสแตนต์ในประเทศไทยออกเป็น 3 ยุค คือ

1. ยุคบุกเบิกการศึกษาแบบตะวันตก ค.ศ.1838-1933 (พ.ศ. 2391-2476)
2. ยุคส่งมอบการจัดการศึกษาให้อยู่ในความรับผิดชอบของนักการศึกษาคริสเตียนไทย ค.ศ. 1934-1956 (พ.ศ. 2477-2499)
3. ยุคการจัดการศึกษาโดยมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทย ค.ศ.1957-2015 (พ.ศ. 2500-2558)

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนามนุษย์ตามแนวคริสตศาสนานิกายโปรเตสแตนต์มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแนวคิดการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนามนุษย์ตามแนวคริสตศาสนานิกายโปรเตสแตนต์โดยใช้ระเบียบวิธีการวิจัยทางประวัติศาสตร์ โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. ศึกษาค้นคว้าข้อมูลหลักฐานทางประวัติศาสตร์ ที่เกี่ยวกับวิวัฒนาการของการศึกษาโปรเตสแตนต์ในประเทศไทยและแนวคิดของคริสตศาสนานิกายโปรเตสแตนต์เรื่องการพัฒนาคนทั้งที่เป็นเอกสารชั้นต้น (primary sources) และเอกสารชั้นรอง (secondary sources) ดังนี้

1.1 ข้อมูลแบ่งออกเป็นเอกสารชั้นต้น และเอกสารชั้นรอง

1) เอกสารชั้นต้น เช่น เอกสารประวัติความเป็นมาเกี่ยวกับการศึกษาโปรเตสแตนต์ปรัชญาการศึกษา แนวคิดหลักและหลักการจัดการศึกษา เอกสารเชิงประวัติศาสตร์ บันทึกทางประวัติศาสตร์ของมิชชันนารี และเอกสารเกี่ยวกับการดำเนินงานของสถาบันการศึกษาโปรเตสแตนต์ เอกสารด้านประวัติศาสตร์เกี่ยวกับการศึกษาไทยในอดีต

¹⁵ ประสิทธิ์ พงศ์อุดม. คริสเตียนกับการศึกษาของไทย. (นครปฐม: มหาวิทยาลัยคริสเตียน 2549)..

2) เอกสารชั้นรอง เช่น เอกสารนโยบายการดำเนินงานของสถาบันการศึกษาในมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทย เอกสารงานวิจัยเกี่ยวกับการศึกษาเอกชน การศึกษาโปรเตสแตนต์และการศึกษาของประเทศ

1.2 การคัดเลือกเอกสาร ผู้วิจัยพิจารณาความน่าเชื่อถือ และความถูกต้องของเอกสารแต่ละฉบับ โดยใช้กรอบแนวคิดของพรทิพย์ อันทิวโรทัย (2539)¹⁶ ในการพิจารณาด้วยหลักเกณฑ์การพิจารณาตามระเบียบวิธีการวิจัยทางประวัติศาสตร์ ประกอบด้วย 2 เกณฑ์ คือเกณฑ์การพิจารณาภายนอก (external criteria) ซึ่งมุ่งพิจารณาที่มาของเอกสาร ข้อเท็จจริง หลักฐานที่น่าเชื่อถือได้ และผู้เขียนเอกสารนั้นๆ และเกณฑ์การพิจารณาภายใน (internal criteria) กำหนดกรอบการพิจารณาเกี่ยวกับสาระเนื้อหาเชิงความคิดทางวิชาการ หรือข้อเสนอแนะของเอกสารวิจัยการศึกษาที่เกี่ยวข้อง ดังมีรายละเอียดดังนี้

1) เกณฑ์การพิจารณาภายนอกพิจารณา 5 เรื่อง คือ

- ก. แหล่งที่มาของเอกสาร เป็นแหล่งปฐมภูมิและเป็นแหล่งที่น่าเชื่อถือได้หรือไม่
- ข. ความน่าเชื่อถือของผู้เขียนเอกสารและสถานภาพของผู้เขียน
- ค. ความน่าเชื่อถือของเอกสารหลักฐาน เป็นเอกสารหรือหลักฐานทางประวัติศาสตร์
- ง. ช่วงเวลาที่เอกสารนั้นได้เผยแพร่
- จ. วัตถุประสงค์ของการเขียนและเนื้อหาของเอกสารเป็นที่ยอมรับหรือเชื่อถือได้

2) เกณฑ์การพิจารณาภายในพิจารณา 4 เรื่อง คือ

- ก. ผู้เขียนเอกสารนั้น เป็นผู้เชี่ยวชาญ และมีความสามารถในสิ่งที่เขียนหรือไม่
- ข. ผู้เขียนเอกสารนั้นมีแหล่งอ้างอิงที่น่าเชื่อถือได้หรือไม่ เช่น เขียนจากบันทึก เขียนจากความทรงจำ
- ค. ในเอกสารนั้นมีความตั้งใจที่จะบิดเบือนความจริง หรือมีความคิดเห็นส่วนตัวของผู้เขียนหรือไม่
- ง. เอกสารฉบับนั้นสื่อความชัดเจนหรือไม่ และข้อความในเอกสารนั้นมีความหมายอย่างไร

2. การวิเคราะห์ข้อมูล ข้อมูลเชิงคุณภาพที่เก็บรวบรวมได้ทั้งหมดนำมาวิเคราะห์ข้อมูลโดยการจำแนกประเภทข้อมูล (typological analyst) และการสร้างข้อสรุปแบบอุปนัย (analytic induction) จากนั้นนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยพรรณนาความ

ผลการวิจัย

¹⁶ พรทิพย์ อันทิวโรทัย. การวิเคราะห์รูปแบบความเป็นครูและกระบวนการถ่ายทอดความรู้ของครูมนตรี ตราโมทในกลุ่มผู้สืบทอดที่ต่างกัน. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาสารัตถศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย (จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2539).

ผลการวิจัย พบว่า การจัดการศึกษาเพื่อพัฒนามนุษย์ตามแนวคริสต์ศาสนานิกายโปรเตสแตนต์ตั้งอยู่บนอุดมคติทางความเชื่อและคำสอนของคริสต์ศาสนา มิชชันนารีโปรเตสแตนต์ใช้การศึกษาเป็นเครื่องมือในการขจัดความไม่รู้ของคนไทย เพื่อให้หลุดพ้นจากความบาปและสิ่งชั่วร้าย มิชชันนารีเชื่อว่าหากทุกคนได้รับการศึกษาตามแนวคำสอนของคริสต์ศาสนา จะนำไปสู่ความรู้ความเข้าใจในคุณค่าของความเป็นมนุษย์อย่างสมบูรณ์ในทุกมิติ ดังนั้น แนวคิดการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนามนุษย์ตามแนวคริสต์ศาสนานิกายโปรเตสแตนต์จึงมีองค์ประกอบ 7 เรื่อง ดังนี้

1. การจัดการศึกษาเพื่อประกาศพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์

จากการวิจัย พบว่า การเข้ามาของมิชชันนารีโปรเตสแตนต์ในประเทศไทยมีเป้าประสงค์อย่างชัดเจนคือการจัดการศึกษาเพื่อประกาศพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์แก่คนไทยเพื่อเป็นการตอบสนองต่อการพระมหาบัญชาของพระเยซูคริสต์ซึ่งเป็นแรงกระตุ้นให้มิชชันนารีทุกยุคทุกสมัยเดินทางมาประเทศไทยเพื่อประกาศข่าวดีของพระเยซูคริสต์ การเข้ามาของมิชชันนารีโปรเตสแตนต์มิได้เข้ามาเพื่อที่จะขยายอาณาจักรหรือเป็นเครื่องมือของลัทธิจักรวรรดินิยม แผ่นดินที่เขาต้องการไม่ใช่แผ่นดินโลก แต่มุ่งเน้นที่จะสร้างแผ่นดินสวรรค์ในจิตใจมนุษย์ มิชชันนารีได้สร้างโรงเรียนขึ้นเพราะเชื่อว่าการศึกษาเป็นความสว่างของชีวิตมนุษย์และเป็นการปลดปล่อยมนุษย์ออกจากความมืดให้มีเสรีภาพอย่างมนุษย์ที่มีเกียรติและศักดิ์ศรีในความสว่าง ซึ่งเป้าประสงค์ที่สำคัญสูงสุดคือการนำคนมารู้จักกับพระเยซู¹⁷

ดังจะเห็นได้จากในรายงานของมิชชันสยามเมื่อ พ.ศ. 2471 (ค.ศ. 1928) ได้เน้นย้ำอย่างชัดเจนว่า หลักการของโรงเรียนมิชชัน คือดำรงอยู่เพื่อการประกาศเรื่องพระเยซูคริสต์และสร้างคริสเตียนที่ชาญฉลาดมีปัญหาทั้งยังมองความสำคัญของโรงเรียนประการหนึ่งคือ ไม่ว่าโรงเรียนคริสเตียนจะมั่นคงหรืออ่อนแอแต่ก็ยังเป็นแหล่งสร้างความเข้มแข็งให้คริสตจักร และในงานเขียนของมิชชันนารีเมื่อครบ 100 ปีของการทำพันธกิจมิชชันนารีโปรเตสแตนต์ในประเทศไทย เมื่อ ค.ศ. 1982 (พ.ศ. 2471) ก็ได้กล่าวย้ำวัตถุประสงค์ของการจัดการศึกษาของมิชชันนารี ที่เป็นหลักสำคัญคือ เพื่อให้การศึกษาตามแบบคริสต์ศาสนาแก่เยาวชนที่เป็นคริสเตียน¹⁸

2. การพัฒนาคุณธรรมตามหลักคำสอนในพระคริสต์ธรรมคัมภีร์

จากการวิจัย พบว่า มิชชันนารีมีแนวคิดเบื้องหลังที่สำคัญคือ ความเชื่อที่ว่าการศึกษาจะเป็นเครื่องมือสำคัญในการขจัดความบาปและสิ่งชั่วร้ายทั้งนี้เพราะมิชชันนารีในสมัยคริสต์ศตวรรษที่ 19 มองโลกนอกรีตหรือโลกที่ไม่ใช่คริสต์ศาสนาแบบตนว่าเป็นโลกของความบาป เป็นพวกไม่มีพระเจ้าและไม่มีมารอด โดยเฉพาะพวกนักประกาศสายอนุรักษนิยมได้ให้เหตุผลว่ามนุษย์ที่ได้รับการศึกษา

¹⁷ พิษณุ อรรถภิญโญ. 150 ปี คบเพลิงปีซีซี. (กรุงเทพมหานคร: โรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย 2547).

¹⁸ ประสิทธิ์ พงศ์อุดม. คริสเตียนกับการศึกษาของไทย. (นครปฐม: มหาวิทยาลัยคริสเตียน.2549).

ดีจะสามารถเข้าใจและยอมรับความจริงของคริสต์ศาสนาได้ดียิ่งขึ้น ทั้งยังมีสมมุติฐานด้วยว่ามนุษย์ที่ได้รับการศึกษาจะมองคุณค่าของชีวิตบริสุทธิ์ซึ่งจะนำไปสู่ชีวิตที่สูงขึ้น ทั้งนี้มิชชันนารีได้ให้คุณค่าของการศึกษาโดยเฉพาะด้านการอ่านและการรู้หนังสือ เนื่องจากเห็นว่าจะสามารถนำมนุษย์สู่ความรู้ในพระคริสต์ธรรมคัมภีร์ได้โดยตรงและยังเชื่ออีกว่าการศึกษจะเป็นตัวกระตุ้นความมีสติปัญญาด้วย

ดังจะเห็นได้จากการเข้ามาของมิชชันนารีคณะอเมริกันเพรสไบทีเรียนชุดที่สองและสามารถตั้งศูนย์มิชชันนารีได้อย่างมั่นคงใน ค.ศ.1847 (พ.ศ. 2390) พบว่า มีการเน้นเจตนารมณ์ด้านการจัดการศึกษาที่ชัดเจนมากยิ่งขึ้น ดังเช่น นายแพทย์ซามูเอล เฮาส์ ที่หันมาสนใจด้านการศึกษาโดยมีเป้าหมายเพื่อ “... สอนคนไทยให้รู้ความจริงตามหลักคริสต์ศาสนาเกี่ยวกับเรื่องของพระเจ้าและความรอดหวังใจว่าความจริงนี้จะทำให้จิตวิญญาณของเขารู้สึกตื่นขึ้น...” ซึ่งการสอนให้นักเรียนรู้วิทยากรตะวันตกและสัจธรรมของคริสต์ศาสนานั้นมีจุดหมายเพื่อให้สังคมไทยหลุดพ้นจากความรู้ที่ผิด ๆ หรือความเชื่อที่ไม่ถูกต้อง และให้เปลี่ยนมารับเชื่อในคริสต์ศาสนาในที่สุด ดังตัวอย่างที่มีผู้กล่าวถึง นายแพทย์ ซามูเอล แอล เฮาส์ ที่ได้สอนพวกเด็กๆที่อาศัยอยู่ในบ้านของมิชชันนารีว่า “... แม้ว่าหมอเฮาส์จะเป็นนายแพทย์แต่ท่านก็มีความสามารถในการเป็นครูที่ดีอย่างแท้จริง ท่านตั้งใจจะสอนให้คนไทยรู้เรื่องพระเจ้าและความรอดในพระองค์ ท่านพยายามอธิบายให้เห็นถึงความรักความเมตตาของพระเจ้าผู้สร้างตั้งที่ได้สำแดงในชีวิตของพระเยซูคริสต์การที่ท่านให้การศึกษาเพียงสองสามคนดังกล่าวได้กล่าวเป็นรากฐานที่มั่นคงในการพัฒนาการศึกษาในเวลาต่อมา...”¹⁹

3. การพัฒนาบนหลักความเสมอภาคของมนุษย์

จากการวิจัย พบว่า มิชชันนารีมีแนวคิดที่ตั้งอยู่บนเรื่องความเสมอภาคเท่าเทียมกันของมนุษย์ในฐานะที่ได้รับการทรงสร้างจากพระเจ้ามนุษย์ทุกคนคือผู้ที่พระเจ้าทรงสร้าง (พระฉายาของพระเจ้า) ดังจะเห็นได้จาก เมื่อศาสนาจารย์ดาเนียล แมคคิลวารีได้จัดตั้งศูนย์มิชชันนารีที่เชียงใหม่ ท่านได้ศึกษาสภาพสังคมล้านนาโดยทั่วไปแล้วเห็นว่ามีธรรมเนียมจารีตประเพณีของคนเมือง (คนภาคเหนือ) ที่จะถือคติเรื่องผู้หญิงอ่านหนังสือได้เป็นบาป นั้นเป็นธรรมเนียมประเพณีที่ไม่ถูกต้องศาสนาจารย์แมคคิลวารีจึงได้ให้ความสำคัญกับเรื่องนี้เป็นอันดับแรกเมื่อเดินทางไปเชียงใหม่ โดยได้แสดงข้อคิดเห็นว่า “...สิ่งแรกที่ต้องจัดทำคือการจัดตั้งโรงเรียนสำหรับสตรี...”²⁰ ดังนั้นมิชชันนารีในล้านนาจึงได้จัดตั้งโรงเรียนสตรีขึ้นมาก่อนโรงเรียนชาย เนื่องด้วยจากลักษณะทางสังคม ขณะนั้นสตรีล้านนาไม่เพียงแต่เป็นแม่บ้านเท่านั้นแต่ยังเป็นนายในครัวเรือนอีกด้วย อีกทั้งยังตระหนักว่าการตั้งสตรีให้เข้ามาอยู่ในระบบการศึกษาของมิชชันนารีในขณะนั้นอาจทำได้ง่ายกว่าผู้ชายซึ่งส่วนใหญ่อยู่ในระบบการศึกษาของวัดอยู่แล้ว

¹⁹ เฟลด์ส ยอร์ช ฮอวส์. *บุรุษใจดี ซามูเอล เรโนลด์ส เฮาส์ ในสยาม* แปลโดย เจ.เอ.เอเกิน และตาด ประทีปแสน. (กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์บุญเรือง.2471).

²⁰ McGilvary, D. *A haft century among the Siamese and the Lao*. (New York: Revell. 1912).

แนวคิดนี้แสดงถึงความเสมอภาคของมนุษย์ได้สะท้อนถึงการปลดปล่อยสตรีจากการเป็นทาสทางสังคมและยกฐานะสตรีให้สูงขึ้นทัดเทียมชายให้เป็นผู้มีศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ตามพระฉายาของพระเจ้า (image of God) นอกจากนี้การจัดการศึกษาของโรงเรียนกุลสตรีวังหลังที่ได้เป็นแหล่งศึกษาของบุตรเจ้านายชั้นสูงและสามัญชนอย่างทัดเทียมกัน²¹ และจากการที่ศาสนาจารย์จอห์น เอ. เอकिनได้ปฏิเสธคำร้องขอจากสมเด็จพระยาดำรงราชานุภาพในการเป็นอาจารย์ใหญ่โรงเรียนที่จะตั้งขึ้นใหม่ซึ่งจะเป็นโรงเรียนที่จะสอนพระบรมวงศานุวงศ์และบุตรหลานของขุนนางผู้ใหญ่ โดยศาสนาจารย์จอห์น เอ. เอकिनไม่ปรารถนาจะรับตำแหน่งนี้และได้ทูลตอบไปว่า “...จะกลับมาสอนลูกชาวบ้าน (common people)...”²² และได้จัดตั้งโรงเรียน “The Christian High School” ก็เนื่องมาจากแนวคิดที่ว่าต้องการจัดการศึกษาเพื่อสามัญชนทั่วไป ไม่ใช่โอรสธิดาของเจ้านายชั้นสูงหรือลูกของขุนนางเท่านั้น²³ กล่าวโดยสรุปได้ว่าการพัฒนาบนหลักความเสมอภาคของมนุษย์โดยมิชชันนารีได้สะท้อนการพัฒนาที่ครอบคลุมทุกระดับ ทุกชนชั้นในสังคม ทั้งการจัดการศึกษาสำหรับเด็กชายและเด็กหญิง สำหรับสามัญชนและราชวงศ์ สำหรับคนในเมืองและตามหัวเมือง ตลอดจนคนไทยและคนต่างชาติที่อาศัยในแผ่นดินไทย

3. การพัฒนาในสิ่งแวดล้อมแบบคริสต์ศาสนา

จากการวิจัย พบว่า มิชชันนารีต้องการที่จะให้ผู้เรียนมีความสว่างทางปัญญาตามหลักการของศาสนาคริสต์โดยผ่านการเรียนรู้วิทยาการของตะวันตกและสัจธรรมของคริสต์ศาสนานี้มีจุดหมายเพื่อให้สังคมไทยหลุดพ้นจากความรู้ผิดๆหรือการมีความเชื่อที่ไม่ถูกต้องและให้เปลี่ยนมารับเชื่อในคริสต์ศาสนา ด้วยการสร้างสิ่งแวดล้อมแบบคริสต์ศาสนา โดยใช้การศึกษาเพื่อกล่อมเกลาทางสังคม (socialization) ให้นักเรียนได้ซึมซับกับวิถีชีวิตแบบคริสต์ศาสนาและให้เป็นไปตามอุดมคติของมิชชันนารี

แนวคิดดังกล่าวสามารถเห็นได้อย่างชัดเจนในการจัดการศึกษาของโรงเรียนสตรีฝึกหัดทำการหรือ โรงเรียนการช่างสตรี (Industrial School) ที่จังหวัดเพชรบุรีที่สะท้อนให้เห็นถึงอุดมการณ์และปรัชญาของมิชชันนารีในการจัดตั้งโรงเรียนเพื่อกล่อมเกลาทางสังคมอย่างชัดเจน ดังที่นางเจน เฮย์แมคฟาร์แลนด์ ผู้ก่อตั้งโรงเรียนนี้ได้เน้นวัตถุประสงค์สำคัญของการจัดการเรียนการสอนไว้ 2 ประการคือ 1. เพื่อจัดเตรียมนักเรียนให้มีระเบียบวินัยและมีเวลาอันยาวนานภายใต้พระกิตติคุณ (gospel) และสอนนักเรียนให้อ่าน ทำความเข้าใจในพระคัมภีร์และหนังสือที่ดีด้วยภาษาของเขาเอง 2. เพื่อฝึกฝนนักเรียนให้อยู่ในศีลธรรมบริสุทธิ์ มีความขยันหมั่นเพียร และมีนิสัยรักความสะอาด²⁴

²¹ ต. ประทีปแสด. *โรงเรียนกุลสตรีวังหลังกับแห่มโคส*. (พระนคร: ร.รัตนนะ.2491).

²² ประสงค์ สุขุม. *150 ปีจากกุฎีจีนถึงประมวล*. (กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.2545).

²³ สุนิตย์ แสงขาว. บทบาทของมิชชันนารีในกายโปรเตสแตนต์ในการจัดการศึกษาภาคเอกชนในประเทศไทยระหว่างปี พ.ศ. 2367-2475.วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต (มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.2527).

²⁴ McFarland, S.G.. *Siam Mission: Pethburi*. Foreign missionary, 5(October 1867), 113.

ดังนั้นเพื่อให้การจัดการศึกษาของมิชชันนารีบรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าว พบว่า มิชชันนารีได้จัดระบบโรงเรียนตามแบบของตน โดยจัดการเรียนการสอนรวมทั้งกิจกรรมทางศาสนาเพื่อให้นักเรียนอยู่ในสภาพแวดล้อมของคริสต์ศาสนาอย่างเต็มที่ ซึ่งเป็นที่สังเกตได้ว่า การจัดการศึกษาในเริ่มแรกนั้นผู้มาเข้าเรียนเป็นลูกหลานของคริสเตียนและมีนักเรียนประจำหอพักของโรงเรียน ซึ่งการนำลูกหลานมาอยู่ในโรงเรียนเป็นนักเรียนประจำก็เพื่อให้พ้นจากสภาพแวดล้อมของสังคมเดิมมาอยู่ในสภาพแวดล้อมของคริสต์ศาสนา รับสิ่งใหม่จากคริสต์ศาสนา สร้างพลังและเกราะกำบังที่แข็งแรง เมื่อนักเรียนกลับออกไปสู่สังคมจะได้ไม่ถูกสภาพแวดล้อมของสังคมที่มิชชันนารีมองว่าเป็นสิ่งเลวร้ายทำลายพวกเขาได้อีก

4. การพัฒนาชีวิตให้สมบูรณ์ในทุกมิติ

จากการวิจัย พบว่า มิชชันนารีได้ให้การศึกษเพื่อการพัฒนามนุษย์ในทุกมิติของชีวิต ดังจะเห็นได้จากการที่ศาสนาจารย์แดลเนียล แมคคิลวารี พยายามชักนำหนานอินตี้ คริสเตียนไทยคนแรกในภาคเหนือได้เข้าใจถึงความรู้แบบวิทยาศาสตร์และดาราศาสตร์ โดยหนานอินตี้พยากรณ์วันเวลาของการเกิดสุริยุปราคาครั้งใหญ่ขึ้นในวันที่ 18 สิงหาคม ค.ศ.1868 (พ.ศ. 2411) ซึ่งเป็นปรากฏการณ์เดียวกันกับที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าเกล้าเจ้าอยู่หัว เสด็จไปทอดพระเนตรที่ตำบลหว่ากอ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ การเกิดสุริยุปราคาครั้งนี้ทำให้หนานอินตี้ยอมรับว่า “...แม้แต่ หนังสือของครูสอนสิ่งที่ถูกต้อง แต่หนังสือของพวกเราสอนผิด...”²⁵

จากผลของการเปลี่ยนแปลงความเข้าใจใหม่ของคนมีการศึกษาอย่างหนานอินตี้ดังกล่าวได้ส่งผลให้มิชชันนารีคิดจัดตั้งโรงเรียนอย่างเป็นระบบขึ้นเพื่อสอนให้คนในสังคมไทยได้รู้วิทยาการตามตะวันตก และรู้สัจธรรมของคริสต์ศาสนาอย่างกว้างขวางมากขึ้น โดยการจัดตั้งโรงเรียนเพื่อขัดจูงให้คนเข้ามาเรียนหนังสือและใช้โรงเรียนเป็นสื่อแทรกหลักศาสนาไปด้วย ข้อสรุปดังกล่าวนี้เป็นทัศนะของศาสนาจารย์ดาเนียล แมคคิลวารี ที่ได้มองว่า การศึกษาเป็นการประกาศพระกิตติคุณหรือเป็นเครื่องมือในการประกาศ และท่านยังเห็นว่าแม้กระทั่งการสอนวิทยาศาสตร์ในโรงเรียนก็มีใช้จุดประสงค์อื่นใดนอกจากให้เข้าใจถึงพระเจ้า

มิชชันนารียังได้เสนอแนวคิดในการจัดการศึกษาแนวใหม่โดยให้มีการจัดตั้งสถาบันการศึกษาขั้นสูงเป็นแหล่งรวบรวมความรู้ วิทยาการต่างๆที่เรียกว่า “ยูนิเวอร์ซิตี” เพื่อสอนคนให้รู้เท่าทันเหตุการณ์การเปลี่ยนแปลงในสังคมและบ้านเมืองและเสนอให้รัฐบาลเห็นความสำคัญแก่การจัดการศึกษาโดยรัฐบาลควรเข้ามาจัดการศึกษาด้วยตนเอง²⁶ อีกทั้งยังพบว่าจากรายงานข้อมูลของมิชชันนารีได้แสดงถึงบรรยากาศภายในการจัดการเรียนการสอนที่เน้นการกล่อมเกลาเด็กนักเรียนในสภาพแวดล้อมแบบคริสต์ศาสนา และลักษณะวิธีการสอนแบบตะวันตกที่มีความหลากหลาย นอกจาก

²⁵ ดาเนียล แมคคิลวารี. *กึ่งศตวรรษในหมู่คนไทยและลาว* แปลโดย จิตรภรณ์ ตันรัตน์กุล. (กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์สยามประเทศ.2537).

²⁶ น.อ. แมกดอนัลด์. *เอดดูเคเซน. มิวเซียม* (รัตนโกษา), 1(2549), 132-135. 2419)

จะมุ่งเน้นในเรื่องการให้ความรู้เบื้องต้นในการอ่าน การเขียน และการคิดเลขแล้ว ยังได้เน้นเรื่องศาสนาและพยานามัยด้วย ดังปรากฏในข้อเขียนของมิชชันนารีว่า โรงเรียนสตรีมิชชันมีห้องเรียนที่ปลอดโปร่ง มีแผนที่และรูปภาพจากพระคัมภีร์ไบเบิลติดที่ผนังห้อง การสอนโดยทั่วไปจะเน้นเนื้อหาสาระความรู้จากพระคัมภีร์ มีการสอนพลศึกษา (ออกกำลังกาย) สัปดาห์ละ 3 ครั้ง สอนเพลงสวดจากหนังสือที่มีโน้ตเพลง และในห้องภูมิศาสตร์มีแผนที่แสดงที่ตั้งและภูมิประเทศของประเทศต่างๆ นักเรียนชั้นสูงมีการเรียนศิลปะและเย็บปักถักร้อยและทำหน้าที่ครูช่วยสอนชั้นรองลงไปด้วย มีการเปลี่ยนแปลงในหมู่นักเรียนที่ได้รับการศึกษาคือ กล้าสู้หน้าผู้คน มีหน้าตาท่าทางฉลาดเฉลียว และร่าเริงสดใสกว่าเด็กที่ไม่ได้เข้ามารับการศึกษาและสัมผัสกับสิ่งที่เป็นการศึกษาของโรงเรียนมิชชันนารี ขณะที่บรรยากาศของโรงเรียนชายมีการเรียนการสอนโดยใช้หลักสูตรคล้ายกับโรงเรียนหญิง มีการสอนดนตรีและการขับร้องเพลงสวดประสานเสียงแบบตะวันตก²⁷

ดังนั้นจะเห็นได้ว่าการจัดการศึกษาของมิชชันนารีมุ่งเน้นให้มีการพัฒนามนุษย์ในทุกมิติของมนุษย์ การจัดการศึกษาเพื่อพัฒนามนุษย์ที่มิชชันนารีได้ทำนั้นได้สะท้อนการพัฒนามนุษย์ทุกมิติอย่างชัดเจนซึ่งเป็นการให้การศึกษเพื่อพัฒนาในทุกมิติของชีวิตโดยให้ความรู้ทางศาสนศาสตร์ (คริสต์จริยธรรม) วิทยาศาสตร์ และศิลปศาสตร์

5. การพัฒนาผู้รับใช้สำหรับคริสตจักรและสังคม

จากการวิจัย พบว่า มิชชันนารีมีเป้าหมายในการให้การศึกษานบนพื้นฐานของอุดมคติทางศาสนาโดยมิชชันนารีต้องการดึงคนเข้ามาสู่ระบบการศึกษาแบบมิชชันนารีแทนการศึกษาในวัด ในขณะที่เดียวกันก็ให้ความสนใจต่อสตรีที่อยู่นอกระบบการศึกษาเพื่อให้ “อ่านออกเขียนได้” ให้เป็นผู้สามารถอ่านออกเขียนได้ผ่านโรงเรียนของมิชชันนารี พร้อมกับการอบรมสั่งสอนวิชาความรู้แบบตะวันตกและจริยธรรมของคริสต์ศาสนด้วย ดังนั้นมิชชันนารีจึงแสวงหาช่องทางในการผลักดันระบบการเรียนการสอนของตนสู่สังคมไทยเพื่อมุ่งหวังผลสูงสุดดังกล่าวคือการเตรียมคนที่เพียบพร้อมเข้าสู่การเป็นสมาชิกของคริสตจักรและเป็นผู้เจริญทางสังคม ดังที่ศาสนาจารย์แมคคิลวารี ได้แสดงความคิดเห็นในการจัดการศึกษากับหมู่ “ชาวลาว” ที่ท่านได้พบที่เพชรบุรีว่า “...นิคมชาวลาวแต่เดิมไม่นับถือพระพุทธศาสนา การที่มาอาศัยอยู่ที่นี้นานๆเป็นเหตุให้บางคนยอมรับเอาศาสนาของประเทศนี้ แต่ก็มีชาวลาวจำนวนมากที่ไม่อยากให้ลูกหลานของตนเข้าโรงเรียนวัด พ่อแม่ที่อ่านภาษาของตนเองได้มักสอนบุตรหลานด้วยตนเองทำให้ข้าพเจ้าอุกคิดขึ้นมาว่า หากเราสามารถจัดตั้งโรงเรียนคริสเตียนในหมู่พวกเขาให้การศึกษและฝึกฝนชนรุ่นหลังที่กำลังเติบโตขึ้นมา เราคงจะได้วางรากฐานอย่างมั่นคงต่อชนรุ่นหลังที่เฉลียวฉลาด เป็นคริสเตียนที่มีความรู้กระจ่างแจ้ง...”ซึ่งภายหลังที่ศาสนาจารย์

²⁷ Campbell, Howard. With the Little Tots. The Laos News, 4(October, 1904).

แมคคิลวารี่ ได้จัดตั้งศูนย์มิชชันนารีที่เชียงใหม่ ท่านก็ยังมีความคิดเห็นและต้องการจัดตั้งโรงเรียนของมิชชันนารีบนหลักพื้นฐานที่ว่า “คริสตจักรที่เข้มแข็งจำเป็นต้องมีระบบโรงเรียนที่มั่นคง”²⁸

โดยมีความเชื่อมั่นว่าการที่มีมิชชันนารีคอยดูแลตลอดเวลาจะมีอิทธิพลอย่างมากในการสร้างคน ตามความคาดหวัง มีงานเขียนที่แสดงว่าใน ค.ศ.1882 (พ.ศ. 2425) มีนักเรียนหญิงที่มาอยู่ประจำถาวรกับหม่อมโคล้ ซึ่งหม่อมโคล้ได้อบรมสั่งสอนเด็กหญิงเหล่านี้ในบรรยากาศที่เข้มงวดและเคร่งครัดทางศาสนา บรรยากาศของการมีระเบียบวินัย และสภาพแวดล้อมของการอ่านเขียนอย่างเอาใจริงเอาใจจัง ด้วยมุ่งหวังว่าบางคนในจำนวนนี้จะได้เป็นผู้นำของคริสตจักร²⁹

แนวคิดดังกล่าวนี้ยังได้รับการยืนยันต่อมา เช่น นางเอ็ม บี แวลส์ (ภรรยาศาสนาจารย์ เคนเนธ อี แวลส์ อาจารย์ใหญ่โรงเรียนปรีณส์รอยแยลส์วิทยาลัย เขียนรายงานเมื่อ ค.ศ.1920 (พ.ศ. 2463) ว่า “... จุดมุ่งหมายที่แน่นอนของการศึกษาในสยามคือสร้างคริสตจักรและนำเยาวชนแห่งสยามมาหาพระเยซูคริสต์ คริสตจักรที่กำลังพัฒนาจำเป็นต้องมีผู้นำที่มีการศึกษาและหัวก้าวหน้าที่จะพึงโรงเรียนแห่งเดียวเท่านั้น...”³⁰

6. การพัฒนาความเป็นมนุษย์ให้สมบูรณ์ตามแบบของพระเยซูคริสต์

จากการวิจัย พบว่า มิชชันนารีการจัดการศึกษาทั้งหมดนั้นก็เพื่อจุดมุ่งหมายที่จะให้คนในสังคมไทยได้พบสันติสุขตามอุดมคติของคริสต์ศาสนา โดยใช้การศึกษาเป็นแนวทางในการอบรมบ่มนิสัย ซึ่งเป็นแนวคิดและปรัชญาสูงสุดของมิชชันนารีในการจัดการศึกษาในสังคมไทยที่เน้นการพัฒนาคนให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ทั้งร่างกาย จิตใจ มีสติปัญญา มีความรู้ มีคุณธรรม มีจริยธรรม และวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข ซึ่งต้นแบบชีวิตของมนุษย์ที่สมบูรณ์ คือแบบอย่างชีวิตของพระเยซูคริสต์ โดยแนวคิดและแนวทางในการจัดการศึกษานั้นต้องมีคริสต์ศาสนาเป็นแกนหลักในการปฏิบัติ

ดังปรากฏตัวอย่างแนวคิดในวารสาร The College News ของโรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย ใน ค.ศ.1913 (พ.ศ. 2456) ว่า “...กรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย ประสงค์ให้มีโอกาสเรียนหนังสือและหัดพูดให้ชำนาญทั้งสองภาษา อันเป็นประโยชน์ในการเลี้ยงชีพ และเป็นเครื่องอาภรณ์ประดับตัว..ให้มีโอกาสเรียนวิทยาศาสตร์ต่างพอให้คุ้นเคยกับสิ่งที่เป็นธรรมดาจรรู้กฏนิสัยแห่งโลกพอเป็นประโยชน์ในการทำงานทุกประการ คำนวณวิธีก็ให้เรียนตำราเลข พีชคณิต ยีออเมตรี ตรีโกณมิติ ย่อมมีประโยชน์ 2 ประการคือ ฝึกหัดความคิด และแก้ปัญหา ความประสงค์ของผู้จัดการวิทยาลัยนี้

²⁸ McGilvary, D. Two days among the Laos near Petchaburi Siam. Foreign missionary, 4 (September 1864).

²⁹ Swanson, H. R.. A New Generation : Missionary education and changes in woman's roles in traditional northern Thai society. SOJOURN, 3(August 1988)

³⁰ แม้น พงศ์อุดม. แม่นแต่. (เชียงใหม่: โรงพิมพ์ป๋อง.1974).

จะใคร่ฝึกหัดดัดแปลงนิสัยของนักเรียนให้ มีน้ำใจอันบริสุทธิ์ เป็นผู้ดีรอบคอบทุกประการซึ่งมีคุณประโยชน์แก่ตนเองและมหาชนทั่วไป...”³¹

การพัฒนาการเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ตามแบบพระเยซูยังสะท้อนให้เห็นจาก คำกราบบังคมทูลของศาสนาจารย์ ดร.วิลเลียม แฮร์ริสต่อสมเด็จพระบรมโอรสาธิราช เจ้าฟ้ามหาวชิราวุธ สยามมกุฎราชกุมาร เมื่อวันที่ 2 มกราคม ค.ศ.1906 (พ.ศ. 2449) ที่ได้ย้ำถึงเจตนารมณ์อันสำคัญในการจัดการศึกษาของโรงเรียนปรีณสรอยแยลส์วิทยาลัยอย่างชัดเจน ได้แก่ การให้ความสำคัญกับการสอนความรู้ที่เป็นหลักการเบื้องต้นของการศึกษาในยุคร่วมสมัย นั่นคือ การอ่าน (reading) การเขียน (writing) และการคิดคำนวณ (arithmetic) หรือที่เรียกว่า Three R's พร้อมทั้งได้เน้นเรื่องการสอนทางด้านศาสนาและจริยธรรมที่เป็นการพัฒนาอุปนิสัย ซึ่งถือเป็นหลักปรัชญาของโรงเรียนในแนวทาง “คุณธรรมนำความรู้” ที่มีขัณนาหรืออเมริกันถือว่าเป็นจุดเด่นในการจัดการศึกษาของตนดังความว่า “... เป้าหมายสูงสุดของการจัดการศึกษาคือการพัฒนาอุปนิสัย ไม่มีเป้าหมายอื่นใดไม่ว่าจะเป็นประโยชน์สักแค่ไหน ไม่ว่าจะแก้ตัวอย่างไร ในระยะยาวการพัฒนาอุปนิสัยจะนำมาซึ่งความพอใจในที่สุด ในเรื่องการพัฒนาอุปนิสัยนี้มีปัจจัยที่จำเป็นมากเกี่ยวข้องอยู่สองประการ คือ การฝึกอบรมจิตใจและการค้นหาสัจธรรมในศาสนาและจริยธรรมอันล้ำเลิศ น่าเสียดายที่บ่อยครั้งได้มีการมองข้ามสิ่งที่อาจเรียกได้ว่าเป็นความจริงแท้ที่เสีย และเราน่าจะเรียนรู้ได้จากความผิดพลาดของผู้อื่น...”³²

อภิปรายผล

ผลการวิจัยเรื่องการศึกษาแนวคิดในการพัฒนามนุษย์ตามแนวคริสต์ศาสนานิกายโปรเตสแตนต์ มีประเด็นที่น่าสนใจ สามารถนำมาอภิปรายผลการวิจัยดังนี้

1. การจัดการศึกษาเพื่อประกาศพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์

ผลการวิจัยพบว่า มิชชันนารีมีหลักการในการพัฒนามนุษย์ด้วยการจัดการศึกษาเพื่อประกาศพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์โดยมิชชันนารีใช้การศึกษาเป็นเครื่องมืออันในการประกาศพระกิตติคุณ ซึ่งเป้าประสงค์นี้เป็นอุดมการณ์ที่อยู่ในจิตวิญญาณของมิชชันนารีโปรเตสแตนต์ทุกคนในทุกยุคทุกสมัย มิชชันนารีจึงได้อุทิศถวายตัวเข้ามาทำพันธกิจในสังคมไทยเพื่อที่จะให้คนไทยต้อนรับพระเยซูคริสต์เป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด โดยมีความมุ่งหวังที่จะเปลี่ยนแปลงสังคมไทยให้เป็นสังคมคริสต์ศาสนาด้วยปณิธานและความเชื่ออันแรงกล้า ซึ่งเป้าประสงค์ดังกล่าวนี้เป็นสิ่งสำคัญสูงสุดของการจัดการศึกษาของมิชชันนารีซึ่งสอดคล้องกับ พระมหาบัญชาของพระเยซูคริสต์ในพระธรรมมัทธิว บทที่ 29 ข้อ 19-20 ว่า “... เหตุฉะนั้นเจ้าทั้งหลายจงออกไปสั่งสอนชนทุกชาติ ให้เป็นสาวกของเราให้รับบัพ

³¹ Bangkok Christian College. The college news, 6(November, 1913), 1.

³² ปรีณสรอยแยลส์วิทยาลัย, โรงเรียน. คำกราบบังคมทูลของ ดร.วิลเลียม แฮร์ริส ต่อสมเด็จพระบรมโอรสาธิราช เจ้าฟ้ามหาวชิราวุธ สยามมกุฎราชกุมาร เมื่อวันที่ 2 มกราคม ค.ศ.1906. ใน เสรินทร์ จีระคุปต์ (บรรณาธิการ). อมตพจน์ในรอบ 120 ปี P.R.C.. เชียงใหม่: โรงเรียนปรีณสรอยแยลส์วิทยาลัย.(2549).

ติศมาในพระนามแห่งพระบิดา พระบุตรและพระวิญญาณบริสุทธิ์ สอนเขาให้ถือรักษาสิ่งสารพัดซึ่งเรา
ได้สั่งพวกเจ้าไว้ นี่เหลือเราจะอยู่กับเจ้าทั้งหลายเสมอไปจนกว่าจะสิ้นยุค...”และสอดคล้องกับ
การศึกษาของประสิทธิ์ พงศ์อุดม (2550) กล่าวคือการจัดการศึกษาสำหรับเยาวชนคริสเตียนที่เป็น
ปัจจัยในการดำรงและสืบทอดความเป็นชุมชนคริสเตียน นำนักเรียนที่ไม่เป็นคริสเตียนได้เรียนรู้คำ
สอนในคริสต์ศาสนาและหันมานับถือคริสต์ศาสนา เป็นการมุ่งเน้นด้านการเผยแพร่คริสต์ศาสนาและ
หวังผลในการอบรมจริยธรรมแบบคริสต์ศาสนาให้ซึมซาบในชีวิตของนักเรียนด้วย³³

2. การพัฒนาคุณธรรมตามหลักคำสอนในพระคริสต์ธรรมคัมภีร์

ผลการวิจัยพบว่า มิชชันนารีมีหลักการในการพัฒนามนุษย์ด้วยการพัฒนาคุณธรรมบน
พื้นฐานพระคริสต์ธรรมคัมภีร์ ซึ่งแนวคิดนี้แสดงถึงทัศนะของมิชชันนารีโปรเตสแตนต์เกี่ยวกับการจัด
การศึกษาแบบตะวันตกที่มาจากความเชื่อของคริสต์ศาสนานิกายโปรเตสแตนต์ ที่เป็นศาสนาที่ยึดถือ
เอาพระคริสต์ธรรมคัมภีร์เป็นสิ่งที่สำคัญ โดยมนุษย์จะต้องศึกษาเรียนรู้คำสอนและน้ำพระทัยของ
พระเจ้าผ่านการอ่านพระคัมภีร์ จากแนวคิดดังกล่าวสะท้อนการพัฒนาคนตามแนวคริสต์ศาสนา
นิกายโปรเตสแตนต์ว่า เป้าหมายหลักของการพัฒนามนุษย์คือ ความเข้าใจในเรื่องราวของพระเจ้าจาก
พระคริสต์ธรรมคัมภีร์เพื่อที่จะเป็นบ่อเกิดของปัญญาหรือแหล่งรวมขององค์ความรู้ทั้งหมด ซึ่ง
สอดคล้องกับคำสอนของพระเยซูในพระธรรมมัทธิว 4:4 ว่า “...ฝ่ายพระองค์ตรัสตอบว่า มิใช่พระคัมภีร์
เขียนไว้ว่า มนุษย์จะบำรุงชีวิตด้วยอาหารสิ่งเดียวหามิได้ แต่บำรุงด้วยพระวจนะทุกคำ ซึ่งออกมาจาก
พระโอษฐ์ของพระเจ้า...” และสอดคล้องกับการศึกษาของ กาญจนา เกียรติกันนท์ (2552) ที่พบว่า
ปรัชญาและอุดมการณ์หลักของมิชชันนารีคือ ความเชื่อและความศรัทธาต่อพระเจ้าเป็นแรงผลักดัน
และสร้างสรรค์พันธกิจที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม ในด้านการจัดการเรียนการสอน เน้นในเรื่องการ
ปลูกฝังคุณลักษณะคริสเตียน (Christian spirit) ซึ่งเป็นจุดเด่นด้านการสอนคุณธรรมจริยธรรมที่มีการ
ปรับเปลี่ยนให้มีความเหมาะสมตามความเปลี่ยนแปลงของสังคม³⁴

3. การพัฒนาบนหลักความเสมอภาคของมนุษย์

ผลการวิจัยพบว่า มิชชันนารีมีหลักการในการพัฒนามนุษย์ด้วยหลักความเชื่อเรื่องความเสมอ
ภาคเท่าเทียมในความเป็นมนุษย์ในฐานะผู้ที่พระเจ้าทรงสร้างซึ่งแนวคิดนี้สะท้อนผ่านการศึกษา
สำหรับสตรีเป็นอันดับแรกเมื่อมิชชันนารีเริ่มทำพันธกิจที่เพชรบุรีและล้านนา เพราะสตรีไม่ได้รับ
โอกาสทางการศึกษา โดยมิชชันนารีได้เห็นคุณค่าของสตรีและบุรุษอย่างเท่าเทียม การจัดการศึกษา

³³ ประสิทธิ์ พงศ์อุดม. มิชชันนารีอเมริกันกับการสร้างชุมชนชาวคริสต์ในล้านนาช่วงสมัยของการเปลี่ยนแปลงทางสังคม พ.ศ.2410-2476. วิทยานิพนธ์ปริญญาอักษรศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาประวัติศาสตร์ ภาควิชาประวัติศาสตร์ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (2550).

³⁴ กาญจนา เกียรติกันนท์. (2552). วิวัฒนาการบทบาทมิชชันนารีต่อการจัดการศึกษาพยาบาลศาสตร์ในสถาบันอุดมศึกษา ไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาอักษรศาสตรดุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชาอุดมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สำหรับสตรีจึงเป็นการทำลายค่านิยมทางสังคม โดยมิชชันนารีได้มองถึงสตรีในฐานะที่เป็นผู้ที่พระเจ้าทรงสร้างให้ชายและหญิงมีความเท่าเทียมกัน และนอกจากนั้นมนุษย์ทุกคนมีความเท่าเทียมกัน จากแนวคิดดังกล่าวสะท้อนการพัฒนาคนุชย์ตามแนวคริสต์ศาสนานิกายโปรเตสแตนต์ว่า การพัฒนาคนุชย์ต้องให้ออกาสทางการศึกษา สิทธิ เสรีภาพ แก่คนทุกเพศ ทุกชนชั้น ทุกเชื้อชาติ และทุกศาสนา จึงเป็นแนวทางอันสำคัญของโรงเรียนมิชชันที่ได้หยิบยื่นโอกาสทางการศึกษาให้กับคนทุกระดับโดยให้ความสำคัญในฐานะที่เขาเหล่านั้นเป็นบุตรของพระเจ้าด้วยกันทั้งสิ้น

4. การพัฒนาในสิ่งแวดล้อมแบบคริสต์ศาสนา

ผลการวิจัยพบว่า มิชชันนารีมีกระบวนการในการพัฒนาคนุชย์ด้วยการสร้างบรรยากาศแบบคริสต์ศาสนา โดยใช้การกล่อมเกลาทางสังคม เป็นเป้าหมายให้นักเรียนที่เข้ามาศึกษาในโรงเรียนของมิชชันได้ซึมซับความเป็นคริสต์ศาสนา พิธีกรรม และหลักความเชื่อ ซึ่งแนวคิดนี้สะท้อนผ่านการจัดระบบหอพัก (boarding school) การเข้าห้องนมัสการ (chapel) การเรียนคริสต์จริยธรรม (Christian education) โรงเรียนวันอาทิตย์ (Sunday school) โดยความปรารถนาสูงสุดคือการทำให้นักเรียนได้ต้อนรับพระเยซูคริสต์ จากแนวคิดดังกล่าวสะท้อนการพัฒนาคนุชย์ตามแนวคริสต์ศาสนานิกายโปรเตสแตนต์ว่า การพัฒนาคนุชย์ต้องสร้างสิ่งแวดล้อมที่ดี สร้างสังคมที่ดีเพื่อให้ผู้ที่อยู่ในสังคมนั้น ได้รับการกล่อมเกลาจิตใจ ได้รับการปลูกฝัง คุณธรรมจริยธรรม ตั้งแต่เยาว์วัยเพื่อให้เขาจะเติบโตเป็นผู้ที่มีความรู้คู่คุณธรรม ซึ่งสอดคล้องกับคำสอนในพระธรรมสุภาพิต 22:6 ว่า “...จงฝึกเด็กในทางที่เขาควรจะไป และเมื่อเขาเป็นผู้ใหญ่แล้วเขาจะไม่พราวจากทางนั้น...”

5. การพัฒนาชีวิตให้สมบูรณ์ในทุกมิติ

ผลการวิจัยพบว่า มิชชันนารีมีกระบวนการในการพัฒนาคนุชย์ด้วยให้การศึกษาเพื่อการพัฒนาในทุกมิติของชีวิต มิชชันนารีมีการจัดการศึกษาโดยการนำวิทยาการทางตะวันตกในหลากหลายสาขาวิชาทั้งด้านวิทยาศาสตร์และศิลปศาสตร์โดยการมุ่งเน้นให้คนไทยได้เกิดความเข้าใจ รู้แจ้ง รู้จริงในหลักความจริงที่ได้รับการพิสูจน์หรือให้พิสูจน์ทดลองด้วยตัวเองเพื่อที่จะหักล้างกับความเชื่อเดิมของไทย โดยการศึกษาวิทยาศาสตร์เพื่อที่จะอธิบายความยิ่งใหญ่ของพระเจ้า และยอมรับว่าทุกสิ่งล้วนแล้วแต่เป็นไปโดยพระเจ้า จากแนวคิดดังกล่าวสะท้อนการพัฒนาคนุชย์ตามแนวคริสต์ศาสนานิกายโปรเตสแตนต์ว่า ต้องพัฒนาให้ครบองค์ประกอบของชีวิตมนุษย์ ทั้งด้านร่างกาย จิตใจ และจิตวิญญาณ ซึ่งสอดคล้องกับหลักคิดในการจัดการศึกษาและพัฒนาคนุชย์ตามแนวพระราชดำริสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารีที่มีหลักคิดสำคัญ 3 ประการคือ 1.การพัฒนาเพื่อความเสมอภาค 2.การพัฒนาเพื่อศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ และ 3. การพัฒนาแบบองค์รวม³⁵

6. การพัฒนาผู้รับใช้สำหรับคริสตจักรและสังคม

³⁵ อุบลวรรณ หงษ์วิทยากร.รูปแบบการจัดการศึกษาและการพัฒนาคนุชย์ตามแนวพระราชดำริสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี: บทเรียนจากโครงการพระราชทานความช่วยเหลือทางการศึกษา โรงเรียนพระปริยัติธรรม พุทธรณี. วารสารครูศาสตร์, 1(กรกฎาคม-ตุลาคม 2555), 1-13.

ผลการวิจัยพบว่า มิชชันนารีมีเป้าหมายในการพัฒนามนุษย์เพื่อเป็นผู้รับใช้สำหรับคริสตจักรและสังคม มิชชันนารีมีความมุ่งหวังในการจัดการศึกษาสำหรับคริสเตียนเป็นหลักในระยะเริ่มต้นเพื่อที่จะให้เขาเหล่านั้นสามารถอ่านออกเขียนได้เข้าใจพระคัมภีร์ มีความรู้ทั้งทางโลกและทางธรรม เพื่อเตรียมคนเข้าสู่คริสตจักร คือการสร้างผู้นำให้กับคริสตจักร และในเวลาต่อมาได้รับนักเรียนต่างศาสนามากขึ้นเพื่อจะแบ่งเบาภาระในการจัดการศึกษาของรัฐ และสร้างผู้นำในลักษณะของผู้รับใช้คือการที่มีจิตสาธารณะ การอุทิศตนเพื่อรับใช้สังคมจากแนวคิดดังกล่าวสะท้อนการพัฒนามนุษย์ตามแนวคริสต์ศาสนานิกายโปรเตสแตนต์ว่า เป้าหมายของการพัฒนามนุษย์คือการสร้างผู้นำที่มีความเจริญทางปัญญาและคุณธรรม โดยนำสิ่งเหล่านี้ที่ได้การอบรมในโรงเรียนมิชชันนารีไปสู่การพัฒนาชุมชนสังคมของตน ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของจารย์พร นาคสัมฤทธิ์ และคณะ (2556) พบว่ากระบวนการการบริหารโรงเรียนทางเลือกตามแนวคิดการบริหารที่เน้นความเป็นมนุษย์และแนวคิดการศึกษามนุษยนิยมมีแนวทางในการบริหารเน้นเรื่องความอยู่รอด ความพอเพียง โลก ความยั่งยืน การรับใช้สังคม และการยอมรับนับถือตนเองและผู้อื่นมานำมาพัฒนาเป็นกระบวนการบริหารโรงเรียน³⁶

7. การพัฒนาความเป็นมนุษย์ให้สมบูรณ์ตามแบบของพระเยซูคริสต์

ผลการวิจัยพบว่า มิชชันนารีมีเป้าหมายในการพัฒนามนุษย์สู่การเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ตามแบบพระเยซู นอกจากการประกาศศาสนา การให้ความรู้ทางด้านวิชาการแล้วสิ่งสำคัญในการจัดการศึกษาของโรงเรียนมิชชันนารีคือการใช้การศึกษาเป็นแนวทางในการอบรมบ่มนิสัยเพื่อให้พบกับสันติสุขตามอุดมคติของคริสต์ศาสนา จากแนวคิดดังกล่าวสะท้อนการพัฒนามนุษย์ตามแนวคริสต์ศาสนานิกายโปรเตสแตนต์ว่า เป้าหมายสูงสุดของการพัฒนามนุษย์คือ การเจริญเติบโตขึ้นเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์แบบพระเยซูคริสต์คือมีความเจริญเติบโตฝ่ายร่างกาย มีความเจริญองกงามในสติปัญญา มีคุณธรรมจริยธรรมในจิตใจ และมีความสามารถในการอยู่ร่วมกันกับผู้อื่นในสังคมอย่างมีความสุข ซึ่งสอดคล้องกับพระวจนะของพระเจ้าในพระธรรมลูกา 2:52 ที่เป็นพระลักษณะความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ของพระเยซูคริสต์ว่า “...พระเยซูก็ได้จำเริญขึ้นในด้านสติปัญญา ในด้านร่างกาย และเป็นที่ขอบจำเพาะพระเจ้า และต่อหน้าคนทั้งปวงด้วย...” และสอดคล้องกับการศึกษาของสิรินันท์ ศรีวีระสกุล (2553) ที่ได้ศึกษาการเสริมสร้างคุณลักษณะที่ดีของนักเรียนในโรงเรียนสังกัดมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทย พบว่า คุณลักษณะที่ดีของนักเรียนมี 4 ด้านคือ ด้านลักษณะเฉพาะตน (the self) ด้านความสัมพันธ์กับผู้อื่น (relationships) ด้านสังคม (society) และด้านสิ่งแวดล้อม (the environment) กล่าวคือการพัฒนาคนให้สมบูรณ์ในทุกมิติของชีวิต ตามแบบของพระเยซูคริสต์³⁷

³⁶ จารย์พร นาคสัมฤทธิ์ และคณะ. กระบวนการการบริหารโรงเรียนทางเลือกตามแนวคิดการบริหารที่เน้นความเป็นมนุษย์และแนวคิดการศึกษา (2556).มนุษยนิยม. วารสารครุศาสตร์, 4(ตุลาคม-ธันวาคม 2556), 114-131

³⁷ สิรินันท์ ศรีวีระสกุล. ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างคุณลักษณะที่ดีของนักเรียนโรงเรียนสังกัดมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรบัณฑิต, สาขาวิชาบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.(2553).

ข้อเสนอแนะการวิจัย

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

โรงเรียนในสังกัดมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทย ควรนำผลจากการวิจัยไปใช้ในการกำหนดปรัชญา นโยบาย กิจกรรมการเรียนการสอน และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนที่สอดคล้องกับการพัฒนามนุษย์ตามแนวคริสต์ศาสนานิกายโปรเตสแตนต์

ข้อเสนอแนะเพื่อการทำวิจัยครั้งต่อไป

ควรศึกษาวิจัยเกี่ยวกับแนวคิดในการจัดการศึกษาและกระบวนการพัฒนาคุณธรรมตามหลักพระคริสต์ธรรมคัมภีร์ เพื่อประโยชน์ในการนำมาใช้เป็นแนวทางในการจัดการศึกษาของสถาบันการศึกษาสังกัดมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทยอย่างเป็นระบบและครบวงจร ทั้งระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน อาชีวศึกษาและและอุดมศึกษาต่อไป

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

- กาญจนา เกียรติกันนธ์. (2552). วิวัฒนาการบทบาทมิชชันนารีต่อการจัดการศึกษาพยาบาลศาสตร์
ในสถาบันอุดมศึกษาไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชาอุดมศึกษา
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. (2542). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542
กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี
- จรีพร นาคสัมฤทธิ์ และคณะ. (2556). กระบวนการการบริหารโรงเรียนทางเลือกตามแนวคิดการ
บริหารที่เน้นความเป็นมนุษย์และแนวคิดการศึกษามนุษยนิยม. วารสารครุศาสตร์, 4(ตุลาคม-
ธันวาคม 2556), 114-131
- ดาเนี่ยล แมคกิลวารี. (2537). กิ่งศตวรรษในหมู่คนไทยและลาว แปลโดย จิตรภรณ์ ตันรัตน์กุล.
กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์สยามประเทศ.
- ต. ประทีปเสน. (2491). โรงเรียนกุลสตรีวังหลังกับแฮมม็อค. พระนคร: ร.รัตนนะ.
- ถนอม ปินตา และประสิทธิ์ พงศ์อุดม. (2547). งานพันธกิจการศึกษาของสภาคริสตจักรในประเทศไทย
ไทย. ใน ชำนาญ แสงฉาย (บรรณาธิการ). 70 ปีแห่งพระพร สภาคริสตจักรในประเทศไทย
1934-2004. กรุงเทพมหานคร: สภาคริสตจักรในประเทศไทย.
- น.อ. แมกดอนัลด์. (2419). เอดยุคเซน. มิวเซียม (รัตนโกษา), 1(2549), 132-135.
- ประสงค์ สุขุม. (2545). 150 ปีจากกฎจีจนถึงประมวญ. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.
- ประสิทธิ์ พงศ์อุดม. (2533). การถ่ายทอดวิทยาการตะวันตกในสังคมไทย : ศึกษาบทบาทของ
มิชชันนารีโปรเตสแตนต์ ตั้งแต่ พ.ศ. 2371-2411. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขา
ประวัติศาสตร์ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประสิทธิ์ พงศ์อุดม. (2547). ย้อนรอยอดีต: 175 ปี มิชชันนารีโปรเตสแตนต์ในประเทศไทย.
ใน นันทชัย มีชูธน (บรรณาธิการ). 175 ปี พันธกิจคริสต์ศาสนาโปรเตสแตนต์ในประเทศไทย
(ค.ศ.1828-2003). กรุงเทพมหานคร: ประชุมทองพริ้นติ้ง
- ประสิทธิ์ พงศ์อุดม. (2549). คริสเตียนกับการศึกษาของไทย. นครปฐม: มหาวิทยาลัยคริสเตียน.
- ประสิทธิ์ พงศ์อุดม. (2550). มิชชันนารีอเมริกันกับการสร้างชุมชนชาวคริสต์ในล้านนาช่วงสมัยของ
การเปลี่ยนแปลงทางสังคม พ.ศ.2410-2476. วิทยานิพนธ์ปริญญาอักษรศาสตรดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชาประวัติศาสตร์ ภาควิชาประวัติศาสตร์ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ปรินส์รอยแยลส์วิทยาลัย, โรงเรียน. (2531). 80 ปี 1906-1986 The Prince Royal's. เชียงใหม่:
โรงเรียนปรินส์รอยแยลส์วิทยาลัย

- ปริญทร์รอยแยลส์วิทยาลัย, โรงเรียน. (2549). คำกราบบังคมทูลของ ดร.วิลเลียม แฮร์ริส ต่อสมเด็จพระบรมโอรสาธิราช เจ้าฟ้ามหาวชิราวุธ สยามมกุฎราชกุมาร เมื่อวันที่ 2 มกราคม ค.ศ.1906. ใน เสรินทร์จิรคุปต์ (บรรณาธิการ). อมตพจน์ในรอบ 120 ปี P.R.C.. เชียงใหม่: โรงเรียนปริญทร์รอยแยลส์วิทยาลัย.
- พรทิพย์ อันทิวโรทัย. (2539). การวิเคราะห์รูปแบบความเป็นครูและกระบวนการถ่ายทอดความรู้ของครูมนตรี ตราโมทในกลุ่มผู้สืบทอดที่ต่างกัน. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาสารัตถศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- พิษณุ อรรถภิญญา. (2547). 150 ปี คบเพลิงปีซีซี. กรุงเทพมหานคร: โรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย
- พิษณุ อรรถภิญญา. (2547). ความภาคภูมิใจ กุลสตรีวังหลัง-วัฒนาวิทยาลัย. กรุงเทพมหานคร: โรงเรียนวัฒนาวิทยาลัย.
- เฟลตัส ยอร์ช ฮอวส์. (2471). บรูซใจดี ซามูเอล เรโนลด์ส เฮาท์ ในสยาม แปลโดย เจ.เอ.เอกิน และ ตาด ประทีปแสน. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์บุญเรือง.
- ภัทรพร สิริกาญจน และคณะ. (2546). ความรู้พื้นฐานทางศาสนา. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- แม่น พงศ์อุดม. (1974). แม่นแต่. เชียงใหม่: โรงพิมพ์ปอง.
- วิลเลียม แอล บรัดเลย์. (2529). สยามแต่ปางก่อน. . กรุงเทพมหานคร สถาบันไทยคดีศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สภาคริสตจักรในประเทศไทย. (2557). รายงานพันธกิจการศึกษา เสนอต่อ ที่ประชุมสมัชชาสภาคริสตจักรในประเทศไทย สมัยสามัญครั้งที่ 33. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานพันธกิจการศึกษา สภาคริสตจักรในประเทศไทย (เอกสารอัดสำเนา).
- สิรินันท์ ศรีวีระสกุล. (2553). ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างคุณลักษณะที่ดีของนักเรียนโรงเรียนสังกัดมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุนิตย์ แสงขำ. (2527). บทบาทของมิชชันนารีในกายโปเรตสแดนที่ในการจัดการศึกษาภาคเอกชนในประเทศไทยระหว่างปี พ.ศ. 2367-2475. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- เสรี พงศ์พิศ. (2531). ศาสนาคริสต์. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- อรุณประดิษฐ์, โรงเรียน. (2557). 140 ปี อรุณประดิษฐ์. เพชรบุรี: โรงเรียนอรุณประดิษฐ์

อุบลวรรณ หงษ์วิทยากร. (2555). รูปแบบการจัดการศึกษาและการพัฒนาครูตามแนวพระราชดำริ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี: บทเรียนจากโครงการพระราชทานความช่วยเหลือทางการศึกษา โรงเรียนพระปริยัติธรรม พหุภรณ์. วารสารครุศาสตร์, 1(กรกฎาคม-ตุลาคม 2555), 1-13.

เอกชัย ชินโคตร, บาทหลวง. (2551). การศึกษาคาทอลิก: วัฒนธรรมองค์การของโรงเรียนคาทอลิกในทศวรรษหน้า. นครปฐม: ศูนย์ส่งเสริมและพัฒนางานวิชาการ วิทยาลัยแสงธรรม.

ภาษาอังกฤษ

Bangkok Christian College. (1913). The college news, 6(November, 1913), 1.

Campbell, Howard. (1904). With the Little Tots. The Laos News, 4(October, 1904).

Cole, E. (1928). The narrative of the Harriet M. House School at Wang Lang In George B.McFarland (Ed.), Historical sketch of protestant missions in Siam, 1828-1928. Bangkok: Bangkok Times Press.

Khoi, J. V. (1972). A study of the impact of Christian missionaries on education in Thailand.

Ph.D. dissertation. St. Louis University.

McFarland, G. B. (1928). Historical sketch of protestant missions in Siam, 1828-1928. Bangkok: Bangkok Times Press.

McGilvary, D. (1912). A haft century among the Siamese and the Lao. New York: Revell.

McGilvary, D. (1864). Two days among the Laos near Petchaburi Siam. Foreign missionary, 4(September 1864).

McFarland, S.G. (1867). Siam Mission: Pethburi. Foreign missionary, 5(October 1867), 113.

Swanson, H. R. (1988). A New Generation : Missionary eucaion and changes in woman's roles in traditional nothern Thai society. SOJOURN, 3(August 1988).

10. คริสตจริยศาสตร์กับการอภิบาลผู้ติดเชื้อเอชไอวีและเอดส์ในประเทศไทย

บาทหลวง อภิชาติ ชินวงศ์¹

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีจุดประสงค์เพื่อทราบ (1) เพื่อศึกษาแนวคิดทางคริสตจริยศาสตร์ต่อปัญหาเอดส์และผู้ป่วยเอดส์ (2) เพื่อศึกษาแนวทางในการอภิบาลดูแลผู้ป่วยเอดส์บนพื้นฐานคุณค่าศักดิ์ศรีความมนุษย์ตามแนวทางพระศาสนจักรโรมันคาทอลิก (3) เพื่อศึกษาแนวความคิดและแนวทางของพระศาสนจักรคาทอลิกที่มีต่อปัญหาจริยธรรมในการดูแลผู้ป่วยโรคเอดส์ของผู้ดูแลผู้ป่วยเอดส์ในสถานดูแลผู้ป่วยเอดส์ของคาทอลิก 3 แห่ง คือ 1) บ้านกลารา สอนสันติธรรม จังหวัดปทุมธานี 2) บ้านลอเรนโซ จังหวัดชลบุรี และ 3) คามิลเลียน โซเซียล เซนเตอร์ จังหวัดระยอง

โดยศึกษาจากงานวิจัยเอกสารต่างๆ และแบบสัมภาษณ์ เพื่อให้รับรู้ถึงสภาพความเป็นจริงของหลักการและการดูแลอภิบาลผู้ป่วยเอดส์ในสถานพยาบาลคาทอลิก

ผลการวิจัยพบว่า (1) พระศาสนจักรโรมันคาทอลิกดูแลอภิบาลผู้ป่วยเอดส์ด้วยความรักบนพื้นฐานคุณค่าศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์เป็นบุตรของพระเจ้า (2) หลักจริยศาสตร์คริสต์มีพื้นฐานบนความเชื่อ ความหวัง และความรักต่อองค์พระเยซูเจ้าและดำเนินชีวิตสัมพันธ์กับเพื่อนมนุษย์ด้วยความรัก (3) ปัญหาจากโรคเอดส์ได้ส่งผลกระทบต่อหลาย ๆ ด้าน ทั้งต่อตัวผู้ป่วยเอง ต่อครอบครัวและยังส่งผลกระทบต่อสังคมโดยรวมด้วย (4) พระศาสนจักรโรมันคาทอลิกถือว่า มนุษย์ทุกคนมีคุณค่าศักดิ์ศรีเท่าเทียมกัน ผู้ป่วยเอดส์ต้องได้รับการดูแลอภิบาล พระศาสนจักรเรียกร้องให้ทุกฝ่ายร่วมมือกันในการป้องกัน และขจัดโรคร้ายนี้อย่างจริงจัง แต่ในสภาพความเป็นจริงแล้วโรคร้ายนี้ยังแพร่กระจายอย่างต่อเนื่อง สำหรับผู้ป่วยเองพระศาสนจักรไม่ได้มองถึงความผิดของการกระทำ แต่ชี้ให้เห็นถึงความรับผิดชอบส่วนรวมที่จะต้องอยู่เคียงข้างและดูแลผู้ป่วยเอดส์ด้วยความรัก (5) ประเด็นปัญหาด้านศีลธรรมในการดูแลอภิบาลผู้ป่วยเอดส์ ในเรื่องของสิทธิของผู้ป่วย การบอกข้อมูลความจริงการรักษาความลับ และการดูแลผู้ป่วยระยะสุดท้ายของสถานพยาบาลคาทอลิกสอดคล้องกับหลักการปฏิบัติของการแพทย์

คำสำคัญ : คริสตจริยศาสตร์/ การอภิบาลผู้ติดเชื้อเอชไอวีและเอดส์

¹ บาทหลวง สังกัดสังฆมณฑลจันทบุรี 8 /53 ถ. สุขุมวิท ต. ศรีราชา อ. ศรีราชา จ. ชลบุรี 20110

Abstract

The objectives of this research are to study (1) to study the concepts of Christianity on AIDS and AIDS patients (2) to study the guidelines for pastoral care for AIDS patients on the basis of human dignity according to the Roman Catholic Church guidelines (3) to study the concepts and guidelines of the Catholic Church on ethical issues in caring for AIDS patients. Of AIDS caregivers in Catholic AIDS care facilities 1) Baan Glara Santitham Park, Pathum Thani Province 2) Lorenzo House Chonburi Province and 3) Camillian Social Center, Rayong Province

The researcher studied both literature reviews and interviews about the reality of the principles and care of AIDS patients in Catholic hospitals

The results showed that (1) the Roman Catholic Church oversees the care of AIDS patients with love based on the value of human dignity as children of God (2) Christian ethics is based on faith, hope and love for Jesus. To live with love for each other. (3) The problem of AIDS has affected many aspects, both to the patient himself. To the family and also affect society as a whole (4) The Roman Catholic Church considered every human being has equal dignity. AIDS patients must be pastored. The Church must be serious in the prevention and eradication of this disease but in reality, this disease is still spreading continuously. For the patients themselves, the Church did not comdem. But pointed out the collective responsibility along with care for AIDS patients with love. (5) Moral issues in caring for AIDS patients in terms of confidential rights in accordance with the principles of medical practice.

Keywords: Christian Theology, HIV/AIDS ministry

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

เอตส์ส่งผลกระทบต่ออย่างหนักทั้งในระดับส่วนตัว กลุ่มส่วนรวม และส่งผลกระทบต่อนานาชาติ และกำลังแพร่กระจายอย่างต่อเนื่อง แม้ทุกฝ่ายจะให้ความสำคัญและหันมาให้ความสนใจก็ตาม เมื่อเรากล่าวถึงโรคภัยชนิดนี้ เราเข้าใจว่าเป็นโรคที่ไม่สามารถรักษาให้หายได้ (แต่เราสามารถดำรงชีวิตอยู่ได้ ควบคุมได้) เป็นโรคที่ทำให้เกิดความทุกข์ทรมาน ส่งผลกระทบต่อสภาพร่างกายและจิตใจ ทำให้ผู้ป่วยเกิดความสิ้นหวัง ท้อแท้

เอตส์เป็นผลกระทบที่ทำลายต่อพระศาสนจักรโรมันคาทอลิก ที่จะค้นพบและหาหนทางวิธีการ และการสอนทางด้านศีลธรรมเกี่ยวกับปัญหาที่กำลังประสบอยู่นี้

พระศาสนจักรโรมันคาทอลิกได้ให้ความสำคัญอย่างจริงจังเกี่ยวกับปัญหาเอตส์ ประมาณปี ค.ศ. 1987 อย่างเป็นทางการแต่ก่อนหน้านั้นสภาพระสังฆราชท้องถิ่นในทวีปยุโรป อเมริกา แอฟริกา ก็ออกแถลงการณ์เกี่ยวกับโรคและการป้องกันรักษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศที่มีผู้ป่วยจำนวนมาก

ปัญหาโรคเอตส์ยังแพร่กระจายอย่างต่อเนื่อง ถึงแม้ว่าข้อมูลข่าวสาร หรือสื่อต่างๆ จะให้ความสนใจน้อยลง แต่ปัญหาเหล่านี้ยิ่งเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ ก่อนที่วงการแพทย์จะเจริญก้าวหน้าดังในปัจจุบัน โรคเอตส์เป็นโรคที่ร้ายแรง รักษาได้ยาก แต่ปัจจุบันการแพทย์เจริญก้าวหน้ามากขึ้น การรักษาง่ายขึ้น จึงทำให้ผู้คนไม่ตระหนักถึงการแพร่กระจายของโรคเอตส์ และผู้ติดเชื้อเอตส์บางคนยังดำเนินชีวิตปกติ และมีพฤติกรรมทางเพศปกติ ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะส่งผลกระทบต่อบุคคลอื่นต่อไปด้วย

พระศาสนจักรโรมันคาทอลิกให้ความสำคัญเกี่ยวกับปัญหาด้านการอภิบาลผู้ป่วยเอตส์ เป็นต้นปัญหาที่เกี่ยวข้องกับศักดิ์ศรีและคุณค่าของผู้ติดเชื้อเอชไอวี และผู้ป่วยโรคเอตส์ เช่น ผู้ที่ติดเชื้อเอชไอวี และผู้ป่วยโรคเอตส์ควรได้รับการดูแลรักษาโดยปราศจากการแบ่งแยกหรือกีดกัน ครอบครัวของผู้ป่วยควรได้รับการช่วยเหลือ เอตส์เป็นปัญหาด้านการอภิบาล บรรดานักบวช พระสงฆ์ และฆราวาส รัฐบาลและพระศาสนจักรควรร่วมมือป้องกันการแพร่กระจายของเชื้อเอชไอวี เอตส์ไม่ใช่การลงโทษจากพระเจ้า แต่เอตส์เป็นโอกาสที่ทำให้ปัจเจกบุคคลและสังคมได้ไตร่ตรองถึงพฤติกรรมของตน และเปิดโอกาสให้แสดงความรัก ความเมตตาสงสารต่อผู้ที่กำลังทุกข์ทรมาน

ความทุกข์ทรมานของผู้ป่วยเอตส์ ส่งผลกระทบต่อสภาพร่างกายของผู้ป่วย รวมทั้งสภาพจิตใจและยังส่งผลกระทบวงกว้างออกไปอีก เช่น สภาพครอบครัว สภาพสังคมที่ร่วมอยู่อาศัย

คริสตชนเข้าใจความเจ็บป่วยในความสัมพันธ์ในมิติของความเชื่อของตนในพระเจ้า พระคัมภีร์ให้ความหมายของความเจ็บป่วยและความทุกข์ทรมานในความสัมพันธ์กับการสร้างโลกจักรวาลของพระเจ้า พระเยซูคริสต์เจ้าเอง ก็มุ่งที่จะประกาศพระอาณาจักรของพระเจ้าโดยการรักษาคนเจ็บป่วยให้หาย ขับไล่ปีศาจจากคนที่ถูกผีสิง ปลุกคนตายให้ฟื้นขึ้นมา ซึ่งเป็นสัญลักษณ์แห่งการ

เสด็จมาของพระอาณาจักรของพระเจ้าสำหรับคนด้อยโอกาสและคนที่ถูกเบียดเบียนข่มเหง พระศาสนจักรได้พยายามให้ความหมายทั้ง 2 สิ่งที่ได้กล่าวมาแล้วเข้าด้วยกัน คือแสดงความเมตตาสงสารต่อผู้ที่เจ็บป่วย และการอธิบายความหมายของความเจ็บป่วยในด้าน เทววิทยาสำหรับบรรดาคริสตชน

ปัญหาเกี่ยวกับความเจ็บป่วยเป็นสิ่งที่ต้องยอมรับ เพราะเป็นปัญหาที่ไม่มีคำตอบที่ทำให้เข้าใจโดยอาศัยเหตุผลได้ทั้งหมด พระศาสนจักรให้ความสำคัญใน 2 ประเด็น กล่าวคือ เรียกร้องให้เอาใจใส่ผู้ป่วยที่ทนทุกข์ทรมานและพิจารณาความรับผิดชอบส่วนบุคคลควบคู่กัน พระศาสนจักรเชื่อว่าความเจ็บป่วยเป็นโอกาสที่ทำให้เราสามารถบรรลุความครบครันภายใน เราต้องภาวนาเพื่อมีพลังกำลังใจเพียงพอ พระศาสนจักรสอนว่าเราทุกคนได้รับการเรียกให้มีความรักในพระเจ้า ดังนั้นเอตส์ไม่ใช่เป็นการลงโทษของพระเจ้า

พระศาสนจักรโรมันคาทอลิกเน้นบทบาทของการให้การอภิบาลดูแลบนพื้นฐานของคุณค่าศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ เป็นภาพลักษณ์ของพระเจ้า ด้วยท่าทีเดียวกันกับพระเยซูเจ้า คือท่าทีของความเข้าใจ เห็นใจและให้อภัย พระศาสนจักรคาทอลิกเห็นพ้องต้องกันเกี่ยวกับหลักเกณฑ์การรักษาชีวิตที่ต้องมาก่อนสิ่งอื่น (the principle of priority of life) ทรรศนะของพระศาสนจักรเกี่ยวกับเอตส์สามารถแบ่งได้ออกเป็น 2 ประเด็นที่ต้องควบคู่กันเสมอคือ

1) การให้การรักษาผู้ป่วยโรคเอตส์ที่ต้องคำนึงความเป็นบุคคลทั้งครบของผู้ป่วยที่ประกอบด้วยกายและวิญญาณที่รวมกันเป็นหนึ่ง การให้การรักษาที่ตั้งอยู่บนความเมตตาสงสารโดยเฉพาะในกลุ่มบรรดาเด็กติดเชื้อเอชไอวี อย่างเป็นพิเศษ

2) การป้องกันการแพร่กระจายของเชื้อเอชไอวี ที่ควรคำนึงถึงความเป็นศีลธรรมของเครื่องมือการใช้ว่าสอดคล้องกับคำสอนของพระศาสนจักร แต่ก็ควรที่จะเน้นความเป็นไปได้ในการอภิบาลในสถานการณ์และสภาพความเป็นจริงของชีวิตผู้ที่ติดเชื้อเอชไอวี

1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

การค้นคว้าครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ ดังนี้

1.2.1 เพื่อศึกษาแนวคิดทางคริสตจริยศาสตร์ที่มีต่อปัญหาเอตส์และผู้ป่วยเอตส์

1.2.2 เพื่อศึกษาแนวทางในการอภิบาลดูแลผู้ป่วยเอตส์บนพื้นฐานคุณค่าศักดิ์ศรีความมนุษย์ตามแนวทางพระศาสนจักรโรมันคาทอลิก

1.2.3 เพื่อศึกษาแนวความคิดและแนวทางของพระศาสนจักรคาทอลิกที่มีต่อ

ปัญหาจริยธรรมในการดูแลผู้ป่วย ของผู้ดูแลผู้ป่วยเอตส์ในสถานดูแลผู้ป่วยเอตส์ของคาทอลิก 3 แห่ง คือ 1) บ้านกลารา สวนสันติธรรม จังหวัดปทุมธานี 2) บ้านลอเรนโซ จังหวัดชลบุรี และ 3) คามิลเลียน โชเชียล เซนเตอร์ จังหวัดระยอง

1.3 ขอบเขตของการศึกษา

การศึกษาครั้งนี้ในครั้งนี้นี้ ผู้ศึกษาค้นคว้าเน้นการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับเรื่องเอเดส และแนวคิดของพระศาสนจักรโรมันคาทอลิกเกี่ยวกับเอเดสในมุมมองการให้การอภิบาลดูแลผู้ป่วย โดยกำหนดขอบเขตการศึกษาไว้ดังนี้

1.3.1 ศึกษางานวิจัยเกี่ยวกับเรื่องเอเดสในระดับประเทศไทย

1.3.2 ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับผลกระทบที่เกี่ยวข้องกับประเด็นด้านศีลธรรมจากปัญหาโรคเอเดส

1.3.3 ศึกษาเอกสารของพระศาสนจักรโรมันคาทอลิกที่เกี่ยวข้องกับท่าทีต่อปัญหาการติดเชื้อเอเดส

1.3.4 รวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์ ผู้มีความรู้ด้านเทววิทยา และเจ้าหน้าที่ผู้ดูแลผู้ป่วยเอเดสในสถานพักฟื้นคริสต์ คือ 1) บ้านกลารา สวนสันติธรรม จังหวัดปทุมธานี 2) บ้านลอเรนโซ จังหวัดชลบุรี และ 3) คามิลเลียน โซเซียล เซนเตอร์ จังหวัดระยอง โดยการสัมภาษณ์ถึงแนวทางในการนำความเชื่อศาสนาคริสต์ มาเป็นแนวทางในการดูแลผู้ป่วยเอเดส เน้นการพิจารณาประเด็นด้านศีลธรรม

1.3.5 สรุปคำสอน และบทสัมภาษณ์ ประยุกต์แนวทางในการอภิบาลดูแลผู้ติดเชื้อเอเดส

1.4 นิยามศัพท์เฉพาะ

1.4.1 จริยศาสตร์ (Ethics) หมายถึง ปรัชญาสาขาหนึ่งที่ว่าด้วยการแสวงหาความดีสูงสุดของมนุษย์ เถลไถลในการตัดสินพฤติกรรมของมนุษย์ว่า อะไรถูก ผิด ดี ไม่ดี ควรไม่ควรและพิจารณาปัญหาเรื่องคุณค่าทางศีลธรรม²

1.4.2 คริสตจริยศาสตร์ (Christian Ethics) หมายถึง แขนงหนึ่งของวิชาเทวศาสตร์ ซึ่งศึกษาถึงแนวทางที่มนุษย์จะต้องเดินเพื่อบรรลุจุดหมายปลายทางสุดท้ายของมนุษย์ ภายใต้แสงสว่างแห่งความเชื่อและเหตุผล³

1.4.3 ปัญหาจริยธรรม (Ethic Dilemma) หมายถึง สถานการณ์ขัดแย้งที่ต้องตัดสินใจเลือกการกระทำอย่างใดอย่างหนึ่ง ซึ่งอธิบายลักษณะกว้างๆ ของปัญหาจริยธรรมดังนี้⁴

1.4.3.1 เป็นปัญหาที่ไม่สามารถหาข้อยุติได้จากเพียงข้อเท็จจริงที่ประจักษ์เพียง ข้อเดียว

1.4.3.2 เป็นปัญหาที่มีความซับซ้อนจนยากที่จะกำหนดได้แน่ชัดว่าจะใช้ข้อเท็จจริงและข้อมูลอย่างไรในการตัดสิน

1.4.3.3 ผลของปัญหาจริยธรรมที่เกิด ไม่เพียงกระทบต่อเหตุการณ์เฉพาะหน้าในปัจจุบันเท่านั้น แต่เป็นผลกระทบต่อไปภายหน้าด้วย

1.4.4 พระศาสนจักร (The Church) หมายถึง กลุ่มคริสตศาสนิกชนที่รวมตัวกันขึ้นเป็นประชาคม และเป็นสถาบัน โดยมีผู้นำทางศาสนา มีฐานันดรตามลำดับ ดังนี้คือ พระสันตะปาปา พระสังฆราช

² พจนานุกรมศัพท์ปรัชญาฉบับราชบัณฑิตยสถาน 2540 : 34

³ บรรจง สันติสุขนิรันดร์. คริสตจริยศาสตร์. เอกสารประกอบการสอน. นครปฐม : วิทยาลัยแสงธรรม, 2535.

⁴ วรากร สถิตย์กาญจน์. จริยศาสตร์คริสต์กับการดูแลผู้ป่วยเอเดสในประเทศไทย. มหาวิทยาลัยมหิดล, 2543.

(มุขนายก) พระสงฆ์ (บาทหลวง) และสัตบุรุษ (ฆราวาส) หรือ เรียกอีกอย่างว่า คริสตชน⁵ โดยในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้คำว่า พระศาสนจักร เพื่อหมายถึง พระศาสนจักรนิกายโรมันคาทอลิก

1.4.5 โรมันคาทอลิก (Catholic) แปลว่า “สากล” หมายถึง พระศาสนจักรที่พระเยซูเจ้าทรงตั้งขึ้นนั้นเป็นสากลในด้านหลักความเชื่อ⁶ โดยผู้วิจัยใช้ คำว่า “คาทอลิก” เพื่อหมายถึง พระศาสนจักรโรมันคาทอลิก ในการวิจัยครั้งนี้

1.4.6 พระสันตะปาปา (Pope) หมายถึง มุขนายกแห่งกรุงโรม ซึ่งถือเป็นประมุขสูงสุดของชาวคริสตนิกรายโรมันคาทอลิก เป็นผู้สืบตำแหน่งต่อจากนักบุญเปโตร ที่ได้รับการแต่งตั้งจากพระเยซูเจ้าเอง ได้รับสิทธิสูงสุดจากพระเจ้า⁷

1.4.7 พระสังฆราช (Bishop) หมายถึง ภาษาทางราชการใช้คำว่า “มุขนายก” เพื่อมิให้ซ้ำกับตำแหน่งพระสังฆราชทางพุทธศาสนา แต่เนื่องจากศาสนาคริสต์ได้เข้ามาในประเทศไทยเป็นเวลานาน และพยายามคงเอกลักษณ์ความเป็นไทยอยู่ จึงนิยมใช้คำว่า “พระสังฆราช” เพื่อหมายถึง ประมุขผู้ปกครองพระศาสนจักรท้องถิ่นภายใต้อำนาจของพระสันตะปาปา⁸ โดยผู้วิจัยใช้คำว่า “พระสังฆราช” แทนคำว่า “มุขนายก”

1.4.8 พระสงฆ์ (Priest) หมายถึง ภาษาทางราชการใช้คำว่า “บาทหลวง” เพื่อมิให้ซ้ำกับคำเรียกนักบวชทางพุทธศาสนา แต่เนื่องจากศาสนาคริสต์ได้เข้ามาในประเทศไทยเป็นเวลานาน และพยายามคงเอกลักษณ์ความเป็นไทยอยู่ จึงนิยมใช้คำว่า “พระสงฆ์” เพื่อหมายถึง คริสตชนที่ได้รับการเรียกและเลือกมาเป็นพิเศษให้ได้รับศีลบวช เพื่อเป็นคนกลางระหว่างพระเจ้ากับมนุษย์ในโลกนี้ โดยทำหน้าที่ประกอบพิธีกรรมทางศาสนา และสอนศาสนา⁹ โดยผู้วิจัยใช้คำว่า “พระสงฆ์” แทนคำว่า “บาทหลวง”

1.4.9 คริสตชน (Christian) หมายถึง ในประเทศไทยมักใช้คำว่า “คริสตัง” หมายถึง ทุกคนที่รับศีลล้างบาป เป็นศาสนิกชนในศาสนาคริสต์นิกายโรมันคาทอลิก โดยมีความเชื่อใน พระเยซูเจ้า และยอมรับอำนาจของพระสันตะปาปา¹⁰ โดย ในการวิจัยครั้งนี้ใช้คำว่า “คริสตชน” โดยที่คำว่า “คริสตชน” อาจมีความสับสนกับคำว่า “คริสเตียน” ซึ่งหมายถึง ศาสนิกชนในศาสนาคริสต์นิกายโปรเตสแตนต์ ซึ่งไม่ยอมรับอำนาจการสั่งสอนของพระสันตะปาปา

1.4.10 พระคัมภีร์ (Bible) หมายถึง หนังสือที่บันทึกการเผยแสดงของพระเจ้าแก่มนุษย์ โดยแบ่งออกเป็น 2 ภาค คือ ภาคพันธสัญญาเดิม 46 เล่ม และภาคพันธสัญญาใหม่ 27 เล่ม รวมเป็น 73 เล่ม

⁵ มนัส จวบสมัย. สารานุกรมศาสนาคริสต์นิกายคาทอลิก. นครปฐม : วิทยาลัยแสงธรรม, 2526. 113.

⁶ มนัส จวบสมัย. สารานุกรมศาสนาคริสต์นิกายคาทอลิก. 25.

⁷ มนัส จวบสมัย. สารานุกรมศาสนาคริสต์นิกายคาทอลิก. 180.

⁸ มนัส จวบสมัย. สารานุกรมศาสนาคริสต์นิกายคาทอลิก. 177.

⁹ มนัส จวบสมัย. สารานุกรมศาสนาคริสต์นิกายคาทอลิก. 164.

¹⁰ มนัส จวบสมัย. สารานุกรมศาสนาคริสต์นิกายคาทอลิก. 19.

คริสตชนเชื่อว่าพระคัมภีร์ไบเบิลนี้เป็นหนังสือบันทึกประวัติศาสตร์แห่งความรอด โดยผู้เขียนได้รับการดลใจจากพระเจ้า¹¹

1.4.11. สมณสาสน์ (Encyclical) หมายถึง เอกสารที่พระสันตะปาปาเขียนเป็นทางการถึงสมาชิกของพระศาสนจักรสากล สำหรับสั่งสอนความจริงบางประการด้วยอำนาจการสั่งสอนตามปกติ ดังนั้นแนวคิดในสมณสาสน์จึงอาจเปลี่ยนแปลงได้ในภายหลัง¹²

1.4.12. สภาสังคายนาวาติกันที่ 2 (Vatican Council II) หมายถึง เป็นการประชุมสภาสังคายนาครั้งล่าสุดของศาสนาคริสต์ นิกายโรมันคาทอลิก จัดขึ้นที่กรุงโรมระหว่างปี ค.ศ. 1963–1965 โดยพระสันตะปาปาเรียกบรรดาพระสังฆราชทุกองค์ทั่วโลกประมาณ 3,000 กว่าองค์ รวมทั้งผู้แทนบาทหลวง นักบวช ฆราวาส และผู้เชี่ยวชาญด้านต่างๆ เข้าร่วมเป็นที่ปรึกษา และ ผู้สังเกตการณ์ เพื่อปรับปรุงคำสอน และแนวคิดทางศาสนาให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงของสังคมในปัจจุบัน¹³

1.4.13. การอภิบาล (Pastoral) หมายถึง มีรากศัพท์มาจากภาษาลาตินว่า “Pastor” แปลว่า ผู้เลี้ยงแกะ ซึ่งเป็นการเปรียบเทียบพจน์ของพระเยซูเจ้า และผู้แทนของพระองค์ในโลกนี้ว่า เป็นคนเลี้ยงแกะที่ดีคอยดูแลแกะทุกตัวให้ปลอดภัยจากภัยอันตรายทุกชนิด นักบวชของศาสนาคริสต์จึงมีหน้าที่อภิบาลคริสตชนของตนด้วยการเอาใจใส่ชีวิตของพวกเขา โดยเน้นชีวิตฝ่ายวิญญาณเป็นสำคัญ¹⁴

1.4.14. ผู้ติดเชื้อเอช ไอ วี (HIV) หมายถึง ผู้ที่ได้รับเชื้อ เอช ไอ วี แต่ยังไม่มีอาการป่วย

1.4.15. โรคเอดส์ (AIDS) หมายถึง ผู้ที่ได้รับเชื้อ เอช ไอ วี และมีอาการป่วยด้วยโรคเชื้อฉวยโอกาส ซึ่งอาการของโรคเอดส์ หรือผู้ที่ถูกตรวจพบเชื้อ เอช ไอ วี และเริ่มมีอาการผิดปกติบางอย่างหรืออย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้ คือ มีไข้สูงถึง 37.8 องศาเซลเซียสเป็นพักๆ หรือติดต่อกัน อุจจาระร่วงเรื้อรัง น้ำหนักตัวลดเกินร้อยละ 10 ของน้ำหนักตัวเดิม ต่อมน้ำเหลืองนอกบริเวณคอขาดใหญ่โตมากกว่า 1 แห่งขึ้นไป มีเหงื่อออกมากผิดปกติเวลากลางคืน และอาการดังกล่าวต้องเป็นไม่น้อยกว่า 3 เดือน¹⁵

1.5 วิธีการขั้นตอนของการศึกษา

เพื่อให้การศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับคริสตจริยศาสตร์กับการอภิบาลผู้ติดเชื้อ เอชไอวี และเอดส์ (The Role of Christian Ethics in Helping HIV/AIDS Victims in Thailand) มีลำดับขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาองค์ความรู้เพื่อให้ได้กรอบแนวคิดในการค้นคว้า

1. ศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับเอชไอวีและเอดส์

¹¹ มนัส จวบสมัย. สารานุกรมศาสนาคริสต์นิกายคาทอลิก. 23.

¹² เรื่องเดียวกัน. 167.

¹³ เรื่องเดียวกัน. 176.

¹⁴ เรื่องเดียวกัน. 191.

¹⁵ (ปิยรัตน์ นิลอัยกา 2537)

2. ศึกษาแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเอกสารของ พระศาสนจักรโรมันคาทอลิกที่เกี่ยวข้องกับคำสอนเรื่องเอชไอวีและเอดส์
3. นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ สังเคราะห์ เพื่อให้เกิดองค์ความรู้
4. กำหนดกรอบแนวคิดในการศึกษาค้นคว้า

ขั้นตอนที่ 2 การรวบรวมข้อมูล

ขั้นตอนที่ 3 การเก็บรวบรวมและการวิเคราะห์ข้อมูล

ขั้นตอนที่ 4 การนำเสนอข้อมูล

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

จากการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ ผลที่คาดว่าจะได้รับ ดังนี้

- 1.6.1 ได้รับความรู้เกี่ยวกับแนวคิดทางคริสตจริยศาสตร์ที่มีต่อผู้ป่วยเอดส์
- 1.6.2 ผลจากการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ จะเป็นประโยชน์ ในการอภิบาลดูแลผู้ป่วยเอดส์

วิธีดำเนินการศึกษา

งานวิจัยนี้เป็นงานวิจัยเอกสาร (Documentary Research) และการสัมภาษณ์ ในเรื่อง การศึกษาคริสตจริยศาสตร์กับการอภิบาลผู้ติดเชื้อเอชไอวีและเอดส์ในประเทศไทย (The Role of Christian Ethics in Helping HIV/AIDS Victims in Thailand)

1. วิธีการศึกษา

- 1.1 ศึกษาข้อมูลและรายละเอียดต่างๆ จากการรวบรวมข้อมูล และเอกสารที่เกี่ยวข้องทั้งหมด
- 1.2 เขียนรายงานการวิจัยตามระเบียบที่วิทยาลัยกำหนด
- 1.3 รวบรวมข้อมูล และข้อเสนอแนะจากอาจารย์ที่ปรึกษา แก้ไขให้ถูกต้อง
- 1.4 สรุปและนำเสนอผลการวิจัย

2. เครื่องมือที่ใช้

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้เครื่องมือ ดังนี้

2.1 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเอดส์และการดูแลผู้ป่วยเอดส์ทั่วไป

- 2.1.1 ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิ เสรีภาพ และความเสมอภาคของบุคคลย่อมได้รับความคุ้มครอง¹⁶

¹⁶ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550. ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิ เสรีภาพ และความเสมอภาคของบุคคลย่อมได้รับความคุ้มครอง.

- 2.1.2 การบรรยายเรื่อง “ปัญหาการเรียนรู้เพื่อพัฒนาการดูแลผู้ป่วยแบบองค์รวม”¹⁷
- 2.1.3 การศึกษาเรื่อง การเผชิญปัญหาของผู้ติดเชื้อเอดส์ของ¹⁸
- 2.1.4 การศึกษาเรื่อง พฤติกรรมแสวงหาการรักษาของผู้ป่วยเอดส์¹⁹
- 2.1.5 การศึกษาเรื่อง การดูแลตนเองด้านการรับประทานอาหารและภาวะโภชนาการของผู้ติดเชื้อเอชไอวี²⁰
- 2.1.6 การศึกษาเรื่อง ทักษะของครอบครัวที่มีสมาชิกที่เจ็บป่วยด้วยโรคเอดส์ ของ Chekryn²¹
- 2.1.7 การศึกษาเรื่อง บทบาทของการพยาบาลในการดูแลผู้ป่วยเอดส์ ฟาร์เรลส์ Farrel²²

2.2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการดูแลอภิบาลผู้ป่วยเอดส์ตามรูปแบบคาทอลิก

- 2.1 การอภิบาลดูแลตามแนวทางคาทอลิกในพระคัมภีร์ไบเบิล
- 2.2 การศึกษาเรื่อง หลักการและแนวทางการอภิบาลผู้ป่วย²³
- 2.3 การศึกษาเรื่อง จริยศาสตร์คริสต์กับการดูแลผู้ป่วยเอดส์ในประเทศไทย²⁴
- 2.4 การศึกษาเรื่อง ศาสนาคริสต์กับการบำบัดทางจิตของผู้ป่วยโรคเอดส์²⁵
- 2.6 หลักจริยศาสตร์คริสต์²⁶ กิริติ บุญเจือ อ้างถึงใน วรากร สถิตย์กาญจน์²⁷
- 2.7 คำสอนพระศาสนจักรเกี่ยวกับโรคเอดส์ในหนังสือจริยศาสตร์เพื่อชีวิต

2.3 เอกสารและคำสอนของพระศาสนจักรคาทอลิกที่เกี่ยวข้อง

- 2.3.1 พระสมณสาสน์ เรื่องพระศาสนจักรในโลกสมัยนี้ (Gaudium et Spes)
- 2.3.2 พระสมณสาสน์เรื่อง พระวรสารแห่งชีวิต (Evangelium Vitae)
- 2.2.3 เอกสารของคณะกรรมการคาทอลิกเพื่อส่งเสริมงานเอดส์ ในแผนกสุขภาพอนามัย กรรมการธิการ ฝ่ายสังคมภายใต้สภาพระสังฆราชคาทอลิก แห่งประเทศไทย

¹⁷ วุฒากรณ อภิวัชรางกูล. เรื่องปัญหาการเรียนรู้เพื่อพัฒนาการดูแลผู้ป่วยแบบองค์รวม. วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีสืบจังหวัดชลบุรี.

¹⁸ สุธีรา สุนทรกุล. การเผชิญปัญหาของผู้ติดเชื้อ. มหาวิทยาลัยมหิดล, 2534.

¹⁹ ปรีชา อุบโยคิน. พฤติกรรมแสวงหาการรักษา วิเคราะห์ระหว่างโรคเรื้อรังและโรคฉับพลัน. มหาวิทยาลัยมหิดล, 2538.

²⁰ พิทยาภรณ์ แก้วทิพย์. การศึกษาเรื่อง การดูแลตนเองด้านการรับประทานอาหารและภาวะโภชนาการของผู้ติดเชื้อเอชไอวี. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2546.

²¹ กิตติกร นิลมานัต. ความรู้สึกไม่แน่นอนในความเจ็บป่วย และวิธีเผชิญกับความเครียดของญาติผู้ดูแลผู้ป่วยติดเชื้อเอดส์ที่มีอาการขณะรักษาตัวในโรงพยาบาล. มหาวิทยาลัยมหิดล, 2538.

²² วรากร สถิตย์กาญจน์. จริยศาสตร์คริสต์กับการดูแลผู้ป่วยเอดส์ในประเทศไทย. มหาวิทยาลัยมหิดล, 2543.

²³ ชินเรศ กิจสมันต์. หลักการและแนวทางการอภิบาลผู้ป่วย. นครปฐม : วิทยาลัยแสงธรรม, 2538.

²⁴ วรากร สถิตย์กาญจน์. จริยศาสตร์คริสต์กับการดูแลผู้ป่วยเอดส์ในประเทศไทย. มหาวิทยาลัยมหิดล, 2543.

²⁵ อมร สามิกดิ์. ศาสนากับการบำบัดทางจิตผู้ป่วยโรคเอดส์. นครปฐม. วิทยาลัยแสงธรรม, 2538.

²⁶ กิริติ บุญเจือ. หลักความเชื่อของชาวคริสต์. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช, 2529.

²⁷ วรากร สถิตย์กาญจน์. จริยศาสตร์คริสต์กับการดูแลผู้ป่วยเอดส์ในประเทศไทย. มหาวิทยาลัยมหิดล, 2543.

3. ขั้นตอนการรวบรวมข้อมูล

3.1 ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับโรคเอดส์ เป็นต้นปัญหาที่เกี่ยวข้องกับปัญหาทางจริยศาสตร์ จากนั้นได้รวบรวมและศึกษาเอกสารคำสอนของพระศาสนจักรคาทอลิกที่เกี่ยวข้องกับโรคเอดส์ จากหลายแหล่งข้อมูลดังนี้

- ห้องสมุดหลายแห่ง
- แหล่งข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย
- ระบบอินเทอร์เน็ต
- และข้อมูลที่ได้รับจากการสัมภาษณ์

3.2 ได้รับรวมเอกสารทั้งหมดแยกเป็นหมวดหมู่ เพื่อง่ายต่อการศึกษาต่อไป

4. วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

สรุปผลการศึกษาเอกสาร การสัมภาษณ์และข้อมูลต่างๆ ตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้ และนำเสนอเอกสารเพื่อเป็นแนวทางในการอภิบาลดูแลผู้ป่วยเอชไอวีและเอดส์ต่อไป

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการศึกษาค้นคว้าเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้องและจากแบบสัมภาษณ์ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องและประสบการณ์ในการดูแลผู้ป่วยเอดส์ในรูปแบบของคาทอลิก ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นประเด็นต่างๆ ดังต่อไปนี้

4.1 พระศาสนจักรโรมันคาทอลิกมองปัญหาโรคเอดส์อย่างไร

ปัญหาโรคเอดส์เป็นปัญหาของมวลมนุษยชาติ ที่จะต้องได้รับการเอาใจใส่อย่างเร่งด่วน พระสันตะปาปา ยอห์น ปอล ที่ 2 ได้เรียกร้องให้ทุกคนให้ความสนใจหันหน้ามาร่วมกันเสวนาและเผยแพร่ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเอดส์ พระศาสนจักรโรมันคาทอลิกมีความห่วงใยเป็นพิเศษกับบรรดาเด็กที่ติดเชื้อเอชไอวี

เอดส์เป็นโรคร้ายที่มีลักษณะเฉพาะที่ก่อให้เกิดความทุกข์ทรมานอย่างแสนสาหัสในปัจจุบัน และแก่นแท้ของปัญหาที่ผู้ป่วยกำลังเผชิญอยู่เป็นปัญหาเกี่ยวกับความหมายของชีวิตและความตาย (The Meaning of Life and Death) ที่ผุดขึ้นมาซ้ำแล้วซ้ำอีก การดำเนินชีวิตที่สิ้นหวังอันเนื่องมาจากโรคร้ายควบคู่กับความรู้สึกว่างเปล่า ผู้ป่วยต้องการความหมายของชีวิต ดังนั้นผู้ป่วยจะมีความรู้สึกขัดแย้งอย่างรุนแรงระหว่างความหวังและความสิ้นหวัง ดังนั้น พระศาสนจักรในฐานะที่อยู่เคียงข้างผู้ที่มีความทุกข์ทรมานอยู่เสมอมีพันธะเกี่ยวกับเอดส์ ซึ่งสามารถสรุปได้ 2 ประเด็นคือพันธะเกี่ยวกับการรักษาทั้งด้านร่างกายและจิตใจ และพันธะเกี่ยวกับการร่วมมือกันป้องกัน

พระศาสนจักรมองว่าเอเดสเป็นปัญหาด้านการอภิบาลที่เกี่ยวข้องกับคุณค่าและศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ เพราะฉะนั้นผู้ป่วยไม่ควรถูกทอดทิ้งหรือปฏิเสธจากสังคม แต่ต้องเห็นใจและเข้าใจ การให้การอภิบาลดูแลโดยปราศจากการแบ่งแยก กีดกัน เอเดสไม่ใช่การลงโทษจากพระเจ้า แต่เป็นโอกาสที่จะทำให้ทุกคนและสังคมได้ไตร่ตรองถึงพฤติกรรมของตน และเปิดโอกาสที่จะแสดงความความรัก ความเมตตาต่อผู้ที่กำลังตกทุกข์ได้ยากลำบาก

ความเจ็บป่วยจากมุมมองคริสตชน ว่าปัญหาที่เกี่ยวกับความเจ็บป่วยและความทุกข์ทรมานเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตมนุษย์ ปัญหาเกี่ยวกับความเจ็บป่วยเป็นสิ่งที่ต้องน้อมรับ เพราะเป็นปัญหาที่ไม่มีคำตอบที่จะทำให้เข้าใจโดยอาศัยเหตุผลได้ทั้งหมด พระเยซูเจ้าเองก็ต้อนรับผู้ป่วยและผู้ที่ทนทุกข์ทรมานด้วยความรัก ความเมตตาสงสารมากกว่าที่จะตั้งคำถามถึงสาเหตุของความเจ็บป่วย

ดังนั้น ปัญหาพระคัมภีร์ของพระศาสนจักรโรมันคาทอลิกเกี่ยวกับเอเดส เราต้องเข้าใจทั้ง 2 ส่วนคือ การดูแลเอาใจใส่ผู้ป่วยที่กำลังทนทุกข์ทรมานมีความสำคัญเป็นอันดับแรก และการรับผิดชอบส่วนบุคคลของการกระทำ

4.2 พระศาสนจักรโรมันคาทอลิกมองผู้ป่วยเอเดสอย่างไร

พระสมณสาสน์ เรื่องพระศาสนจักรในโลกสมัยนี้ (Gaudium et Spes) ข้อที่ 1 สำหรับคริสตชน “ความชื่นชม และความหวัง ความโศกเศร้า และความกังวลของมนุษย์สมัยนี้ เป็นต้นของคนยากจนและผู้มีความทุกข์เข็ญทั่วไปย่อมถือเป็นความชื่นชม และความหวัง เป็นความโศกเศร้าและความกังวลของผู้เป็นศิษย์ของพระคริสตเจ้าด้วย” (GS 1) พระศาสนจักรยืนยันชัดเจนถึงการร่วมเป็นหนึ่งในเดียวกัน โดยเฉพาะผู้ที่ทุกข์ยากในสังคม ดังนั้น พระศาสนจักรอยู่เคียงข้างผู้ที่ได้รับความทุกข์ยากจากโรคเอเดส พระศาสนจักรช่วยเหลือโดยปราศจากการแบ่งแยกเพศ เชื้อชาติ ภาษา วัฒนธรรม

ในพระพระวรสารของนักบุญลูกา บทที่ 5 ข้อ 31-32 พระเยซูเจ้าตรัสไว้อย่างชัดเจนว่า “คนสบายดีย่อมไม่ต้องการหมอ แต่คนเจ็บป่วยต้องการ เราไม่ได้มาเพื่อเรียกคนชอบธรรม แต่เรามาเพื่อเรียกคนบาปให้กลับใจ” พระเยซูเจ้าเป็นแบบอย่างที่เราเห็นชัด พระองค์ยืนยันด้วยอุปมา พระองค์ต้องการช่วยเหลือทุกข์คนที่มีความทุกข์ยาก คนจน ด้วยความรักและความเมตตาโดยปราศจากเงื่อนไขทุกประการ

จดหมายของพระสันตะปาปา ยอห์น ปอล ที่ 2 เนื่องในโอกาสวันผู้ป่วยโรคเอเดสสากลครั้งแรกทรงกล่าวว่า “เราขอกล่าวอย่างชัดเจนในบทเริ่มต้นของจดหมายนี้ซึ่งเป็นสิ่งที่เราสนับสนุนว่า “โดยที่เราเชื่อมั่นว่าความเจ็บป่วย (อันเนื่องมาจากโรคเอเดส) มีผลกระทบมิใช่ต่อร่างกายของมนุษย์เท่านั้น แต่กระทบความเป็นบุคคลของมนุษย์ทั้งครบ ซึ่งรวมไปถึงความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลต่อบุคคลและชีวิตในสังคม” พระศาสนจักรเรียกร้องให้ทุกคนให้ความสนใจในการดูแลเอาใจใส่ผู้ป่วยโรคเอเดส โดยตั้งอยู่บนพื้นฐานแห่งการเคารพความเป็นบุคคลของผู้ป่วยทั้งครบ พระศาสนจักรเรียกร้องให้ทุกคนมีความเป็นหนึ่ง (solidarity) ในการให้ความช่วยเหลือผู้ป่วยที่กำลังประสบกับความทุกข์

ยากลำบาก โดยปราศจากการแบ่งแยกระหว่างเชื้อชาติ ภาษา ศาสนา วัฒนธรรม ลัทธิการเมือง หรือ แนวความคิดด้านปรัชญา เพราะเอตส์กำลังคุกคามมนุษยชาติทั่วโลก

ดังนั้น สรุปได้ว่า ท่าทีของพระศาสนจักรโรมันคาทอลิกต่อบรรดาผู้ป่วย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ผู้ป่วยเอตส์ พระศาสนจักรให้ความสำคัญกับการช่วยเหลือด้วยความรักเมตตา ดังเช่น พระเยซูเจ้าผู้ เป็นแบบอย่างที่สุด การแสวงหาสาเหตุ ความรับผิดชอบต่อผลของการกระทำ ก็เป็นอีก เรื่องหนึ่งที่เป็นเรื่องรอง

4.3 พระศาสนจักรโรมันคาทอลิกดูแลอภิบาลผู้ป่วยเอตส์อย่างไร

คณะกรรมการคาทอลิกเพื่อส่งเสริมงานเอตส์ ในแผนกสุขภาพอนามัย กรรมการฝ่ายสังคม ภายใต้อาณัติของพระสังฆราชคาทอลิก แห่งประเทศไทย ได้ให้แนวทางในการอภิบาลดูแลผู้ป่วยเอตส์ไว้ อย่างชัดเจนว่าด้วยหลักข้อความเชื่อที่เป็นพื้นฐานการทำงานเอตส์ ไว้ใน 3 ประการ คือ

พระเจ้าคือองค์ความรัก

พระเจ้าทรงสร้างมนุษย์ตามภาพลักษณ์ของพระเจ้า มีเจตจำนงเสรี ตัดสินใจได้ มีสิทธิและ เสรีภาพโดยศักดิ์ศรีของมนุษย์นี้ มนุษย์ต้องใช้เจตจำนงเสรี การตัดสินใจ สิทธิและเสรีภาพด้วยความ รับผิดชอบต่อตนเอง ต่อผู้อื่น (สังคม) และต่อสิ่งแวดล้อม (สิ่งสร้างของ พระเจ้า) นี่คือ พันธะกิจที่ มนุษย์ได้รับมอบหมายตามแผนการแห่งความรักของพระเจ้า

พระศาสนจักรโรมันคาทอลิกอภิบาลดูแลผู้ป่วยเอตส์ด้วยหลักความเชื่อพื้นฐานเรื่องความรัก “พระเจ้าทรงเป็นองค์ความรัก” และหลักพื้นฐานในการทำงาน คือ

การทำงานเอตส์ เป็นการทำงานกับผู้ได้รับผลกระทบจากเอชไอวี/เอตส์ ซึ่งทุกคนเป็น ภาพลักษณ์ของพระเจ้าอย่างเสมอภาคกัน โดยยึดคำสอนด้านสังคมของพระศาสนจักร ดังต่อไปนี้

1. หลักการทำงานเพื่อความดีส่วนรวม (common good) หรือคุณประโยชน์และความรอดร่วมกัน ของมนุษยชาติและสิ่งสร้างทั้งหมด เป็นเป้าหมายสูงสุดตามแผนการแห่งความรักของพระเจ้า
2. หลักการที่ว่า ทรัพยากรของโลก และจักรวาล (สิ่งสร้างของพระเจ้า) มีไว้เพื่อการแบ่งปันกันที่นอกร เพื่อประโยชน์สุขร่วมกัน
3. หลักการให้ความช่วยเหลือกันฉันพี่น้อง ด้วยความห่วงหาอาทรซึ่งกันและกันระหว่างมนุษย์ ตาม บทบาทและความรับผิดชอบของแต่ละคน โดยเฉพาะผู้ที่เข้มแข็งกว่าต้องปกป้องช่วยเหลือผู้ที่อ่อนแอ กว่า
4. หลักการแห่งการมีส่วนร่วมของทุกฝ่ายในทุกมิติและทุกกรณีที่มีผลกระทบต่อการดำเนินชีวิตและ อนาคตของมนุษยชาติ และสิ่งสร้างทั้งหมด
5. หลักการแห่งความเป็นปึกแผ่นหนึ่งเดียว ที่ทุกคนแสดงออกและตอบสนองต่อสถานการณ์ ปัญหา และสิ่งท้าทายที่มีผลกระทบต่อนชีวิตและอนาคตของมนุษยชาติและสิ่งสร้างทั้งหมด (สิ่งแวดล้อม) ด้วย ความรัก และห่วงใย

ในสารนิพนธ์ของ ซิโนเรศ กิจสมัคร ได้กล่าวถึง บทบาทของการอภิบาลดูแลผู้ป่วยตามรูปแบบคาทอลิกไว้ว่า ความหมายของชีวิตมนุษย์ มีคุณค่าในฐานะที่เป็นของประทานจากพระเจ้า และเราได้ถูกเรียกและได้รับการยกฐานะให้เป็นบุตรของพระเจ้า โดยอาศัยพระเยซูคริสตเจ้า ทุกคนได้ถูกเรียกเข้ามาในพระกายทิพย์ของพระเยซูเจ้า เมื่อส่วนหนึ่งส่วนใดได้รับบาดเจ็บ ทุกส่วนก็จะบาดเจ็บไปด้วย เอกลักษณ์ของงานอภิบาลจึงเป็น การเพ่งมองไปที่องค์พระเยซูเจ้าผู้ทรงเป็นแบบอย่างที่สมบูรณ์ เพื่อการอภิบาลจะเป็นการนำมาซึ่งความรอดในพระองค์อย่างแท้จริง ใน 4 ลักษณะสำคัญ คือ

การอภิบาลในรูปแบบของความรัก ความรักไม่ได้หมายถึง ความรู้สึกเพียงอย่างเดียว แต่รวมถึงน้ำใจที่จะนำผู้หนึ่งไปเกี่ยวข้องกับบุคคลอื่นๆ²⁸ ความรักที่ยิ่งใหญ่ คือ การยอมสละชีวิตของตนเพื่อพี่น้อง เป็นต้นพี่น้องที่ทุกข์ยาก เจ็บป่วย และต่ำต้อย พระเยซูเจ้าตรัสว่า “ ทุกสิ่งที่ท่านทำแก่พี่น้องของท่านที่ต่ำต้อยที่สุด ท่านได้ทำต่อเราเอง”

การอภิบาลรูปแบบของการรักษา งานอภิบาลผู้ป่วยเป็นงานที่ครอบคลุมมนุษย์ทั้งครบ คือ ร่างกาย จิตใจ และวิญญาณ ซึ่งมองมนุษย์ทั้งครบ ผู้ป่วยต้องการผู้อภิบาลควบคู่กับการรักษาจากแพทย์

การอภิบาลในรูปแบบของการดูแลช่วยเหลือ ผู้ป่วยหลายคนที่ถูกทอดทิ้งให้เผชิญกับความทุกข์เพียงลำพัง พวกเขาไม่มีใครเป็นที่พึ่งและสนใจอภิบาลและให้ความช่วยเหลือ เห็นถึงความต้องการของพวกเขา บทบาทของผู้อภิบาลมิได้มุ่งแต่ตัวของผู้ป่วยเท่านั้น แต่รวมถึงสภาพแวดล้อมบุคคลที่อยู่รอบข้างด้วย

การอภิบาลในรูปแบบของการบรรเทาใจ ความเจ็บป่วยของผู้ป่วย ความเจ็บป่วยในเชิงลึกลับบางคนมีบาดแผลด้านจิตใจ อาจจะมีปมด้อย ผู้ป่วยต้องการผู้อภิบาลที่สามารถอยู่กับเขาในขณะที่ทุกข์ใจ สารนิพนธ์ของซิโนเรศ กิจสมัคร²⁹ ยังได้ให้ความหมายของบทบาทของผู้อภิบาลผู้ป่วยแบบคาทอลิก ดังนี้

บทบาทของการเป็นผู้บรรเทาใจ คุณสมบัติสำคัญประการหนึ่งของการอภิบาลคือ การเป็นหนึ่งเดียว เข้าในสภาพชีวิตของผู้ป่วย เมื่อผู้ป่วยพบว่าตัวเองได้รับความสนใจเขาสามารถที่จะแสดงความต้องการของเขาออกมาได้ เพราะรับรู้ความรู้สึกและเข้าใจ บางครั้งความเจ็บก็เต็มไปด้วยความเห็นอกเห็นใจ

บทบาทของการเป็นผู้นำฝ่ายจิตใจ การทำทนายที่สุดสำหรับผู้อภิบาลคือ การอยู่กับผู้ที่กำลังเจ็บป่วยและใกล้สิ้นใจ เพราะผู้ป่วยมีความสับสนในความสัมพันธ์ของตนกับพระเจ้า บางครั้งผู้ป่วยกับนี่ถึงความยุติธรรมในชีวิต ทำไมคนดีต้องเจ็บป่วยต้องทนทุกข์ เกิดความไม่เข้าใจ ความโกรธพระเจ้า

²⁸ Benedict M.Ashley,OP ,Kevin D. O' Rourke,OP. (1982) .A Theological Analysis, the Catholic Health Association of the United States.

²⁹ ซิโนเรศ กิจสมัคร. หลักการและแนวทางการอภิบาลผู้ป่วย. นครปฐม : วิทยาลัยแสงธรรม, 2538

ผู้อภิบาลต้องเป็นผู้นำให้ผู้ป่วยเกิดความเข้าใจ สำนึกตนและคืนดีกับพระเจ้า ดังนั้น ผู้อภิบาลมีโอกาที่จะเป็นผู้นำในกระบวนการเติบโตทางความเชื่อ คำจุนความเชื่อ และปลุกความเชื่อให้ตื่นขึ้น

บทบาทของการเป็นผู้สร้างความสัมพันธ์ ผู้ป่วยเกิดภาวะความขัดแย้งในตนเอง ผู้อภิบาลสามารถสร้างความสัมพันธ์ ความเข้าใจที่ดี ทศนะคติต่อตนเองที่ดีได้ ผู้อภิบาลสานความสัมพันธ์ผู้ป่วยกับครอบครัว และผู้ป่วยกับกลุ่มของตน

4.4 พระศาสนจักรโรมันคาทอลิกมองปัญหาด้านจริยธรรมต่อปัญหาโรคเอดส์อย่างไร

พระศาสนจักรโรมันคาทอลิกได้ให้แนวทางต่อปัญหาจริยธรรมในการอภิบาลดูแลผู้ป่วยโดยสรุป 5 ประเด็นดังนี้คือ

1. การบอกข้อมูลและบอกความจริงเกี่ยวกับสิ่งที่เขากำลังเผชิญอยู่

พระศาสนจักรยืนยันว่าผู้ป่วยเอดส์ต้องได้รับข้อมูลความจริงของอาการ วิธีการและแนวทางในการดูแลรักษา ผลที่ตามมาของการรักษา รวมถึงความเสี่ยงที่เกิดจากการรักษาด้วย ในกรณีของผู้ป่วยที่ไม่รู้สึกตัวแล้ว เป็นหน้าที่ของทีมงานของการรักษาและบทบาทของญาติของผู้ป่วยด้วย พระศาสนจักรไม่ถือว่าเป็นความผิดที่จะรักษาผู้ป่วยที่ไม่รู้สึกตัวและไม่สามารถตัดสินใจได้ โดยการสันนิษฐานว่าผู้ป่วยยินยอมรับการรักษา

กฎบัตรสำหรับผู้ปฏิบัติงานด้านสุขภาพ ได้ให้แนวปฏิบัติในการบอกความจริงไว้ดังนี้ (Card. Fiorenzo Angelini, 1994 ในวารสาร สถิตย์กาญจน์)³⁰ “การบอกความจริงแก่ผู้ป่วยนั้นต้องบอกความจริงทั้งหมด โดยไม่ปิดบัง เป็นการให้ความจริงในแนวทางของความรัก ความเมตตาโดยเริ่มจากสัมพันธภาพของความไว้วางใจ เชื่อใจ พุดคุยสนทนาด้วยคำพูดที่เหมาะสมจะพบกับช่วงเวลาที่เหมาะสมกับการบอกความจริง หรืออาจจะเป็นการกระตุ้นให้ผู้ป่วยรับรู้ภาวะของโรคที่ละเอียดถี่ละน้อย” ดังนั้น การบอกข้อมูลและความจริงแก่ผู้ป่วยเป็นสิทธิ และเป็นประโยชน์ต่อตัวผู้ป่วยเอง ในด้านการร่วมมือกันในการรักษาโรคและการเตรียมพร้อมที่จะรับมือกับผลกระทบที่เกิดจากการรักษาได้ด้วย

2. การรักษาความลับ

ในกรณีของการรักษาความลับของผู้ป่วย หลายกรณีมักจะเป็นประเด็นที่ก่อให้เกิดการขัดแย้งทางด้านจริยธรรมของผู้ป่วย ตลอดจนคณะแพทย์และผู้ดูแลรักษาด้วย

ในพระสมณสาสน์ ข่าวดีเรื่องชีวิตมนุษย์ (Evangelium Vitae) มีใจความโดยสรุปไว้ว่า “การเน้นสิทธิของปัจเจกบุคคลทำให้เกิดการเข้าใจผิดเกี่ยวกับความหมายและความสำคัญของเสรีภาพในแง่เดียว คือการปกป้องความต้องการหรือสิทธิของตน โดยไม่คำนึงถึงผลกระทบและความยากลำบาก

³⁰ วารสาร สถิตย์กาญจน์. จริยศาสตร์คริสต์กับการดูแลผู้ป่วยเอดส์ในประเทศไทย. มหาวิทยาลัยมหิดล, 2543.

หรือความเสียหายของผู้อื่น เสรีภาพที่แท้จริงนำไปสู่การอุทิศตนเพื่อส่งเสริม ปกป้องและพัฒนาชีวิตของผู้อื่น”

จากพระสมณสาสน์ข้างต้น พระศาสนจักรโรมันคาทอลิกยืนยันชัดเจนว่า พระศาสนจักรไม่เห็นด้วยกับการปกปิดความลับของผู้ป่วยเอดส์ ที่จะส่งผลกระทบต่อผู้อื่นที่เกี่ยวข้อง ถ้าปราศจากการให้ความรู้และการป้องกันที่เหมาะสม โดยเฉพาะผลกระทบต่อคู่สมรส บุตร เป็นต้น

การรักษาความลับ เป็นเรื่องที่ต้องให้ความสำคัญ เพราะมีปัจจัยหลายอย่างมาเกี่ยวข้อง โดยเฉพาะผลกระทบต่อจิตใจของผู้ป่วยเอง ผลกระทบที่จะเกิดกับครอบครัวและสังคมรอบข้างของผู้ป่วย การรักษาความลับหรือการเปิดเผยข้อมูลความจริงต้องมีความระมัดระวังอย่างยิ่ง และเพื่อความดีของส่วนรวมด้วย

3. การเคารพในคุณค่าศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์

คุณค่าศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์มีพื้นฐานในพระคัมภีร์ “ให้เราสร้างมนุษย์ตามฉายาลักษณะของเรา” (ปฐม.1:26) พระเจ้าทรงสร้างมนุษย์ด้วยความรัก เป็นชายและหญิงให้ดูแลปกครองสรรพสิ่งทั้งหลาย สิ่งนี้คือพื้นฐานคุณค่าศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ ดังนั้นมนุษย์จึงต้องเราเคารพในคุณค่าศักดิ์ศรีของกันและกันด้วย

การเคารพในศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์และสิทธิของผู้ป่วย (Respect for Human Dignity and Patients' Right) ว่า การเคารพศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ เป็นการยอมรับในคุณค่าในตัวมนุษย์ และศักยภาพที่เต็มเปี่ยม ซึ่งเป็นสิ่งที่มิมาแต่เกิด ทำให้มนุษย์มีเสรีภาพในการเลือกคิด ตัดสินใจกระทำด้วยตนเอง ไม่ตกอยู่ในอำนาจของสัญญาญาณหรือปฏิกิริยาตอบสนองต่อสิ่งเร้า ดังนั้น มนุษย์จึงมีคุณค่าและศักดิ์ศรีในตนเอง (Specht Grace) (กองโรคเอดส์ กรมควบคุมโรคติดต่อ³¹ในพระสมณสาสน์ ข่าวตีเรื่องชีวิตมนุษย์ ข้อที่ 19 ได้กล่าวว่า การเน้นสิทธิของปัจเจกบุคคล ทำให้เกิดการเข้าใจผิดเกี่ยวกับความหมายและความสำคัญของเสรีภาพ ปัจเจกนิยมปัจจุบันมองเสรีภาพในแง่เดียวคือการปกป้องความต้องการหรือสิทธิของตนเอง โดยไม่คำนึงถึงผลกระทบต่อ ความยากลำบาก หรือความเสียหายของผู้อื่น แต่เสรีภาพที่แท้จริงควรนำไปสู่การอุทิศตนเพื่อส่งเสริม ปกป้องและพัฒนาชีวิตของผู้อื่น โดยเริ่มคิดถึงสิทธิของคนอื่นก่อน

ดังนั้น พระศาสนจักรโรมันคาทอลิกเน้นให้ใช้สิทธิเสรีภาพของตนเองอย่างเหมาะสม ด้วยความรับผิดชอบต่อพระเจ้า ตนเอง และต่อสังคมโดยรวม เพื่อความดีของส่วนรวม ไม่เฉพาะตนเองเท่านั้น ดังนั้นการเคารพคุณค่าศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์จึงเป็นพื้นฐานในการเคารพสิทธิของผู้ป่วยด้วยเช่นกัน

³¹ วรากร สถิตย์กาญจน์. จริยศาสตร์คริสต์กับการดูแลผู้ป่วยเอดส์ในประเทศไทย. มหาวิทยาลัยมหิดล, 2543:64.

4. การอภิบาลดูแลด้านจิตวิญญาณ

พระสันตะปาปา ยอห์น ปอลที่ 2 ได้ตรัสว่า “ความเป็นหนึ่งเดียวของมนุษย์เป็นความสัมพันธ์ และเป็นหนึ่งเดียวกันของร่างกาย ความเจ็บป่วย สติปัญญาและมิติด้านวิญญาณของเขา (Card. Fiorenzo Angelini, 1994)³²

เพราะฉะนั้นในพระศนะของพระศาสนจักรโรมันคาทอลิก เห็นถึงการดูแลอภิบาลผู้ป่วยทั้งด้านร่างกายและด้านจิตวิญญาณ ซึ่งมนุษย์ประกอบด้วย 2 ส่วนที่แยกจากกันมิได้

ความต้องการพื้นฐานของมนุษย์ทุกคน เป็นต้นความต้องการที่เกิดขึ้นภายในที่ไม่อาจจะปฏิเสธได้คือ มนุษย์ทุกคนต้องการความต้องการการยอมรับตนเอง (Self acceptance) ถูกแสดงออกโดยการใช้ชีวิตอย่างมีเป้าหมาย เห็นคุณค่าของตนเอง มีความพอใจในชีวิต มีความสุข ร่าเริง ยอมรับเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นกับตนเองได้ ต้องการมีความสัมพันธ์กับผู้อื่น หรือสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่ตนนับถือ แสดงออกโดยการต้องการมี หรือได้รับความรักอย่างไม่มีเงื่อนไข ต้องการความวางใจ การให้อภัย ทั้งจากผู้อื่นและสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่ตนนับถือ

ต้องการความหวัง (Hope) มีความคิดและจินตนาการในทางที่ดีเกี่ยวกับอนาคต และมีแนวโน้มที่จะเป็นไปตามที่ตนหวัง เพราะฉะนั้นการได้รับการตอบสนองทางด้านจิตวิญญาณ จะทำให้เกิดความผาสุกด้านจิตวิญญาณ ซึ่งเป็นภาวะที่มีความสมบูรณ์พร้อมของร่างกายและจิตใจ สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้เป็นอย่างดี มีความสุขในการมีชีวิตอยู่ตลอดเวลา มีความเป็นหนึ่งเดียวกับธรรมชาติ

ดังนั้น การให้การดูแลเอาใจใส่ต่อกลุ่มผู้มีปัญหาด้านจิตวิญญาณ โดยการตอบสนองความต้องการทางด้านจิตวิญญาณ จึงเป็นสิ่งที่สำคัญ โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ป่วยที่ใกล้จะตายซึ่งมักจะประสบปัญหาด้านจิตวิญญาณ และการแสดงออกถึงการตอบสนองทางด้านจิตวิญญาณดังนี้ (อวยพร ตันมุขกุล³³)

การปรากฏกายของผู้ให้การดูแล ในเวลาที่ผู้ป่วยต้องการความช่วยเหลือ เพื่อให้ผู้ป่วยเกิดความมั่นใจว่าตนไม่ขาดที่พึ่ง

การนั่งเงียบ ฟังและสังเกต เปิดโอกาสให้ผู้ป่วยได้ระบายความรู้สึกทั้งวาทะ ทำทาง การสัมผัส

การแสดงความรู้สึกอาทร ร่วมทุกข์ร่วมสุขกับผู้ป่วย

การสวดมนต์ให้ เพื่อให้ผู้ป่วยรู้สึกว่า มีสิ่งยึดเหนี่ยวทางจิตใจ

การใช้ พระคัมภีร์ หนังสือธรรมะ สิ่ง que ผู้ป่วยนับถือ

การอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้ป่วย ได้มีส่วนร่วมในพิธีกรรมทางศาสนา

การพิทักษ์สิทธิของผู้ป่วย ในการแสดงออกถึง ความเชื่อทางศาสนาหรือสิ่งยึดเหนี่ยวของผู้ป่วย เมื่อการรักษาในสถานบริการทางสุขภาพขัดแย้งกับความเชื่อทางศาสนาหรือสิ่งยึดเหนี่ยวของผู้ป่วย ควรหาวิธีประนีประนอมให้มากที่สุด เพื่อให้ผู้ป่วยสามารถปฏิบัติตามได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

³² วรากร สถิตย์กาญจน์. จริยศาสตร์คริสต์กับการดูแลผู้ป่วยเอดส์ในประเทศไทย.

³³ วรากร สถิตย์กาญจน์. จริยศาสตร์คริสต์กับการดูแลผู้ป่วยเอดส์ในประเทศไทย.มหาวิทยาลัยมหิดล, 2543.72.

การตอบสนองด้านจิตวิญญาณเป็นความสำคัญที่ไม่อาจละเลยได้ เพราะผู้ป่วยไม่เพียงแต่ต้องการการดูแลอภิบาลด้านร่างกายเท่านั้น แต่พวกเขาต้องการการดูแลด้านจิตใจด้วย เป็นต้น การใช้หลักศาสนาที่ผู้ป่วยนับถือเป็นเครื่องมือที่สำคัญที่จะช่วยให้เกิดผลดียิ่งขึ้น

5. การอภิบาลดูแลผู้ป่วยในวาระสุดท้ายของชีวิต

คำสอนพระศาสนจักรคาทอลิก ภาคที่ 2 การเฉลิมฉลองธรรมล้ำลึกของพระคริสตเจ้า ข้อที่ 1503 ได้กล่าวถึง พระคริสตเจ้านายแพทย์ผู้รักษา พระคริสตเจ้าทรงเมตตาต่อผู้เจ็บป่วยทุกชนิดเป็นเครื่องหมายชัดเจนว่า “พระเจ้าได้เสด็จมาเยี่ยมประชากรของพระองค์แล้ว (ลก 7:16) และพระอาณาจักรของพระเจ้าใกล้เข้ามาแล้ว พระเยซูเจ้าไม่ทรงเพียงแต่มีอำนาจรักษาเท่านั้น แต่ยังทรงอภัยบาปด้วย (เทียบ มก. 2:5-12) พระองค์เสด็จมาเยี่ยมยามมนุษย์ทั้งครบ ทั้งร่างกายและวิญญาณ พระองค์ทรงเป็นหมอที่ผู้ป่วยต้องการ (เทียบ มก.2: 17) และในข้อที่ 1509 “จงรักษาคนเจ็บไข้” (มธ. 10:8) เป็นภาระหน้าที่ของพระศาสนจักรที่ได้รับจากองค์พระผู้เป็นเจ้าและพยายามทำให้เป็นจริงโดยการรักษาผู้ป่วย หรือโดยการอธิษฐานภาวนาขอความช่วยเหลือควบคู่กันไป พระศาสนจักรเชื่อในการประทับอยู่อย่างมีชีวิตของ พระคริสตเจ้าซึ่งให้ชีวิต เป็นแพทย์ทั้งฝ่ายจิตวิญญาณและร่างกาย การประทับอยู่นี้ปฏิบัติกรอยู่โดยเฉพาะอย่างยิ่งในศีลศักดิ์สิทธิ์และในวิธีพิเศษโดยเฉพาะในบูชามิสซา แผ่นปังซึ่งประทานชีวิตนิรันดร์ ซึ่งเกี่ยวข้องกับสุขภาพของร่างกาย (เทียบ ยน.6:54,58 ,1คร.11:30)

เพราะฉะนั้น เราเห็นถึงความสำคัญในการดูแลอภิบาลผู้ป่วยในวาระสุดท้ายของชีวิตจะต้องควบคู่กัน ระหว่างด้านร่างกายและด้านจิตวิญญาณเป็นพิเศษด้วย

การดูแลผู้ป่วยวาระสุดท้ายเป็นการดูแลที่ครอบคลุมทุกด้านของผู้ป่วยทั้งในด้านร่างกาย จิตใจ สังคม และจิตวิญญาณ โดยมุ่งประคับประคองความสะดวกสบายด้านร่างกาย บรรเทาความเจ็บปวดจากอาการของโรค บำบัดเท่าที่จำเป็น ตอบสนองด้านจิตวิญญาณและให้ความสำคัญต่อเกียรติภูมิความเป็นมนุษย์ของผู้ป่วย

กรณีผู้ป่วยเอดส์ที่เข้าสู่วาระสุดท้ายของชีวิต มีผู้ได้เสนอแนวทางในการดูแลเพื่อให้ผู้ป่วยเอดส์ระยะสุดท้าย ไว้ดังนี้³⁴

ให้การดูแลควบคุมความเจ็บปวดและอาการต่างๆ

การประคับประคองด้านจิตใจ

การดูแลเป็นทีมจากบุคลากรสาขาต่างๆ เช่น แพทย์ พยาบาล ผู้ให้การช่วยเหลือด้าน

สุขภาพที่บ้าน นักสังคมสงเคราะห์ เจ้าหน้าที่สาธารณสุข นักกายภาพบำบัด และอาสาสมัคร

การให้คำปรึกษาด้านจิตวิญญาณ

การให้คำปรึกษาแก่ครอบครัวที่เผชิญกับความโศกเศร้า และการสูญเสีย

³⁴ วิจิตร ศรีสุพรรณ. การพยาบาลผู้ติดเชื้อเอชไอวี. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2537.

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

5.1 สรุป

จากการศึกษาค้นคว้าเอกสารและข้อมูลจากการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ในสถานพยาบาลดูแลผู้ป่วยเอชไอวีทั้ง 3 แห่ง คือ 1) ศูนย์ชีนาปัส บ้านเด็กกำพร้าลอเรนโซ 2) บ้านกลารา สวนสันติธรรม 3) คามิลเลียน โซเซียล เซนเตอร์ ระยอง (ศูนย์ช่วยเหลือผู้ติดเชื้อเอชไอวี/เอดส์) มุสลิคคณะนักบุญคามิลโลแห่งประเทศไทย สามารถสรุปสาระสำคัญตามจุดประสงค์ของการศึกษาค้นคว้าได้ดังนี้

5.1.1 หลักปฏิบัติ ความเชื่อ และหลักคริสตจริยศาสตร์ที่มีต่อผู้ป่วยเอดส์

จากการศึกษาพบว่า หลักความเชื่อของชาวคริสต์นิกายโรมันคาทอลิก คือการมีความเชื่อในพระเจ้าหนึ่งเดียว ซึ่งเป็นองค์แห่งความรักหาขอบเขตมิได้ อาศัยแบบอย่างของพระเจ้า และความรักของพระเจ้า ทำให้คริสตชนรักพระเจ้าและเพื่อนมนุษย์ นี่เป็นหลักการพื้นฐานของศาสนาคริสต์

ดังนั้นการดำเนินชีวิตของชาวคริสต์จึงอยู่บนพื้นฐานของความรัก ความสัมพันธ์กับ พระเจ้า และเพื่อนมนุษย์ คริสตชนดำเนินชีวิตด้วยหลักคุณธรรมพื้นฐาน 3 ประการคือ ความรัก ความเชื่อ และความไว้วางใจ ซึ่งคุณธรรมทั้ง 3 ประการนี้จะนำไปสู่การดำเนินชีวิตที่สมบูรณ์มากขึ้น นอกเหนือจากนั้น คริสตชนยังดำเนินชีวิตบนหลักของบทบัญญัติ 10 ประการ บทบัญญัติของพระศาสนจักร ซึ่งสรุปประเด็นสำคัญคือ เน้นถึงความรักทั้งต่อพระเจ้า และการปฏิบัติความรัก ต่อเพื่อนพี่น้อง ทั้งด้วย กิจการ วาจา และจิตใจด้วย

นอกเหนือจากนั้น คริสตชนยังมีเสียงของมโนธรรม (เสียงของพระเจ้าที่ตรัสกับเขาในส่วนลึกของจิตใจ) ที่ช่วยให้มนุษย์ไตร่ตรอง ตักเตือนการกระทำ และแยกแยะความดี และความชั่ว ควรหรือไม่ควร ผิดหรือถูก ในทำนองเดียวกันมนุษย์จึงจำเป็นที่จะต้องฟังและปฏิบัติตาม มโนธรรมของตน

5.1.2 การอภิบาลดูแลผู้ติดเชื้อเอดส์บนพื้นฐานคุณค่าศักดิ์ศรีความมนุษย์

ตามความเชื่อของคริสตชนเชื่อว่า พระเจ้าทรงสร้างมนุษย์ทุกคนตามฉายาลักษณะของพระองค์ด้วยความรัก และมนุษย์ทุกคนเป็นบุตรของพระเจ้า เพราะฉะนั้นมนุษย์ทุกคนจึงมีคุณค่าและศักดิ์ศรีเท่าเทียมกัน ไม่แบ่งแยกเพศ เชื้อชาติ ภาษา ฐานะความเป็นอยู่ ผู้ป่วย ผู้พิการ คนยากจน ทุกคนเท่าเทียมกัน พระศาสนจักรยังเรียกร้องให้ทุกคน ดูแลเอาใจใส่ต่อผู้ที่มีน้อยกว่า ขาดแคลน และผู้ที่มีความทุกข์ เป็นหน้าที่ของทุกคนที่จะต้องยื่นมือให้ความช่วยเหลือ

การดูแลผู้ป่วยเอชไอวี ก็เช่นเดียวกัน พระศาสนจักรให้ความสำคัญ และให้ความช่วยเหลือก่อน และประเด็นของการรับผิดชอบต่อผลของการกระทำเป็นเรื่องที่จะตามมาทีหลัง การทำงานเกี่ยวกับการให้ความช่วยเหลือผู้ป่วยเอชไอวีของพระศาสนจักรคาทอลิก ปรากฏให้เห็นผ่านทางการทำงานขององค์กรคาทอลิกต่างๆ คณะนักบวชต่างๆ ที่ให้ความช่วยเหลือ ทุกคนไม่แบ่งแยกทั้งสิ้น บนหลักการพื้นฐานคือคุณค่าและศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์

5.1.3 แนวคิดของพระศาสนจักรคาทอลิกต่อประเด็นปัญหาด้านจริยธรรมในการดูแลอภิบาลผู้ป่วย

- การบอกข้อมูลและความจริง

จากการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ดูแลผู้ป่วยในสถานพยาบาลคาทอลิกทั้ง 3 แห่ง ให้ความคิดเห็นตรงกัน บนพื้นฐานของคำสอนของพระศาสนจักร คือ จะต้องบอกความจริงและข้อมูล ต่อผู้ป่วยโดยไม่ปิดบัง เพื่อประโยชน์ของผู้ป่วยเองด้วย และประโยชน์ต่อความร่วมมือระหว่างแพทย์หรือผู้ดูแลผู้ป่วยกับผู้ป่วยเอง

- การรักษาความลับ

จากการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ดูแลผู้ป่วยในสถานพยาบาลคาทอลิกทั้ง 3 แห่ง ให้ความคิดเห็นตรงกัน ดังนี้ เป็นสิทธิและเสรีภาพของผู้ป่วย แต่สิทธิเสรีภาพต้องมีไว้เพียงแต่การป้องกันสิทธิของตนเท่านั้น แต่จะต้องส่งเสริมสิทธิของผู้อื่นด้วย การรักษาความลับจึงเป็นประเด็นสำคัญที่จะต้องตัดสินใจด้วยความละเอียดอ่อน ปัจจัยที่จะส่งผลกระทบต่อความเหมาะสมของเวลา

- การดูแลอภิบาลด้านจิตใจ

จากการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ดูแลผู้ป่วยในสถานพยาบาลคาทอลิกทั้ง 3 แห่ง ให้ความคิดเห็นตรงกัน ดังนี้ ทุกคนให้ความสำคัญเป็นอันดับต้น ทุกคนสนับสนุนและส่งเสริมโดยเฉพาะการนำเอาความเชื่อและศาสนากิจทางศาสนาที่ผู้ป่วยนับถือเป็นเครื่องมือช่วยเหลือ

นอกเหนือจากนั้นยังเชิญชวนให้ญาติและผู้ใกล้ชิดของผู้ป่วยเองเข้ามามีส่วนร่วมในการดูแลทั้งด้านร่างกายและการดูแลอภิบาลด้านจิตใจด้วย

- การดูแลอภิบาลผู้ป่วยระยะสุดท้าย

การดูแลผู้ป่วยระยะสุดท้าย เน้นการดูแลใกล้ชิดเป็นพิเศษ และการดูแลผู้ป่วยวาระสุดท้ายเป็นการดูแลที่ครอบคลุมทุกด้านของผู้ป่วยทั้งในด้านร่างกาย จิตใจ สังคม และจิตวิญญาณ โดยมีมุ่งประคับประคองความสะดวกสบายด้านร่างกาย บรรเทาความเจ็บปวดจากอาการของโรค บำบัดเท่าที่จำเป็น ตอบสนองด้านจิตวิญญาณและให้ความสำคัญต่อเกียรติภูมิความเป็นมนุษย์ของผู้ป่วย

5.2 อภิปรายผล

พระศาสนจักรคาทอลิกมองปัญหาเอชไอวี เป็นปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อแก่มนุษย์ทั้งทางด้านร่างกายและด้านจิตใจ พระศาสนจักรเรียกร้องให้ทุกคนร่วมมือกันป้องกันและช่วยเหลือผู้ป่วย พระศาสนจักรตระหนักถึงความสำคัญประการนี้ อันจะเห็นจากพันธกิจขององค์กรของ พระศาสนจักร คณะนักบวชต่างๆ ที่กระทำต่อบรรดาคนยากจน คนพิการและผู้ป่วยทุกคนด้วยจิตตารมณ์ของความรัก

คริสตชนดำเนินชีวิตด้วยคุณธรรมพื้นฐาน ความเชื่อ ความรักและความไว้วางใจ ยังมีบทบาทบุญดีของพระเจ้า 10 ประการ บุญดี 10 ประการ คำสอนเรื่องบาป เป็นเกณฑ์ตัดสิน ด้านจริยธรรม นอกเหนือจากนั้น คริสตชนยังฟังเสียงของพระเจ้าที่ตรัสกับเขาในส่วนลึกของจิตใจ สิ่งนั้นที่

เราเรียกว่า “มโนธรรม” ที่จะเป็นเสียงในใจที่บอกว่า อะไรดี อะไรไม่ดี อะไรควรทำ อะไรไม่ควรทำ ถูกหรือผิด ซึ่งทั้งหมดจะมีผลต่อตัดสินใจการกระทำด้านจริยธรรมของคริสตชน

สถานดูแลผู้ป่วยหรือสถานพยาบาลของคาทอลิกทั้ง 3 แห่ง ที่ดูแลผู้ป่วยเอดส์ จากการสัมภาษณ์เราพบว่า การดูแลอภิบาลผู้ป่วยเอดส์ ได้รับแบบอย่างจากพระเยซูเจ้าที่ทรงรักษาผู้ป่วยทั้ง 2 มิติ คือ รักษาด้วร่างกายและมิติด้านจิตใจหรือจิตวิญญาณควบคู่กัน ดังเราจะเห็นได้ชัดเจนคือ พระสงฆ์หรือนักบวชของศาสนาคริสต์จะเน้นบทบาทของการอภิบาลด้านจิตใจเป็นพิเศษ เช่น การบริการด้านศาสนกิจต่างๆ การพูดคุยให้คำปรึกษาให้กำลังใจ เป็นเพื่อนและร่วมทุกข์ร่วมสุข ในส่วนของผู้ดูแลผู้ป่วยที่เป็นฆราวาสหรือเจ้าหน้าที่ จะเน้นถึงการดูแลด้วร่างกายพิเศษ เช่น การดูแลความเป็นอยู่ รักษาพยาบาล และการอยู่ร่วมทุกข์ร่วมสุข เป็นต้น

สถานดูแลผู้ป่วยเอชไอวีของคาทอลิกทั้ง 3 แห่ง จากการสัมภาษณ์เราจะพบว่า การให้การรักษาและดูแลตั้งอยู่บนพื้นฐานของคุณค่าของชีวิต และบนพื้นฐานของความรัก ดังนั้น การระมัดระวังในการรักษาพยาบาลรวมถึงสถานที่พักอาศัยและอื่นๆ ผู้ป่วยแบกรับภาระในส่วนนี้้น้อยมาก ญาติหรือผู้ป่วยเองจะจ่ายตามความสามารถที่จะจ่ายได้ นอกเหนือจากนั้นยังส่งเสริมการสร้างอาชีพ และงานอดิเรกให้ผู้ป่วยใช้เวลาอย่างเหมาะสมด้วย เช่น การนวดแผนไทยเพื่อผ่อนคลาย การทำงานฝีมือต่างๆ เช่น เย็บปักถักร้อย เป็นต้น

การนำเอาหลักศาสนาและการปฏิบัติศาสนกิจ เป็นเครื่องมือช่วยเหลือการอภิบาล ด้านจิตใจได้อย่างดีเยี่ยม เพราะภาวะของผู้ป่วยเอง เมื่อร่างกายป่วย ก็ส่งผลกระทบต่อสภาพจิตใจด้วย การนำเอาหลักคำสอนทางศาสนามาเป็นเครื่องยึดเหนี่ยวจิตใจจึงเกิดผลดีเยี่ยม เช่น การอ่าน พระคัมภีร์ การอ่านหนังสือธรรมะ การร่วมพิธีบูชามิสซา การตักบาตรทำบุญ การบำเพ็ญสมาธิ เป็นต้น

ในสถานพยาบาลของคาทอลิก ไม่จำกัด เชื้อชาติ ศาสนา ภาษา คือเปิดกว้างสำหรับ ทุกคน ดังนั้น สถานพยาบาลคาทอลิกจึงเปิดกว้างให้ทุกคนปฏิบัติศาสนกิจของตน โดยไม่กีดกันหรือปิดบังคับให้เกิดการเปลี่ยนแปลงศาสนา ผู้ดูแลผู้ป่วยจะเป็นผู้ประสานเรื่องการปฏิบัติศาสนกิจนอกสถานที่ เพราะจะต้องให้ความสำคัญกับปัจจัยหลายสิ่ง เช่น สภาพอาการของผู้ป่วย การที่ผู้ป่วยจะต้องทานยาต้านไวรัสตรงตามเวลา และการยอมรับของสังคมภายนอกต่อตัวผู้ป่วยเอชไอวีเองด้วย

จากศึกษาและสัมภาษณ์ในประเด็นปัญหาด้านจริยศาสตร์ในสถานพยาบาลคาทอลิกพบว่า สอดคล้องกับหลักจริยธรรมพื้นฐานด้านสุขภาพในปัจจุบันที่ได้กำหนดไว้ในการดูแลสุขภาพอนามัย ซึ่งประกอบด้วย การเคารพในความเป็นบุคคล การให้การยอมรับโดยการบอกข้อมูลความจริง และการรักษาความลับ การกระทำในสิ่งที่ดีและเกิดประโยชน์แก่ผู้ป่วย ความเป็นธรรมและการตอบสนองด้านจิตวิญญาณและคุณค่าศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์

การมีส่วนร่วมของญาติหรือบุคคลใกล้ชิดของผู้ป่วย การมีส่วนร่วมในการดูแลอภิบาลของบุคคลเหล่านี้มีผลดีและมีประโยชน์ต่อผู้ป่วยอย่างยิ่ง การประสานงาน การติดต่อสัมพันธ์ระหว่างญาติ

หรือบุคคลใกล้ชิดกับตัวผู้ป่วยเอง และความติดต่อสัมพันธ์ของสถานพยาบาลกับญาติหรือบุคคลใกล้ชิดของผู้ป่วยก็เป็นสิ่งที่สำคัญ

ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ป่วยและเจ้าหน้าที่ผู้มีหน้าที่ดูแลผู้ป่วยโดยตรง ต้องเป็นความสัมพันธ์เชิงบวก มีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ความไว้วางใจและความเชื่อใจต่อกันเป็นสิ่งสำคัญ

การดูแลอภิบาลผู้ป่วยวาระสุดท้ายของชีวิต จากการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ในสถานพยาบาล ทั้ง 3 แห่งพบว่า เมื่อถึงวาระสุดท้ายของชีวิตมาถึง ผู้ป่วยต้องการเพื่อน (การดูแล) กล่าวคือ ทุกคนจะมาอยู่รวมกันและอยู่เป็นเพื่อนผู้ป่วย เตือนให้ผู้ป่วยคิดถึงความดีงาม สิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่ตนเองนับถือ และการอยู่เป็นเพื่อนจะทำให้ผู้ป่วยรู้สึกอบอุ่น ไม่อ้างว้าง หวาดกลัว ทำให้เกิดความสงบภายในจิตใจ

ในวัฒนธรรมของชาวไทย การขอขมา การให้อภัย (อโหสิกรรม) เป็นสิ่งช่วยให้ผู้ป่วยจากไปด้วยความสงบ การภาวนาตามความเชื่อของตนจะช่วยผู้ป่วยได้ด้วยเช่นกัน

5.3 ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. การศึกษาคริสตจริยศาสตร์กับการดูแลผู้ติดเชื้อเอชไอวี เกี่ยวข้องกับมิติทางด้านสังคม เพราะฉะนั้น การเก็บข้อมูลหรือการสัมภาษณ์ความคิดเห็นจากกลุ่มญาติของผู้ป่วย ชุมชนจึงมีประโยชน์ต่อการจัดการดูแลอภิบาลผู้ป่วยเอชไอวี
2. การศึกษาจริยศาสตร์ของแต่ละศาสนา ในประเด็นปัญหาด้านจริยธรรม เพื่อการดูแลอภิบาลผู้ป่วยได้ดียิ่งขึ้น
3. การศึกษาคริสตจริยศาสตร์ในการดูแลอภิบาลผู้ป่วยระยะสุดท้าย ในประเด็นปัญหาเรื่องการรณฆาต เป็นประเด็นที่น่าสนใจเพื่อจะช่วยให้การดูแลผู้ป่วยเอชไอวีระยะสุดท้ายได้ดีขึ้น
4. การศึกษาเรื่องคุณค่าทางศาสนาและการปฏิบัติศาสนกิจในการอภิบาลดูแลผู้ติดเชื้อเอชไอวี จะเป็นประโยชน์ต่อการอภิบาลดูแลผู้ป่วยได้ดี

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. การดูแลอภิบาลผู้ติดเชื้อเอชไอวีที่พบได้สถานพยาบาล เป็นงานแห่งความรักในคุณค่า ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ แต่สิ่งเหล่านี้ไม่ใช่การแก้ปัญหาเอ็ดส์ให้หมดไปได้ เพราะฉะนั้นการแก้ปัญหาต้องเป็นขบวนการ ตั้งแต่ การให้ข้อมูลข่าวสาร ความรู้ การรณรงค์ป้องกัน เป็นต้น ในกลุ่มเด็กเยาวชนเป็นกลุ่มแรก
2. ในสถานศึกษาควรจัดการหลักสูตรในด้านสุขภาพในสถานศึกษาอย่างเป็นระบบ ในการให้ความรู้ ความเข้าใจต่อปัญหาสุขภาพ เป็นต้น โรคภัยแรงที่พบเห็นในสังคมไทย เช่น เอชไอวี โรคหัวใจ โรคมะเร็ง เป็นต้น

3. ในสถานพยาบาลผู้ป่วยเอชไอวี ควรจะมีเจ้าหน้าที่จิตวิทยาในการให้คำปรึกษา เพราะผู้ป่วยเอชไอวี เป็นภาวะของความสิ้นหวัง ความหวาดกลัว การถูกทอดทิ้ง นักจิตวิทยาให้คำปรึกษาจะเข้ามามีบทบาทในการรักษาด้านจิตใจด้วย

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

- กิตติกร นิลมานัต. ความรู้สึกไม่แน่นอนในความเจ็บป่วย และวิธีเผชิญกับความเครียดของญาติผู้ดูแลผู้ป่วยติดเชื่อเอดส์ที่มีอาการขณะรักษาตัวในโรงพยาบาล. มหาวิทยาลัยมหิดล, 2538.
- กิริติ บุญเจือ. หลักความเชื่อของชาวคริสต์. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช, 2529.
- กิริติ บุญเจือ. หลักปฏิบัติของชาวคริสต์. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช, 2530.
- คณะกรรมการคาทอลิกเพื่อพระคัมภีร์. พระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาใหม่. กรุงเทพมหานคร, 2549.
- คณะกรรมการคาทอลิกเพื่อส่งเสริมงานเอดส์. อุดมสาร, ปีที่ 35. ฉบับที่ 49 (2553). หน้าพิเศษ
- จิรนนท์ ชันแข็ง. ประสบการณ์ของมารดาในการดูแลบุตรที่ป่วย. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2548.
- ชลธิตา สิมะวงศ์. การใช้จิตบำบัดกลุ่มในการเสริมความหวังของผู้ติดเชื้อเอชไอวี. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2545.
- ชินเรศ กิจสมักร. หลักการและแนวทางการอภิบาลผู้ป่วย. นครปฐม : วิทยาลัยแสงธรรม, 2538.
- เชิดชัย เลิศจิตรเลขา. คริสตจริยศาสตร์พื้นฐาน. กรุงเทพมหานคร : แผนกการพิมพ์โรงเรียน ดอนบอสโก, 2548.
- เชิดชัย เลิศจิตรเลขา. จริยศาสตร์เพื่อชีวิต. นครปฐม : วิทยาลัยแสงธรรม, 2545.
- เชิดชัย เลิศจิตรเลขา. “สุขภาวะกับชีวิตด้านจริยธรรมของคริสตชน”. แสงธรรมปริทัศน์. ปีที่ 34 ฉบับที่ 1.
- ดาร์ห์ ทริยะะ. การดูแลตนเองของผู้ติดเชื้อเอชไอวี/เอดส์ ในกลุ่มเพื่อเพื่อนในโรงพยาบาลแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2549.
- นพมาศ ธีรเวคิน. จิตวิทยาสังคมกับมนุษย์. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2539.
- บรรจง สันติสุขนิรันดร์. คริสตจริยศาสตร์. เอกสารประกอบการสอน. นครปฐม : วิทยาลัยแสงธรรม, 2535.
- ปานจันทร์ งามแก้ว. การเข้าถึงการดูแลสุขภาพ ความเข้มแข็งอดทนและคุณภาพชีวิตของสตรีที่ติดเชื้อเอชไอวี. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2545.
- ปรีชา อุปโยคิน. พฤติกรรมการแสวงหาการรักษา วิเคราะห์ระหว่างโรคเรื้อรังและโรคฉับพลัน. มหาวิทยาลัยมหิดล, 2538.
- แผนกคริสตศาสนธรรมอัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ. คำสอนพระศาสนจักรคาทอลิก ภาค 2 เรื่องการฉลองธรรมล้ำลึกของพระคริสตเจ้า. กรุงเทพมหานคร : อัสสัมชัญ, 2545.

- พระสันตะปาปา ยอห์น ปอล ที่ 2. พระสมณสาสน์ พระวรสารแห่งชีวิต. กรุงเทพมหานคร : ศูนย์วรรณกรรมซาลาเซียน, 2550.
- พระสันตะปาปา ปอล ที่ 6. พระสมณสาสน์ ชีวิตมนุษย์. แปลโดย บาทหลวง ประสิทธิ์ สมานจิตและคณะ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์อัสสัมชัญ, 1997.
- พริดา ศรีสะอาด. ผลของการศึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามแนวพิจารณาความเป็นจริงต่อการเผชิญความเครียดในผู้ติดเชื้อเอชไอวี. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2542.
- พระสันตะปาปา ยอห์น ปอล ที่ 2. พระสมณสาสน์ ความรุ่งโรจน์แห่งความจริง. แปลโดย นรินทร์ ศิริวิรัตน์ กรุงเทพมหานคร : อัสสัมชัญ, 2537.
- พระสันตะปาปา เปาโลที่ 6. ธรรมนูญด้านการอภิบาล เรื่องพระศาสนจักรในโลกสมัยนี้. เรียบเรียงโดย บาทหลวง สีม ไชยเผือก. กรุงเทพมหานคร : การพิมพ์คาทอลิกแห่งประเทศไทย, 2002.
- พระศาสนจักรโรมันคาทอลิก. คำสอนพระศาสนจักรโรมันคาทอลิก ภาค 1 : การประกาศ ยืนยันความเชื่อ. แปลโดย ประคิน ชุมสาย ณ อยุธยา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ อัสสัมชัญ, 2537.
- พระศาสนจักรโรมันคาทอลิก. คำสอนพระศาสนจักรโรมันคาทอลิก ภาค 2 : การเฉลิมฉลองธรรมล้ำลึกของพระเยซูพระศาสนจักรเจ้า. แปลโดย ประคิน ชุมสาย ณ อยุธยา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ อัสสัมชัญ, 2537.
- พระศาสนจักรโรมันคาทอลิก. ประมวลคำสอนพระศาสนจักรโรมันคาทอลิก. แปลโดย บาทหลวง นรินทร์ ศิริวิรัตน์. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุนพับลิชชิง, 2550.
- พระศาสนจักรโรมันคาทอลิก. ประมวลกฎหมายพระศาสนจักรโรมันคาทอลิก. Code of Canon Law, 2526. แปลโดย คณะกรรมการที่ปรึกษาด้านกฎหมายพระศาสนจักรภายใต้สภาพระสังฆราชคาทอลิกแห่งประเทศไทย. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์อัสสัมชัญ, 2541.
- พระศาสนจักรโรมันคาทอลิก. เอกสารแห่งสภาสังคายนาวาติกัน ครั้งที่ 2. The Documents of Vatican 2, Gaudium et Spes : Pastoral Constitution on the Church in the Modern World, 2508. แปลโดย ผู้หว่าน (นามแฝง). นครปฐม : วิทยาลัยแสงธรรม, 2525.
- พิทยาภรณ์ แก้วทิพย์. การศึกษาเรื่องการดูแลตนเองด้านการรับประทานอาหารและภาวะโภชนาการของผู้ติดเชื้อเอชไอวี. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2546.
- ภูริชญา บุรินทร์กุล. การดูแลตนเองของผู้ติดเชื้อเอชไอวีหรือเอดส์ที่ได้รับยาต้านไวรัส. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2547.
- มนัส จวบสมัย. สารานุกรมศาสนาคริสต์นิกายคาทอลิก. นครปฐม : วิทยาลัยแสงธรรม, 2526.
- รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550. ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิ เสรีภาพ และความเสมอภาคของบุคคลย่อมได้รับความคุ้มครอง.

- ระนอง สรวยเอี่ยม. จริยศาสตร์กับปัญหาจริยธรรมในการดูแลผู้ป่วยวาระสุดท้ายใกล้ตาย. มหาวิทยาลัยมหิดล, 2541.
- ราชบัณฑิตยสถาน. พจนานุกรมปรัชญา – ไทย ฉบับราชบัณฑิตยสถาน. กรุงเทพมหานคร : อรุณการพิมพ์, 2540.
- รัชไนย์ อ๋อมนอก. การเยียวยารักษาในแง่คริสตชน. นครปฐม : วิทยาลัยแสงธรรม, 2546.
- วิจิตร ศรีสุพรรณ. การพยาบาลผู้ติดเชื้อเอชไอวี. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2537.
- วรากร สถิตย์กาญจน์. จริยศาสตร์คริสต์กับการดูแลผู้ป่วยเอดส์ในประเทศไทย มหาวิทยาลัยมหิดล, 2543.
- วัชรภรณ์ อภิวัชรางกุล. เรื่องปัญหาการเรียนรู้เพื่อพัฒนาการดูแลผู้ป่วยแบบองค์รวม. วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี จังหวัดชลบุรี.
- สิรินนท์ สรรเพ็ชร. แนวความคิดส่วนหนึ่งของพระสันตะปาปา ยอห์น ปอล ที่ 2 เกี่ยวกับเรื่องเพศ. แสงธรรมปริทัศน์. (ปีที่ 34 ฉบับที่ 2). นครปฐม : วิทยาลัยแสงธรรม.
- สุธีรา ฮุนตระกูล. การเผชิญปัญหาของผู้ติดเชื้อ. มหาวิทยาลัยมหิดล, 2534.
- สมศรี ทัยศิริ. การยอมรับของชุมชนที่มีต่อผู้ติดเชื้อเอชไอวีและผู้ป่วยเอดส์. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2545.
- สีลม ไชยเผือก. คำสอนด้านสังคมของพระศาสนจักรเล่ม 1-3. กรุงเทพมหานคร : การพิมพ์คาทอลิกแห่งประเทศไทย, 2545.
- สุพัตรา สุภาพ. สังคมวิทยา. พิมพ์ครั้งที่ 19. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิชย์ จำกัด, 2540.
- สมภพ เรื่องตระกูล. ความเครียดและอาการทางจิตเวช. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์เรือนแก้วการพิมพ์, 2547.
- สมเด็จพระสันตะปาปา เบนเนดิกต์ ที่ 16. แสงสว่างของโลก พระสันตะปาปา พระศาสนจักรและเครื่องหมายแห่งกาลเวลา. แปลโดย สื่อมวลชนคาทอลิกแห่งประเทศไทย แผนกการพิมพ์. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์อัสสัมชัญ, 2554.
- เอกชัย ผลวารินทร์. ความหมายของความเจ็บป่วยจากแง่ของโยบต่อผู้ป่วยคริสตชนยุคปัจจุบัน. นครปฐม. วิทยาลัยแสงธรรม, 2541.
- อดิศักดิ์ กิจบุญชู. ความทุกข์ทรมานในมุมมองคริสตชน. นครปฐม. วิทยาลัยแสงธรรม, 2539.
- อภิญา เจริญฉ่ำ. ประสบการณ์ด้านจิตใจของผู้ดูแลในครอบครัวในการดูแลผู้ป่วย. กรุงเทพมหานคร. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2551.
- อมร สามิภักดิ์. ศาสนากับการบำบัดทางจิตผู้ป่วยโรคเอดส์. นครปฐม. วิทยาลัยแสงธรรม, 2538.
- อภิรดี เขมะวานิช. การดูแลตนเองในการป้องกันการแพร่กระจายเชื้อของผู้ติดเชื้อเอชไอวี. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2541.

ภาษาต่างประเทศ

Benedict XVI, Pope. The Sacrament of Charity : Sacramentum Caritatis. Washington :United States Catholic Conference, 2007.

Richard J. Devine , C.M. (2547). Good Care, Painful Choices. Third edition.Paulist Press.United States of America.

Benedict M.Ashley,OP ,Kevin D. O' Rourke,OP. (1982) .A Theological Analysis, the Catholic Health Association of the United States.

Eric Genilo S.J. (2554). เอกสารประกอบการสอนคริสตจริยศาสตร์. นครปฐม.วิทยาลัยแสงธรรม.

11. Ezekiel's Temple Re-examined: What is the Purpose of Ez 40-48?

Rev. Dr. Florian Foerg

Abstract

This research has the purpose define the meaning of Ezekiel 40–48. In the past, several conflicting suggestions have been made about the meaning of this last section of the Book Ezekiel (Blueprint of the First Temple; Building Proposal for the Second Temple; Eschatological Building Program). This study evaluates these ideas and proposes a twofold purpose of Ez 40–48: (1) It affirms Yahweh's promise and anticipates in a vision that Yahweh will come back to Zion and will rule as a king over the whole creation. (2) By showing to his listeners how Yahweh will restore the temple and creation, Ezekiel is trying to lead his audience to recognize their sins and repent.

Keywords: Ezekiel, Temple, Kingdom of God, Sin

บทคัดย่อ

งานวิจัยฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อค้นหาความหมายของพระธรรมเอเสเคียลบทที่ 40-48 เนื่องจากในอดีตมีข้อเสนอแนะที่ขัดแย้งกันหลายประการเกี่ยวกับความหมายของพระคัมภีร์ดังกล่าว (แผนผังของวิหารหลังแรก / คำแนะนำและคำสั่งสำหรับการก่อสร้างพระวิหารหลังที่สอง / การก่อสร้างพระวิหารในยุคสุดท้าย) งานวิจัยนี้ประเมินความคิดเหล่านี้และเสนอว่า พระธรรมเอเสเคียลบทที่ 40-48 มีจุดประสงค์อยู่สองประการด้วยกันคือ (1) ยืนยันคำสัญญาของพระยาห์เวห์ และให้เอเสเคียลมองเห็นในนิมิตว่า พระยาห์เวห์จะเสด็จกลับมายังภูเขาศิโยน เพื่อพระองค์จะทรงเป็นกษัตริย์ปกครองเหนืออิสราเอลและแผ่นดินโลก (2) เอเสเคียลพยายามที่จะชักนำชาวอิสราเอลให้สำนึกผิดและกลับใจใหม่ โดยแสดงให้ชาวอิสราเอลมองเห็นว่าพระยาห์เวห์ทรงฟื้นฟูพระวิหารและแผ่นดินอิสราเอล

คำสำคัญ: เอเสเคียล, พระวิหาร, อาณาจักรของพระเจ้า, บาป

1 Introduction

1.1 Background and Indication of Problems

In spite the fact that one might consider chapter 40 – 48 of the Book of Ezekiel as only a small part of the Book of Ezekiel, they make around 20% of the book as a whole. Therefore, a right understanding of these chapters is necessary in order to gain a proper understanding of the whole book. In the recent years, there has a lot of research been done concerning the book of Ezekiel and also concerning the last chapters. Until now, there seems no consensus to be in sight, how the Ez 40–48 is to be understood properly.

1.2 Objectives of the Research Project

1. To study and evaluate previous research about the meaning of Ez 40–48.
2. To develop and present a new suggestion about the meaning of Ez 40–48.
3. To develop ideas about how to use Ez 40–48 in church.

1.3 Scope of Research

The present study is limited to study Ez 40–48. On the other hand, the researcher is convinced that texts in other parts of the book will surely be helpful in seeking a better understanding of Ez 40–48, as the rest of the book constitute the context of the book. Besides that, texts from the whole Bible, preferably from the Old Testament will be consulted wherever necessary. However, this study will not include pseudepigraphical writings such as the Book of Enoch, nor literature from the cultural surroundings of Israel like ancient Egypt, Mesopotamia or Greece.

1.4 Expected Benefits from the Research Project

1. The output of this study will be a clear understanding of the meaning of Ez 40–48.
2. After completing this study, the researcher will compile ideas about how Ez 40–48 might be used in teaching and preaching.
3. Besides the points the researcher has mentioned above, this research project will be of great value for seminary students, as the research findings can easily be

integrated in several courses. The knowledge that they gain from the implementation will help them to read and study Ez 40–48 more effectively.

4. As a second group, this research project will be beneficial for church pastors. Equipped with a good understanding of Ez 40–48, they will read and study the Old Testament prophets more often and will teach and preach from these texts with more confidence.

1.5 Definition of Terms

Old Testament The Old Testament is the Holy Book of the Jews and the first part of the Christian Bible. It consists of four different sections: (1) The five books of Moses or the Pentateuch. (2) The historical books tell the beginnings of Israel in Canaan, the time of the judges, the kings, the exile and the time after it until the Persian times. (3) The books of the prophets are collected in the third section. There are four Major Prophets (Isaiah, Jeremiah, Ezekiel and Daniel) and 12 Minor Prophets. The fourth section contains the “writings”: The book of Psalms and the wisdom literature of Israel.

Prophetic Literature The prophets in the Old Testament were persons that God chose to be mediators between God and his people. God spoke through them to warn Israel, whenever they sinned. They also announced the future of Israel. Roughly spoken, since 850 B.C., Israel started to collect the words of the prophets, Amos being the first of the so called “literary prophets”.

Ezekiel is one of the Old Testament Major Prophets. He was born into a priestly family around 563 B.C. In the first exile of the Jews (597 B.C.), he was exiled to Babylon. There, far away from Jerusalem, God called him to be a prophet in 593 B.C. and his ministry continued at least until 571 B.C. Roughly speaking, one third of his book are vision reports; the bizarre language, strange comparisons and the length of the book make it not easily accessible to the modern reader.

Temple The temple in Jerusalem is considered one of the most important institutions of Israel. Initially built as the “First Temple” under King Solomon (965–926 BC), there were some adaptations made over time, until it was destroyed in 586 BC by Babylonian troops. Prophets like Jeremiah and Ezekiel announced that the temple will be rebuilt in the future. This was fulfilled in 516 BC, when Israel dedicated the so

called “Second or Postexilic Temple” that has been rebuilt under the leadership of Zerubbabel. The temple in Jerusalem was believed to be the dwelling place of Yahweh, and was the place where Yahweh received offerings, worship and prayers from the Israelites. The main festivals in Israel (Pessah, Festival of Weeks, Festival of Tabernacles) were centred around the temple and every male Israelite had to travel to Jerusalem in order to participate in those main festivals.

2 Literature Review

The description of the temple in Ez 40–48 has been understood by scholars in different ways. In the following, the researcher will mention the most important.

2.1 A Blueprint of the First Temple

In Ez 40–42 the multiple structures of the temple are measured in a two-dimensional outline; heights are almost never given (except for Ez 40:5). For this reason, many scholars have concluded that “Ezekiel’s vision is based on a plan or blueprint of the first temple which he had either preserved himself or found in the archives.”¹ Scholars like G. A. Cooke or W. Zimmerli have followed this idea²³ Steven Tuell however argued against this by pointing out that “Ezekiel’s vision does not conform to the pattern of the first temple”⁴

2.2 A Building Proposal for the Second (Postexilic) Temple

Other commentators have understood Ezekiel’s temple description as a plan for the second temple that is meant for the Jews returning from exile to use in rebuilding the temple in Jerusalem. Among others, authors like John W. Wevers⁵ and Moshe Greenberg⁶ have supported this view, even though essential information for the

¹ Steven S. Tuell, “Ezekiel 40–42 as Verbal Icon” *The Catholic Biblical Quarterly* 58 (1996): 649-650

² Cooke, G. A. *A Critical and Exegetical Commentary on the Book of Ezekiel. The International Critical Commentary.* (Edinburgh: T. & T. Clark, 1985), 425.

³ Walther Zimmerli, *Ezekiel 2. A Commentary on the Book of the Prophet Ezekiel, Chapters 25–48.* Hermeneia, translated by J. D. Martin. (Philadelphia: Fortress Press, 1983.) 412

⁴ Tuell, Ezekiel, 650-651

⁵ John W Wevers. *Ezekiel.* New Century Bible. (London: Oliphants 1969) 208

⁶ Moshe Greenberg, *Ezekiel 1–20. A New Translation with Introduction and Commentary.* Anchor Bible 22. (Garden City: Doubleday, 1983) 15.

construction (heights or building materials) is lacking. Steven Tuell holds the view that “we cannot even begin to construct Ezekiel’s temple on the basis of these measurements”⁷

2.3 An Eschatological Building Program

Among others, Walther Eichrodt and Joseph Blenkinsopp have suggested that Ez 40–42 are meant as a description of the eschatological temple that Yahweh will build in the last days.⁸ Against this view it can be said that Ezekiel is walking through an existing structure and his vision is not given a future setting.⁹

For the following reasons, the researcher believes that the temple description is not meant as a blueprint of the first or a building proposal for the second temple. Concerning the third idea (the temple that Yahweh will build in the end times) the researcher is convinced that the vision points to the future of Israel, when God reveals his kingdom on earth (see below p. 7). Ezekiel however does not yet call this time the “end time”.

Furthermore, the researcher holds the view that the points Tuell has mentioned are convincing. The researcher would like to underline the fact that there is not one single verse in Ez 40–48 that requests Israel to build the new temple according to Ez 40–48: “Nowhere in this text do we find either a decision to build the temple, or a divine permission given for its building”¹⁰. At this point, Ez 40–48 are standing in contrast to other temple building texts in the Old Testament, where Moses (Ex 25:8-9), David (2 Sam 7:4-7; 1 Chr 22:7-8; 28:1-4) or Solomon (2 Sam 7:13; 1 Kgs 5:17-19; 1 Chr 22:5-19 and others) are either commanded or denied permission to build the temple. Ez 43:10-11 only commands Israel to perform certain cultic activities in it^{11 12}.

⁷ Tuell, Ezekiel, 652

⁸ Ibid, 654

⁹ Ibid, 657

¹⁰ Ibid, 652

¹¹ Daniel I. Block, *The Book of Ezekiel: Chapters 1–24. New International Commentary on the Old Testament*. (Grand Rapids: Eerdmans, 1997). 589.

¹² Allen, Leslie C. *Ezekiel 20–48. Word Biblical Commentary 29*. (Dallas: Word Books, 1990).257

Moreover, the researcher would like to stress the missing information about height measurements and building materials. The only place where a certain height is measured is Ez 40:5: “So, he measured the thickness of the wall, one reed; and the height, one reed”. Interestingly, there is a connection to the building instructions of the sanctuary in Ex 25–31: The mercy seat has to be constructed according to a specific length and width measurement, but there is no height specified: “Two cubits and a half shall be its length, and a cubit and a half shall be its breadth” (Ex 25:17). This observation could possibly be connected to the fact that both Ezekiel’s envisioned temple and the mercy seat were understood as “the place of my throne and the place of the soles of my feet” (Ez 43:7; 1 Chr 28:2; Jer 3:16-17). As Yahweh dwells above the mercy seat / the temple, measuring the height is not only dangerous, but also obsolete.

More than that, the work of Th. Busink has shown that there are quite a lot of differences between Ezekiel’s temple and Zerubbabel’s temple which the Jews built after their return from exile.

This concerns (among other things) the front width (Ez: 30 cubits / Zerubbabel temple: 60 cubits)¹³; the equipment of the vestibule (Ez: with columns, Zerubbabel temple: no columns,)¹⁴; the pedestal of the temple building (Ez: 6 cubits ~ 3 meters / Zerubbabel temple: 1.5 meters, see ¹⁵); the separation between Hekal and Debir (Ez: flap doors / Zerubbabel temple: curtain¹⁶); the staircase to the altar (Ez: stairs on the east side / Zerubbabel temple: ramp on the south side ¹⁷) and also the outer courtyard (the sanctuary of Jerusalem had no external courtyard around 300 B.C.,)¹⁸, even though Ezekiel describes it in detail: Ez 40:6-27).

This fits with on more fact that Walther Zimmerli has pointed out. When the exiles came back from Babylon, they did not distribute the land according to what we

¹³ Busink, Th. A. *Der Tempel von Jerusalem von Salomon bis Herodes. Eine archäologisch-historische Studie unter Berücksichtigung des westsemitischen Tempelbaus*. 1. (Band: Der Tempel Salomos. Leiden/Boston: Brill, 1970) 749, 812-813

¹⁴ *Ibid*, 818

¹⁵ *Ibid*, 819

¹⁶ *Ibid*, 819-820

¹⁷ *Ibid*, 828, 831

¹⁸ *Ibid*, 833

read in Ez 47:13–48:29: “Of this plan for the allocation of land, too, it must be stated that post exilic reality reveals no sign of its having been carried out. The complete disappearance of the former northern kingdom would certainly not lead us to expect anything else”¹⁹

To sum up, when rebuilding the temple, the Israelites did not follow Ez 40–48. Therefore we should not understand Ez 40–48 in the sense of a future temple that has to be built exactly according to the text.

3 Research Methodology

In order to reach the research objectives, the researcher will do an exegetical study of Ez 43:1-9 and 43:10-11. These sections have been chosen for three reasons: First of all, as the outline of the whole section Ez 40–48 will show, these verses are right in the centre of this part of the Book of Ezekiel. Secondly, this section stands out from the remainder of the section, as it contains a clear announcement concerning the purpose of Ez 40–48. Thirdly, as the Glory of Yahweh has come back to the temple (v. 5), it constitutes a counterpart the Ezekiel’s first vision about the temple (recorded in Ez 8–11). In that vision, Ezekiel sees how Yahweh’s Glory leaves the temple (Ez 10:4,18,19; 11:23).

4 Results

4.1 The Kingdom of Yahweh in a Renewed Creation (Ez 43:1-9)

In order to get more comprehensive meaning of the whole of Ez 40–48, the researcher will now take a closer look at Ez 43:1-9.

This text takes a prominent position in Ez 40–48, as it is right in the centre of Ez 40–46, which makes the first part of Ez 40–48. Besides that, another observation highlights Ez 43:1-9. Right at the beginning of Ezekiel’s temple tour, Ezekiel enters the temple area through the outer east gate (Ez 40:6-16) and it is exactly this gate, where he leaves the temple area in Ez 42:15 (“he led me out by the gate that faces east”). In Ez 42:15-17 the angel measures the temple area from outside.

¹⁹ Zimmerli, Walther. *Ezekiel 2. A Commentary on the Book of the Prophet Ezekiel, Chapters 25–48. Hermeneia, translated by J. D. Martin.* (Philadelphia: Fortress Press, 1983).541

Now, in Ez 43:1, the angel brings the prophet to the outer east gate for the third time and the reader might wonder what else is so important about the outer east gate? It is the glory of Yahweh, and the prophet sees how it enters the temple building (Ez 43:2-5).

Ez 43:1-9 are meant to be read in the light of Ez 8-11 (Ezekiel's first vision about the temple) and of Ez 1-3 (Ezekiel's vision of the glory of Yahweh):

And the vision I saw was just like the vision that I had seen when he came to destroy the city, and just like the vision that I had seen by the Chebar canal. And I fell on my face. (Ez 43:3) Ez 8-11 ("destroy": Ez 9:1) Ez 1-3 ("Chebar": Ez 1:1-3)

The researcher will now take a closer look at the connection of Ez 43:1-9 with Ez 8-11²⁰. Yahweh's glory arrives from the east (43:2), moves through the outer and inner east gates and fills the temple house (43:4), thereby exactly contrasting the departure of Yahweh's glory from the temple and the city as recorded in Ez 10:4.18-19 and 11:23. Just as the departure of Yahweh's glory out of the heavenly temple anticipated the defilement of the temple and Yahweh's departure from his sanctuary in the context of the events of the fall of Jerusalem (587 B.C.), so Ez 43:1-5 anticipate Yahweh's return to his temple. Allen is surely correct when he writes: "The outer east gate, where the tour had begun in 40:6 and to which Ezekiel had been brought back in 42:15 [...] is the closest point of entry for Yahweh's return to take up residence in the new, east-facing temple – just as it had been the way he had earlier left the old temple"²¹. What Ezekiel sees in a vision with his own eyes, he had already prophesied in 37:26-28. In his sanctuary, Yahweh will dwell among the Israelites forevermore.

Besides that, we have to read Ez 43:1-9 in the light of Ez 1-3, especially in the light of Ez 1:4-28, the vision of the glory of Yahweh. That vision anticipated that Yahweh will once rule as a king over all three cosmic areas of air, earth and heaven. Ez 43:1-9 also express this idea:

²⁰ Hals, Roland M. *Ezekiel. Forms of Old Testament Literature* 19. (Grand Rapids: Eerdmans, 1989).302-303

²¹ Allen, *Ezekiel*, 256

First of all, the throne of Yahweh and his footstool (v. 7a) clearly indicate Yahweh's reign as king²² The entry of the glory of Yahweh into the temple house signifies the dawn of Yahweh's reign. However, Ezekiel avoids using the ordinary word for king (מֶלֶךְ, melaek) as he understands Yahweh's kingly rule not politically, but primarily as a reign inside the temple-cult.

Secondly, we have to keep in mind that the temple in Ancient Near Eastern thought had a symbolical meaning. The temple was not only a building made of stone; it was also a model that symbolized the cosmos as a whole²³.

Ez 40–42 clearly reflects the idea of the temple as a symbol for the cosmos. Even the carvings of palm trees in the gates (Ez 40:16, 22, 26, 31, 34, 37), on the walls of the temple building (Ez 41:18-20) and on the doors to the Holy of Holies (Ez 41:25) show that Ezekiel's temple was understood as a representative of creation. The cherubs that Ezekiel mentions together with the palm ornaments (Ez 41:17-20) are there to protect nature^{24 25} Solomon's temple already had been decorated with those beautiful carvings (1 Kgs 6:29-36).

What strikes the reader though is the fact that Ezekiel's temple does not have a "sea" anymore, which had been a bronze basin (roughly 5 m diameter) in Solomon's temple and symbolized that Yahweh had tamed the chaos waters of the primeval sea in the beginning of creation. Does this imply that Ezekiel envisions a creation without any chaos, a world that is perfectly in order? If we keep in mind that the prophet had already announced the renewal of creation under the kingly rule of Yahweh elsewhere in his book (Ez 34:25-31; 36:8-11, 29-30, 34-35), this thought becomes plausible. The detailed symmetry and order of the temple might also point to a creation that has been renewed by God and is therefore perfectly in order again; there is no chaos, no sea anymore.

²² Drinkard Jr., Joel F. "Throne." In: *The New Interpreters® Dictionary of the Bible 5*, edited by Katharine Doob Sakenfeld et al., 589-590. (Nashville: Abingdon Press, 2009), 589

²³ Ottoson, M. "הַיְכָלִי hēkhālī." In *Theological Dictionary of the Old Testament 3*, edited by Johannes G. Botterweck and Helmer Ringgren, 382-388. (Grand Rapids: William B. Eerdmans, 1978), 387

²⁴ Daniel, The Book, 558

²⁵ Walther., Ezekiel 2. A Commentary, 1050

To sum up, Ez 40–48 anticipate in a vision, that Yahweh will come back to Zion and will there establish his kingly rule over Israel and the whole creation. The schematized temple description in Ez 40–48 anticipates the renewal of creation. Both the kingly rule of Yahweh, as well as the renewal of nation has been announced by the prophet elsewhere in his book. In Ez 40–48, he already sees as a present fact what Yahweh will do in the future. Concerning the fulfillment of these visions, we cannot say when Yahweh’s glory entered the new temple building that the Jews dedicated in 516 B.C. However, in the Enthronement Psalms (Pss 47; 93; 96–99) they celebrated that Yahweh rules as king over Israel, all the nations and over all creation²⁶. Inside the temple, Yahweh has just begun to reign as king and to restore creation.

4.2 Israel Acknowledges its Sinfulness (Ez 43:10-11)

This section gives further details of the purpose of the detailed description of the temple in Ez 40–46. Firstly, Ezekiel aims at making the Israelites feeling “ashamed of their iniquities” (v. 10a) and he is doing so in describing “the design of the temple” (v. 11), “the exits and entrances” (v. 11) and the temple’s “laws and the statutes” (v. 11) – meaning the cultic activities that will be performed in it. “This spiritual map of holiness puts them [the Israelites, F.F.] in their place”, writes Daniel I. Block. “They are sinners visited by God, and invited to his presence by grace alone. Even in the new order, they do not earn the right to divine favour. Yahweh returns on his own initiative and for his own purposes”²⁷. This points towards the fact that the description has more a spiritual purpose than it is a plan for building the second temple.

This might be combined with the view of Steven Tuell²⁸, who argues that Ez 40–48 describe “an actual visionary journey to the heavenly temple” that stands atop of the heavenly Mount Zion²⁹. As mentioned above (p. 6), height measurements are obsolete here, since Yahweh is coming to dwell in this temple. The text of Ez 40–48 is an attempt to mediate the presence of Yahweh in the heavenly sanctuary to the

²⁶ Förg, Florian. “Present or Future Eschatology in Psalm 96 in the Light of Deutero-Isaiah.” *Journal of Biblical Text Research* 36 (2015): 275-279

²⁷ Daniel, *The Book of Ezekiel*, 589

²⁸ Steven S Tuell, “Ezekiel 40–42 as Verbal Icon.” *The Catholic Biblical Quarterly* 58 (1996): 649-664.

²⁹ *Ibid.*, 659

Israelites. “By means of Ezekiel’s report of his vision the exiles could share in this extraordinary experience, seeing in their mind’s eye the heavenly temple that Ezekiel saw”³⁰.

One more hint towards this is the observation that both Ezekiel’s temple and the land show a symmetrical and harmonious regularity. In the architecture of the temple, the number 25 plays a central role: A total of 25 steps lead to the temple house, the gate buildings measure 25 x 50 cubits (Ez 40:21,25,28,32,35), the temple house 50 x 100 cubits (Block 1998, 541), the inner court 100 x 100 cubits (Blenkinsopp 1990, 205), the entire complex 500 x 500 cubits (Ez 42:20) and the area for the Levites, priests and the city 25,000 x 25,000 cubits (Ez 48:20). “Therefore, in stressing the number twenty-five and its multiples, Ezekiel is likely embedding holiness and sanctification symbolism in the heart of his utopia”.³¹

Besides that, the whole construction is described as a square, which was considered in ancient times as the epitome of perfection. Tuell writes: “The detailed description serves to give us an overwhelming sense of the symmetry and order in the temple’s design” (1996, 652). Besides that, the uniform distribution of the country (Ez 47:14: “And you shall divide equally what I swore to give to your fathers.”), as well as listings (Ez 47:15-20; 48:2-8 and 48:23-28) emphasize that this new temple is perfect in its order. It represents a creation that Yahweh has renewed and restored under his kingly rule. Ez 47:1-12 has the same message: The waters of the stream that renew of creation (v. 7-12) flow from the temple as the place where Yahweh is dwelling as king among the Israelites.

When Ezekiel describes the perfect order of the temple and of creation in detail (Ez 43:10-11), his listeners will surely feel ashamed. Because of their iniquities, they do not fit in this renewed creation Ezekiel is proclaiming.

4.3 Summary

Ezekiel 40–48 anticipates in a vision that Yahweh will come back to Zion and will rule as a king over the whole creation. Ezekiel has announced this elsewhere in

³⁰ Daniel, The Book of Ezekiel, 664

³¹ Stephen L Cook, Ezekiel 38-48: A New Translation with Introduction and Commentary. The Anchor Yale Bible Commentaries. (New Haven: Yale University Press, 2018.),165

his book; this detailed vision report foreshadows it and lets the reader know that in heaven Yahweh has already accessed his throne (Ez 43:7-10) to rule as king. As can be seen from the Enthronement Psalms (Pss 47; 93; 96–99), the Jews believed that in the second temple (dedicated in 516 B.C.) Yahweh is reigning as a king.

5 Conclusions, Discussion and Recommendations

5.1 The Kingdom of God

As we have seen above, God promised to reveal his kingdom in Ez 40–48. In Jesus Christ, this promise has been fulfilled. Every believer is a vital part in God's kingdom that is constantly growing. It will reach its full fulfillment when Jesus Christ will come back.

In sermons and bible study groups one could use the above mentioned points to encourage believers: They are part in a something that God has promised to reveal hundreds of years ago and the people of Israel have been waiting for this for a long time. The believers should consider it a privilege to be part of the kingdom. Depending on the current situation of the church, one could also point to the fact that the kingdom of God is growing and stress the believer's role in evangelization and church growth.

5.2 Recognition of Sins

It is quite important how Ezekiel is calling back Israel from their sins. Interestingly, he is not doing it by warning, nor by announcing punishment or imposing any fear upon his listeners. He rather shows them the beauty and perfectness of the kingdom and its order that God has already established in heaven, and that he will establish on earth. The listeners will then recognize how far they are from this ideal and this will then lead to repentance and to a relationship with God.

Consequently, whenever someone tries to win somebody for Christ, he should avoid threatening the other person by speaking of a future punishment if the other person is not willing to repent. To display the love of Jesus in one's life, in his family, among neighbors and in church, is surely more effective. If we treat others with love and respect and if we build loving relationships, this could be a powerful signpost toward Jesus Christ.

Bibliography

Allen, Leslie C. Ezekiel 20–48. Word Biblical Commentary 29. Dallas: Word Books, 1990.

_____. Ezekiel 1–19. Word Biblical Commentary 28. Dallas: Word Books, 1994.

Block, Daniel I. The Book of Ezekiel: Chapters 1–24. New International Commentary on the Old Testament. Grand Rapids: Eerdmans, 1997.

_____. The Book of Ezekiel. Chapters 25–48. New International Commentary on the Old Testament. Grand Rapids: Eerdmans, 1998.

Busink, Th. A. Der Tempel von Jerusalem von Salomon bis Herodes. Eine archäologisch-historische Studie unter Berücksichtigung des westsemitischen Tempelbaus. 1. Band: Der Tempel Salomos. Leiden/Boston: Brill, 1970.

Busink, Th. A. Der Tempel von Jerusalem von Salomon bis Herodes. Eine archäologisch-historische Studie unter Berücksichtigung des westsemitischen Tempelbaus. -2. Band: Von Ezechiel bis Middot. Leiden/Boston: Brill, 1980.

Cooke, G. A. A Critical and Exegetical Commentary on the Book of Ezekiel. The International Critical Commentary. Edinburgh: T. & T. Clark, 1985.

Cook, Stephen L. Ezekiel 38-48: A New Translation with Introduction and Commentary. The Anchor Yale Bible Commentaries. New Haven: Yale University Press, 2018.

Drinkard Jr., Joel F. "Throne." In: The New Interpreters® Dictionary of the Bible 5, edited by Katharine Doob Sakenfeld et al., 589-590. Nashville: Abingdon Press, 2009.

Eichrodt, Walther. Ezekiel. A Commentary. The Old Testament Library. London: SCM Press, 1970.

Förg, Florian. "Present or Future Eschatology in Psalm 96 in the Light of Deutero-Isaiah." Journal of Biblical Text Research 36 (2015): 270-285.

_____. "The Origins of Old Testament Apocalyptic Literature." In Asia Journal of Theology 31/2 (Oct. 2017): 55-76.

Greenberg, Moshe. Ezekiel 1–20. A New Translation with Introduction and Commentary. Anchor Bible 22. Garden City: Doubleday, 1983.

_____. Ezekiel 21–37. A New Translation with Introduction and Commentary. Anchor Bible 22A. New York: Doubleday, 1997.

Hals, Roland M. Ezekiel. Forms of Old Testament Literature 19. Grand Rapids: Eerdmans, 1989.

Ottoson, M. “הֶחָלָה hēkhāl.” In Theological Dictionary of the Old Testament 3, edited by Johannes G. Botterweck and Helmer Ringgren, 382-388. Grand Rapids: William B. Eerdmans, 1978.

Tuell, Steven S. “Ezekiel 40–42 as Verbal Icon.” The Catholic Biblical Quarterly 58 (1996): 649-664.

Wevers, John W. Ezekiel. New Century Bible. London: Oliphants 1969.

Zimmerli, Walther. Ezekiel 1. A Commentary on the Book of the Prophet Ezekiel, Chapters 1 –24. Hermeneia, trans. R. E. Clements. Philadelphia: Fortress Press, 1979.

Zimmerli, Walther. Ezekiel 2. A Commentary on the Book of the Prophet Ezekiel, Chapters 25–48. Hermeneia, translated by J. D. Martin. Philadelphia: Fortress Press, 1983.

ภาคผนวก

คำสั่งมหาวิทยาลัยพายัพ
ที่ 464/2559

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานและคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิการประชุมนำเสนอผลงานทางวิชาการ
ด้านคริสต์ศาสนศาสตร์แห่งประเทศไทย ปี ค.ศ. 2017

เพื่อให้การบริหารจัดการประชุมนำเสนอผลงานทางวิชาการด้านคริสต์ศาสนศาสตร์แห่งประเทศไทย
ปี ค.ศ. 2017 (Thailand Theological Academic Conference 2017) เป็นไปด้วยความเรียบร้อย
มีประสิทธิภาพ และบรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 43 (1) (5) และ (13)
แห่งพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. 2546 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2550 จึงแต่งตั้งให้
บุคคลดังมีรายชื่อต่อไปนี้ เป็น คณะกรรมการดำเนินงานและคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิการประชุมนำเสนอผลงาน
ทางวิชาการด้านคริสต์ศาสนศาสตร์แห่งประเทศไทย ปี ค.ศ. 2017 คือ

ศาสนาจารย์ ดร. บุญรัตน์ บัวเย็น	สภาคริสตจักรในประเทศไทย	ที่ปรึกษา
อาจารย์ ดร. รุติ รุติจำเริญพร	มหาวิทยาลัยพายัพ	ที่ปรึกษา
รองศาสตราจารย์เอนก ชิตเกษร	มหาวิทยาลัยพายัพ	ที่ปรึกษา
1. ศาสนาจารย์ ผศ. ดร. สาธัญญ์ บุญเกียรติ	มหาวิทยาลัยพายัพ	ประธานกรรมการ
2. อาจารย์ ดร. อภิชาติ พูลศักดิ์วารสาร	มหาวิทยาลัยคริสเตียน	รองประธานกรรมการ
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อภิสิทธิ์ กฤษเจริญ	วิทยาลัยแสงธรรม	กรรมการ
4. อาจารย์ ดร. ฟลอเรียน เฟิร์ก	มหาวิทยาลัยพายัพ	กรรมการ
5. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ประดิษฐ์ เถกิงรังสฤษดิ์	Christian Conference of Asia	กรรมการ
6. ดร. เสรี หล่อกลิ่นภัย	สมาคมพระคริสตธรรมไทย	กรรมการ
7. ดร. วารุณาญ เชื้อหน่าย	สมาคมพระคริสตธรรมไทย	กรรมการ
8. ดร. ณรงค์ ทองสุข	The Bible League Thailand	กรรมการและเลขานุการ
9. นายนิพนธ์ ศิริสุจินต์	มหาวิทยาลัยพายัพ	ผู้ช่วยเลขานุการ

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ 16 ธันวาคม 2559

สำนักงานอธิการบดี
สว/พก/สบ/อน/ศก

Thailand
Theological
Academic
Conference
2017

TTAC
2017

รับฟังการบรรยายพิเศษโดย

อาจารย์ สามุรักษ์ ฟ่องวาริน
ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยเพื่อพัฒนา
คริสตจักรไทย (สวพค.)

ดร.ประสิทธิ์ ฤกษ์พิสุทธิ์
อาจารย์ประจำ
มหาวิทยาลัยพายัพ

ข้อมูลการส่งบทความวิชาการ
www.mcd.payap.ac.th -> TTAC

ร่วมจัดงานโดย

การประชุมนำเสนอผลงานทางวิชาการด้านคริสต์ศาสนศาสตร์แห่งประเทศไทย

ค.ศ. 2017

วันศุกร์ที่ 3 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 2017 เวลา 08:00 – 16:30 น.

ณ วิทยาลัยพระคริสต์ธรรมแมคกิลวารี มหาวิทยาลัยพายัพ (เขตแก้ววรัฐ)

ข้อมูลเพิ่มเติม โทร. 099-272-0770 Email: mcd@payap.ac.th

Facebook: ThailandTheologicalAcademicConference

ลงทะเบียนออนไลน์

โครงการและกำหนดการ

โครงการการประชุมนำเสนอผลงานทางวิชาการด้านคริสต์ศาสนศาสตร์แห่งประเทศไทย
ปี ค.ศ.2017 วิทยาลัยพระคริสต์ธรรมแมคกิลวารี มหาวิทยาลัยพายัพ

ชื่อคณะ/หน่วยงาน/ชื่อผู้รับผิดชอบ :

วิทยาลัยพระคริสต์ธรรมแมคกิลวารี มหาวิทยาลัยพายัพ

ชื่อโครงการ :

การประชุมนำเสนอผลงานทางวิชาการด้านคริสต์ศาสนศาสตร์แห่งประเทศไทย ปี ค.ศ.2017
(Thailand Christian Theological Academic Conference 2017)

ประเภทโครงการ :

ลักษณะกิจกรรม :

แบบ การจัดการความรู้ /Knowledge Management

แบบอื่นๆ /Other

ผู้กำกับดูแล : วิทยาลัยพระคริสต์ธรรมแมคกิลวารี มหาวิทยาลัยพายัพ

ผู้ดำเนินการ : วิทยาลัยพระคริสต์ธรรมแมคกิลวารี มหาวิทยาลัยพายัพ

หลักการและเหตุผล:

คริสต์ศาสนศาสตร์ถือได้ว่าเป็นองค์ความรู้ที่มีพัฒนาการมาอย่างยาวนาน และมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งต่อมนุษย์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการศึกษาเพื่อแสวงหาความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพระเจ้า จิตวิญญาณของมนุษย์ สิ่งยึดเหนี่ยวจิตใจมนุษย์ ศีลธรรม และจริยธรรม ผ่านทางคำสอนจากพระคริสต์ธรรมคัมภีร์ ซึ่งตลอดประวัติศาสตร์มนุษย์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งคริสตจักร ได้นำองค์ความรู้ด้านคริสต์ศาสนศาสตร์นี้ไปประยุกต์ให้เกิดประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิตและการอยู่ร่วมกันในสังคม

ถึงแม้ว่าสถาบันในประเทศไทยที่เปิดสอนและให้ความรู้ทางวิชาการด้านคริสต์ศาสนศาสตร์มีจำนวนน้อย แต่การศึกษาและผลิตผลงานวิชาการด้านคริสต์ศาสนศาสตร์ในประเทศไทยนั้นก็มีอย่างต่อเนื่อง ด้วยเหตุนี้การประชุมนำเสนอผลงานทางวิชาการด้านคริสต์ศาสนศาสตร์ระดับชาติ จึงเป็นช่องทางที่สำคัญยิ่งให้แก่อาจารย์ นักศึกษา และนักวิชาการจากสถาบันต่าง ๆ ได้ศึกษาและแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ด้านคริสต์-ศาสนศาสตร์ อีกทั้งยังเป็นช่องทางให้แก่คริสตจักร และบุคคลอื่น ๆ ที่มีความสนใจด้านคริสต์ศาสนศาสตร์ได้รับองค์ความรู้เพื่อประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อไป

วัตถุประสงค์ :

เพื่อนำเสนอผลงานวิชาการด้านคริสต์ศาสนศาสตร์ของอาจารย์ นักศึกษา และนักวิชาการจากสถาบันด้านคริสต์ศาสนศาสตร์ในประเทศไทย

เพื่อเสริมสร้างองค์ความรู้ด้านคริสต์ศาสนศาสตร์ให้แก่คริสตจักร และบุคคลอื่น ๆ ที่มีความสนใจด้านคริสต์ศาสนศาสตร์

ระยะเวลาดำเนินโครงการ :

วันที่ 3 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 2017

สถานที่จัดโครงการ:

วิทยาลัยพระคริสต์ธรรมแมคกิลวารี มหาวิทยาลัยพายัพ

กลุ่มเป้าหมาย:

1. อาจารย์ นักศึกษา และนักวิชาการจากสถาบันด้านคริสต์ศาสนศาสตร์ จำนวน 70 คน
2. คริสตจักร และบุคคลอื่นที่สนใจ จำนวน 30 คน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ:

1. เป็นช่องทางให้อาจารย์ นักศึกษา และนักวิชาการจากสถาบันที่เปิดสอนด้านคริสต์ศาสนศาสตร์ให้เผยแพร่องค์ความรู้จากการศึกษาและการวิจัย แก่คริสตจักรและบุคคลกลุ่มต่างๆที่มีความสนใจด้านคริสต์ศาสนศาสตร์

2. เป็นจุดเริ่มต้นในการผลักดันการศึกษาด้านคริสต์ศาสนศาสตร์ให้มีแพร่หลายมากขึ้นในวงการวิชาการ รวมถึงเป็นการยกระดับมาตรฐานผลงานวิชาการด้านคริสต์ศาสนศาสตร์ให้เพิ่มมากขึ้นด้วย

ตัวชี้วัดความสำเร็จ

1. อาจารย์ นักศึกษา และนักวิชาการจากสถาบันด้านคริสต์ศาสนศาสตร์ในประเทศ ได้นำเสนอและตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานด้านคริสต์ศาสนศาสตร์จากการประชุม ไม่น้อยกว่า 8 บทความ

2. ผู้เข้าร่วมโครงการมีความพึงพอใจต่อการนำเสนอผลงานทางวิชาการจากการประชุม โดยมีคะแนนเฉลี่ยไม่น้อยกว่า 3.5 จากคะแนนเต็ม 5

ผู้รับผิดชอบโครงการ:

สถาบันภาศึเครือข่ายจัดการประชุมนำเสนอผลงานทางวิชาการด้านคริสต์ศาสนศาสตร์

1. วิทยาลัยพระคริสต์ธรรมแมคกิลวารี มหาวิทยาลัยพายัพ
2. สถาบันกรุงเทพคริสตศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยคริสเตียน
3. มูลนิธิสภาคริสตจักรในประเทศไทย โดยคณะกรรมการคริสต์ศาสนศาสตร์ศึกษา
4. วิทยาลัยแสงธรรม (รอกการอนุมัติ)

การประชุมเพื่อนำเสนอผลงานวิชาการด้านคริสต์ศาสนศาสตร์ ประจำปี ค.ศ. 2017

กำหนดการนำเสนอผลงานวิชาการแบบบรรยาย

การประชุมนำเสนอผลงานวิชาการด้านคริสต์ศาสนศาสตร์แห่งประเทศไทย ค.ศ. 2017

วันศุกร์ที่ 3 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 2017 ณ วิทยาลัยพระคริสตธรรมแมคกิลวารี มหาวิทยาลัยพายัพ (เขตแก้ววรัญญู)

เวลา	รายการ		
	ห้อง 103	ห้อง 109	ห้อง แฮมลิน
08.00 – 08.30 น.	ลงทะเบียน		
08.30 – 09.30 น.	เปิดการประชุมด้วยการนมัสการพระเจ้า ณ ห้องสัมมนา ศจ.วิลเลียม โยเตอร์ (ห้อง 103 ชั้น 1)		
09.30 – 10.30 น.	บรรยายพิเศษ หัวข้อ “จุดประกายความคิดใหม่: การวิจัยเพื่อพัฒนาคริสตจักร” โดย อ.สาณัฐรักษ์ ฟองวาริน ณ ห้องสัมมนา ศจ.วิลเลียม โยเตอร์ (ห้อง 103 ชั้น 1)		
10.30 – 10.50 น.	พัก		
10.50 – 11.20 น.	“การวิเคราะห์เพลงรวีวารศึกษาและองค์ประกอบด้านดนตรีที่ส่งเสริมการเรียนรู้ด้านคริสต์ศาสนศาสตร์” โดย อ.สันติภาพ วิริโยทัย ดร.สกุณี เกรียงชัยพร และ ครูศาสนา ดร.ชนันภรณ์ ใจเสาร์ดี	“การจัดการศึกษาเพื่อพัฒนามนุษย์ตามแนวคริสต์ศาสนานิกายโปรเตสแตนต์” โดย คุณปรเมศวร์ ชรอยนุช	“ความสำคัญของพระคัมภีร์ต่อชีวิตคริสตชน” โดย ศาสนาจารย์ ชัยพร ปัญญา และ อ.ดวงสุดา ศรีบัวอ้าย

การประชุมเพื่อนำเสนอผลงานวิชาการด้านคริสต์ศาสนศาสตร์ ประจำปี ค.ศ. 2017

เวลา	รายการ		
	ห้อง 103	ห้อง 109	ห้อง แฮมลิน
11.20 -11.30 น.	พัก		
11.30 – 12.00 น.	“การใช้บทเพลงนมัสการเพื่อการไคร่ครวญ ภานา” โดย คุณวรพจน์ เลี้ยงประไพพันธ์	“Mission in Age of Globalization: Hollywood and the Movies’ Effect on Global and Personal Life” โดย Mr. Padipat Suntiphada	“The Role of Barnabas in the Book of Acts According to the Perspective of the Author” โดย Mr. Jattanakorn Kanjanamas
12.00 – 13.00 น.	พักรับประทานอาหารกลางวัน บ้านพักเบียร์ซาโลม		
13.00 – 14.00 น.	บรรยายพิเศษ หัวข้อ “Hermeneutical Dialogue with Tao” โดย Dr. Prasit Roekphisut ณ ห้องสัมมนา ศจ.วิลเลียม โยเตอร์ (ห้อง 103 ชั้น 1)		
14.00 – 14.10 น.	พัก		
14.10 – 14.40 น.	“ผลกระทบของสถานภาพของผู้พูดที่มีผลต่อผู้ฟัง ในพระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาเดิม: กรณีศึกษาผู้เผยพระวจนะเยเรมีย์และผู้เผยพระวจนะเอเสเคียล” โดย อ.เนติ คุโชติกุล	“การประยุกต์ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง กับการดำเนินชีวิตของสมาชิกคริสตจักรสันตปิน อ.แม่नावาง จ.เชียงใหม่” โดย ศจ.ดร.ชูลีพรรณ ศรีสุนทร	

การประชุมเพื่อนำเสนอผลงานวิชาการด้านคริสต์ศาสนศาสตร์ ประจำปี ค.ศ. 2017

เวลา	รายการ		
	ห้อง 103	ห้อง 109	ห้อง แฮมลิน
14.40 – 15.00 น.	พัก		
15.00 – 15.30 น.	<p>“เสด็จสู่เยรูซาเล็มอย่างผู้มิชย?” โดย อ.นรินทร์ สุรเนาวรัตน์ ห้องสัมมนา ศจ.วิลเลียม โยเตอร์ (ห้อง 103 ชั้น 1)</p>	<p>“คริสต์จริยศาสตร์กับการอภิบาลผู้ติดเชื่อเอชไอวีและเอดส์ ในประเทศไทย” โดย บาทหลวง อภิชาติ ชินวงศ์ ห้อง 109 (ชั้น 1)</p>	
15.30 – 16.00 น.	ปิดการประชุมด้วยการนมัสการพระเจ้า		

ภาพบรรยากาศงาน

การประชุมเพื่อนำเสนอผลงานวิชาการด้านคริสต์ศาสนศาสตร์ ประจำปี ค.ศ. 2017

การประชุมเพื่อนำเสนอผลงานวิชาการด้านคริสต์ศาสนศาสตร์ ประจำปี ค.ศ. 2017

